

UDÁLOSTI DOBY KONCE

Ellen G. Whiteová

Obsah

K čtenáři.....	4
1. Poslední krize na zemi.....	5
2. Znamení blízkého návratu Kristova.....	8
3. „Kdy se to stane?“.....	13
4. Boží církev doby konce.....	17
5. Duchovní život „ostatků“.....	24
6. Styl života a činnost „ostatků“.....	28
7. Život na vesnici.....	35
8. Města.....	40
9. Nedělní zákony.....	45
10. Krátká doba soužení.....	52
11. Satanské svody v posledních časech.....	56
12. Tříbení.....	62
13. Pozdní déšť.....	66
A. Historické zapojení se do církve jako celku.....	66
B. Osobní postoj k jednotlivým křesťanům.....	67
14. Hlasité volání.....	71
15. Pečeť Boží a znamení šelmy.....	77
16. Konec doby zkoušky.....	81
17. Sedm posledních ran a bezbožní (Doba velkého soužení, část 1.).....	85
18. Sedm posledních ran a spravedliví (Doba velkého soužení, část 2.).....	90
19. Kristův návrat.....	96
20. Dědictví svatých.....	100

Název anglického originálu: *LAST DAY EVENTS (1992) – LDE*

K čtenáři

Adventisté sedmého dne věří, že byli zvlášť Bohem povoláni, aby hynoucímu světu, tonoucímu pod náporom nesmírného množství existenčních problémů, vyhlásili radostnou a dobrou novinu o blízkém druhém příchodu Kristově. „Je nutno vynaložit mimořádné úsilí,“ napsala Ellen Whiteová „aby tato skutečnost byla lidem předložena.“ (FE 336) Ve své zvlášť důležité knize *Velký spor věků* (GC), představuje plasticky velké a strašné budoucí závěrečné události. Tato kniha nemá sobě rovné. V roce 1976 vyšla kniha pod názvem *Maranatha*, sestavená z vybraných pasáží jejich spisů, které popisují naplnění biblických proroctví týkajících se posledních dnů. LDE 7.1

Aby ještě blíže a lépe „mohly být tyto závěrečné problémy předloženy lidem“, byla připravena kniha pod názvem „Události doby konce“. Mnoho citátů v této knize pochází z dřívějších publikací, ale velká část materiálů nebyla doposud nikdy zveřejněna. Neuvedli jsme zde všechny citáty Ellen Whiteové popisující poslední události historie země. Ale jen ty, které jsou dle našeho úsudku nedůležitější. LDE 7.2

Na konci každého citátu uvádíme nejen pramen, z něhož tento citát pochází, ale i datum jeho sepsání či vydání za života Ellen Whiteové. Všude tam, kde jsme uznali za vhodné a potřebné, jsme také uvedli doplňující informace nebo vysvětlivky. LDE 7.3

V této knize jsou uvedeny v logickém pořadí výroky Ellen Whiteové na téma událostí doby konce. Netvrdíme však, že se nám podařilo všechny události uspořádat v přesném pořadí. V tak nesmírně vážné otázce, jako budoucí zkušenosti Božího lidu, v době, kdy každý bude muset stát samostatně, tak „jakoby na světě nebylo jiného člověka“ (7BC 983), je velmi důležité, aby každý křesťan vlastnil přesvědčení, založené na osobním studiu a spojení s Pánem. LDE 7.4

Ellen G. Whiteová napsala, že „naš malý svět je příručkou popisující celý vesmír“, a že „celý vesmír s nevýslovným zájmem sleduje závěrečné výjevy velkého sporu mezi dobrem a zlem. Lid Boží se blíží k hranicím věčného světa; co může být pro něj nejdůležitější, než zůstat věrný Bohu nebeskému?“ (PK 148) Kéž bychom všichni se vší vážností usilovali pochopit kulminační události v kontextu velkého sporu mezi dobrem a zlem, aby nám to dopomohlo k radostnému zvěstování jiným velebné pravdy, že Ježíš přijde brzo. LDE 8.1

SPRÁVNÍ RADA INSTITUTU EGW

1. Poslední krize na zemi

Všeobecný zájem o budoucnost

Současná doba je dobou, o níž mají všichni lidé hlavní zájem. Panovníci a státníci, muži, kteří zaujímají odpovědná a významná místa, uvažující muži i ženy všech vrstev lidí upírají svou pozornost na události, které se dějí kolem nás. Sledují vztahy, jež se vytvářejí mezi národy. Pozorují, jak každý pozemský živel nabývá na síle, a uvědomují si, že se chystá něco velkého a rozhodného – že svět se nalézá na pokraji obrovské krize. – PK 537 (1914) *LDE 11.1*

Neštěstí na zemi i na moři, nejistý stav lidské společnosti, jakož i pověsti o válce oznamují zkázu. Jsou to předzvěsti blížících se událostí největšího významu. Nástroje zla spojují své síly a snaží se je upevnit. Posilují se pro poslední velkou krizi. Brzy nastanou na světě veliké změny a spád posledních událostí bude rychlý. – 9T 11 (1909) *LDE 11.2*

Doba soužení brzy přijde

Doba soužení, která bude narůstat až do konce, je již velmi blízko. Nesmíme více mrhat časem. Svět je otrášen válkami. Prorocství jedenácté kapitoly Danielovy knihy se již téměř zcela naplnily. – RH Nov. 24, 1904 *LDE 12.1*

Doba soužení – soužení, jakého nebylo nikdy, co existují národy (Da 12,1) – je těsně před námi, a my jsme jako spící panny. Musíme se probudit a prosit Pána Ježíše, aby nás vzal ve svou náruč a přenesl skrze dobu zkoušky, jaká nás čeká. – 3MR 305 (1906) *LDE 12.2*

Svět je stále více naplňován bezprávím. Brzy mezi národy zavládne velké soužení – soužení, jež neustane až přijde Ježíš. – RH Feb. 11, 1904 *LDE 12.3*

Jsme na samém začátku doby soužení a čekají na nás těžkosti, o nichž nemáme ani tušení. – 9T 43 (1909) *LDE 12.4*

Stojíme na prahu rozhodné chvíle věků. Soudy Boží přijdou v rychlém sledu jeden za druhým – požáry a záplavy a zemětřesení, spolu s válkami a krveprolitím. – PK 278 (1914) *LDE 12.5*

Čas bouře je bezprostředně před námi, ale nevyslovujme žádného slova nevěry či zmalomyslnění. – ChS 136 (1905) *LDE 12.6*

Bůh vždy varoval před nadcházejícím soudem

Bůh vždy lidstvo upozornil na nastávající soudy, a proto ti, kdož uvěřili v Jeho varování, a kdož jednali podle zásad své víry a byli poslušni Jeho přikázáním, unikli soudům, které dopadly na neposlušné a nevěřící. *LDE 13.1*

Noe dostal od Boha příkaz: „*Vejdiž ty i všecka čeled' tvá do korábu; nebo jsem tě viděl spravedlivého před sebou.*“ (Gn 7,1) Noe uposlechl a byl zachráněn. Lot vyslechl poselství: „*Vstaňte, vyjděte z místa tohoto, nebo zkaží Hospodin město toto.*“ (Gn 19,14) Lot se svěřil ochraně nebeských poslů a byl zachráněn. Právě tak se Kristovým učedníkům dostalo upozornění, že Jeruzalém bude zničen. Ti, kdož dbali znamení přicházející zkázy a prchli z města, unikli pohromě. A právě tak se i nám dnes dostává upozornění, které se týká Kristova druhého příchodu a pohromy, jež padne na svět. Ti, kdož dbají varování, budou zachráněni. – DA 634 (1898) *LDE 13.2*

Bůh nás upozornil, co máme očekávat v naší době

Před svým ukřižováním vysvětlil Spasitel svým učedníkům, že bude zabit a znovu vstane z hrobu; byli při tom andělé, aby si učedníci vštíplili Kristova slova dobře do mysli a srdcí (viz Mk 8,31.32; 9,31; 10,32-34). Učedníci však očekávali pozemské vysvobození z římského jha a nemohli snést pomýšlení, že by Ten, v něhož skládali všechny své naděje, měl podstoupit potupnou smrt. Slova, na něž si měli vzpomenout, se vytratila z jejich paměti, a když přišel čas zkoušky, našel je nepřipraveny. Smrt Ježíšova zmařila zcela jejich naděje, jako kdyby je Ježíš na svou mučednickou smrt na kříži vůbec neupozornil. *LDE 13.3*

V proroctvích je nám budoucnost odhalena právě tak jasně, jak jasně byla odhalena učedníkům ve slovech Kristových. Události, spjaté s ukončením doby milosti a s dílem přípravy na dobu zkouš-

ky a tísně, jsou nám jasně vyloženy. Tisíce lidí však těmto důležitým pravdám nerozumějí, jako by jim nikdy nebyly zjeveny. – GC 594 (1911) *LDE 14.1*

Proroctví pro poslední dobu vymáhají náš zájem

Tehdy jsem spatřila třetího anděla (Zj 14,9-11). Provázející mne anděl řekl: „Strašné je jeho dílo. Strašná je jeho misie. Je to anděl, který má oddělit pšenici od plev a pšenici zapečetit neb svázat, aby byla připravena pro nebeská humna. Tyto věci by měly zcela zaujmout naši mysl i pozornost.“ – EW 118 (1854) *LDE 14.2*

Budeme muset stát před vrchností, abychom se zodpovídali za svou věrnost k zákonu Božímu a vykládali základy naší víry. Mládež by to měla konečně pochopit. *LDE 14.3*

Měli by znát věci, které se stanou před ukončením světových dějin a týkají se naší věčné blaženosti. Učitelé a žáci by měli těmto věcem věnovat více pozornosti. – 6T 128, 129 (1900) *LDE 14.4*

Měli bychom studovat věčné směrnice ukazující na dobu, ve které žijeme. – 4MR 163 (1895) *LDE 14.5*

Ti, kdo se odevzdají Bohu a nechají se Jím vést a usměřňovat, postřehnou pevný chod událostí, které On předpověděl. – 7T 14 (1902) *LDE 15.1*

V dějinách máme vidět naplnění proroctví, studovat díla Prozítelnosti ve velikých reformačních hnutích a porozumět sledu událostí jež vedou národy k poslednímu utkání tohoto velkého sporu. – 8T 307 (1904) *LDE 15.2*

Studujte zvláště knihu Daniele a knihu Zjevení

Je zapotřebí pilnějšího studia slova Božího; zvláště kniha Daniele a kniha Zjevení zaslouží si naší největší pozornosti. ... Světlo, které Daniel obdržel od Boha, bylo dáno zvláště pro poslední dny. – TM 112, 113 (1986) *LDE 15.3*

Čtème a studujeme dvanáctou kapitolu knihy Daniele. Je nám výstrahou, které všichni musíme porozumět před dobou konce. – 15MR 228 (1903) *LDE 15.4*

Poslední kniha Nového Zákona obsahuje pravdy, jejichž porozumění je nám velmi zapotřebí. – COL 133 (1900) *LDE 15.5*

Nenaplněné předpovědi knihy Zjevení se brzy naplní. Toto proroctví by mělo být nyní horlivě lidem Božím studováno a musí být jasně pochopeno. Ono neukrývá pravdu; nýbrž důrazně varuje, a oznamuje nám, co se stane v budoucnu. – 1NL 96 (1903) *LDE 15.6*

Slavnostní poselství, jak je nacházíme po pořádku ve Zjevení, mají zaujímat první místo v mysli Božího lidu. – 8T 302 (1904) *LDE 16.1*

Tato otázka má být předložena lidem

Je mnoho lidí, kteří nerozumí významu proroctví, jež se týkají našich dnů. Těmto lidem musíme přinést světlo. Je to povinností zároveň strážných, jako i obecného lidu, aby troubě dali jasný hlas. – Ev 194, 195 (1875) *LDE 16.2*

Strážní mají nyní pozvednout své hlasy a hlásat poselství, jež představuje přítomnou pravdu pro naši dobu. Ukažme lidem, na kterém místě prorockých dějin se nalézáme. – 5T 716 (1889) *LDE 16.3*

Nastal den, který Bůh vyznačil jako konec dějin tohoto světa: „*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdy přijde skonání.*“ Proroctví se rychle naplňuje. Více, mnohem více je nutno mluvit o těchto tak důležitých věcech. Je blízko den, ve kterém osud všech duší bude navždy rozhodnut. ... *LDE 16.4*

Musíme vynaložit všechno úsilí, abychom tuto záležitost představili lidem. Nejen před lidmi ze světa, ale i před našimi sbory je nutno předložit vážnou skutečnost, že den Páně přijde náhle a neočekávaně. Strašné varování proroctví je namířeno ke každé duši. Nechť se nikdo necítí jistým před nebezpečím a zaskočením. Nechť žádná interpretace proroctví vás nezbaví přesvědčení, že přítomné události svědčí, že tento den je blízko. – FE 335, 336 (1895) *LDE 16.5*

Uchovejte příští události ve vlastní perspektivě

Nejsme nyní schopni popsat důkladně scény, které se budou odehrávat v budoucnu, ale víme, že nyní je čas, v kterém bychom měli bdít na modlitbách, neboť velký den Páně je blízký. – 2SM 35 (1901) *LDE 17.1*

Znamení šelmy je přesně to, co bylo zvěstováno. Ještě nerozumíme všemu, co souvisí s touto otázkou a neporozumíme tomu dokud se svitek nerozvine úplně, avšak vrcholně důležité dílo musí být vykonáno na zemi. – 6T 17 (1900) *LDE 17.2*

Mnozí nebudou dbát přítomných povinností, přítomných příležitostí i požehnání, a budou působit problémy, které budou připisovat budoucí době soužení, avšak pro snášení takového vyprovokovaného předčasného soužení se nám nedostane žádné milosti. – 3SM 383, 384 (1884) *LDE 17.3*

Čas soužení přichází na lid Boží, ale nemáme to lidu stále předkládat a tak je utvrzovat v tom, aby se cítili, jakoby tento čas již nastal. Mezi lidem Božím musí nastat tříbení, toto tříbení však není přítomnou pravdou, jež má být zanesena sborům. – 1SM 180 (1890) *LDE 17.4*

2. Znamení blízkého návratu Kristova

Významné proroctví našeho Pána

Kristus varoval učedníky, že Jeruzalém bude zničen a oznámil jim znamení, která předejdou příchodu Syna člověka. Celá dvacátá čtvrtá kapitola evangelia Matoušova je proroctvím, týkajícím se událostí, které se uskuteční před Jeho příchodem, a zničení Jeruzaléma posloužilo jako symbol velkého zničení světa skrze oheň. – Manuscript 77, 1899 *LDE 18.1*

Na hoře Olivetské Kristus podrobně popsal soudy, jež měly předejít Jeho druhý příchod: „*Bude se slyšet o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To všechno se musí stát, ale to ještě není konec. Povstane národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech. Ale to všechno bude počátek porodních bolestí.*“ (Mt 24,6-8) I když se tato proroctví během zboření Jeruzaléma naplnila, bezprostředněji se však vztahují na situaci v době konce. – 5T 753 (1899) *LDE 18.2*

Znamení na nebi

Kristus prohlásil, že na konci velkého papežského pronásledování se slunce zatmí a měsíc přestane vydávat své světlo. Nato budou padat hvězdy s nebe. A praví dále: „*Od fíkovníku se naučte podobenství: Když jeho větev už šťavnatí a vyráží listy, poznáváte, že je blízko léto. Tak i vy, až toto všecko uvidíte, poznejte, že je blízko, přede dveřmi.*“ (Mt 24,32.33) *LDE 19.1*

Kristus vylíčil znamení svého příchodu. Hlásá, že smíme vědět, že je blízko a ve dveřích. O těch, kdož uvidí tato znamení, praví: „*Nepomínej toto pokolení, než se toto všecko stane.*“ (Mt 24,35) Tato znamení již měla své místo (viz GC 306-308, 333, 334). Nyní s jistotou víme, že příchod Páně je nablízku. – DA 632 (1898) *LDE 19.2*

Znamení na zemi

Ježíš pravil: „*Ukáží se znamení na slunci, na měsíci a na hvězdách.*“ (L 21,25; Mt 24,29; Mk 13,24-26; Zj 6,12-17). Kdo spatří znamení příchodu Kristova, měl by vědět, že „*je blízko a ve dveřích*“ (Mt 24,33). – GC 37, 38 (1911) *LDE 19.3*

Národy jsou zneklidněny. Blíží se doba velkého zmatku. Srdce lidí budou sevřena ze strachu v očekávání těch věcí, jaké přijdou na svět. Avšak ti, kteří věří Bohu, budou slyšet Jeho hlas volající uprostřed bouře: „*To jsem Já; nebojte se.*“ – ST Oct. 9, 1901 *LDE 19.4*

Předivné a plné událostí jsou dějiny popsány v nebeských knihách – událostí, které shodně s předpovědí mají předejít velký den Páně. Všim na tomto světě bude pohnuto z jeho místa. – 3MR 313 (1908) *LDE 20.1*

Falešní proroci

Za jedno ze znamení zkázy Jeruzaléma označil Kristus skutečnost, že „*povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé*“ (Mt 24,11). Falešní proroci se skutečně vyskytli, oklamali lid a svedli mnohé na poušť. Kouzelníci a čarodějníci, tvrdící, že jsou vybaveni divotvornou mocí, přitahovali k sobě lid do horských pustin. Toto proroctví však platí také pro poslední dny. Toto znamení je dáno, jako znamení druhého Kristova příchodu na svět. – DA 631 (1898) *LDE 20.2*

Musíme očekávat falešná zjevení, protože povstanou falešní proroci, budou také falešné sny a vidění. Ale hlásejte Slovo; nedejte se odtáhnout od hlasu Boha promlouvajícího skrze Jeho Slovo. – 2SM 49 (1894) *LDE 20.3*

Byli mi ukázáni mnozí, kteří tvrdí, že jsou zvlášť Bohem poučeni a snaží se vést jiné, a pod falešným pocitem závazku chápou se díla, kterým je Bůh nikdy nepověřil. Výsledkem toho je zmatek. Ať každý hledá Boha co nejhorlivěji sám pro sebe, aby mohl osobně pochopit Jeho vůli. – 2SM 72 (1893) *LDE 20.4*

Zkušenost s falešným prorokem

Včerejšího večera jeden mladý člověk, kterého nikdo z nás neznal, který se však vydával za bratra z Victorie (Austrálie), nám telefonoval a prosil o setkání se sestrou Whiteovou. Byl pozdní

večer, proto jsem odřekla setkání s ním. Poprosili jsme jej, aby se zdržel přes noc a společně s námi posnídal. Po naší obvyklé ranní pobožnosti, když jsme se již měli odebrat k svým povinnostem, tento mládenec povstal a pokynul nám, abychom všichni usedli. Řekl: „Máte zpěvníky? Zazpíváme píseň a potom vám předložím poselství, jež mi bylo dáno.“ Řekla jsem: „Máš-li poselství, tak je ihned předlož, neboť velmi pospícháme, abychom vyslali dopisy do Ameriky a máme velmi málo času.“ Začal tedy něco číst, co měl předem napsáno, a mezi jiným tvrdil, že již začal soud nad živými. ...

LDE 21.1

Poslouchala jsem, dokud neskončil, a potom jsem mu řekla: „Můj bratře, nejsi zcela při zdravých smyslech. Sděl nám jasně, jakým způsobem se nás týká tvé poselství. Jak mu máme rozumět? Tvá mysl je přepracována a přeceňuje své dílo. Větší část toho, co jsi řekl, se shoduje s Bibli a zcela tomu věříme. Jsi však přespříliš podrážděný. Řekni, co nám máš oznámit.“ *LDE 21.2*

Řekl nám, že se máme sbalit a jet do Battle Creeku. Otázala jsem se, z jakého důvodu máme takto postoupit, a on odpověděl: „Abyste předložili poselství, že začal soud nad živými.“ Tehdy jsem mu řekla: „Dílo, které nám Pán dal k vykonání, ještě není ukončeno. Když však bude dokončeno, Pán místo poučení tebe o našich povinnostech, nás určitě bude informovat o tom, že se máme odebrat do Battle Creeku.“ ... Nechala jsem ho s bratrem Starrem, aby s ním chvíli hovořil, a já jsem dokončila psaní. *LDE 21.3*

Tento mládenec mu tehdy řekl, že když s ním sestra Whiteová upřímně hovořila, avšak s autoritou, začal chápat, že se dopustil chyby, že pocity, které jej tak silně rozrušily, byly nerozumné a nerozvázné. I když naše rodina je početná, neboť je složena s deseti osob, nepočítaje k ní další tři hosty, kteří u nás bydleli, rozhodli jsme se na nějakou dobu tohoto mladíka u nás zadržet, aby nebyl vystaven společnosti lidí, kteří by s ním jednali nevhodně a neupřímně, kdyby jim opakoval své „objevy“. Přáli jsme si, aby ve spojení s námi vešel na bezpečnou a pevnou stezku. – Letter 66, 1894 *LDE 22.1*

Obžerství a nestřídmost

Obžerství a nestřídmost se nalézají u podstaty velké mravní zkaženosti v našem světě. Satan o tom ví a stále lidí pokouší, aby podléhali chuti za cenu vlastního zdraví, a dokonce i života. Jídlo, pití a oblékání je cílem života mnohých lidí v tomto světě. Stejně tomu bylo i před potopou. Tato nezdrženlivost je jedním z velkých důkazů, že dějiny světa se blíží k závěru. – Letter 34, 1875 *LDE 22.2*

Tento obraz, jehož vzorem je předpotopní svět, ukazuje velmi názorně, do jakého stavu spěje současná společnost. – PP 102 (1890) *LDE 22.3*

Víme, že Pán přijde brzy. Svět se v rychlém tempu stává takovým, jakým byl za Noe. Oddává se sobeckému sebeshovívání. V jídle a pití nezná míru. Lidé se zálibou pijí jedovaté nápoje, které z nich činí šílence. – Letter 308, 1907 *LDE 23.1*

Skutky násilí

Za dnů Noe většina lidí se protivila pravdě a lnula k falši. Země byla naplněna krutostí. Války, zločiny, vraždy byly na denním pořádku. Stejně tomu bude před druhým příchodem Krista. – 1BC 1090 (1891) *LDE 23.2*

Odborové svazy si násilím vynucují své požadavky. Stále výraznější se stává skutečnost, že obyvatelé tohoto světa nejsou v harmonii s Bohem. Žádná vědecká teorie není schopna objasnit stále vzrůstající počet zločinců pod vůdcovstvím satana. V každém rozrušeném davu působí padlí andělé, povzbuzující lidi k dopouštění se krutých činů. ... *LDE 23.3*

Licoměrnost, zvrácenost a krutost lidí dosáhnou takové úrovně, že sám Bůh se zjeví, aby ve svém majestátu učinil tomu konec. Ničemnost světa již brzy přebere míru, a tehdy, jako za dnů Noe, Bůh vykoná své výroky. – UL 334 (1903) *LDE 23.4*

Strašlivé zprávy o vraždách a loupežích, katastrofách na cestách a aktech krutostí, výrazně svědčí o tom, že konec je blízký. Nyní, již nyní, musíme být hotovi na druhý příchod Pána. – Letter 308, 1907 *LDE 23.5*

Války a neštěstí

Blíží se bouře a my se musíme připravit na její útok. Učinme pokání před Bohem ve víře v našeho Pána Ježíše Krista. Pán povstane, aby strašně zatřásl zemí. Budeme pozorovat problémy na

všech stranách. Tisíce lodí utone v hlubinách moří. Budou ničeny katastrofami a miliony lidí zahyne. Požáry budou vybuchovat neočekávaně a žádné lidské úsilí nebude schopno je opanovat. Nejvyšší budovy na zemi budou zničeny v plamenech. Neštěstí budou následovat jedno po druhém stále častěji. Zmatky, katastrofy a náhlá smrt bude potkávat lidi při cestování. Konec je blízký, doba zkoušky se chýlí k závěru. Hledejme Pána, pokud může být nalezen, volejme k Němu, pokud je blízko! – MYP 89, 90 (1890) *LDE 24.1*

Poslední scény dějin zemského boje budou plné úděsnosti. Nadejdou nákazy, rány a hlad. Hlubiny vod budou uvolněny ze svých hranic. Majetek a životy lidí budou ničeny ohněm a vodou. Je naší povinností se již nyní připravit k bydlení v palácích, které Ježíš připravil pro ty, kteří Jej milují. – Mar 174 (1897) *LDE 24.2*

Velké ohnivé koule

V pátek ráno, těsně před probuzením, jsem měla vidění. Před mýma očima se odehrávala scéna, která na mně působila neobvykle silným dojmem. Z oken pokoje jsem spatřila obrovský požár. Na střechy domů padaly velké ohnivé koule, a skrze ně způsobený požár se rozšiřoval všemi směry. Nebylo možné oheň opanovat. Vše hořelo, a mnoho míst bylo zcela zničeno. Nelze popsat panický strach, jaký ovládl lidi. – Ev 29 (1906) *LDE 24.3*

V nočním vidění se přihodilo něco zajímavého. Viděla jsem mezi krásné budovy padat ohromnou ohnivou kouli, která je v okamžiku zničila. Slyšela jsem jak někdo pravil: Věděli jsme, že soudy Boží přijdou na tuto zem, ale nevěděli jsme, že přijdou tak brzy. Jiní úzkostlivým hlasem odpovídali: Vy jste to věděli? Proč jste nám to neřekli? My jsme to nevěděli. Ze všech stran bylo slyšet podobné výčitky. – 9T 28 (1909) *LDE 25.1*

Zemětřesení a povodně

Nepřítel působil a působí i nadále. Přichází s velikou mocí, a Duch svatý je odebírán ze země. Bůh oddaluje svou ruku. Pohleďme na Johnstown (Pensylvánie). Bůh nepřekazil ďáblu v odstranění celého města z povrchu země. (31. května 1889 kolem 2 200 osob ztratilo svůj život během povodní v Johnstownu, kdy po mnohých dnech intenzivního deště došlo k přetržení přehrady.) Události tohoto druhu se budou dít stále častěji, až do ukončení dějin země. – 1SAT 109 (1889) *LDE 25.2*

Zemská kůra bude praskat pod vlivem rozpálených živlů jež vřou uvnitř země. Tyto živly, když budou jednou uvolněny, zničí poklady těch, kteří po celá léta shromažďovali bohatství na úkor hladových výdělků svých dělníků. Náboženský svět dozná rovněž strašlivý otřes, neboť konec všech věcí je blízko. – 3MR 208 (1891) *LDE 25.3*

Přichází doba, kdy své nohy postavíme na pevné půdě, avšak v následující chvíli se tato půda bude pod našima nohama pohybovat. Zemětřesení budou probíhat tam, kde je lidé budou nejméně očekávat. – TM 421 (1896) *LDE 26.1*

Skrze požáry, povodně, zemětřesení, rozpoutané živly, neštěstí na moři i pevnině, je dána výstraha, že Duch Boží nebude věčně snášet lidský odpor. – 3MR 315 (1897) *LDE 26.2*

Než se Syn člověka zjeví na nebeském oblaku, všechno v přírodě bude otřeseno. Blesky z nebe se spojí s ohněm na zemi a způsobí, že hory budou planout jako pec a budou vylévat řeky lávy na vesnice i města. Roztavené skály budou stékat do vod a způsobí že voda bude vřít a vrhat do vzduchu kameny i půdu. Nstanou velká zemětřesení a množství lidí ztratí život. – 7BC 946 (1907) *LDE 26.3*

Zločiny, hlad a epidemie

Satan působí ve vzduchu; otravuje atmosféru, proto je zde náš časný jako i věčný život zcela závislý na Bohu. V takovéto situaci musíme být proto střízliví a bdělí, zcela odevzdání, obrácení i posvěcení Bohu. Vypadá to však, jako bychom byli ochrnuti. Ó Bože nebes, probuď nás! – 2SM 52 (1890) *LDE 26.4*

Bůh nebrání silám temnoty v jejich smrtonosném díle znečišťování vzduchu – jednoho z pramenů života a výživy – pomocí smrtelných výparů. Má to vliv nejen na svět rostlin, ale rovněž i lidé trpí chorobami. ... Tyto věci jsou výsledkem padajících kapek z kalichu Božího hněvu na zem (Bůh na sebe bere odpovědnost za to, co dopouští nebo čemu nezabraňuje. Viz Ex 7,3; 8,32; 1 Pa

10,4.13.14.), a jsou jen nepatrnou předpovědí toho, co nastane v blízké budoucnosti. – 3SM 391 (1891) *LDE 27.1*

Budou se šířit hladomory. Epidemie budou kosit své oběti po tisících. Nebezpečí číhá všude vůkol, zároveň ze strany vnějších mocí, jak v nás, ze strany satanských svodů, avšak zdržující Boží moc stále ještě působí. – 19MR 382 (1897) *LDE 27.2*

Bylo mi ukázáno, že Duch Páně je odnímán ze země. Brzy bude zachovávající moc Boží odňata všem, kteří setrvávají v pohrdání Jeho svatým zákonem. O nezákonných transakcích, vraždách a zločinech nejružnějšího druhu jsme denně informováni. Přestupky se stávají tak všeobecnými, že nás již nešokují, jak tomu bylo dříve. – Letter 258, 1907 *LDE 27.3*

Boží cíl v dopouštění neštěstí

Co naznačují strašlivá neštěstí na mořích – kdy jsou lodě pohlcovány hlubinami bez jediného varování? Co znamenají neštěstí na pevnině – požáry stravující bohatství nashromážděné lidmi, často na úkor chudiny? Pán nebude chránit majetky těch, kteří přestupují Jeho právo, nedodržují Jeho smlouvu, šlapou po Jeho sobotě, a přijímají falešný den odpočinku. *LDE 27.4*

Boží rány jsou připraveny. Budou vyhlty na zemi a žárem nebeského ohně budou smeteny nejdražší stavby. Neměly by tyto soudy přivést k vzpomínání ty, kteří se považují za křesťany? Bůh touží po tom, aby se tak stalo, aby svět přijal varování, a hříšníci aby se zděsili a třásli se před Ním. – 3MR 311 (1902) *LDE 28.1*

Bůh má svůj přesný cíl v tom, že dopouští neštěstí. Jsou jedním z Jeho prostředků přivolávání lidí k zdravé soudnosti. Skrze neobvyklé události v přírodě Bůh ukáže pochybujícím lidem to, co výrazně zjevil ve svém Slovu. – 19MR 279 (1902) *LDE 28.2*

Jak často slýcháme o zemětřeseních a vichřicích, o zkázách způsobených požáry a zátopami, při nichž dochází k velkým ztrátám na životech a na majetku! Tyto pohromy jsou jen zdánlivě způsobovány náhodným uvolněním neuspořádaných a neovládaných přírodních sil; ve všem tom však můžeme spatřovat záměr Boží. Pohromy patří k prostředkům, jimiž se Bůh snaží vyburcovat lidi, aby si uvědomili, že jim hrozí nebezpečí. – PK 277 (c. 1914) *LDE 28.3*

Přicházející události jsou v rukou Pána

Svět není bez panovníka. Průběh příštích událostí leží v rukou Božích. Osud národů, ale i blaho Jeho církve je pod osobním vedením Majestáta nebes. – 5T 753 (1889) *LDE 29.1*

Symbolická ilustrace (jedovatí hadi na poušti) má dvojí význam. Boží lid se z ní naučil nejen, že Stvořitel vládne nad přírodou, ale také, že se pod Jeho kontrolou nalézají i náboženská hnutí. Týká se obzvláště vynucování svěcení neděle. – 19MR 281 (1902) *LDE 29.2*

Při ukončení Božího díla se setkáme s těžkostmi a komplikovanými situacemi a nebudeme vědět, jak se vůči nim zachovat. Nezapomeňme však, že Bůh, Kristus a Duch svatý pracují a bdí. Pamatujme, že Boží dlaň drží kormidlo a že Bůh vede svou věc. – Ev 65 (1902) *LDE 29.3*

Tak jak ruka, ukrytá pod křídly cherubínů, uvedla nadpřirozeným způsobem v zkomplikovaný pohyb kola, taktéž se pod kontrolou Boží nalézají všechny nejkomplicovanější věci lidské. Uprostřed zmatků a válek Pán, který řídí úkoly cherubínů, vede a kontroluje vše, co se odehrává na zemi (viz Ez 1,4.26; 10,8; Da 4,17.25.32). – Ed 178 (1903) *LDE 29.4*

Podle záznamů o dějinách lidstva se zdá, že růst národů, rozkvět a pád říší závisí na vůli a statečnosti člověka; podle těchto záznamů se zdá, že vývoj událostí je do značné míry určován jeho mocí, ctižádostí nebo rozmarem. Avšak slovo Boží strhuje oponu, a my vidíme, že nad vši hrou lidských zájmů, sil a vášní a skrze ně působí tiše a trpělivě činitelé Všemohoucího podle rady vůle Boží. – PK 499, 500 (c. 1914) *LDE 29.5*

Péče nebes o zemské věci

Tím, že ušetřil života prvního vraha, dal Bůh celému vesmíru naučení o velkém sporu se zlem. ... Jeho úmyslem bylo nejen potlačit vzpouru, ale i ukázat celému vesmíru její povahu. Realizace Božího plánu ukázala spravedlnost a milosrdenství Boha a plně prokázala Jeho moudrost a oprávněnost Jeho jednání se zlem. Nevinní obyvatelé ostatních světů sledovali události, k nimž došlo na zemi s nehlubším zájmem. ... *LDE 30.1*

Bůh získává sympatie a souhlas celého vesmíru, jak se Jeho velký plán krok za krokem blíží svému splnění. – PP 78, 79 (1890) *LDE 30.2*

Kristova smrt pro spásu člověka nejen zpřístupní nebe lidem, ale před celým vesmírem ospravedlní postup Boha a Jeho Syna proti vzpouře satanově. Upevní věčnou platnost zákona Božího a odhalí povahu a následky hříchu. – PP 68, 69 (1890) *LDE 30.3*

Celý vesmír s nevýslovným zájmem sleduje závěrečné výjevy velkého sporu mezi dobrem a zlem. – PK 148 (c. 1914) *LDE 30.4*

Náš malý svět je učebnicí vesmíru. – DA 19 (1898) *LDE 31.1*

3. „Kdy se to stane?“

Učedníci se ptají Ježíše o době Jeho příchodu

Tato slova pronesl Kristus před velkým zástupem lidí; Když pak osaměli přišli k němu Petr, Jan, Jakub a Ondřej, když seděl na Olivové hoře. „*Pověz nám*“, řekli, „*kdy se to stane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku?*“ (Mt 24,3) LDE 32.1

Ježíš se ve své odpovědi nezmínil zvlášť o zničení Jeruzaléma a zvlášť o slavném dni svého příchodu. Promluvil o obou těchto událostech jako o jedné. Kdyby byl svým učedníkům odhalil budoucí události tak, jak je sám vidí, nebyli by sto snést ten pohled. Milosrdně jim podal zahalený popis těchto dvou rozhodných chvil a nechal na nich, aby sami hloubali o významu Jeho slov. – DA 628 (1898) LDE 32.2

Čas Kristova návratu není znám

Mnozí z těch, kteří se nazývají adventisty určují čas. Datum Kristova příchodu byl určován mnohokrát, avšak výsledkem toho bylo opětovné nesplnění těchto předpovědí. Přesný čas Kristova příchodu podle Písma není v dosahu poznání žádného smrtelníka. Ani andělé, služebníci těch, kteří mají být spaseni, neznají den ani hodinu. „*O tom pak dni a hodině té ni žádný neví, ani andělé nebeští, ani Syn, jedině sám Otec můj.*“ – 4T 307 (1879) LDE 32.3

Neznáme přesný čas vylití Ducha svatého ani příchodu Kristova. ... Proč nám Bůh nedal o tom vědět? – Protože bychom z toho neměli dobrý užitek. Stav věci, který by byl rezultátem známosti tohoto času přes Boží lid, by způsobil vážné přibrzdění Božího díla v přípravě lidí, tak aby mohli obstát v onom velkém dni, který má nadejít. Nemůžeme žít v podnícení spojeným s vyznačeným časem. ... LDE 33.1

Nebudete schopni říci, že Ježíš přijde za rok, dva neb čtyři roky, ani nemůžete oddálit termín Jeho příchodu tvrzením, že k němu nedojde ani za deset, ani za dvacet let. – RH March 22, 1892 LDE 33.2

Blížíme se k velkému dni Božímu. Znamení se naplňují. Nemáme však žádné poselství ve věci dne a hodiny zjevení se Ježíše. Pán to ve své moudrosti před námi zatajil, abychom byli neustále bděli a ve stavu očekávání a připraveni na druhý příchod našeho Pána Ježíše Krista na nebeských oblacích. – Letter 28, 1897 LDE 33.3

Přesný čas druhého příchodu Syna člověka je tajemstvím Božím. – DA 633 (1898) LDE 33.4

Určování času nemá nic společného s naším poselstvím

Nepatříme k těm, kteří stanoví přesný čas druhého příchodu Ježíše v slávě. Někteří vyznačovali čas, a když tento čas minul, jejich domyšlivá srdce nepřijala napomenutí, stanovili další termíny. Jejich časté omyly byly důkazem, že tito lidé jsou falešnými proroky. – FE 335 (1895) LDE 34.1

Bůh nedal žádnému člověku poselství, že historie naší země skončí za pět, deset nebo dvacet let. Nepřijímá taktéž žádné ospravedlňování s odkládáním přípravy na Ježíšův příchod. Nikomu nedovoluje mluvit tak, jak říkal nevěrný služebník: „*Prodlívá pán můj přijít*“ (Mt 24,48), neboť to vede k trestuhodnému zlehčování možností a předností daných pro to, abychom byli připraveni na tento velký den. – RH Nov. 27, 1900 LDE 34.2

Určování data vede k nevěře

Protože čas znovu a znovu určený pominul, svět ještě rozhodněji než předtím nedůvěřuje Kristovu příchodu. Lidé se znechuceně dívají na zklamání určovatele času. A protože jsou takto zklamání, odvracejí se od té pravdy, která je zakotvena v Božím slovu, totiž že se všemu přiblížil konec. – 4T 307 (1879) LDE 34.3

Chápu, že bratr (E. P.) Daniels měl jakoby určit čas, tvrzením, že Pán přijde ne později než za pět let. Mám naději, že to nezpůsobí dojem, jako bychom všichni byli stoupenci určování data konce světa. Ať nikdo nedává důvod k tomu, aby vznikaly takovéto domněnky. Nepřinese to nic dobrého. Nesnažte se v tomto bodu iniciovat takovéto oživení, ale raději dávejte pozor na každé

slovo, jež vyslovíte, aby fanatikové nevyužili vašich slov, aby mezi lidmi vyvolali podráždění a zarmoutili Ducha svatého. *LDE 34.4*

Nechceme vyvolávat lidské emoce, jež by potom vládly nad zásadami. Cítím, že bychom měli být po všech stránkách ostražití, neboť satan usiluje učinit vše, aby zamaskoval své kejkle a výmysly, aby vyvolávaly co nejškodlivější vliv. Vše, co vyvolává nezdravé vzrušení a vzbuzuje nesprávné emoce, by mělo být zavrženo, neboť zcela určitě to přinese zlé skutky. – Letter 34, 1887 *LDE 35.1*

Vždy budou existovat falešná a fanatická hnutí, jež budou v církvi zahájena lidmi, kteří běží aniž by byli posláni a vyznačují data naplňování prorocství. Nepřítel je spokojen, že takto jednají, protože jejich následovné omyly a falešná tvrzení vedou k neporozuměním a nevěře. – 2SM 84 (1897) *LDE 35.2*

Po roku 1844 žádný prorocký čas

Během táborového shromáždění v Jacksonu zcela jasně osvědčuji fanatickým skupinám, že konají dílo nepřítele duší; jsou v temnotě. Tvrdili, že mají velké světlo, že doba zkoušky bude ukončena v říjnu v roce 1844. Prohlašuji veřejně, že Pán byl milostiv mi ukázat, že od roku 1844 v poselstvích daných lidem skrze Boha, nebude řeč o žádném přesně stanoveném datu. – 2SM 73 (1885) *LDE 35.3*

Naším úkolem je čekat a bdít, bez vyznačování jakéhokoli data od roku 1844 až do příchodu Pána. – 10MR 270 (1888) *LDE 36.1*

Lidé již neobdrží poselství jež by obsahovalo nějaké přesně určené datum. Po tomto času (Zj 10,4-6), od roku 1842 do 1844, nejsou žádná přesně popsaná prorocká údobí času. Poslední prorocství podávající konkrétní datum sahá do podzimu roku 1844. – 7BC 971 (1900) *LDE 36.2*

Ellen Whiteová očekávala, že Kristus přijde za jejího života

Byli mi ukázáni přítomni na konferenci. Anděl pravil: „Někteří budou potravou pro červy, někteří budou účastni posledních sedmi ran, někteří pak zůstanou na živu na zemi, aby byli při příchodu Ježíšově vzati do nebe.“ – 1T 131, 132 (1856) *LDE 36.3*

Protože čas je krátký, měli bychom pracovat pilně a s dvojnásobnou energií. – 3T 159 (1872) *LDE 36.4*

Není rozumné, abychom rozhodovali nyní jen o dětech. Čas je velmi krátký, neštěstí doby konce jsou před námi, a malé děti většinou budou vzaty, než-li to vše bude ukončeno. – Letter 48, 1876 *LDE 36.5*

V této době, kdy světové dějiny spějí ke svému konci a my vstupujeme do doby souzení, jakého zde ještě nikdy nebylo, bylo by pro muže a ženy lépe, aby pokud možno bylo uzavíráno méně sňatků. – 5T 366 (1885) *LDE 37.1*

Hodina příchodu se blíží; je již blízko, a někteří z nás, věřících, se dočkají živí této doby a uvidí naplnění této předpovědi, uslyší hlas archanděla a trouby Boží rozléhající se po horách i doli-
nách, po mořích i v nejvzdálenějších zákoutích země. – RH July 31, 1888 *LDE 37.2*

Nastala doba zkoušky, neboť hlasité volání třetího anděla již začalo zjevením spravedlnosti Kristovy, našeho hříchy odpouštějícího Spasitele. – 1SM 363 (1892) *LDE 37.3*

Vysvětlení prodlení

Třetí noční bdění vyžaduje trojnásobné úsilí. Stát se nyní netrpělivými by znamenalo, že všechno úsilí bylo až dosud marné. Dlouhá temná noc je plná strádání, ale příchod rána se odkládá, protože kdyby Mistr už přišel, mnozí by byli nalezeni nepřipraveni. Důvodem tak dlouhého čekání je, že Bůh si nepřeje, aby Jeho lid zahynul. – 2T 194 (1868) *LDE 37.4*

Kdybychom se po velkém zklamání v roce 1844 uchopili mocně víry a kráčeli vpřed sjednoceni, kdybychom využili prokazované nám projevy Boží prozřetelnosti a hlásali světu poselství třetího anděla v moci Ducha svatého, uzřeli bychom spasení a Pán by mocně posílil všechno naše usilování, práce by byla zcela ukončena a Kristus by mohl přijít, aby dal svému lidu patřičnou odměnu. ... Nebylo vůli Boží, aby Kristův příchod podlehl takovému prodlení. ... *LDE 37.5*

Přes čtyřicet let nevěra, reptání a vzpoura brzdily a oddalovaly vejíti Starého Izraele do Kanaánu. Tytéž hříchy způsobily prodlení a přičinily se k tomu, že i současný Izrael ještě nevešel do nebeského Kanaánu. Boží zaslíbení nezklamala ani v jednom, ani v druhém případě. Jsou to

vlastně nevěra, zesvětštění, nedostatek posvěcení a vášně lidu, považujícího se za lid Boží, které nás po tak dlouhá léta zdržují na tomto světě hříchu a smutku. – Ev 695, 696 (1883) *LDE 38.1*

Kdyby církev Kristova splnila svěřený jí úkol podle příkazu Páně, celý svět by byl včas upozorněn a Pán Ježíš by přišel na naši zemi v moci a ve velké slávě. – DA 633 (1898) *LDE 38.2*

Zaslíbení Boží jsou podmíněná

Andělé Boží ve svých poselstvích k lidem sdělují, že čas, který nám ještě zůstává, je velmi krátký (viz Ř 13,11.12; 1 K 7,29; 1 Te 4,15.17; Žd 10,25; Jk 5,8.9; 1 Pt 4,7; Zj 22,6.7). Tímto způsobem mi to bylo vždy představováno. Je pravdou, že v počáteční době hlásání tohoto poselství byl čas delší než jsme očekávali. Náš Spasitel se neobjevil tak rychle, jak jsme očekávali, ale zklamalo nás v čemkoli slovo Páně? Nic podobného. Je vždy nutno pamatovat, že zaslíbení a výstrahy Boží jsou udíleny podmíněně (viz Jr 18,7-10; Jon 3,4-10). ... *LDE 38.3*

Tak jako děti starého Izraele, zůstáváme na tomto světě kvůli neposlušnosti a mnohaletému nepodřízení se. Ale ve jménu Kristovu, by Jeho lid neměl dodávat nové hříchy ke starým, a zatěžovat Boha následky svého vlastního, nesprávného způsobu jednání. – Ev 695, 696 (1901) *LDE 39.1*

Na co Kristus čeká?

Kristovým toužebným přáním je zjevit sebe svému lidu. Když bude Kristova povaha dokonale zjevná v Jeho následovnících, tehdy přijde, aby je vzal jako své vlastnictví. *LDE 39.2*

Předností každého křesťana je nejen radostně očekávat příchod Páně, ale také jej uspišit. Kdyby všichni, kteří vyznávají Jeho jméno přinášeli ovoce k Jeho chvále, jak rychle by byl celý svět zasetzrnem Evangelia. Poslední velká žeň by rychle dozrála a Kristus by přišel, aby sklídl svou drahocennou pšenici. – COL 69 (1900) *LDE 39.3*

Šířením evangelia světu můžeme se přičinit vlastním úsilím k uspišení návratu našeho Pána, neboť naší povinností je nejen očekávat na Jeho příchod, ale rovněž pracovat, aby byl zkrácen čas, než nadejde onen Boží den. – DA 633 (1898) *LDE 39.4*

Když se staneme Jeho spolupracovníky On nám dá moc, aby byl učiněn konec této tragédii. – Ed 264 (1903) *LDE 39.5*

Hranice Boží trpělivosti

S neomylnou přesností Nekonečný zapisuje skutky všech národů. Dokud ještě nabízí svou milost s výzvou ku pokání, zůstává účet otevřený. Když ale číslice dosáhnou určité výše, kterou Bůh stanovil, bude zahájeno vyměření Jeho hněvu. Bilance je sestavena. Boží trpělivost je u konce. – 5T 208 (1882) *LDE 39.6*

Bůh vede přesný zápis týkající se národů. Čísla v nebeských knihách stále narůstají, a když dojde k tomu, že přestupování prvního dne týdne začne být trestáno, tehdy se kalich naplní. – 7BC 910 (1886) *LDE 40.1*

Bůh vede účtování s národy. ... A když nadejde čas že nepravost dosáhne vyznačené meze Božího milosrdenství, Jeho trpělivost skončí. Když nahromaděná čísla v záznamech nebeských knih ukážou že míra přestoupení dosáhla svého vrcholu, bude vyliť hněv nesmíšený s milostí. – 5T 524 (1889) *LDE 40.2*

Bůh dlouho projevuje trpělivost, přitom však provádí účtování, volá k pokání a nabízí odpuštění. Leč přijde čas, kdy nastane účtování, kdy padne rozhodnutí o duši, kdy bude rozhodnuto o osudu člověka podle toho, jak sám volil. Pak bude dán pokyn k provedení rozsudku. – PP 165 (1890) *LDE 40.3*

Přichází doba, kdy lidé ve svém podvodu a ve své domýšlivosti dospějí takového vrcholu, že jim Pán nedovolí déle žít, a oni budou muset zakusit, že trpělivost Hospodinova má své meze. – 9T 13 (1909) *LDE 40.4*

Existuje hranice, za níž Hospodinovy soudy již nemohou být odloženy. – PK 417 (c. 1914) *LDE 40.5*

Nepravosti dosáhly již téměř hranice

Čas trochu ještě potrvá déle, dokud obyvatelé země nenaplní kalich svými nepravostmi a potom procitne hněv Boží, který tak dlouho dřímá a tato země světla bude pít kalich Jeho nesmíšeného hněvu. Zničující moc Boží spočine na zemi, aby ji zpusťovala. – 1T 363 (1863) *LDE 41.1*

Pohár nepravosti je téměř naplněn a Boží trestající spravedlnost zakrátko dosáhne přestupníky.
– 4T 489 (1880) *LDE 41.2*

Bezbožnost obyvatelů světa téměř doplnila míru nepravosti. Tato země téměř dosáhla stupně, kdy Bůh dovolí ničiteli vykonat daný výrok. – 7T 141 (1902) *LDE 41.3*

Přestoupení již dosáhlo svých hranic. Zmatek naplňuje svět a zakrátko lidstvo překvapí veliká hrůza. Konec je velice blízko. My, kteří známe pravdu, měli bychom se připravit na to, co brzy přijde na svět jako strašné překvapení. – 8T 28 (1904) *LDE 41.4*

Je naši povinnosti pamatovat na velký Boží den

Musíme se naučit přemýšlet o velkých scénách soudu, jež jsou před námi, a bude-li obrazně probíhat v naší představivosti onen velký den Páně, ve kterém budou všechny věci odkryty, budou tím naše charaktery přetvořeny. Jeden bratr se mně otázel: „Sestro Whiteová, jakého jsi názoru, přijde Pán Ježíš později než za deset let?“ „A jaký v tom je pro tebe rozdíl, zda přijde za dva, čtyři, nebo za deset let?“ „Já bych v některých věcech postupoval jinak, kdybych věděl, že Pán přijde do deseti let.“ *LDE 41.5*

„Co bys tedy změnil?“ – tázala jsem se. *LDE 42.1*

„No, prodal bych svůj majetek a začal bych zvěstovat Boží slovo, abych lidi varoval a naklonil je, aby se připravili na Jeho příchod a sám bych prosil Boha, abych sám byl hotovým.“ *LDE 42.2*

Tehdy jsem se ho zeptala: „A kdybys věděl, že Pán ještě nepřijde za dvacet let, žil bys jinak?“ *LDE 42.3*

Odpověděl: „Asi ano.“ ... *LDE 42.4*

Jak sobecké bylo vyjádření, že by žil jinak, kdyby věděl, že Pán přijde za necelých deset let! Enoch chodil s Bohem tři sta let. To je poučením pro nás, že máme chodit s Bohem každého dne, a nemůžeme být v bezpečí, jestliže nejsme bdělí v očekávání a přípravě. – Manuscript 10, 1886 *LDE 42.5*

Čas je krátký

Kéž by Pán nedal pokoj ani ve dne ani v noci těm, kteří jsou nyní nedbalí a bezradní v díle Božím. Konec je blízko. Ježíš touží po tom, abychom neustále měli v pozornosti to, že čas je krátký. – Letter 97, 1886 *LDE 42.6*

Když budeme stát se všemi vykoupenými na skleněném moři, se zlatými harfami a korunami slávy, a před námi bude věčnost, tehdy pochopíme, jak krátký byl čas očekávání a zkoušky. – 10MR 266 (1886) *LDE 42.7*

4. Boží církve doby konce

Lid Boží zachovává Boží přikázání

Bůh má na zemi církev, která vyvyšuje Jeho poslápaný zákon a představuje světu Božího Beránka, který snímá hříchy světa. ... LDE 43.1

Je pouze jedna církev na světě, která v přítomné době stojí při průrvě a opravuje zeď a znovu obnovuje prastaré zboženiny. ... LDE 43.2

Nechť je každý opatrný, chce-li pozvednout svůj hlas proti jedinému lidu, který reprezentuje popis „ostatků“ zachovávajících přikázání Boží a vlastnicích Ježíšovu víru. ... Bůh má zvláštní lid, svou církev na zemi, jež nemá sobě rovné, která předešla všechny jiné svou způsobilostí k vyučování pravdy a vyvyšování Božího zákona. ... Můj bratře, jestliže učíš, že církev adventistů sedmého dne je Babylonem, jsi v bludu. – TM 50, 58, 59 (1893) (*Kniha Zjevení poukazuje na dvě skupiny Božího lidu – viditelný ostatek [Zj 12,17] a „lide můj“ v Babylóně [Zj 18,4]. Tato kapitola pojednává o stejném tématu jako předchozí kapitola a také čtrnáctá kapitola; „Hlasité volání“ se zabývá tou pozdější.*) LDE 43.3

Mají svědectví Ježíšovo

V době, kdy se přibližuje konec a čím více se šíří dílo hlásání poslední výstrahy světu, je zvlášť důležité pro všechny, kteří přijímají přítomnou pravdu, aby měli jasný pojem o podstatě a vlivu Svědectví, které Bůh od počátku spojil s dílem třetího andělského poselství. – 5T 654 (1889) LDE 44.1

Lidé mohou stavět plán za plánem a nepřítel se bude snažit odvádět duše od pravdy. Ale všichni, kteří věří, že ústy sestry Whiteové mluvil Pán a dal jí poselství, budou bezpeční před mnohým zklamáním, které přijde v těchto posledních dnech. – 3SM 83, 84 (1906) LDE 44.2

Budou i takoví, kteří budou tvrdit, že mají vidění. Dá-li vám Bůh jasný důkaz, že vidění je od Něj, můžete je akceptovat, avšak neakceptujte je na podkladě jakéhokoli jiného důvodu, neboť lidé budou stále více bloudit, nejen v jiných krajích, ale i v samotné Americe. – 2SM 72 (1905) LDE 44.3

Jejich „významné“ biblické doktríny

Rok 1844 byl rokem velkých událostí, ukazujících našim překvapeným očím očistění svatyně, jež se nachází v nebi a má bezprostřední spojitost s lidem Božím na zemi, jak také poselství prvního, druhého a třetího anděla, nesoucího korouhev s nápisem: „Přikázání Boží a víra Ježíšova.“ Jedním z hlavních základů tohoto poselství byla svatyně Boží, kterou Jeho lid milující pravdu spatřil v nebi, a také truhla smlouvy, obsahující Boží zákon. Světlo soboty čtvrtého přikázání osvětlilo svými silnými paprsky stezku přestupníků zákona Božího. Zničení bezbožných je rovněž pravdou, jež je starým a jistým ukazatelem cesty. – CW 30, 31 (1889) LDE 44.4

Zvláštní misie církve adventistů sedmého dne

Pán nás učinil opatrovníky svého zákona; svěřil nám svatou a věčnou pravdu, která má být zvěstována jiným věrným varováním, napomínáním a povzbuzováním. – 5T 381 (1885) LDE 45.1

Adventisty sedmého dne si vyvolil Bůh za svůj zvláštní lid oddělený od světa. Mocným záhalem pravdy jej vytáhl ze shonu tohoto světa a připoutal k sobě. Učinil ho svým zástupcem a povolal ho za svého vyslance v posledním záchranném díle. Největší bohatství pravdy jaké kdy bylo smrtelníkům svěřeno, nejvznešenější a nejvážnější varování, jaké kdy Bůh člověku poslal, bylo svěřeno tomuto lidu, aby ho oznámil světu. – 7T 138 (1902) LDE 45.2

Adventisté sedmého dne jsou ve zvláštním smyslu ustanoveni za strážné a nositele světla tomuto světu. Jim je svěřena výstraha pro hynoucí svět. Jim září předivné světlo ze Slova Božího. Jim je dáno dílo nejslavnostnější důležitosti, totiž zvěstování poselství prvního, druhého i třetího anděla. Není jiného díla důležitějšího nad toto; proto také nesmějí dopustit, aby něco jiného zaujalo jejich mysl. – 9T 19 (1909) LDE 45.3

Důvod k zorganizování církve Adventistů sedmého dne

Mírou početního růstu se stalo samozřejmým, že bez nějaké organizační formy dojde brzy k velkému zmatku, a dílo nebude postupovat úspěšně. Organizace byla naprosto nutná, aby byly zajištěny kazatelům jejich existenční potřeby, aby byla podpořena působnost v nových terénech, a byly ochráněny sbory i kazatelé před nehodnými vyznavači, k udržování církevního majetku, k publikování pravdy pomocí tisku a k zajištění mnoha jiných věcí. ... LDE 46.1

Skrze Jeho Ducha bylo uděleno světlo, že v církvi musí zavládnout pořádek a naprostá disciplína – a toto se nedá dosáhnout bez organizace. Systém a pořádek můžeme vidět v celém vesmíru ve všech činech Božích. Pořádek je právem nebes, má tudíž být i právem Božího lidu na zemi. – TM 26 (1902) LDE 46.2

Organizace bude mít vždy svůj význam

A kdyby sbory nebyly organizovány tak, aby ukládaly a uskutečňovaly pořádek, neměly by vyhlídky do budoucnosti. – 1T 270 (1862) LDE 46.3

Ó, jak by satan jásal, kdyby se mu podařilo dostat se mezi tento lid a uvést v nepořádek dílo právě v době, kdy dokonalá organizace je vrcholně důležitá a bude vši silou bojovat proti falešným hnutím a odmítat teorie neověřené Božím slovem. Musíme udržet rovné řady, aby se nezhroutil organizační systém a pořádek, který byl moudře a starostlivě budován. Nesmíme povolovat nepořádným živlům, toužícím v této době ovládnout dílo. LDE 47.1

Někteří obhajovali myšlenku, že v blížícím se času konce, každé dítě Boží bude jednat nezávisle na jakékoliv církevní organizaci. Pán mne však poučil, že v tomto díle není ani řeči o nezávislosti jednoho na druhém. (*Ze spisu předčítaného delegátům zasedání Generální konference ve Washingtonu, D. C., 30. května 1909.*) – 9T 257, 258 (1909) LDE 47.2

Jak se blížíme ke konečné krizi, měli bychom být soustavnější než dříve, místo abychom se domnívali, že je zapotřebí méně řádu a svornosti v jednání. Všechna naše práce by se měla řídit podle přesně stanovených plánů. – 3SM 26 (1892) LDE 47.3

Zvláštní autorita Boží církve

Bůh obdařil svoji církev zvláštní autoritou a mocí, a nikdo ji nemůže lehkovážně přehlížet a ji pohrdat, aniž by tím nepohrda hlasem Božím. – 3T 417 (1875) LDE 47.4

Bůh udělil své církvi nejvyšší moc, jaká je pod nebem. Hlas Boží, který zní v lidu sjednoceném v církvi má být vždy respektován. – 3T 451 (1875) LDE 47.5

Doba duchovní slepoty a slabosti

Opakuji to, co jsem řekla v Minneapolis, že v církvi musí nastoupit reformace. Musí býti provedeny reformy, neboť duchovní slabost a slepota přišla na lidi, kteří byli obdařeni velkými možnostmi, přednostmi a světlem. Jako reformátoři vyšli z jiných denominací, ale nyní jednají tak, jako by v nich byli i nadále. Máme naději, že nebude zapotřebí dalšího vyjítí. I když podporujeme „jednotu ducha“ ve svazku pokoje, nepřestaneme perem i slovy protestovat proti falešné zbožnosti. – EGW 88 356, 357 (1889) LDE 48.1

O těch, kteří se chlubí známostí světla, ale v tomto světle nechodí, Kristus praví: „*Nýbrž pravím vám: Týru a Sidonu lehčeji bude v den soudný nežli vám. A ty Kafarnaum (církvi adventistů sedmého dne, mající velké světlo), kteréž jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla sstrčeno budeš. Nebo kdyby v Sodomě činění byli divové ti, kteříž jsou činění v tobě, byliť by zůstali až do dnes.*“ (Mt 11,22-23) – RH Aug. 1, 1893 (*Komentář v uvozovce byl dodán Ellen Whiteovou.*) LDE 48.2

Církev se nalézá v laodicejském stavu. Bůh v ní nepřebývá. – 1NL 99; 1898 LDE 49.1

Zneužití vlády hlavním církevním vedením

Zdá se, že sama Generální konference podléhá zkáze následkem nesprávných názorů a zásad. ... LDE 49.2

Někteří čerpají nezákonné zisky z těch, kteří byli svěřeni jejich péči. Přivádějí lidi do krajnosti; řídí nebo boří. ... LDE 49.3

Vlády silné ruky, jak by jimi obsazené postavení činilo tyto lidi bohy mě děsí, neboť vzbuzují úlek. Taková vláda je prokletím, kdekoli a skrze kohokoliv je vykonávána. – TM 359-361 (1895) LDE 49.4

Stává se příliš často, že se velká zodpovědnost svěřuje několika lidem, a někteří z nich se dokonce ani Boha neradí. Co mohou takoví lidé vědět o potřebách díla za hranicemi? Odkud mohou vědět, jak odpovědět na otázky těch, kteří k nim přicházejí s prosbou o informace? Uplynou tři dlouhé měsíce, než pracovníci v dalekých krajích obdrží odpověď, a to dokonce je-li na jejich dopisy ihned tato odpověď odeslána. – TM 321 (1896) *LDE 49.5*

Ti, kteří pracují v dalekých krajinách, neučiní to, co sami uznají za vhodné a rozumné, dokud nevyšlou do Battle Creeku prosbu o povolení. Nežli učiní krok dopředu, čekají na „ano“ nebo „ne“, jež nadejde z tohoto místa. – SpT-A (9) 32 (1896) *LDE 49.6*

Není moudré vybrat jednoho člověka jako vedoucího Generální konference. Činnost Generální konference se rozšiřuje, a některé věci byly takto nepotřebně zkomplikovány. Existuje potřeba učinit rychlé rozhodnutí. Mělo by se rozdělit pole, nebo zavést jiný plán, aby bylo změněno přítomné řízení věcí. – TM 342 (1896) *(Církev adventistů sedmého dne byla zorganizována v roce 1863, měla tehdy tři a půl tisíce vyznavačů a šest sdružení, kolem třiceti kazatelů a výbor Generální konference byl složen ze tří osob. Předseda Generální konference byl schopen řídit tuto nevelkou organizaci a sloužit ji radou. Mohl brát osobní účast v každém důležitějším setkání a být zainteresován v mnohých věcech spojených s nakladatelstvím. Do roku 1896 se činnost církve ve Spojených státech značně rozrostla a přešla až do Evropy, Austrálie a Afriky. Nebylo proto možné, aby jeden člověk zodpovědně dohlížel na tak rozlehlou činnost a ji řídil. Ellen Whiteová doporučovala rozdělení povinností, tak, aby vyznavači z celého světa nehledali rady u jednoho člověka. Bylo toho dosaženo utvořením unií a výborů.)* *LDE 50.1*

Nemoudří vedoucí nemluví ve jménu Boha

Hlas z Battle Creeku, považovaný až dosud za autoritu ve věci vedení díla, není již hlasem Božím. – 17MR 185 (1896) *LDE 50.2*

Již několik let nepovažuji Generální konferenci za hlas Boží. – 17MR 216 (1898) *LDE 50.3*

Víra, že v Generální konferenci jsou mužové stojící na svatém místě, aby byli hlasem Boha vůči lidu, náleží do minulosti. – GCB April 3, 1901, p. 25 *LDE 50.4*

Nová denominace není potřebná

Například vybíráte ze *Svědectví* statě, které hovoří o ukončení doby zkoušky, o tříbení mezi lidem Božím, a mluvíte o tom, že z tohoto lidu povstane jiný lid, čistší a svatější, který bude připraven uvítat Pána. Takový postup se velmi líbí nepříteli. ... Kdyby mnozí přijali vaše názory, které podporujete, hovořili a jednali podle nich, byli bychom svědky jednoho z největších fanatických hnutí, jaké vůbec kdy bylo pozorováno mezi adventisty sedmého dne. To je to, co chce satan. – 1SM 179 (1890) *LDE 51.1*

Pán vám nedal poselství, ve kterém je církev adventistů sedmého dne nazvána Babylonom a které vyvolává lid Boží, aby z něj vyšel. Všechno dokazování, jaké můžete podávat, nemá žádný význam, poněvadž Pán mi dal zcela jasné světlo jež je proti poselstvím tohoto druhu. ... *LDE 51.2*

Vím, že Pán svoji církev miluje a nebude dezorganizována, aniž se rozpadne na nezávislé atomy. Takováto teorie nemá absolutně žádný smysl; není nejmenší známky, že by se něco takového mělo stát. – 2SM 63, 68, 69 (1893) *LDE 51.3*

Pravím vám, bratři, že Pán má organizované tělo, skrze něž chce působit. ... Jestliže se někdo odtahuje od organizovaného těla lidu, zachovávajícího Boží přikázání, začne-li vážit církev na svých lidských váhách, a začne proti ní pronášet své úsudky, pak můžete poznat, že jej nevede Bůh. Je na bludné cestě. – 3SM 17, 18 (1893) *LDE 51.4*

Bůh vše podrobuje pořádku

Není zapotřebí pochybovat nebo se obávat, zda dílo bude mít úspěch. Bůh stojí v čele díla a On vše podrobí pořádku. Vymáhají-li věci nahoře urovnání, Bůh se tím zaujme a vyrovná vše, co je křivé. Mějme víru, že záměrem Božím je doprovodit drahocennou loď, v níž pluje Jeho lid, bezpečně až do přístavu. – 2SM 390 (1892) *LDE 52.1*

Nemá snad Bůh svoji živou církev? Má, je to však církev bojující, a ne církev vítězná. Rmoutí nás, že jsou mezi námi neupřímní vyznavači, že jsou mezi pšenici plevy. ... I když v církvi panuje zlo, přesto však v posledním čase má být církev světlem hříchem zkaženému a demoralizovanému

světu. Církev, slabá a plná nedostatků, potřebující napomenutí, kárání, varování a rady, je jediným objektem na zemi, který Pán obdarovává největší ohleduplností a laskavostí. – TM 45, 49 (1893) LDE 52.2

Satanské čtyry nebudou nikdy triumfovat. Trojandělské poselství bude doprovázet vítězství. Tak jak Vůdce vojska Hospodinova obrátil zdi Jericha v ruiny, tak lid Boží, zachovávající Jeho příkázání, dosáhne vítězství, a všichni jeho nepřátelé budou poraženi. – TM 410 (1898) LDE 52.3

Doporučení k rozdělení odpovědnosti

Nyní nám je potřebná reorganizace. Chceme začít od základů a stavět na jiných zásadách. ... LDE 53.1

Máme lidi postavené ve vedení našich různých institucí, výchovných ústavů a sdružení na různých místech a v různých státech. Všichni by měli být reprezentanty vedení, a mít rozhodující hlas v sestavování plánů k další činnosti. Nevystačí jedna, dvě či tři osoby, aby obsáhly celé dílo. Dílo je velké a žádná lidská mysl není v stavu samostatně plánovat práci, jež musí být vykonána. ... LDE 53.2

Chci říci, že Bůh v našich řadách neustanovil něco jako královskou vládu, řízenou jediným člověkem v jakémkoli odvětví díla. Dílo bylo ve značném stupni brzděno následkem pokusů vést dílo tímto způsobem. ... Musí dojít k obnovení, reorganizaci; moc a síla musí přejít do rukou výbořů, které je nutno vytvořit. (*Z proslovu Ellen Whiteové v průběhu zasedání Generální konference v Battle Creeku, 2. dubna 1901.*) – GCB April 3, 1901, pp. 25, 26 LDE 53.3

Je zapotřebí utvořit nová sdružení. Když byla utvořena unie v Austrálii, bylo to ve shodě s Božím plánem. ... Není zapotřebí posílání proseb o radu tisíce mil do Battle Creeku, a potom čekat celé týdny na odpověď. Ti, kteří jsou v místě, mají rozhodovat, co je nutno činit. – GCB, April 5, 1901, pp. 69, 70 LDE 53.4

Zasedání Generální konference v roce 1901

Co si myslíte, kdo byl mezi námi, když začala tato konference? Kdo odstranil nežádoucí jevy, jež se obvykle projevují během takovýchto setkání? Kdo se procházel řadami tohoto svatostánku? Bůh nebes a Jeho andělé. Nepřišli sem, aby vás roztrhali na kusy, ale aby přinesli pokoj do vašich myslí. Byli mezi námi, aby konali Boží pověření, zadržet mocnosti temnoty, aby Boží dílo, jaké má být vykonáno, nebylo zabrzděno. Boží andělé pracovali mezi námi. ... LDE 54.1

Ve svém životě jsem nebyla ničím tak udivena, jak obratem věcí během tohoto setkání. Není to naše dílo. To učinil Bůh. Byly mi dány instrukce s tím spojené, ale dokud se to vše nestalo během porad, neuměla jsem si představit, jakým způsobem tyto instrukce budou uskutečněny. Boží andělé procházeli se tímto shromážděním. Chci, abyste o tom pamatovali, a chci, abyste pamatovali taktéž i na to, že Bůh řekl, že vyléčí rány svého lidu. – GCB April 25, 1901, pp. 463, 464 LDE 54.2

Pán mocně působil mezi svým lidem během Generální konference. Když přemýšlím o tomto setkání, ovládne mne sladký a slavnostní pocit, a v mé duši rodí se pocit vděčnosti. Viděli jsme doslovně stopy šlépějí našeho Pána a Vykupitele. Velebíme Jeho svaté jméno, neboť přinesl záchranu svému lidu. – RH Nov. 26, 1901 LDE 54.3

Bylo nutností zorganizovat unie, aby Generální konference nerozšiřovala svou diktaturu nad všemi sdruženími. Vláda svěřená Konferenci nemá se nalézat v rukou jedné, dvou či šesti osob; v každém sdružení by měla existovat zvláštní rada. – Manuscript 26, April 3, 1903 (*Další informace o organizačních změnách učiněných během zasedání Generální konference v roce 1901, viz v „Seventh-day Adventist Encyclopedia“ [Vol. 10 z Commentary Reference Series], opravené vydání, s. 1050-1053.*) LDE 55.1

Návrat důvěry k organizaci církve adventistů s. d.

Nemůžeme nyní sestoupit ze základu, založeného Bohem. Nemůžeme vejít do žádné jiné organizace, neboť by to znamenalo odpadnutí od pravdy. – 2SM 390 (1905) LDE 55.2

Byla jsem pověřena říct adventistům na celém světě, že jsme lidem, který je pro Boha zvláštním pokladem. Sdělil, že Jeho církev na zemi bude stát dokonale sjednocena v Duchu a bude se radit s Pánem zástupů do konce časů. – 2SM 397 (1908) LDE 55.3

Někdy, když se malá skupina lidí, pověřená všeobecným řízením díla snažila ve jménu Generální konference uplatnit nemoudré plány jež by vedly k omezení Božího díla, řekla jsem, že nemohu déle považovat hlas Generální konference představovaný těmito několika málo jednotlivci

za hlas Boží. Tím však nechci říci, že by se nemělo respektovat rozhodnutí Generální konference představující shromáždění náležitě volených zodpovědných zástupců ze všech částí světového pole.

LDE 55.4

Bůh ustanovil, aby zástupci Jeho církve ze všech částí světa shromáždění při zasedání Generální konference měli autoritativní hlas. Omyl, kterého se mohou někteří dopustit, spočívá v tom, že považují názor a úsudek jednoho člověka nebo malé skupiny lidí za plnou míru autority a vlivu, jimiž Bůh obdařil svoji církev při rozhodování a vyjadřování se shromážděné Generální konference k plánování rozmachu a pokroku Jeho díla. – 9T 260, 261 (1909) LDE 56.1

Pán obdařil svou církev zvláštní mocí a autoritou, které nemá nikdo právo brát na lehkou váhu. Každý, kdo jimi pohrdá, pohrdá hlasem Božím. – AA 164 (1911) LDE 56.2

Jsem spokojená a šťastná, když si uvědomím, že Bůh Izraele vede stále svůj lid a bude s ním až do konce. – 2SM 406 (1913) (*Z posledního poselství E. G. Whiteové pro Církev adventistů sedmého dne u příležitosti zasedání Generální konference. Tato ujišťující slova byla čtena na zasedání Generální konference předsedou A. G. Daniellsem 27. května 1913.*) LDE 56.3

Prohlášení W. C. Whitea

Řekl jsem ji (paní Lidě Scottové) jaký postoj měla matka ke zkušenosti „ostatků“, a o jejím pozitivním učení, že Bůh nedovolí, aby toto společenství zcela od Něj odstoupilo, tak že by nastala nutnost povolání jiné církve. – W. C. White k E. E. Andross, May 23, 1915, White Estate Correspondence File LDE 56.4

Duchovní oživení nadále potřebné

Jistého dne v poledne jsem psala o tom, co mohlo být vykonáno při posledním zasedání Generální konference (1901), kdyby mužové na zodpovědných místech se řídili radou a cestou Boží. Ti, kteří měli veliké světlo, v něm nechodili. Shromáždění skončilo a změna nenastala. Lidé se nepokorili před Pánem, jak to měli učinit a neobdrželi Ducha svatého. LDE 57.1

Psala jsem, dokud jsem neupadla do bezvědomí a zdálo se mi, že jsem svědkem událostí v Battle Creeku. LDE 57.2

Byli jsme shromáždění v posluchárně Tabernacle. Po modlitbě jsme zpívali písně a opět se modlili. Nejhorlivější prosby se vznášely k Bohu. Shromáždění bylo proniknuto přítomností Ducha svatého. Jeho působení bylo hluboké a mnozí z přítomných hlasitě plakali. ... LDE 57.3

Nikdo se necítil být natolik pyšným, aby neučinil upřímné vyznání a vedoucí v tomto díle byli vlivní jednotlivci, kteří však předtím nikdy neměli odvahu vyznat své hříchy. LDE 57.4

Nastala taková radost, jakou nikdy předtím nebylo v Tabernacle slyšet. LDE 57.5

Tehdy jsem se probrala ze své mdloby a určitou chvíli jsem nebyla schopna si uvědomit, kde jsem. Pero jsem držela stále v ruce. Slyšela jsem slova: „*Tak tomu mělo být.* Toto vše Pán byl hotov učinit pro svůj lid. Celá nebesa na to čekala.“ Myslela jsem na to, kde jsme již mohli být, kdyby bylo vykonáno důkladné dílo při Generální konferenci; sevřela mne úzkost a zklamání, když jsem si uvědomila, že to, co jsem viděla, nebyla skutečnost. – 8T 104-106 (Jan. 5, 1903) LDE 57.6

Jsem pod hlubokým dojmem scén, které jsem užřela nedávno v nočním vidění. Viděla jsem něco, co připomínalo veliké hnutí – dílo oživení – na mnoha místech. Naši lidé se na Boží výzvu stavěli v šik. – TM 515 (1913) (*Z prvního poselství Ellen Whiteové na zasedání Generální konference v roce 1913.*) LDE 58.1

Trpělivost Boží s Jeho lidem

Církev velmi zklamala očekávání Spasitele, a přece se Pán od svého lidu neodsunul. Stále je snáší, ne proto, že je v nich něco dobrého, ale proto, aby nebylo mezi nepřáteli pravdy a spravedlnosti zneuctěno Boží jméno, a aby satanské mocnosti netriumfovaly následkem pádu Božího lidu. Pán dlouho snáší odpadlictví, nevěru a nerozumnost svého lidu. S obdivuhodnou trpělivostí a soucitem jej napomíná a kárá. Přijme-li lid poučení, Pán jej očistí od všech špatných náklonností, spasí je na věky a učiní z nich věčné a živé pomníky moci své milosti. – ST Nov. 13, 1901 LDE 58.2

Měli bychom pamatovat, že církev i když slabá a plná nedostatků, je jediným objektem na zemi, kterému Pán věnuje nejvyšší ohleduplnost. Zahrnuje jej nejvyšší péčí a zmocňuje jej Duchem svatým. – 2SM 396 (1902) LDE 58.3

Bůh působí skrze ty, kteří jsou Mu věrní

Pán Ježíš bude mít vždy svůj vyvolený lid, který Mu věrně slouží. Když Židé zavrhlí Krista, Knížete života, odebral jim tehdy Boží království a dal je pohanům. Tímto způsobem jedná Bůh v každém odvětví svého díla. *LDE 59.1*

Když se církev stane nevěrnou slovu Páně, pak bez ohledu na pozici jakou zaujímá, na vznešenost a svatost povolání, Pán nemůže spolupracovat s těmi, kteří Jej zklamali. Tehdy povolává jiné, aby převzali zodpovědnost. Jestliže neodstraní ze svého jednání všechno zlo a nebudou-li dodržovat čisté a svaté zásady, tehdy je Pán uvede do zkoušek a pokoří je, a nebudou-li činit pokání, odstraní je z místa a udělí pokárání. – 14MR 102 (1903) *LDE 59.2*

Souzení na základě seslaného světla

Církev adventistů sedmého dne bude položena na váhy svatyně. Bude souzena na základě příležitostí a předností jaké ji byly dány. Jestliže její duchovní zkušenost nebude odpovídat přednostem, které Kristus za nesmírnou cenu na ní seslal, jestliže udělená požehnání nebudou využita pro to, aby bylo vykonáno pověřené jí dílo, bude na ní vyřčen výrok: „Nalezená lehká.“ Budeme souzeni na základě uděleného nám světla a daných možností. ... *LDE 59.3*

Vážná výstraha byla dána v době zničení našemu srdci tolik drahých středisek (*Battle Creek Sanitarium [sanatorium] největší a nejznámější adventistická instituce ve světě, shořela do základu 18. února 1902. Následovně 30. prosince 1902 tentýž osud potkal Review and Herald Publishing Association [nakladatelství].*): „*Rozpomeň se, odkud jsi spadl, čím pokání a začni jednat jako dřív.*“ (Zj 2,5) *LDE 60.1*

Nebude-li církev, která je nyní prokvašena svým vlastním odpadnutím činit pokání a neobrátili se, bude jíst ovoce svých vlastních skutků, dokud se sama sobě nezoškliví. Bude-li odporovat zlému a volit si dobré, bude-li hledat Boha ve vši pokoře a usilovat o své vysoké povolání v Kristu, staví se na základ věčné pravdy a vírou se chápe toho, co je pro ni připraveno, bude uzdravena. Objeví se v prostotě dané jí Bohem, oddělí se od pozemských závazků a osvědčí, že ji pravda skutečně osvobodila. Pak její členové budou skutečně vyvoleným Božím lidem, budou reprezentanty Boha. – 8T 247-251 (April 21, 1903) *LDE 60.2*

Dějiny Izraele jsou výstrahou pro nás

V těchto posledních dnech bude lid Boží vystaven stejným nebezpečnostem, jakým byl vystaven starý Izrael. Ti, kteří nepřijmou výstrahy, dané Bohem, upadnou do stejných neštěstí v jaké upadal Izrael, a nevejdou do odpočinutí kvůli nevěře. Na starý Izrael dopadaly neštěstí následkem neposvěcených srdcí a nepodřízené vůle. Jejich zavržení jako národa, bylo výsledkem nevěry, přílišné sebedůvěry, nedostatku pokory, slepoty myšlení a zatvrzelosti srdce. Jejich dějiny jsou pro nás výstražným znamením. *LDE 60.3*

„*Hleďte, bratři, aby snad v někom z vás nebylo zlé a nevěrné srdce, takže by odpadl od živého Boha, a proto se navzájem napomínejte každý den, dokud se říká dnes, aby nikdo z vás nebyl zatvrzen klamem hříchu. Vždyť jsme se stali účastníky Krista, pokud ten původ jistoty zachováme pevný až do konce.*“ (Žd 3,12-14) – Letter 30, 1895 *LDE 61.1*

Církev bojující je nedokonalá

Církev bojující není církvi vítěznou, a země není nebem. Církev se skládá z bloudících, nedokonalých lidí, kteří jsou žáky v Kristově škole, a musí být školeni, cvičeni v kázni a poslušnosti, vychováni do příštího, nesmrtelného života. – ST Jan. 4, 1883 *LDE 61.2*

Někteří lidé se domnívají, že svým vstupem do církve mohou očekávat okamžité naplnění svých očekávání, a že se zde setkají pouze s těmi, kteří jsou čisti a dokonalí. Tito lidé jsou horliví ve víře, ale když vidí vady u členů církve, říkají: „Opustili jsme svět, abychom neměli nic do činění se zlem, ale zde se nachází zlo“; a tážou se, jako se tázali služebníci v podoběnství: „Odkud se vzal koukol?“ Nesmíme však kvůli tomu být zklamáni, neboť Pán nezaručil, že církev bude dokonalá; a všechno naše horlení nedokáže, že církev bojující se stane tak čistou jako církev vítězná. – TM 47 (1893) *LDE 61.3*

Církev vítězná bude věrná a podobná Kristu

Naše práce má už brzy skončit. Členové bdící církve, kteří prokážou věrnost a odevzdání, stanou se členy církve vítězné. – Ev 707 (1892) *LDE 62.1*

Život Kristův byl životem naplněným božským poselstvím Boží lásky, a Ježíš vroucně toužil udělit tuto lásku a milost jiným v bohaté míře. V Jeho tváři se zračil soucit, a Jeho chování bylo plné lásky, pokory, pravdy a milosti. Každý vyznavač bojující církve musí vlastnit tytéž vlastnosti, chce-li náležet do církve vítězné. – FE 179 (1891) *LDE 62.2*

5. Duchovní život „ostatků“

Modlitba a jednání

V naší době, těsně před druhým příchodem Kristovým na nebeských oblacích, má být vykonáno podobné dílo, jaké konal Jan (Křtitel). Bůh vyzývá muže, kteří připraví lid pro onen veliký den Páně. ... Abychom přinesli takové poselství, jaké přinášel Jan, musíme mít podobnou duchovní zkušenost, jakou měl on. Totéž dílo musí být vykonáno v nás. Musíme hledět na Pána, a v tomto pohledu ztratit ze zřetele vlastní „já“. – 8T 332, 333 (1904) *LDE 63.1*

Společenství s Bohem zušlechťuje charakter i život. Lidé nás budou znát z toho, z čeho znali první učedníky, z toho, že jsme přebývali s Ježíšem. Tato zkušenost bude pro pracovníky zdrojem moci, jakou jim nic jiného nemůže dát. Nemůžeme dovolit, aby nás cokoliv této moci zbavilo. Musíme žít dvojitým životem – životem přemýšlení a jednání, tiché modlitby a horlivé práce. – MH 512 (1905) *LDE 63.2*

Modlitba a úsilí, úsilí a modlitba budou náplní vašeho života. Na vaši modlitbě musí být vidět, že veškerou svou schopnost i zásluhu připisujete Bohu, a vám že patří jen povinnost pracovat co nejlépe. – 4T 538 (1881) *LDE 63.3*

Nikdo není v bezpečí ani den, ba ani hodinu bez modlitby. – GC 530 (1911) *LDE 64.1*

Kdo nepracuje a jen se modlí, přestane se také brzy modlit. – SC 101 (1892) *LDE 64.2*

Upevnění v Kristu

Nadchází krize, která vyzkouší víru každého člověka. Věřící musí být již nyní mocně vkořeněni v Krista, neboť v opačném případě budou svedeni tímto či jiným bludem. – Ev 361, 362 (1905) *LDE 64.3*

Bylo by pro nás velmi užitečné, kdybychom každodenně trávili hodinu rozjímáním o životě Kristově. Musíme o Něm uvažovat bod po bodu a dovolit představivosti pochopit každou událost Jeho života, a zvláště všechno co se týká událostí závěrečných. – DA 83 (1898) *LDE 64.4*

Jediným prostředkem obrany proti zlu je Kristova přítomnost v našich srdcích skrze víru v Jeho spravedlnost. Dokud nenavážeme živé spojení s Bohem, nemůžeme odolat hříšným účinkům sebelásky, samolibosti a hříšným pokušením. Zbavujeme-li se zlých návyků stavíme zábrany satanu, ale bez stálého podřízení se Bohu, nebudeme moci zvítězit. Bez osobního živého spojení s Kristem a bez ustavičného odevzdávání se Bohu a bez stálého obcování s Ním, budeme vystaveni útokům nepřítelů až se nakonec staneme jeho oběťmi. – DA 324 (1898) *LDE 64.5*

Kristus, ten ukřižovaný, měl by být předmětem našeho přemýšlení, rozmluv a nejradostnějších pocitů. – SC 103, 104 (1892) *LDE 65.1*

Zušlechtění skrze Ducha svatého

Lidské srdce nikdy nepozná štěstí, dokud se nepoddá a nebude zušlechtěno skrze Ducha Božího. Duch svatý přizpůsobí znovuzrozenou duši vzoru, kterým je Ježíš Kristus. Skrze Jeho vliv nepřátelství vůči Bohu mění se na víru a pokornou lásku. Duše zpozoruje nádheru pravdy, a Kristus je vyvýšen v dokonalosti a kráse charakteru. – OHC 152 (1896) *LDE 65.2*

Není popudu v naší povaze, není hnutí mysli nebo náklonnosti srdce, které by nemuselo být ustavičně pod dohledem Ducha Božího. – PP 421 (1890) *LDE 65.3*

Duch osvětluje temnoty, které nás obklopují, poučuje nás a pomáhá nám v zabezpečování našich rozličných potřeb. Naše mysl se však musí neustále upírat k Bohu. Dovolíme-li, aby se k nám vkradlo zesvětštění, nemáme-li touhu po modlitbě a žádné touhy po spojení s Tím, který je zdrojem síly i moudrosti, pak Duch v nás nebude přebývat. – OHC 154 (1904) *LDE 65.4*

Nutnost studia Bible

Žádné obnovené srdce nebude moci zůstat zachováno v tomto zázračném stavu bez každodenního používání soli Slova. Boží milost musí být přijímána každodenně, nebo člověk pozbude své obrácení. – OHC 215 (1897) *LDE 65.5*

Necht' vaše víra bude utvrzena v Božím Slově. Uchopte mocně živé svědectví pravdy. Věřte v Krista, vašeho osobního Spasitele. Ježíš byl a vždy bude naší Skálou věků. – Ev 362 (1905) *LDE 66.1*

Křesťané by měli být připraveni na to, co překvapivě brzy přijde na svět. Tato příprava by měla spočívat v pilném zkoumání Slova Božího a v úsilí žít ve shodě s jeho předpisy. – PK 626 (c. 1914) *LDE 66.2*

Pouze ti, kteří žijí ve shodě s pravdami obsaženými v Bibli, obstojí v posledním boji. – GC 593, 594 (1911) *LDE 66.3*

Pouze ti, kteří pilně studovali Bibli a zamilovali si pravdu, budou ochráněni před mohutnými svody, jaké přijdou na svět. – GC 625 (1911) *LDE 66.4*

Členové naší církve musí rozumět živému slovu Božímu. Musí vlastnit systematickou známost zásad pravdy, které mu pomohou v přípravě na to, co má přijít na svět a způsobí, že nebudou sem i tam zmítáni každým větrem nových nauk. – 5T 273 (1885) *LDE 66.5*

Učte se znát Písmo z paměti

Denně by se mělo několik vzácných chvil věnovat modlitbě, studiu Písma a naučení se třeba jen jedinému verši, aby se duše měla čím sytit. – 4T 459 (1880) *LDE 66.6*

Vzácné Slovo Boží je korouhví pro mládež, která chce být věrná Králi nebes. Necht' mládež studuje Písmo svaté. Necht' se učí nazpaměť text za textem a osvojují si vědu o tom, co řekl Pán. – ML 315 (1887) *LDE 67.1*

Stavějte biblickou hradbu kolem sebe, a uvidíte, že svět ji nebude moci zbořit. Učte se Písmu svatému nazpaměť, a odepřete satana slovy: „*Psáno jest*“, když přijde se svým pokušením. Tímto způsobem se náš Pán vzepřel pokušením satana a odrazil je. – RH April 10, 1888 *LDE 67.2*

Pamatujme vždy na tato převážná Kristova slova. Měli bychom si jich vážit víc než zlata a stříbra. – 6T 81 (1900) *LDE 67.3*

V práci mějte při sobě kapesní Bibli a využijte každou příležitost, abyste se naučili nazpaměť její cenná zaslíbení. – RH April 27, 1905 *LDE 67.4*

Přijde doba, kdy mnozí nebudou mít přístup k Písmu. Budeme-li mít však toto Slovo zachováno v paměti, nikdo nám je nevezme. – 20MR 64 (1906) *LDE 67.5*

Studujte Slovo Boží. Učte se jeho cenným zaslíbením, abyste měli Slovo Boží dokonce i tehdy, když budete zbaveni svých Biblí. – 10MR 298 (1909) *LDE 67.6*

Zjevení 14. kapitola je kotvou pro Boží lid

V těchto posledních dobách je naší povinností pochopit plně význam trojandělského poselství. Všechno naše jednání se musí shodovat se Slovem Božím. Trojandělské poselství stanoví jednotný celek a je obsaženo ve čtrnácté kapitole knihy Zjevení, od šestého verše do konce kapitoly. – 13MR 68 (1896) *LDE 68.1*

Mnozí z těch, kteří přijali třetí andělské poselství, neměli zkušenosti spojených s dvěma předcházejícími. Satan o tom věděl a upřel na ně svůj zlý pohled, aby se zachvěli; avšak třetí anděl jim poukázal na svatyni svatých, a ti, kteří měli zkušenosti v předcházejících poselstvích, ukazovali jim cestu do nebeské svatyně. Mnozí když užívali dokonalý řetěz pravdy v poselstvích tří andělů, přijímali je s radostí v jejich pořadí a následovali Pána Ježíše ve víře do nebeské svatyně. Tato poselství mi byla vyličena, že jsou kotvou lidu Božího. Ti, kteří jim porozumí a je přijmou, budou zachováni od satanových svodů. – EW 256 (1858) *LDE 68.2*

Vzdělávejte svou mysl ve víře v Slovo Boží

Ti, kteří se cítí že jsou oprávněni problematizovat Slovo Boží, a pochybují ve vše v co je jen možno, se nakonec přesvědčí, že je nutno vynaložit obrovské úsilí, aby si zachovali víru v těžkých dobách. Je téměř nemožné překonat vliv, jemuž byla podrobena mysl navyklá nevěře, neboť takovýto postoj přivádí duši v osidla satanova a činí ji neschopnou do přetržení sítě, do níž je vplétána stále mocněji. *LDE 68.3*

Pochybující člověk si zve k pomoci satanovy agenty. Jedinou nadějí pro člověka, který stále setrvává v nevěře, je upadnout v naprosté bezmocnosti na Spasitele, a jak malé dítě poddat svou vůli i svůj život Kristu, aby On prosvětlnil temnotu svým zázračným světlem. Člověk je bezmocný, aby

se sám vysvobodil z osidel satana. Ten, kdo stále jen pochybuje, ze všeho dělá problémy a kritizuje, se utvrzuje v nevěře. – Manuscript 3, 1895 *LDE 69.1*

Příprava na budoucí těžkosti

Služebníci Kristovi si nemají připravovat proslovy, které vyhlásí, když budou muset stát kvůli své víře před soudem. Jejich příprava závisí na každodenním shromažďování cenných pravd Slova Božího ve svých srdcích, sycením se Kristovým učením a zmocněním své víry skrze modlitbu. Když stanou před soudem, Duch svatý jim připomene pravdy, které se dotknou srdcí posluchačů. Bůh v patřičném čase, tehdy, kdy to bude potřebné, připomene v paměti naše poznatky, které jsme získali během pilného studia Písma svatého. – CSW 40, 41 (1900) *LDE 69.2*

Až přijde čas souzení, budou lidé, kteří dnes jiným kážou, při důkladném zkoumání svého postavení nacházet mnoho nač nebudou moci uvést postačující odůvodnění. Až do té doby zkoušky nebudou si mnozí vědomi své děsné neznalosti. V církvi jsou mnozí pevně přesvědčeni, že rozumějí tomu, čemu věří; ale neznají svou slabost, až povstanou sporné otázky. Když jsou od svých spoluvěřících odděleni a odkázáni na to, aby stáli sami a sobě samým odůvodňovali svou víru, seznají ke svému údivu, jak zmatená pojetí přijali za pravdu. – 5T 707 (1889) *LDE 70.1*

Kontrola našeho myšlení

Umění zdůvodnit naši víru je dobrým dosažením, ale jestliže pravda nedosáhne hloubky, nebude duše nikdy spasena. Srdce musí být očištěno od všech mravních kazů. – OHC 142 (1893) *LDE 70.2*

Jen někteří si uvědomují, že jejich povinnosti je rozvoj ovládání svého myšlení a svých představ. Je těžko soustředit neovladatelnou mysl na hodnotný objekt přemýšlení. Jestliže naše myšlenky nebudou správně řízeny, náboženství nemůže v duši kvést. Naše myšlení musí být zaujato svatými a věčnými věcmi, neboť v opačném případě budou pěstovány běžné a povrchní myšlenky. Naše intelektuální a morální sklony musí být poddány kázni, a takovýmto cvičením budou zmocňovány a rozvíjeny. – OHC 111 (1881) *LDE 70.3*

Je nám velmi zapotřebí pěstovat čisté a šlechetné myšlenky, a též posilovat mravní sílu, a ne nízké, tělesné vášně. Bože dovol nám probudit se ze shovívavosti našich tužeb! – MM 278 (1896) *LDE 70.4*

Příklad Enocha

Enoch, nežli byl vzat do nebe, chodil s Bohem tři sta let a stav tehdejšího světa nepřál zdokonalování křesťanského charakteru více než nyní. Jakým způsobem chodil Enoch s Bohem? Vzdělával svoji mysl i srdce, aby stále cítily přítomnost Boha, a v pokušení se modlil, aby jej Bůh zachoval. *LDE 71.1*

Nesouhlasil s ničím, co by mohlo Boha zranit či urážet. Vždy měl svého Pána před očima. Modlil se: „Vyučuj mne cestě Tvé, abych nebloudil. Jaké je Tvé přání vůči mně? Můj Bože, co mám činit, abych Tě uctil?“ Tímto způsobem bylo jeho jednání stále v plném souladu s Božími příkázáními, a tak získal plnou důvěru k nebeskému Otci a cele spoléhal na Jeho rozhodnou pomoc. Jeho všechny myšlenky i vůle byly poddány Bohu. *LDE 71.2*

Enoch byl představitelem těch, kteří se jako živí dočkají příchodu Kristova a budou vzati na nebesa aniž by okusili smrti. – 1SAT 32 (1886) *LDE 71.3*

Enoch byl pokoušen stejně jako my. Prostředí v němž žil nebylo příznivější než naše. Vzduch, který dýchal, byl taktéž prosáknut hříchem a mravní zkažeností přesto však žil svatým životem. Nebyl vůbec poskvrněn obklopujícím jej hříchem. Stejně tak i my můžeme zůstat čistými a neposkvrněnými. – 2T 122 (1868) *LDE 71.4*

Pamatujme na Boží požehnání v minulosti

Dívám-li se zpět na naše dějiny a analyzují-li každý krok až do přítomné chvíle, mohu říci: „Chvála Bohu!“ Když vidím, co Pán vykonal, jsem naplněna obdivem a nabývám stále větší důvěru ke Kristu jako k vůdci. Nemáme se čeho v budoucnu obávat, jestliže nezapomeneme Jeho učení i cestu, kterou nás Pán vedl v minulosti. – LS 196 (1902) *LDE 72.1*

Nastala doba k vážnému zamyšlení

Byla-li kdy doba v níž každý kdo se bál Boha cítil potřebu k vážnému zamyšlení, pak je to nyní. Musíme si dát otázku: „Kým jsem a co je mým úkolem a misii v této době? Na čí straně půso-

bím – na straně Kristově, nebo na straně nepřítele?“ Necht’ se dnes každý před Bohem pokoří, neboť je jisté, že žijeme ve Velkém dni smíření. Právě nyní jsou záznamy mnohých lidí prohlíženy Bohem, třebaže tito lidé spí ve svých hrobech ještě krátký čas. Je to stav vašich srdcí a ne víra vámi vyznávána, jež je zárukou v onom dni. Je svatyně vaší duše očištěna od toho, co ji znečišťuje? Jsou mé hříchy vyznány? Činím pokání a prosím Boha, aby byly vymazány? Neoceňuji se příliš mírně? Jsem hotov obětovat vše, jen abych poznal Ježíše Krista? Jsem každou dobu přesvědčen o tom, že nenáležím sám sobě, ale že patřím Kristu a mám za povinnost sloužit Bohu, kterému náležím? – Manuscript 87, 1886 LDE 72.2

Jsme povinováni tázat se sami sebe: „Proč žijeme a pracujeme? Jak to vše skončí?“ – ST Nov. 21, 1892 LDE 73.1

Život v pocitu vážnosti dne soudu

Zamýšlela jsem se, když jsem v našich městech viděla lidi jak se ženou za svými záležitostmi, zda vůbec kdy pomyslí o dnu Božím, který je těsně před námi. Povinností všech nás je žít v pocitu vážnosti velkého dne, který brzy nadejde. – 1SAT 25 (1886) LDE 73.2

Nemůžeme si dovolit na život bez uvažování na vážnost dne soudu; i když dlouho odkládáme, je již blízko, u dveří, a neopozdí se. Trouba archanděla brzy postaví na nohy žijící a probudí ze snu mrtvé. – CG 560, 561 (1892) LDE 73.3

Hotovi na Kristův návrat

Když ale nyní nenacházíme radost v uvažování o nebeských věcech, když netoužíme, abychom hledali poznání Boha a nemáme žádnou radost z toho, když hledíme na charakter Kristův, když svatost nemá pro nás nic přitažlivého – pak můžeme být jisti, že naše naděje na nebe je marná. Dokonalý soulad s vůlí Boží má se jako vysoký cíl neustále vznášet před křesťanem. On bude rád hovořit o Bohu a o Ježíšovi, o vlasti blaženosti a čistoty, kterou Kristus připravil těm, kteří Ho milují. Poznávání těchto věcí, když se duše těší z blahodárných ujištění Božích, označuje jako „*okoušení moci věku budoucího*“ (Žd 6,5). – 5T 745 (1889) LDE 73.4

Jsi-li nyní vůči Bohu v pořádku, jsi připraven, aby Kristus přišel dnes. – HP 227 (1891) LDE 74.1

6. Styl života a činnost „ostatků“

Duch služby a posvěcení

Bůh dlouho čekal, aby duch služby opanoval celou církev, tak aby každý mohl pro Něj pracovat podle svých schopností. Když členové Boží církve vykonají určenou jim práci v domově i mimo něj, naplňujíc pověření hlásání evangelia, bude celý svět brzy varován, a Ježíš se vrátí na tuto zem v jasu své moci a slávy. – AA 111 (1911) *LDE 75.1*

Tendencí je nahradit snahu jednotlivce organizacemi. Snažíme se vše zcentralizovat a vytvořit velká shromáždění a zařízení. Mnozí přenechají skutky lásky k bližnímu úřadům a organizacím. Omlouvají se tím, že takto nemají žádné spojení se světem, ale jejich srdce přitom chladnou. Zaměstnávají se jen sami sebou a nouzi druhého nevěnují pozornost. Láska k Bohu a k bližnímu umírá. *LDE 75.2*

Kristus svěřuje svým následovníkům osobní práci, ve které je nemůže nikdo jiný zastoupit. Služba nemocným a chudým, předávání poselství ztraceným nemůže být přednost výborů nebo dobročinných spolků. Osobní odpovědnost, osobní úsilí, osobní posvěcení, to je to, co vyžaduje evangelium. – MH 147 (1905) *LDE 76.1*

„Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu“

Kristus řekl: „*Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu.*“ (L 19,13) Je možné, že nám zbývá již jen několik málo let, avšak musíme až do samého konce hospodařit s tím, co nám bylo svěřeno. – RH April 21, 1896 *LDE 76.2*

Kristus touží, aby se každý v klidu učil přemýšlet o Jeho druhém příchodu. Každodenně mají všichni studovat Boží Slovo, přitom však nesmí zanedbávat své povinnosti. – Letter 28, 1897 *LDE 76.3*

Kristus řekl, že když přijde, budou někteří z těch, kteří Jej očekávají, zaujati svými zájmy. Někteří budou rozsévat na poli, jiní žnout a sbírat úrodu a ještě jiní budou mlít ve mlýnech. Není Boží vůle, aby Jeho vyvolení odložili své závazky a povinnosti časného života a poddali se prázdnému rozjímání a žili v náboženském snění. – Manuscript 18a, 1901 *LDE 76.4*

Naplňte svůj život všemi dobrými činy, jaké můžete vykonat. – 5T 488 (1889) *LDE 76.5*

Jakoby každý den byl našim posledním dnem

Jsme povinni bdít, pracovat a modlit se, tak, jakoby každý den byl našim posledním nám darovaným dnem. – 5T 200 (1882) *LDE 77.1*

Naši bezpečnost nám zaručuje jedině dobře vykonaná práce určená na každý den, námaha, bdělost, očekávání a spoléhání každé chvíle na moc Toho, který byl mrtev a ožil, a je živ na věky. – Letter 66, 1894 *LDE 77.2*

Sebe i své dítky posvěcujte Pánu každého jitra znovu pro nastávající den. Nepočítejte na měsíce i léta dopředu, neboť ty nejsou vaše. Vám je dán jenom krátký den. V průběhu jeho hodin pracujte pro Mistra, jakoby to byl váš poslední den na zemi. Všechny své záměry předkládejte Bohu a zkoumejte, máte-li je podle Jeho prozřetelnosti provést nebo zavrhnout. – 7T 44 (1902) *LDE 77.3*

Svědomitě zachovávání sobotního dne

(Viz kapitolu 44. „Svěcení soboty“ v 6T 349-368.)

Náš nebeský Otec chtěl, aby svěcením soboty bylo udržováno poznání Boha mezi lidmi. Přeje si, aby sobota obracela naši mysl na pravého a živého Boha, a my tím, že Ho známe, máme život a pokoj. – 6T 349 (1900) *LDE 77.4*

Po celý týden bychom měli pamatovat na sobotu a konat přípravy, abychom ji světili dle přikázání. Měli bychom dbát na zachovávání soboty nejen dle litery zákona, nýbrž chápat také její duchovní vztahy ke všemu konání našeho života. Lidé, kteří považují sobotu jako znamení mezi sebou a Bohem, dávají tím znát, že Bůh je posvěcuje. Ti také budou každodenně zachovávat zákony království. Denně prosí o to, aby svěcení soboty pronikalo jejich životem. ... *LDE 77.5*

Když takovýmto způsobem budeme pamatovat na sobotu, pak časné věci nebudou převyšovat věci duchovní. Žádné povinnosti šesti pracovních dnů necht' nezůstanou odloženy na sobotu. – 6T 353, 354 (1900) *LDE 78.1*

Životní potřeby musí být uspokojeny, není rovněž dovoleno zanedbání nemocných a potřebných. Zachovávaní soboty nezabaví nikoho viny, zanedbá-li povinnost pomáhat svým bližním. Den Božího odpočinku byl ustanoven pro člověka a obsažený v něm akt milosrdenství zůstává v úplné harmonii s Jeho záměrem. Bůh si nepřeje, aby bytosti Jím stvořené snášely třeba jen hodinu – utrpení, kterému lze přinést ulehčení ve dni sobotním, neb v kterýkoli jiný den. – DA 207 (1898) *LDE 78.2*

Věrní v desátcích a darech

Desátek je svatý. Bůh si jej vyhradil pro sebe. Má být přinesen do Jeho pokladnice, aby mohl být použit k vydržování pracovníků v díle evangelia. ... Čtěte pozorně 3. kapitulu proroka Malachiáše a vizte, co Bůh praví o desátcích. – 9T 249 (1909) *LDE 78.3*

Nový Zákon nedefinuje znovu otázku desátku, stejně jako nedefinuje znovu otázku soboty, protože důležitost obou těchto věcí zůstává zachována, a jejich hluboký duchovní význam objasněn. – CS 66 (1882) *LDE 78.4*

Pán nyní vybízí adventisty s. d. na každém místě, aby se zasvětili Jemu a vykonali co jen mohou podle svých možností a přispěli na Jeho dílo. Jejich štědrostí, přinášením darů a obětí, chce, aby projeвили jak si cení Jeho požehnání a jejich vděčnost za Jeho milost. – 9T 132 (1909) *LDE 78.5*

Zanikající dobročinnost je slabou náhražkou živé obětavosti. – 5T 155 (1882) *LDE 79.1*

Potřeby díla budou ustavičně narůstat, čím více se blížíme sklonku času. – 5T 156 (1882) *LDE 79.2*

Na tomto světě procházíme zkouškami, které ukážou, zda jsme připraveni pro budoucí svět. Do nebe nevejde nikdo, jehož charakter nese kaz egoismu. Proto nás Bůh uvádí do zkoušek, svěřujíc nám dočasná požehnání, abychom při jejich používání prokázali, zda nám je možno svěřit věčná bohatství. – CS 22 (1893) *LDE 79.3*

Výstavba nových institucí

Někteří mohou říkat: „Když Pán přijde brzy, proč zakládáme školy, sanatoria a výrobní závody? Proč se má naše mládež učit různým profesím?“ *LDE 79.4*

Záměrem Páně je, abychom stále rozvíjeli své talenty, které nám On dal. Můžeme toho dosáhnout jedině tehdy, když je budeme používat. Perspektiva Kristova brzkého příchodu nás nesmí činit nečinnými. Ba naopak, má nás vést ke konání všeho, co je jen možné, aby lidé byli požehnáni a obohaceni. – MM 268 (1902) *LDE 79.5*

Na světě musí být vykonáno velké dílo. Ať si nikdo nemyslí, že když se blíží konec světa, pak není důvod, proč by se měla vynakládat zvláštní námaha na výstavbu různých institucí, které podporují Boží dílo. ... Teprve poté, až nám Pán přikáže nestavět další modlitebny nebo nezřizovat další školy, nemocnice či nakladatelství, přijde čas, kdy složíme ruce do klína a necháme na Pánu, aby své dílo dokončil. Nyní však máme příležitost ukázat naše nadšení pro Boží věci a lásku k bližnímu. – 6T 440 (1900) *LDE 80.1*

Zdravotní-misijní činnost

Když náboženské donucovací represe utlumí svobodu v našem národě, ti, kteří budou za svobodou svědomí, se ocitnou v nebezpečí. Pro vlastní dobro, pokud je to možné, měli by se učit léčit nemoci, poznávat příčiny jejich vzniku a způsoby jejich předcházení. Ti, kteří získají tuto vědu, naleznou všude pole působnosti. Bude mnoho trpících lidí potřebujících pomoc, nejen mezi věřícími, ale taktéž mezi těmi, kteří neznají pravdu. – CH 506 (1892) *LDE 80.2*

Chci vám říci, že kazatelská práce bude brzy zabrzděna, a jediný způsob evangelizační činnosti bude zdravotní-misijní činnost. – CH 533 (1901) *LDE 80.3*

Boží lid si cení své zdraví

Bylo mi ukázáno, že zdravotní reforma je částí trojandělského poselství a je s ním spojena tak úzce jako paže a ruka s lidským tělem. – 1T 486 (1867) *LDE 80.4*

Na čaj, kávu, tabák a alkohol musíme poukazovat jako na hříšné záliby. Mezi tímto zbožím a masem, vejci, máslem a sýrem na našem stole nemůžeme klást rovnítko. Tyto nemají být stavěny do popředí, zatímco druhé – čaj, káva, tabák, pivo a víno a všechny lihoviny se nemají požívat ani mírně, mají být zcela zavrženy. – 3SM 287 (1881) *LDE 81.1*

Pravá střídmost nás učí, že se máme vyhýbat všemu co je pro náš organismus škodlivé, a moudře používat to, co je zdravé. – PP 562 (1890) *LDE 81.2*

Čistý vzduch, slunce, střídmost, odpočinek, pohyb, patřičná dieta, používání vody a důvěra v moc Boží – jsou pravými léky. – MH 127 (1905) *LDE 81.3*

Vše, co ničí naše zdraví, oslabuje nejen naši fyzickou životaschopnost, nýbrž také i síly mysli a mravní. Shovívavost v jakékoliv věci ztěžuje rozpoznávání mezi dobrem a zlem a odpor ke zlu. – MH 128 (1905) *LDE 81.4*

Návrat k původní stravě

Bůh se snaží vést nás zpět krok za krokem k svému prvotnímu záměru – člověk se má živit přirozenými plody země. Jedení masa bude nakonec zanecháno těmi, kteří očekávají na příchod Páně; maso nebude v jejich jídelníčku. Jsme vždy povinni brát to v úvahu a stále o to usilovat. – CH 450 (1890) *LDE 81.5*

Mezi lidem očekávajícím brzký příchod Kristův, musí být provedeny velké reformy. Zdravotní reforma má v našem lidu vykonat práci, která ještě vykonána nebyla. Je mnoho těch, které musíme uvědomit o nebezpečnostech vyplývajících s požíváním masa, jsou mnozí, kteří nadále jí maso a tím vystavují v nebezpečí své fyzické, psychické i duchovní zdraví. Mnozí z těch, kteří se v přítomné době v otázce požívání masa obrátili jen napůl, odejdou od lidu Božího, aby se k němu již nikdy nevrátili. – RH May 27, 1902 *LDE 82.1*

Čas půstu a modlitby

Nyní i v budoucnu, až do konce, má lid Boží za povinnost být horlivějším, má být probuzen, nemá doufat ve svou vlastní moudrost, ale v moudrost svého Vůdce. Měly by se určit dny půstu a modliteb. Úplné zdržení se od jídla není vymáháno, stačí přejít na skromnější, co nejprostší pokrmy. – CD 188, 189 (1904) *LDE 82.2*

Pravý půst, který by měl být doporučován všem, záleží na úplném vyloučení z diety dráždivých pokrmů všeho druhu a správném používání plnohodnotných, prostých pokrmů, kterými nás Bůh tak hojně obdařil. Lidé by se měli méně zamýšlet nad časným pokrmem a nápojem, více však nad pokrmem z nebe, který obživuje všechny náboženské poznatky a dává jim smysl. – MM 283 (1896) *LDE 82.3*

Kvas zbožnosti ještě zcela nepozbyl své síly. Když nebezpečí a malomyslnost církve jsou největší, malá skupina, jež stojí ve světle, bude lkát a plakat nad ohavnostmi, jež se dějí v zemi. Ale docela zvlášť budou se vznášet jejich modlitby za církev, protože její členové žijí po způsobu světa. – 5T 209, 210 (1882) *LDE 83.1*

Úplná důvěra v Boha

Neposvěceným pracovníkům se mnoho věcí nedaří. Můžete naříkat nad výsledkem nesprávného počínání jiných, avšak netrapte se. Božský Mistr sám bdí nad svým dílem. Žádá jenom, aby pracovníci přišli k Němu pro radu a uposlechli Jeho směrnic. Všechna odvětví díla – naše sbory, misie, sobotní školy a instituce nese na svém srdci. Proč se rmoutit? Vřelá touha vidět církev plnou života musí být spojena s naprostou důvěrou Bohu. ... *LDE 83.2*

Nechť nikdo nepřeceňuje své Bohem mu dané síly aby násilně postrkoval Boží dílo kupředu. Moc člověka nemůže urychlit toto dílo; musí být spojena s mocí nebes. ... I kdyby všichni pracovníci, kteří dnes nesou nejtěžší břemena, přestali pracovat a ustoupili bokem, Boží dílo by i tak šlo kupředu. – 7T 298 (1902) *LDE 83.3*

Rodinné pobožnosti

Konejte spolu s dětmi ranní i večerní pobožnosti čtením Božího Slova i zpěvem písní. Učte děti přikázáním Božího zákona. – Ev 499 (1904) *LDE 83.4*

Nechť jsou rodinné pobožnosti krátké a plné duchovnosti. Nedovolte, aby vaše děti neb kdokoliv z domácích členů v nich bral účast s neochotou následkem jejich rozvlácnosti a neatraktivnosti.

Studuje-li se příliš dlouhá kapitola a přednášejí dlouhé modlitby, stává se cenná pobožnost unavující, a všichni cítí úlevu když skončí. ... *LDE 84.1*

Necht' otec vybere určitou část Písma, jež je zajímavá a není těžká k porozumění, vystačí několik veršů k výkladu a prostudování, a z takové pobožnosti můžeme potom čerpat během celého dne. Můžeme klást otázky, říci několik zajímavých komentářů nebo vysvětlit krátce obsah studované části. Můžeme zazpívat alespoň jednu nebo dvě sloky pochvalné písně, modlitby však musí být stručné a krátké. Modlíci se nemá prosit o vše možné, má vyjádřit potřeby v stručných slovech, chválit Boha a děkovat Mu. – CG 521, 522 (1884) *LDE 84.2*

Chraňte se spojení se světem

(Zj 18,1-3; citované) Když se toto poselství rozléhá, když zvěstování pravdy vykonává své dílo odloučení se, my jako věrní Boží strážníci, máme důkladně vědět, na jakém stanovisku stojíme. Není nám dovoleno činit jakékoli spojování s lidmi tohoto světa, neboť bychom prosákli jejich duchem, a náš duchovní rozhled by byl pokřiven. Dívali bychom se pak na těch, kteří mají pravdu a hlásají poselství Páně, tak jak na ně hledí ostatní křesťanské církve. Stali bychom se farizeji a stranili se těchto lidí. – EGW'88 1161 (1893) *LDE 84.3*

Ti, kteří bdí a očekávají na zjevení se Krista na nebeských oblacích, se nebudou směřovat se světem ve vyhledávání rozkoší a nebudou brát účast v setkáních, jejichž cílem je jediné zábava. – Manuscript 4, 1898 *LDE 85.1*

Uzavírání smluv a spojování se v zájmech s těmi, kteří nevlastní naši víru, není shodné s Božím pověřením. – RH Aug. 4, 1904 *LDE 85.2*

Můžeme se spojovat s jinými lidmi jen natolik, nakolik nám to dovolují naše zásady. To neznamená, že se máme připojit k jejich společenství, nýbrž se jim máme dát poznat jako lidé mající ke všem srdečné sympatie, ale zachovávající ve všem zdrženlivost a pravou míru. – Te 220 (1884) *LDE 85.3*

Rekreace, kterou Kristus schvaluje

Předností a povinností křesťanů je občerstvení ducha a posílení těla nevinnou rekreací, pro to, aby mohly být použity fyzické a rozumové síly k oslavení Boha. – MYP 364 (1871) *LDE 85.4*

Křesťané mají k dispozici mnoho zdrojů radosti a s neomylnou přesností mohou říci, které příjemné věci jsou dobré a patřičné. Mohou brát užitek z takové rekreace, která nerozptyluje a nenarušuje naši mysl ani naši duši, takové, která nepůsobí zármutek a zklamání a nezanechává smutný a bolestný dojem, že podlomila naši úctu k sobě samému, nebo postavila bariéru na naší cestě být užitečným. Mohou-li s sebou vzít vždy Krista a posilovat se duchem modlitby, jsou v naprostém bezpečí. – MYP 38 (1884) *LDE 85.5*

Naše setkávání by měla být prováděna takovým způsobem nebo byla vedena tak, abychom po návratu domů měli čisté svědomí, že jsme neurazili Boha ani lidi, že jsme nezranili ani nezarmoutili nikoho z těch, s nimiž jsme přebývali a nepůsobili na ně nějakým špatným vlivem. ... *LDE 86.1*

Každá zábava, ve které můžeme brát účast současně s vírou a prosbou o Boží požehnání, bude bezpečná. Avšak každá zábava, která tě oddaluje od tiché modlitby a posvěcení se Bohu neb účasti v modlitební pobožnosti, není bezpečná, nýbrž škodlivá. – MYP 386 (1913) *LDE 86.2*

Hudba, která obohacuje

Tak jak si kdysi izraelští synové zpříjemňovali putování přes poušť hudbou a svatými písněmi, tak také i dnes Bůh touží, aby hudba a písně zpříjemňovaly Jeho dítkám životní pouť. Písně nejlépe vrývají do lidské paměti Jeho Slovo. Zpěvy tohoto druhu mají nadpřirozenou moc uchvátit srdce lidí, rozjasnit mysl a probudit soucit. Vedou k harmonii našeho jednání a rozhánějí temnotu. Tyto písně mají neobvyklou schopnost, neboť zmocňují člověka k nové odvaze; odstraňují nepokoj a povzbuzují k činům. – Ed 167, 168 (1903) *LDE 86.3*

Hudba je součástí uctívání Boha v nebeských síních, a proto bychom měli usilovat o to, abychom se svými chvalozpěvy co nejvíce přiblížili harmonii nebeských chórů. ... Zpěv jako součást bohoslužby je při uctívání Boha roven modlitbě. – PP 594 (1890) *LDE 86.4*

Nemůžeme mít nic proti tomu, aby při této příležitosti nebyly využity i hudební nástroje. Hudební nástroje byly používány během náboženských obřadů již ve starověku. Ctitelé Boží Mu

vzdávali hold, hudbou na harfu nebo činely. Hudba by měla doprovázet všechny naše pobožnosti. – Ev 500, 501 (1898) LDE 87.1

Televize a divadlo

Mezi nejnebezpečnější zábavní podniky patří divadlo. Není školou mravnosti a ctnosti, jak se o něm tak často tvrdí, ale je skutečným semeništěm nemravnosti. Tyto společenské zábavy posilují a upevňují neřestné návyky a hříšné sklony. Milostné písně, necudné posuňky, výrazy a pózy kazí představivost a snižují morálku. LDE 87.2

Každý mladý člověk, který si zvykne navštěvovat taková představení, jde vstříc zkáze. Žádný jiný vliv v naší zemi neotravuje mocněji představivost, neničí náboženské vlivy a neotupuje chuť k nevinným zábavám a ke střízlivým realitám života než divadelní představení. Obliba takové podívané roste zároveň se shovívavostí, podobně jako s požíváním opojného nápoje roste i touha po něm. Jedinou bezpečnou cestou je vyhýbat se divadlu, cirkusu a každému jinému pochybnému zábavnímu místu. – 4T 652, 653 (1881) LDE 87.3

Bůh nepožehná hodiny strávené v divadle neb v tancích. Žádný křesťan by si nepřál setkat se v takovýchto místech se smrtí. Nikdo by se tam nechtěl nalézat, když přijde Kristus. – MYP 398 (1882) LDE 87.4

Zábavy, které neodstraňují vážné a náboženské myšlenky jsou jedinými bezpečnými zábavami, a bezpečná místa naší radosti nalézáme tam, kde můžeme vzít sebou Ježíše. – OHC 284 (1883) LDE 88.1

Oblečení a ozdoby

Neměli bychom činit ve věci našeho oblečení hlavní bod naší víry. Měli bychom hovořit o něčem daleko závažnějším a cennějším. Hovořte o Kristu, a když se člověk ve svém srdci obrátí, pak vše, co není v souladu se Slovem Božím, bude z něj odstraněno. – Ev 272 (1889) LDE 88.2

Jsme-li křesťany, měli bychom následovat Krista, i kdyby stezka, kterou chceme jít, protínala napříč stezky našich přirozených sklonů. Nemá smysl přesvědčovat vás, že nemáte nosit toto neb ono, protože je-li ve vašem srdci záliba k těmto věcem, pak sundávání ozdob bude pro vás jako otrhávání listů ze stromů. Přirozené sklony srdce dají zcela určitě znovu o sobě vědět. Musíte postupovat shodně s vlastním svědomím. – CG 429, 430 (1892) LDE 88.3

Snažně prosím náš lid, aby chodil opatrně a obezřetně před Bohem. Přizpůsobte se zvykům v oblékání natolik, na kolik se shodují se zdravotními zásadami. Necht' se naše sestry oblékají prostě – jak to také mnohé činí – a ať mají oděv z dobrého, trvanlivého materiálu, vhodného pro věk a danou dobu, a necht' otázka oblékání nezaplňuje příliš jejich myšlenky. Naše sestry by se měly oblékat jednoduše, skromně a střízlivě. Ukazujte světu živý příklad vnitřní ozdoby z Boží milosti. – 3SM 242 (1897) LDE 88.4

Zevnější vzhled vyjadřuje to, co je v srdci. – 1T 136 (1856) LDE 89.1

Potřeba publikací

Měli bychom vydávat publikace psané průzračným a prostým jazykem, v nichž jsou objasněny problémy životního významu a hovořící o tom, co má přijít na tento svět. – HM Feb. 1, 1890 LDE 89.2

První a druhé andělské poselství bylo hlášáno v letech 1843 a 1844, a nyní hlásáme třetí, avšak i nadále mají být hlášána všechna tři poselství. ... Tato poselství máme světu představovat v publikacích, a ukazovat tak na prorockou vizi událostí, které byly a které budou. – CW 26, 27 (1896) LDE 89.3

Ryzí pravda musí být hlášána v brožurách a letácích, a ty musí být rozsety jako listí na podzim. – 9T 230 (1897) LDE 89.4

Takové knihy jako *Patriarchové a proroci*, *Daniel a Zjevení* nebo *Velký spor věků*, jsou dnes potřebné jako dosud nikdy. Měly by být rozšiřovány širokou škálou, poněvadž pravdy v nich obsažené, otevrou oči mnoha lidem. – CM 123 (1905) LDE 89.5

A pokud čas milosti trvá, bude tu i příležitost pro kolportérskou práci. – 6T 478 (1900) LDE 90.1

Žádné ostré útoky v našich časopisech

Kdo píše do našich časopisů, neměl by činit nepřívětivé útoky a narážky, které jistě přinesou škodu, způsobí těžkosti a budou nám překážet v konání díla, pro získání všech vrstev lidí, také i katolíků. Naším úkolem je zvěstovat pravdu v lásce a nesměšovat neposvěcené vlastnosti přirozeného srdce s pravdou ani mluvit něco, co by bylo prodchnuto tímž duchem, jakého mají naši nepřátelé.

... LDE 90.2

Vždy znovu a znovu jsem obdržela poselství, že nemáme používat drsná a ostrá slova. Nemáme je používat v žádných člancích a máme je odstranit z každé výzvy. Nechme, ať Slovo Boží samo řeže a napomíná; pomíjitelný člověk by měl být skryt v Kristu a v Něm zůstat. – 9T 240, 241, 244 (1909) LDE 90.3

Měli bychom z našich publikací a výpovědí odstranit každé vyjádření, jež vytrženo z kontextu, mohlo by být mylně interpretováno jako protivící se právu a pořádku. Vše by mělo být pečlivě promyšleno, abychom nebyli uznáni jako lidé, kteří skrze námi vyjádřena slova jsou neloajální vůči státu a závazných v něm zákonů. – Letter 36, 1895 LDE 90.4

Křesťanství nemá být projevováno tvrdým odsuzováním a obviňováním jiných. – 6T 397 (1900) LDE 90.5

Vyvarujte se sporných otázek

Bůh nešel kolem svého lidu a nevybral si jen tu a tam jednotlivého člověka, aby toliko jemu světlil svou pravdu. Nedal také jednomu člověku nové světlo, jež by bylo v rozporu s vírou celé církve. V každé době v níž byly prováděny reformy, vystupovali lidé s takovýmito požadavky. ... Necht' nikdo nedůvěřuje sám sobě, domnívající se že mu Bůh poskytl zvláštní poznání, jež přesahuje znalosti jeho bratří. ... LDE 90.6

Někteří přijmou nějaké nové, originální názory, které, jak se zdá, neodporují pravdě. Mluví o nich, prodlévají u nich, až se jim jeví jako hodnotné a důležité, neboť satanův vliv je tak veliký, aby vzbudil takovéto zdání. Nakonec tyto myšlenky opanují celou mysl a všechna jiná témata se koncentrují kolem nich, až dochází k tomu, že pravda bude odsunuta ze srdce. ... LDE 91.1

Varuji vás, chraňte se před takovými podružnými otázkami, jejichž účelem je odvádět od podstaty pravdy. Blud není nikdy bezpečný. Nikdy nevede k posvěcení, ale působí neustále zmatek a nepochopení. – 5T 291, 292 (1885) LDE 91.2

Zdůrazňujte jednotu a ne různice

Tisíce zastřených pokušení číhá na ty, kteří mají světlo pravdy. Jediná ochrana pro nás všechny je v tom, že nebudeme přijímat žádné nové učení a žádný nový výklad Písma, dokud vše dříve nepředložíme zkušeným bratřím. Předložme jim to s pokorným, přístupným duchem a s vážnou modlitbou. A když oni v tom neuvidí žádné nové poznání, pak se podrobte jejich úsudku, neboť „*spo-
možení je ve množství rádců*“ (Př 11,14). ... LDE 91.3

Povstanou mužové a ženy, a budou tvrdit, že mají nové poznání nebo zjevení, jež směřuje k tomu, aby podkopalo víru v základní pravdy. Jejich učení nikterak neobstojí ve zkoušce skrze Slovo Boží a přece někteří lidé podlehnou jejich klamům. Budou kolovat falešné zprávy a mnozí upadnou do této léčky. ... Nejsme nikdy dosti bdělí vůči každé formě bludu, neboť satan se nepřetržitě pokouší odvádět lidi od pravdy. – 5T 293, 295, 296 (1885) LDE 91.4

Musíme zdůrazňovat význam jednoty, ne proto, že vymáháme aby se nám jiní podřídili, nýbrž proto, že všichni kteří usilují o dosažení Kristovy pokory a ponížení, budou také vlastnit Kristovu mysl. Pak bude panovat jednotu ducha. – Letter 15, 1892 LDE 92.1

Chci povzbudit ty, kteří tvrdí, že věří v pravdu, aby trvali v jednotě se svými bratry. Nedejte světu příležitost k pomluvám o extremismu, nedostatku jednoty či nesouladu v našem učení. Vyhybejte se rozporům. – TM 57 (1893) LDE 92.2

Jak přijímat kritiku

Ti, kteří se odloučili od víry, budou přicházet do našich shromáždění, aby odvrátili naši pozornost od Božího díla, které nám Bůh světlil. Nemůžeme si dovolit naslouchat bajkám místo pravdy. Nezanechte zkoušek, k obrácení toho, který kritizuje dílo, ukažte zřetelně, že jednáte v inspiraci ducha Ježíše Krista a Boží andělé vloží do vašich úst slova, jež zasáhnou srdce odpůrců. Budou-li

však tito lidé i nadále ve svých názorech tvrdošijně setrvávat, pak lidé ve sboru uvidí, že jste na vyšší úrovni. Z vašeho jednání bude zřejmé, že Ježíš mluví přes vás. – 9T 148, 149 (1909) *LDE 92.3*

Vyvyšujte Boží Slovo

Budeme-li pracovat s cílem probudit city, dosáhneme všeho co chceme, a dokonce víc než se domníváme jak to provést. Klidně a jasně „zvěstujte Boží Slovo“. Naším úkolem není vytvoření atmosféry excitace (podráždění). Jedině Duch svatý může vzbudit zdravé nadšení. Necht' Bůh pracuje, a lidské nástroje necht' jsou před Ním v hluboké pokoře; během bdění, očekávání a modliteb ať je jejich zrak ustavičně upřen na Ježíše byvše vedeni a řízeni Duchem svatým, který je světlem i životem. – 2SM 16, 17 (1894) *LDE 93.1*

Musíme jít k lidem s mocným Slovem Božím, a když je přijmou, přijde Duch svatý. Jak jsem již dříve řekla, On přichází vždy způsobem akceptovaným lidmi. V naší mluvě, zpěvech i všech praktikách duchovního života máme projevovat pokoj, důstojnost a bázeň Boží, jež jsou znaky každého Božího dítěte. – 2SM 43 (1908) *LDE 93.2*

Nechceme náš lid ovlivnit pocity ani vzrušením, nýbrž skrze Slovo, aby byl poslušný pravdě. Boží Slovo je bezpečnou základnou. – 3SM 375 (1908) *LDE 93.3*

7. Život na vesnici

Boží ideál

I když vše, co Bůh stvořil, bylo dokonalé a krásné a na zemi nescházelo nic, co by nepřinášelo štěstí Adamovi a Evě, přesto jim prokázal zvláštní milost a lásku tím, že sám speciálně pro ně vysadil zahradu. Část svého času měli věnovat péči o ni, část k přijímání návštěv andělů, naslouchání jejich poučením a radostným rozvažováním. Jejich práce nebyla unavující, nýbrž příjemná a silící fyzické síly. Tato nádherná zahrada měla být jejich domovem, jejich zvláštní rezidencí. – 3SG 34 (1864) *LDE 94.1*

Co připravil Otec pro svého Syna? Oddělený domek mezi galilejskými pahorky a rodinu jež se živila poctivou prací, prostý život – každodenní těžký boj o životní potřeby, sebezapření, šetrnost a trpělivou službu, hodiny strávené u boku matky nad svitky Písma, modlitby při svítání a západu slunce, úzký styk s přírodou, studium díla stvoření a prozívatelnosti, obcování duše s Bohem – v takovýchto podmínkách trávil Ježíš mladá léta svého života. – MH 365, 366 (1905) *LDE 94.2*

Vzdálení od měst

Vyjděte z měst jak jen možno nejrychleji a kupte malý kousek země, abyste mohli mít zahradu, v níž budou děti přihlížet rostoucím květům a od nich se učit prostotě a čistotě. – 2SM 356 (1903) *LDE 95.1*

Daleko od měst – je mým poselstvím pro tuto dobu. Můžete být jisti, že výzvou k Božímu lidu je, aby se usídlil jak nejdále od velkých měst. Jeden pohled na San Francisco vystačí, aby každý střizlivě myslící člověk pochopil, že je nutností vystěhovat se z měst. ... *LDE 95.2*

Pán dává výzvu svému lidu, aby osidloval místa vzdálená od měst, neboť v době, kterou neočekáváte, oheň a kamenné krupobití budou na ně vrženy. Trest bude úměrný jejich hříchům. Když bude zničeno jedno město, nechť Boží dítky to nepovažují jako něco malicherného a nechť se nedomnívají, že jestliže tomu budou okolnosti přát, že v tomto postiženém městě bude možno opět stavět domy. ... *LDE 95.3*

Všichni, kteří chtějí pochopit význam těchto věcí, ať studují jedenáctou kapitolu knihy Zjevení. Čtete bedlivě každý verš a dozvíte se, co má nastat v městech. obraťte rovněž zřetel na scény popsané v osmnácté kapitole téže knihy. – MR 1518 (May 10, 1906) *LDE 95.4*

Otcové i matky, kteří vlastní kousek půdy a pohodlný dům jsou králi a královnami. – AH 141 (1894) *LDE 96.1*

Do práce v městech máme docházet z venčí

Jako lid, zachovávající Boží přikázání, měli bychom bydlet dle našich možností mimo město. Podobně jak to činil Enoch, musíme v městech pracovat, avšak, je-li to možné, v nich nebydlet. – Ev 77, 78 (1899) *LDE 96.2*

Do práce v městech máme přicházet z venčí. Boží posel řekl: „Mají snad města zůstat bez výstrahy? Ovšem, mají být varována, avšak ne skrze lid v nich bydlící, nýbrž navštěvující je, aby je varovali před tím, co má na svět přijít.“ – 2SM 358 (1902) *LDE 96.3*

Po celá léta jsem dostávala zvláštní světlo, že centra naší činnosti by se neměla nacházet ve městech. Spěch a zmatek v těchto městech převládající, a podmínky vytvořené odborovými svazy a vyvolávané přes ně stávky, budou velkou překážkou našemu dílu. – 7T 84 (1902) *LDE 96.4*

Žije-li národ v nepravostech, tehdy je vždy slyšet hlas, který varuje a napomíná, tak jako v Sodomě byl slyšen hlas Lota. Lot mohl svou rodinu od neštěstí uchránit, kdyby nebydlel v tomto zlém a hříšném městě. Svou prací, kterou se Lot a jeho rodina v Sodomě zabývali, mohli stejně dobře vykonávat, kdyby bydleli mimo město. – Ev 78 (1903) *LDE 96.5*

V přítomné době byli někteří povoláni do práce v Chicagu, měli by si však najít bydlení na vesnici, odkud budou moci docházet do práce v městě. Pán si přeje, aby Jeho lid se porozhlédl a připravil si třeba skromná, nepřiliš drahá k udržování místa jako centra své práce. Čas od času bude jejich pozornost obrácena na místa, jež budou k nabytí za velmi nízkou cenu. – Ev 402 (1906) *LDE 96.6*

Hojná požehnání, jež lze obdržet v přírodním prostředí

Říkáme ještě jednou: „Vyděte z měst.“ Nepovažujte to za velké odříkání, máte-li bydlet mezi pahorky a údolími, hledejte ústraní, kde budete v nejužším spojení s Bohem, a učit se Jeho vůli a Jeho cestám. ... LDE 97.1

Povzbuzuji lid Boží, aby vyhledávání duchovních hodnot učinil svým životním cílem. Kristus je u dveří. Proto pravím lidu: „Nepovažujte to za ztrátu, když jste vyzváni k opuštění měst a přestěhování se do vesnického prostředí. Zde vás čekají hojná požehnání, jestliže jen pro ně sáhnete. Budete pozorovat přírodu, dílo rukou Stvořitele, a nepozorovaně se budete měnit k Jeho obrazu.“ – 2SM 355, 356 (1908) LDE 97.2

Užitečný vliv bydlení za městem na rozvoj charakteru

Rodiče se s dětmi houfně stěhují do měst, neboť se domnívají, že si tam snadněji vydělají na živobytí. Děti po školních úkolech nemají se čím zaměstnávat a tak se vychovávají na ulici. Od špatných kamarádů přijímají výstřední a neřestné návyky. – 5T 232 (1882) LDE 97.3

Posíláte své děti do škol v městech, kde je velká pokušení přitahují a demoralizují, a dílo budování charakterů bude desetkrát těžší jak pro rodiče tak i pro děti. – FE 326 (1894) LDE 98.1

Města jsou naplněná pokušeními. Jsme proto povinni plánovat naši práci tak, abychom mladé lidi udrželi jak nejdále od tohoto znečištění. – AH 136 (1902) LDE 98.2

Nastal čas, aby náš lid odstěhoval své rodiny z měst do odlehlejších míst, jinak mnozí z mladých a mnozí také ze starších budou nepřítelem zajati a polapeni. – 8T 101 (1904) LDE 98.3

Není ani jedné rodiny ze sta, jejíž fyzické, myšlenkové a duchovní zdraví by bylo lepší díky tomu, že bydlí ve městě. Víru, naději, lásku a štěstí lze mnohem snadněji nalézt v ústraní, v místech mezi pahorky a lesy. Oddělte vaše děti daleko od pohledů a zvuků města, daleko od hluku ulic, a jejich mysl bude zdravější. Mnohem snadněji bude vnést v jejich srdce pravdy Božího Slova. – AH 137 (1905) LDE 98.4

Lepší fyzické zdraví ve vesnickém prostředí

Není Boží vůli, aby se Jeho věrný lid usídlil ve městech, kde stále vládne hluk a zmatek. Měli by své děti toho uchránit, neboť celý jejich organismus trpí následkem spěchu a hluku. – 2SM 357 (1902) LDE 98.5

Lidé, kteří žijí ve městech a nemají ani kousek trávníku, a po celá léta vidí jen špinavé dvorky a úzké uličky, zdi a cihlové ohrady nebo oblohu začouzenou dýmem – když se pak ocitnou na vesnici, uprostřed zelených polí, v lese, na pahorku či nad břehem potůčku pod čistou oblohou a na čerstvém vzduchu, se cítí téměř jako v nebi. – MH 191, 192 (1905) LDE 99.1

Prostředí ve městech je někdy i vražedné pro zdraví. Stálé vystavení se kontaktů s nemocemi, zkažené ovzduší, voda, potraviny, stěsnané, tmavé, nepříjemné byty, to jsou pouze některé z nedostatků. Nebylo Božím záměrem, aby se lidé tísnili ve městech, natěsnaní v suterénu a půdách. – MH 365, (1905) LDE 99.2

Pěstujte zeleniny k vlastnímu užitku

Pán si přeje, aby Jeho věrní se vystěhovali na ves, kde by mohli mít svou vlastní půdu a pěstovat ovoce a zeleninu, a kde by jejich děti mohly vyrůstat v bezprostředním styku s Božím dílem v přírodě. Vyved'te své rodiny jak nejdále od měst – to je mé poselství. – 2SM 357, 358 (1902) LDE 99.3

Mnohokrát nás Pán učil, že věřící by měli vyvést své rodiny jak nejdále od měst, na vesnici, kde budou moci být soběstační, když v budoucnu bude problém kupování a prodávání velmi komplikovaný. Měli bychom rozhodně přijmout mnohokrát nám dána doporučení: Přeneste se z měst na vesnice, kde domy nejsou na sebe natlačeny a kde budete uvolnění od vlivu a vměšování se vašich nepřátel. – 2SM 141 (1904) LDE 99.4

Zakládejte instituce mimo velkých měst

Vyhledávejme lidi střízlivé mysli, kteří získají nemovitosti na vesnicích, odkud budeme mít snadný přístup do měst. Tato místa musí být vhodná k založení menších škol, v nichž se budou vzdělávat naši pracovníci a umožňující přinášení pomoci nemocným a zarmouceným duším, jež neznají pravdu. Hledejte takováto místa mimo okruh velkých měst, snažte se koupit vhodné objekty, a

usilujte o to, aby vám je vlastníci věnovali jako dar. Kupujte je za přiměřenou cenu za peníze obětované pro tyto účely našim lidem. Nestavějte v hlučných městech. – Ev 77 (1909) *LDE 100.1*

Cooranbong, New South Wales

V jakém místě by měla být založena australská biblická škola? ... Budou-li školy zakládány v městech nebo v jejich blízkosti, bude velmi těžké odstranit vliv dosavadní výchovy, jaké se žákům dostalo. Mám na mysli trávení volného času a praktiky s tím spojené, ku příkladu koňské závody, uzavírání sázek a hry v loterii. ... *LDE 100.2*

Měli bychom uznat za nutné zakládání škol dále od měst, avšak v takové vzdálenosti, aby měly s městem kontakt, aby působily k jeho dobru světlem uprostřed mravní temnoty. – FE 310, 313 (1894) *LDE 101.1*

Všechno se mi v tomto místě líbilo, kromě toho, že jsme byli příliš vzdáleni od ruchu cest, neměli bychom totiž příležitost svítit uprostřed mravní temnoty, jež zahluje velká města jako pohřební příkrov. To byl jediný nedostatek, jaký mi přišel na mysl. Přesto však bych nedoporučovala zakládat školy v žádném velkém městě. – 8MR 137 (1894) *LDE 101.2*

Jsem víc než přesvědčena, že je to dobré místo pro založení školy. – 8MR 360 (1894) *LDE 101.3*

Huntsville, Alabama

Osoby zodpovědné za práci škol v Graysville a Huntsville by se měly zamyslet, co lze skrze tyto instituce učinit, aby byla připravena taková pracovní místa, aby naši lidé kteří chtějí opustit města mohli získat skromné domky bez velkých finančních nákladů a mohli nalézt zaměstnání. – Letter 25, 1902 *LDE 101.4*

Díky Boží prozřetelnosti byla v Huntsville zakoupena usedlost za účelem založení školy. Je to dobré místo. Poblíž se nachází velký dětský dům, v němž někteří studenti během léta pracovali, aby si vydělali na studium v Huntsville School. – SpT-B(12) 11 (1904) *LDE 102.1*

Usedlost Huntsville School je nejkrásnějším místem, a na těch více než 300 akrech půdy by mělo být uděláno mnohé, aby bylo umožněno vyučování polním pracím. – SpT-B(12x) 13 (1904) *LDE 102.2*

Nedávno mi byla položena otázka: „Nebylo by dobré prodat usedlost v Huntsville a koupit něco menšího?“ Obdržela jsem poučení, že nemáme prodat toto hospodářství, neboť škola zde založená má možnost stát se vůdčí pevností. – SpM 359 (1904) *LDE 102.3*

Berrien Springs, Michigan

Slyšela jsem, že se zrodila myšlenka umístit školy v Berrien Springs, v jihozápadním Michiganu. Jsem tím velmi potěšena, neboť znám toto místo z popisu. ... V takovém místě jako Berrien Springs může vzniknout vzorná škola, mám tudíž naději, že realizaci tohoto projektu nebude nikdo překážet. – 4MR 407 (July 12, 1901) *LDE 102.4*

Dobrotivá ruka Páně byla s našim lidem, když bylo hledáno místo pro školu. Odpovídá plně doporučením, jaké jsem obdržela ve věci umísťování našich škol. Je od města dosti vzdáleno a kolem je dostatečné množství úrodné půdy, a rovněž i dostatek místa, kde lze stavět a domy nemusí stát jeden vedle druhého. Je zde dostatek orné půdy, aby se žáci mohli učit práci na poli. – RH Jan. 28, 1902 *LDE 102.5*

Přenesením college (školy) z Battle Creeku do Berrien Springs, bratři Magan a Sutherland jednali shodně se světlem daným jim od Boha. Museli těžce pracovat, aby překonali těžkosti. ... Bůh byl s nimi. Jejich úsilí bylo zvěčněno úspěchem. – 4MR 260, 261 (1904) *LDE 103.1*

Stoneham, Massachusetts

Pán ve své péči dal vytvořit příznivé podmínky svým pracovníkům v Nové Anglii – pole, na němž musí být vykonána zvláštní práce. Bratři mohli přesunout sanatorium ze South Lancasteru do Melrose, místa ležícího blíže Bostonu, ale dostatečně daleko od hlučného města, tak, aby pacienti měli dobré podmínky k získání zdraví. Přesunutí sanatoria z Nové Anglie do místa, odkud lze snadno dojet z Bostonu, bylo Božím řízením. *LDE 103.2*

Když Pán vztáhne svou ruku, aby nám připravil cestu, Bůh chraň, aby kdokoliv stál vzadu a pochyboval, zda je to moudré jednání, jít kupředu, nebo nezanechával či neudělal pomoc. Bylo mi

zjeveno, že přemístění sanatoria z Nové Anglie, South Lancastaru do Melrose bylo řízeno Pánem. – SpT-B (13) 3, (1902) *LDE 103.3*

Takoma Park, Washington, D. C.

Zvolení tohoto místa pro naši školu a sanatorium bylo správné. Země odpovídá tomu, co mi ukázal Pán. Je dobře přizpůsobena pro cíl, jemuž má sloužit. Je zde dostatek místa pro školu i sanatorium. Vzduch je čistý, voda rovněž. Krásný potok protéká ze severu k jihu. Je to poklad větší ceny než zlato a stříbro. Terén pod budovu je dostatečně vysoko a základ není podmočen. *LDE 104.1*

Jednoho dne jsme se vydali na dlouhou projížďku po Takoma Park. Na velké části tohoto místa roste nádherný les. Domy se nenacházejí jeden vedle druhého a nejsou malé, nýbrž prostorné a pohodlné, obklopené borovicemi, duby, javory a jinými krásnými stromy. Majiteli těchto domů jsou většinou obchodníci, a také mnozí státní úředníci z Washingtonu. Každé ráno odcházejí do města a večer se vrací do svých tichých domů. *LDE 104.2*

Bylo vybráno dobré místo pro tiskárnu, blízko pošty, a také místo pro modlitebnu. Zdá se, jakoby Takoma Park byl připraven speciálně pro nás, a čekal na naše instituce a pracovníky. – ST June 15, 1904 *LDE 104.3*

Pán mi zcela jasně tuto věc představil. Nakladatelská činnost, jež byla konána v Battle Creeku má nyní být přenesena do okolí Washingtonu. Jestliže po nějaké době Pán sdělí: Přestěhujte se dál od Washingtonu, pak to provedeme. – RH Aug. 11, 1903 *LDE 105.1*

Madison, Tennessee

Byla jsem překvapena, když jsem se při rozmluvě na téma práce na Jihu dověděla o založení nové školy v místě nalézajícím se daleko od Nashville. Na základě daného mi světla vím, že to není dobré rozhodnutí, což jsem jim také sdělila. Dílo, které tito bratři (E. A. Stherland a P. T. Magan) mohou vykonat, díky zkušenostem získaným v Berrien Springs, by mělo být konáno dále, avšak v okolí Nashville, neboť Nashville nebylo dosud opracováno tak, jak by mělo být. Pro zaměstnance školy by bylo velkým požehnáním bydlet blízko Nashville, aby se mohli radit s těmi, kteří tam pracují. *LDE 105.2*

Při hledání místa pro školu našli bratři farmu velikosti čtyř set akrů, jež se nachází kolem čtrnácti kilometrů od Nashville. Zdá se, že velikost farmy, její poloha, vzdálenost od Nashville a přijatelná cena ukazují, že je to to nejvhodnější místo pro školu. Radili jsme, aby toto místo bylo koupeno. Jsem si jistá, že celý tento terén bude nakonec využit. – RH Aug. 18, 1904 *LDE 105.3*

Mountain View, Kalifornie

Bylo navrženo, aby byla přenesena Pacific Press z Oaklandu. Mírou jak uplýval čas se město rozrostlo tak, že bylo nutno založit nakladatelství v méně obydleném místě, kde bude dosti místa na domy pro pracovníky. Ti, kteří pracují v našich nakladatelstvích by neměli být nuceni bydlet v předlidněných městech. Měli by mít možnost bydlet tam, kde nemusí platit vysoké nájemné. – FE 492 (1904) *LDE 105.4*

Mountain View je městem s mnohými přednostmi. Je obklopeno nádhernými sady. Má mírné příznivé klima v němž je možno pěstovat nejrůznější druhy ovoce a zeleniny. Město není velké a má elektrické osvětlení, poštu a jiné výhody nacházející se pouze v městech. – Letter 141, 1904 *LDE 106.1*

Někteří se zamýšleli, proč má být naše nakladatelství přeneseno z Oaklandu do Mountain View. Bůh dává výzvu svému lidu k opuštění měst. Mládež nalézající se v našich institucích by neměla být vystavena pokušením a zkáze, jaké panují ve velkých městech. Mountain View se zdá být patřičným místem pro vydavatelství. – CL 29 (1905) *LDE 106.2*

Loma Linda, Kalifornie

Děkujeme Pánu, že máme dobré sanatorium v Paradise Valley, vzdálené kolem deseti kilometrů od San Diego; sanatorium v Glendale, dvanáct kilometrů od Los Angeles a rovněž velké a krásné místo v Loma Lindě, sto kilometrů na východ od Los Angeles, v blízkosti Redlands, Riverside i San Bernardino. Usedlost v Loma Lindě je jedním z nekrásnějších míst hodících se pro sanatorium, jaké jsem kdy viděla. – LLM 141 (1905) *LDE 106.3*

Loma Linda je místem, které Pán zvláště označil jako centrum přípravy zdravotních misionářů. – Letter 188, 1907 LDE 107.1

Jsou tam vynikající podmínky pro založení školy. Zemědělská usedlost, sad, louky, prostorné budovy, nádherná krajina – to vše přináší velké požehnání. – LLM 310 (1907) LDE 107.2

Loma Linda má nádherné podmínky, a jestliže ti, kteří tam přijdou, budou chtít mít z nich užitek, aby se připravili pro zdravotní misijní službu, bude jejich světlo svítit všem, mezi nimiž se budou nacházet. Musíme každodenně prosit Boha, aby nám udělil svou moudrost. – Letter 374, 1907 LDE 107.3

Máme zde ideální podmínky na školu a sanatorium. Jsou zde patřičné podmínky pro žáky a vynikající podmínky pro pacienty. Byla jsem poučena, že zde máme mít školu, jejíž vedení bude založeno na zásadách, jaké existovaly ve starověkých prorockých školách. ... Budoucí lékaři zde mají získat své vzdělání. – MM 75, 76 (1907) LDE 107.4

Angwin, Kalifornie

Když jsem si prohlédla tuto usedlost, zjistila jsem, že je z mnoha hledisek naprosto dokonalá. Pro školu by nemohla být nalezena lepší lokalita. Je odtud dvanáct kilometrů do St. Heleny. Toto místo je oproštěno od pokušení, jichž je v městě plno. ... LDE 107.5

Během doby bude možno pro studenty vystavět více domků. Mohou je stavět sami studenti pod vedením učitelů. Dřevo na stavbu je možno připravovat již nyní, a žáky je nutno poučit, jak stavět správným způsobem. LDE 108.1

Nemusíme se obávat, že budeme pít znečištěnou vodu, neboť tento terén je bohatě zásoben vodou z pokladnice Páně. Nevím, jak vyjádřit svou vděčnost za tato všechna dobrodiní. ... LDE 108.2

Chápeme plně, že Pán věděl, co je nám zapotřebí a že to bylo Jeho vedení, jež nás sem přivedlo. ... Bůh chtěl, abychom byli zde a On nás sem přivedl. Byla jsem si tím zcela jista, již když jsem se poprvé ocitla na tomto místě. ... Věřím, že při návštěvě této usedlosti dojdete k témuž názoru – Pán toto místo určil pro nás. – 1MR 340, 341, 343 (1909) LDE 108.3

8. Města

První stavitelé měst

Když byl Bohem proklet, odešel Kain z domácnosti svého otce. Za své zaměstnání si zvolil obdělávání půdy a založil město, jež nazval jménem svého nejstaršího syna (Gn 4,17). Odešel od tváře Hospodinovy, zřekl se zaslíbení obnoveného ráje a hledal svou obživu a potěšení v zemi postižené kletbou hříchu. Stál tak na počátku oné velké třídy lidí, kteří vyznávají boha tohoto světa. – PP 81 (1890) *LDE 109.1*

Nějakou dobu přebývali potomci Noemovi v horách, kde spočinula archa. Když vzrostl jejich počet, rozdělili se. Ti, kteří chtěli zapomenout na Stvořitele a zavrhlí Jeho zákon, nelibě pocítovali poučování a příklad svých bohabojných bližních se posléze rozhodli opustit ty, kteří Boha vyznávali, a odtáhli do roviny Sinear na březích řeky Eufratu. ... *LDE 109.2*

Dohodli se, že zde vystavějí město a v něm věž tak nesmírně vysokou, že bude divem světa (Gn 11,2-4). – PP 118, 119 (1890) *LDE 110.1*

Města jsou střediskem zločinu

Lidé se ženou za nejrůznějšími rozkošemi především ve městech. Rodiče, kteří pro své děti volí raději život v městě, v domněnce, že tam naleznou lepší existenční možnosti, dojdou zklamání a nakonec litují, že se dopustili tak hrozného omylu. Města v našich časech se stávají podobná Sodomě a Gomoře. Je zde mnoho volných svátečních dnů, jež vedou k nicnedělání. Vzrušující sporty, chození do divadla, koňské dostihy, hazardní hry, pití alkoholu a zábava rozpalují lidské vášně do nejvyššího stupně. Tento všeobecný proud strhuje rovněž mládež. – COL 54 (1900) *LDE 110.2*

Byla jsem poučena, že města budou naplněna zmatkem, násilím, zločinností a že tyto věci se budou rozmáhat až do konce pozemských dějin. – 7T 84 (1902) *LDE 110.3*

Na celém světě se města stávají střediskem zločinu. Na každém kroku se v nich setkáváme se zlem. Všude lze vidět obrazy povzbuzující smyslnost vyvolávající nevázanost mravů. – MH 363 (1905) *LDE 110.4*

Soudy, jež mají postihnout města

Na zemi přijdou strašné otřesy, a paláce boháčů, postavené za obrovskou cenu, stanou se zcela jistě hromadami ruin. – 3MR 312 (1891) *LDE 110.5*

Když Boží zadržující ruka bude stažena, ničitel zahájí své hrozné dílo. Tehdy budou města dotčena strašnými neštěstími. – 3MR 314 (1897) *LDE 111.1*

Požáry v Chicagu a požáry v Melbourne, Londýně a New Yorku byly výstrahou, které Pán poslal obyvatelům země. – Manuscript 127, 1897 *LDE 111.2*

Konec je blízký, a všechna města budou vyvrácena vzhůru nohama. V každém městě bude panovat obrovský zmatek. Vše, s čím může být pohnuto, bude pohnuto, a nevíme, co se může ještě přihodit zítra. Soudy budou přiměřené k nepravostem lidí a světla pravdy, jaké tito lidé dříve obdrželi. – 1MR 248 (1902) *LDE 111.3*

Ó, kdyby Boží lid cítil přibližující se zničení tisíců měst jež zcela podlehl modloslužbě. – Ev 29 (1903) *LDE 111.4*

Přichází doba, kdy velká města budou setřena z povrchu země, měli by být proto všichni varováni před přibližující se záhubou. – Ev 29 (1910) *LDE 111.5*

„Nezničitelné“ stavby budou obráceny v popel

Viděla jsem nejnákladnější stavby jež byly prohlášeny za ohnivzdorné, které však stejně jako Sodoma hynuly v plamenech Boží pomsty a obracely se v popel. ... Křehké pomníky lidské pýchy budou obráceny v prach, dříve než konečné zničení navštíví svět. – 3SM 418 (1901) *LDE 111.6*

Bůh odnímá svého Ducha ze zločinných měst, jež se stávají podobny předpotopním městům nebo Sodomě a Gomoře. ... Drahocenná obydlí a zázraky architektury budou zničeny v jediném okamžiku, když jejich obyvatelé překročí hranice odpuštění. Zničení ohněm majestátních staveb,

jež byly dosud považovány za zcela ohnivzdorné, je příkladem, jak rychle pozemské stavby lehnou v ruinách. – TDG 152 (1902) *LDE 112.1*

Lidé budou nadále stavět nákladné budovy, a budou na ně dávat astronomické sumy peněz. Zvláštní pozornost se bude dávat na jejich architektonickou krásu, trvanlivost a solidnost konstrukce, ale Pán mne poučil, že přesto vše tyto budovy budou sdílet osud jeruzalémské svatyně. – 5BC 1098 (1906) *LDE 112.2*

Město New York

Bůh nevykonal svůj soud bez milosrdenství. Jeho ruka je nadále vztažena. Jeho poselství musí být ohlášeno v tomto velkém městě, New Yorku. Lidé musí pochopit, že Bůh jediným dotekem své ruky může zničit majetky, která shromáždili v posledních dnech. – 3MR 310, 311 (1902) *LDE 112.3*

Nemám zvláštní světlo o tom co má přijít na New York, vím pouze tolik, že mohutné stavby tohoto města budou během jediného dne zbořeny Boží mocí. ... Všude bude panovat smrt. *Proto mi tak velmi leží na srdci, aby města byla varována.* – RH July 5, 1906 *LDE 112.4*

Když jsem jednou byla v New Yorku, byly mi v nočním vidění ukázány velké budovy jež se tyčily patro po patře k nebi. Tyto budovy měly být ohnivzdorné a jejich cílem bylo proslavit jejich vlastníky a stavitele. Tyto stavby se vypínaly stále výš a výše. K jejich stavbě bylo použito nej-cennější stavivo. ... *LDE 113.1*

Pak jsem slyšela vyhlášení protipožárního poplachu. Lidé hleděli na tyto ohnivzdorné budovy a říkali: „Ony jsou naprosto bezpečné.“ Ale tyto stavby byly stráveny ohněm, jako by byly ze smůly. Protipožární zařízení nebylo schopno zabránit jejich zničení. Hasiči je nestačili ani uvést do provozu. – 9T 12, 13 (1909) *LDE 113.2*

Chicago a Los Angeles

Byly mi ukázány scény, které nastanou v krátké době v Chicagu a v jiných velkých městech. V míře v jaké se bude stupňovat nepravost, a Boží ochrana bude odnímána, budou vznikat ničící ura-gány a bouře. Budovy budou ničeny ohněm a bořeny zemětřeseními. ... *LDE 113.3*

O něco později mi bylo ukázáno, že stavba nových budov v Chicagu, sbírka peněz na jejich výstavbu mezi lidem Božím, a následné jejich zničení, se pro nás stanou názornou lekcí, varující před investováním prostředků v nemovitosti v Chicagu a jiných městech, pokud nám ovšem Boží prozřetelnost naprosto jasně neukáže, že budování neb kupování tam budov je nutné pro to, aby jiným mohla být přinesena výstraha. Podobná výstraha byla dána ve věci výstavby v Los Angeles. Byla jsem několikrát poučena, že nemáme investovat v drahé budovy v těchto městech. – PC 50 (1906) *LDE 113.4*

San Francisco a Oakland

San Francisco a Oakland se stávají Sodomou a Gomorou, a Pán je navštíví soudem, který na ně již brzy padne. – Manuscript 30, 1903 *LDE 114.1*

Po obrovském zemětřesení, které postihlo San Francisco (*Zemětřesení a požár v San Francisco, jež nastaly dne 18. a 19. dubna 1906, způsobily smrt 503 osob a hmotnou škodu kolem 350 milionů dolarů.*), nastoupí ještě i jiné projevy Boží moci. Jeho zákon byl překročen. Město bylo poskvrněno hříchem. Studuj historii Ninive. Bůh skrze Jonáše poslal zvláštní poselství tomuto městu. ... Mnoho podobných poselství bude vyhlášeno v našich časech, jestliže hříšná města budou ochotna činit pokání jako činilo Ninive. – Manuscript 61a, June 3, 1906 *LDE 114.2*

Dokonce i v městech, na něž dopadly Boží soudy následkem jejich přestoupení, není známek nějaké nápravy. Zábavní sály jsou nadále otevřeny, a na lidi čeká stále mnoho pokušení. – Letter 268, Aug. 20, 1906 *LDE 114.3*

Jiná hříšná města

V míře v jaké se bude přibližovat konec budeme v různých jiných místech svědky takových neštěstí, jaké se odehrály v San Franciscu. ... To vše způsobuje, že cítím vážnost nadcházejícího soudu. Soudy již nadešly, jsou však zatím ještě varováním než-li trestem, jaký dopadne na zločinná města. ... *LDE 114.4*

(Citováno Abk 2,1-20; Sf 1,1-3,20; Za 1,1-4,14; Mal 1,1-4.) Toto se brzy naplní, tak jak bylo napsáno. Vyzývám všechny, aby tyto výjimečné texty Písma svatého vzali bedlivě v úvahu. Proroc-

tví zapsána ve Starém zákoně jsou slovem Pána pro poslední dny a zcela určitě se naplní, čehož důvodem bylo zničení San Francisca. – Letter 154, May 26, 1906 *LDE 115.1*

Byla vyjádřena prosba, abych varovala, že mnohá města zabředlá v přestoupeních a drastických hříších budou zničena skrze zemětřesení, požáry a záplavy. – Ev 27 (Apríl 27, 1906) *LDE 115.2*

Všechna Kristova varování spojená s posledními událostmi historie země, dojdou svého naplnění ve velkých městech. Bůh dovolí, aby uzřely denní světlo, aby se o nich mohl každý dovědět. San Francisco je příkladem toho, co se bude dít na celém světě. Nestoudná korupce, plýtvání prostředky, podvodné transakce, jaké budou činit lidé na vysokých vládních místech, aby osvobodili vinné a uvěznilí nevinné – celé toto zlo naplňuje velká města země a připodobňuje takto dnešní svět světu předpotopnímu. – Letter 230, 1907 *LDE 115.3*

Odborové svazy ve městech

Ve velkých městech pracuje satan velmi pilně. Je to vidět ve zmatcích, rozbroji, válce probíhající mezi kapitálem a prací a v pokrytectví jaké zavládlo v církvích. ... Žádost těla, vysokomyslnost očí, pýcha, egoismus, znevažování moci, krutost a násilí způsobují, že se lidé spojují – a tak ze sebe činí jakby snopy připravené ke spálení v závěrečném ohni – se spolky a svazy, jež jsou aktivními agenturami satana. – Ev 26 (1903) *LDE 116.1*

Přestupníci se spojují ve skupiny, svazy a konfederace. Nemějme s těmito organizacemi nic společného. Bůh je naším Vládcem, naším Rádcem, a On nás volá, abychom vyšli z tohoto světa a oddělili se. „*Proto vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Pán a nečistého se nedotýkejte.*“ (2 K 6,17) Neučiníme-li tak, budeme-li nadále udržovat spojení se světem a pohlížet na každou věc z pohledu tohoto světa, staneme se mu podobní. Jestliže světské metody a světské názory řídí naše jednání, nemůžeme stát na vznešeném a svatém stanovisku věčné pravdy. – 4BC 1142 (1903) *LDE 116.2*

Odborové svazy jsou zdrojem starostí pro adventisty

Odborové svazy budou jedním z činitelů, jež povedou k soužení, jakého nebylo od založení světa. ... *LDE 116.3*

Několik lidí se bude snažit převzít všechny prostředky, jakých lze dosáhnout v určitých odvětvích byznysu. Budou vytvořeny odborové svazy, a ti, kteří zamítnou spojení s nimi, budou poznamenáni. ... *LDE 117.1*

Tyto svazy a spolky se přičiní k tomu, že našim institucím bude velmi těžko působit ve městech. Varuji: Držte se od měst daleka. Nestavějte sanatoria ve městech. – 2SM 142 (1903) *LDE 117.2*

Blíží se doba, kdy kontrola ze strany odborů se stane velmi obtížnou. – 2SM 141 (1904) *LDE 117.3*

Mnoho lidí ve městech touží po světle a pravdě

Dříve než dopadne Boží hněv na národy, budou Jeho hněvem zasažena města! Některé duše zavrhnou satanské svody, budou činit pokání a obrátí se. – Ev 27 (1906) *LDE 117.4*

Duchovní temnota, příkrývající svět, je ještě hustší v přelidněných lidských centrech. Ve městech se evangelisté setkávají s nejnужnějšími a největšími potřebami. Tam se také před dobyvateli duší otevírají největší možnosti. Ve skupinách, které nemají ponětí o Bohu a nebi, se nalézají lidé, kteří touží po světle a čistotě srdce. Dokonce i mezi nemyslicími a na nic nedbajícími lidmi je mnoho takových, jejichž pozornost může být nasměrována na projevy Boží lásky k lidem. – RH Nov. 17, 1910 *LDE 117.5*

Horlivá úsilí, jež by měla být konána ve městech

Připravujíc se na příchod Páně, máme ve velkých městech k vykonání velké dílo. Máme v těchto velkých lidských seskupeních k vyhlášení slavnostní poselství. – *Words of Encouragement to Selfsupporting Workes* (Ph 113) 5 (1909) *LDE 118.1*

Poselství výstrahy pro přítomnou dobu není dosti horlivě hlášáno ve světě velkých obchodů. Den za dnem jsou obchodní centra navštěvována lidmi, kteří potřebují známost pravdy pro přítomnou dobu, ale nedostává se jim vědy o spásných zásadách, protože nekonáme horlivá, usilovná snažení, abychom pronikli do této skupiny lidí tam, kde se nalézají. – CW 14 (1909) *LDE 118.2*

Poselství třetího anděla má být nyní hlášáno nejen v dalekých krajích, ale rovněž v zanedbaných místech, kde žije masa lidí v naprosté nevědomosti, vzdálena od spasení. Města prosí o posílání horlivých a posvěcených Božích služebníků, kteří by tam chtěli pracovat. – RH Nov. 17, 1910

LDE 118.3

Všichni ještě nemohou opustit města

Kdekoli je to možné, je povinností rodičů připravit dětem domov na vesnici. – AH 141 (1906)

LDE 118.4

Ve stále větším stupni jak poplyne čas, bude náš lid opouštět města. Po celá léta jsme poučování, že naši bratři a sestry, a zvláště rodiny ve kterých jsou děti, by měli plánovat opuštění měst, jestliže se jim naskytá taková příležitost. Mnozí budou muset za tímto účelem vyvinout velká úsilí. Než ovšem vyjdou z měst, měli by aktivně konat misijní práci, třeba by rozsah jejich vlivu byl velmi ohraničen. – 2SM 360 (1906) LDE 118.5

V městech vzrůstá nepravost, a stále více lze vidět, že ti, kteří v nich zbytečně zůstávají, riskují spasením svých duší. – CL 9 (1907) LDE 119.1

Velká i malá města jsou zaplavena hříchy a mravní zkažeností, avšak v každé Sodomě je i Lot. – 6T 136 (1900) LDE 119.2

Školy, sbory, restaurace potřebné ve městech

Bylo by možno vykonat daleko víc, abychom zachránili a vzdělali děti těch, kteří nyní nemohou ještě opustit města. Je to hodno největšího úsilí. Měli bychom ve městech zakládat naše školy a rovněž se starat, abychom vytvořili možnosti vyššího stupně studia, kdekoli je to potřebné. – CG 306 (1903) LDE 119.3

Ve městech jsou potřebné i naše restaurace, neboť v opačném případě jejich pracovníci nebudou moci setkat se s lidmi a učit je správným životním zásadám. – 2SM 142 (1903) LDE 119.4

Mnohokrát nás Pán poučoval, že máme pracovat ve městech, do nichž máme docházet z center položených mimo ně. V těchto městech máme mít modlitebny, jako Boží památníky, avšak instituce publikující naši literaturu, léčící nemocné a připravující pracovníky pro dílo, mají být zakládány dále od měst. Důležité je zvláště to, abychom ochránili naši mládež před pokušeními, jaké nese sebou život ve městě. – 2SM 385 (1907) LDE 120.1

Rychlé přestěhování se na vesnici není doporučeno

Nechť každý obětuje svůj čas, aby patřičně promyslel celou záležitost, a nejednal tak, jako člověk v podobenství, který začal stavět, ale stavbu nedokončil. Neměli bychom učinit žádný krok, dokud vše nebude důsledně promyšleno a rozváženo do základu. ... LDE 120.2

Mohou se vyskytnout osoby jež činí něco ve spěchu a zajímající se o věci, o nichž nemají potuchy. Toto od nás Bůh nevyžaduje. ... LDE 120.3

Nechť nic není námi konáno nepořádně, aby nedošlo ke ztrátám následkem horlivých, impulzivních přednášek, jež vyvolávají nadšení, který se neshoduje s Božím pořádkem, nutným k tomu, aby bylo získáno vítězství. Nedostatek moudrého posouzení a patřičného přemýšlení jako i zdravých zásad a zcela jasných cílů může vést jedině k porážce. – 2SM 362, 363 (1893) (*Toto svědectví bylo napsáno 22. prosince 1893 jako odpověď na dopis jednoho pracovníka z Battle Creeku, který sděloval Ellen Whiteové, že ve spojitosti s její výzvou „kolem sto až dvě stě lidí“ se začalo připravovat k opuštění města a přestěhování se na vesnici „co nejrychleji, jak jen to bude možné“. Viz 2SM 361-364.*) LDE 120.4

Signál k útěku z měst

Není daleko doba, kdy jako kdysi učedníci budeme donuceni hledat útočiště na pustých a osamělých místech. Jako pro křesťany v Judstvu, bylo obležení Jeruzaléma římským vojskem signálem k útěku, tak pro nás bude výstrahou, když si USA přisvojí moc zákonem vynucovat svěcení papežského dne odpočinku. Bude to čas, abychom opustili velká města a byli připraveni opustit také menší města, abychom v ústraní a odloučenosti hor hledali domov. – 5T 464, 465 (1885) LDE 121.1

Někteří spravedliví po vydání dekretu smrti zůstanou nadále ve městech

V době soužení jsme všichni utekli z měst, kromě těch, kteří byli napadeni bezbožnými, kteří vtrhli do jejich domů s meči. – EW 34 (1851) *LDE 121.2*

Když svatí opouštěli města a vesnice, byli pronásledováni přestupníky, kteří je chtěli zahladit. Ale meč pozvednutý k zabití Božích věrných dítek, se zlomil a padl jako uschlá tráva. Andělé Boží chránili svaté. – EW 284, 285 (1858) *LDE 121.3*

Ačkoli všeobecné nařízení vydané vládci stanoví dobu, kdy ti, kdož zachovávají přikázání Boží, mají být odsouzeni k smrti, nebudou jejich nepřátelé v mnohých případech čekat na stanovený čas a budou se pokoušet připravit je o život, ještě než nařízení vstoupí v platnost. Nikdo však nebude moci překonat mocné strážce bdící nad každou věrnou duší. Mnozí věrní budou napadeni při svém útěku z měst a vesnic; avšak meče, pozdvižené proti nim, se zlomí a klesnou bezmocně k zemi jako stébla slámy. Jiní budou chráněni anděly v podobě ozbrojených válečníků. – GC 631 (1911)

LDE 121.4

9. Nedělní zákony

Satan uvádí v pochybnost autoritu Boha

Bůh demaskuje Babylon „*který napájel všechny národy vášnivým vínem svého smilstva*“

LDE 123.1

Bůh stvořil svět v šesti dnech a odpočinul sedmého dne, posvětil ho a oddělil jako svatý od pozůstalých dní, aby byl zachováván skrze Jeho lid z pokolení na pokolení. Avšak člověk hřicha, vyvyšující se nad Boha a chovající se jako by sám byl Bohem, *měl v úmyslu změnit časy i zákon*. Tato moc, aby dokázala, že je netoliko rovná Bohu, nýbrž dokonce i vyšší nad Něj, změnila den odpočinku, a nahradila sedmý den týdne dnem prvním. Protestantský svět považuje tento papežský výtvor za svatost. A toto vlastně Boží Slovo nazývá smilstvem (Zj 14,8). – 7BC 979 (1900) LDE 123.2

V křesťanské éře začal velký nepřítel lidského štěstí zvlášť napadat sobotu dle čtvrtého přikázání. Satan praví: „Budu křížit úmysly Boží. Zmocním své následovníky, aby zrušili památník Boží, sedmý den, sobotu. Tak ukážu světu, že den posvěcený a požehnaný Bohem byl změněn. Ten den už nebude dál žít v paměti lidu. Chci vymazat památku na něj. Ustanovím na jeho místo den, který nemůže být znamením mezi Bohem a Jeho lidem. Svedu ty, kdož přijmou tento den, aby mu přikládali svatost, kterou Bůh vložil na sedmý den.“ – PK 183, 184 (c. 1914) LDE 123.3

Sobota velkou spornou otázkou

V boji, který má být veden v posledních dnech, se proti Božímu lidu spojí všechny hříšné moci, které odpadly od věrnosti Hospodinovu zákonu. Velkým sporným bodem bude v tomto boji sobota čtvrtého přikázání, neboť v tomto přikázání o sobotě se velký Zákonodárce označuje jako Stvořitel nebe i země. – 3SM 392 (1891) LDE 124.1

„*Avšak sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji.*“ (Ex 31,13) Někteří se budou snažit nalézt důkazy proti zachovávaní soboty, a budou říkat: „Vždyť přece nevíte, který den je sobotou“, avšak se jim zdá, že vědí, kdy je neděle a s velkou horlivostí vnucují zákony prikazující její zachovávaní. – KC 148 (1900) LDE 124.2

Hnutí pro vydání nedělního zákona v osmdesátých letech devatenáctého století

(Víc informací a obsírnější výpovědi E. G. Whiteové k tomuto tématu naleznete v 3SM 380-402 a v 5T 711-718.)

Mnoho let jsme čekali na zahájení zavedení nedělních zákonů v našem kraji, a nyní, když se toto hnutí začíná projevovat, se tážeme: „Co máme v této věci učinit?“ ... Naši povinnosti je hledat milost a moc Boží. Bůh žije a my jsme přesvědčeni, že ještě nenadešel čas, kdy bude naše svoboda zcela omezená. LDE 125.1

Prorok viděl „*čtyři anděly stojící na čtyřech úhlech země, zadržující čtyři zemské větry, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom*“. Jiný anděl vystupující od východu slunce, který měl pečeť živého Boha, na ně volal: „*Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznameníme služebníků Boha našeho na jejich čelích.*“ (Zj 7,1-3) To poukazuje na dílo, jaké máme v přítomnosti k vykonání, jež záleží na volání k Bohu, aby skrze své anděly zadržel čtyři větry, až budou vysláni misionáři do všech částí světa a vyhlásí výstrahu před přestupováním zákona Hospodinova. – RH Extra Dec. 11, 1888 LDE 125.2

Zastánci nedělních zákonů si neuvědomují, čeho se dopouštějí

Nedělní hnutí si potají razí cestu. Vůdcové maskují skutečné záměry a mnozí z těch, kteří se připojují k tomuto hnutí, nechápou, k čemu toto hnutí vlastně směřuje. ... Jednají v naprosté zalepenosti. Nepozorují, že když protestantská vláda odstoupí od zásad, jež je činí svobodným, nezávislým národem, a cestou legislativních procesů zavedou do konstituce zásady propagující papežskou faleš a papežské svody, uvedou národ do hrůz římského středověku. – RH Extra Dec. 11, 1888

LDE 125.3

Jsou mnozí, dokonce mezi těmi, kteří podporují hnutí pro nucené svěcení neděle, kteří si neuvědomují, jaké následky bude mít toto jejich úsilí. Oni nevidí, že bojují přímo proti náboženské svobodě. Mnozí nikdy nepochopili pravý význam biblické soboty a nerozumí, že zdůvodňování zavedení neděle je falešné. ... LDE 126.1

Lidé, kteří usilují, aby změnili ústavu a prosadili zákon k vynucování svěcení neděle, si jen částečně uvědomují, k čemu to dospěje. Stojíme bezprostředně před krizí. – 5T 711, 753 (1889) LDE 126.2

Nesmíme sedět tiše a nečinně

Naši povinností je činit vše, co je v naší moci, abychom zažehnali nebezpečí. ... Na lidech modlitby spočívá velká zodpovědnost, mají vznášet své prosby k Bohu, aby rozehnal mračna zla a dal nám ještě několik let milosti, abychom mohli pracovat pro Mistra. – RH Extra Dec. 11, 1888 LDE 126.3

Ti, kteří zachovávají přikázání Boží musí se probudit, aby obdrželi zvláštní pomoc, kterou jim může dát jedině Bůh. Měli by co nejhorlivěji pracovat, aby na tak dlouho, jak je to jen možné, oddálili ohrožující nás neštěstí. – RH Dec. 18, 1888 LDE 126.4

Necht' lid zachovávající přikázání Boží nyní nemlčí, jak bychom takovou situaci s vděčností akceptovali. – 7BC 975 (1889) LDE 127.1

Nekonáme vůli Boží, když zde sedíme s klidnou myslí a nepodnikáme nic, abychom zajistili svobodu svědomí. Vážné a naléhavé modlitby mají být vysílány vzhůru k nebi, aby tato pohroma byla zadržena, abychom mohli ukončit dílo, jež bylo tak dlouho zanedbáváno. Modleme se s největší vážností o to, a potom v souladu s našimi modlitbami jděme pracovat. – 5T 714 (1889) LDE 127.2

Zdá se, že se mnozí nad ničím nermoutí, jsou jakoby uspaní, říkají: „Jestliže proroctví předpovědělo vynucování zachovávání neděle, pak tento zákon bude zcela určitě zaveden.“ Když dojdou k takovému úsudku, klidně si sedí a spokojeně očekávají to, k čemu má dojít a utěšují se myšlenkou, že Bůh v době soužení ochrání svůj lid. Bůh nás však neochrání, jestliže nebudeme činit nic, abychom vykonali práci, kterou nás pověřil. ... LDE 127.3

Jako věrní strážníci musíme vidět meč, jenž visí nad námi a dát lidem výstrahu, aby nesetrvávali ve falešné jistotě, že uniknou neštěstí, protože znají pravdu. – RH Extra Dec. 24, 1889 LDE 127.4

Odporujte nedělním zákonům pérem i v hlasování

Nemůžeme plnit požadavky lidí, kteří užívají svůj vliv, aby odstranili náboženskou svobodu a přinutili své bližní k zachovávání neděle jako dne odpočinku. První den týdne si nezasluhuje žádnou čest. Je to falešná sobota, a Boží dítky nemohou brát spoluúčast s těmito lidmi, kteří vyvyšují tento falešný den a znásilňují Boží zákon, pošlapáním Božího dne odpočinku. Boží lid nemůže volit takovéto lidi pro veřejné úřady, neboť tímto způsobem by brali účast v jejich hříších. – FE 475 (1899) LDE 127.5

Mám naději, že ve věci nedělního hnutí zazní varovný zvuk trouby zcela jasně. Usuzuji, že by bylo nejlépe, kdyby v našich publikacích byl problém věčnosti Božího zákona stálým tématem. ... Je naší povinností činit vše, co je v naší moci, abychom se jasně stavěli proti nedělnímu zákonu. – CW 97, 98 (1906) LDE 128.1

Spojené státy vydají nedělní zákon

Když náš národ (USA) tak daleko opustí směrnice své ústavy, že vydají nedělní zákon, pak tím protestantismus podává ruku papežství. – 5T 712 (1889) LDE 128.2

Protestanté použijí celý svůj vliv a sílu, a postaví se na stranu papežství. Skrze státní ústavní akt vynucení svěcení falešné soboty, dají život a moc zkažené víře Říma, což povede k návratu tyranie a útlaču svědomí. – Mar 179 (1893) LDE 128.3

Dříve či později budou nedělní zákony zavedeny. – RH Feb. 19, 1905 LDE 128.4

Brzy budou nedělní zákony zavedeny silou, a lidé ve vlivných postaveních budou podněcováni proti hrstce lidu Božího, zachovávajícího přikázání. – 4MR 278 (1909) LDE 129.1

Proroctví ve Zjevení 13 praví, že moc představovaná šelmou se dvěma beráncími rohy přinutí „zemi a její obyvatele“, aby se klaněli papežství – které v proroctví představuje šelma „podobná pardálovi“. ... Bylo již ukázáno, že mocí, která je v proroctví představována šelmou s beráncími

rohy, jsou Spojené státy a že proroctví se vyplní, až Spojené státy budou vynucovat zachovávání neděle, jež Řím pokládá za zvláštní uznání své svrchovanosti. ... LDE 129.2

Politická korupce podkopává lásku k spravedlnosti a úctu k pravdě; dokonce i ve svobodné Americe se vláda a zákonodárce podrobí žádosti lidu o vydání zákona, o nuceném uctívání neděle, aby si zachovali přízeň lidu. – GC 578, 579, 592 (1911) LDE 129.3

Důvody stoupenců nedělního zákona

Satan interpretuje probíhající události svým způsobem, a lidé se shodují s jeho přáním, že neštěstí a pohromy jež postihují zemi jsou následkem znevažování neděle. Ve snaze zmírnit Boží hněv, budou vlivní lidé usilovat o zavedení zákonů vynucujících zachovávání neděle. – 10MR 239 (1899) LDE 129.4

Přesto právě tito lidé tvrdí, že rychle se šířící zkaženost je do velké míry způsobena znesvěcováním takzvané „křesťanské soboty“ a že vnucené zachovávání neděle by o mnoho zlepšilo mravy společnosti. Toto tvrzení se vyskytuje zvláště v Americe, kde je nejvíce hlášáno učení o pravé sobotě. – GC 587 (1911) LDE 129.5

Protestantismus a katolicismus budou spolupracovat

Protestantismus podá přátelskou ruku římské moci. Tehdy budou schváleny zákony proti pravé sobotě, památníku stvořitelského díla, a tehdy rovněž i Bůh vykoná své „podivné dílo“ na zemi. – 7BC 910 (1886) LDE 130.1

Nevíme, jakým způsobem by se mohla římská církev očistit z výtky modloslužebnictví. ... A to je náboženství, které protestanti začínají stále víc obdivovat, a se kterým se nakonec spojí. K tomuto spojení dojde ne následkem změn v lůně katolicismu, protože Řím se nikdy nemění. Bude to protestantismus kdo se změní. Přijetí idejí liberalismu jej přivede do takového stavu, že bude připraven podat dlaň katolicismu. – RH June 1, 1886 LDE 130.2

Protestantský svět se sjednotí s člověkem hřícha, a církev bude spolupracovat se světem nepravostí. – 7BC 975 (1891) LDE 130.3

Katolicismus ve Starém světě a odpadlý protestantismus v Novém světě budou postupovat shodně proti těm, kdož budou ctít všechna božská přikázání. – GC 616 (1911) LDE 130.4

Nedělní zákony holdem pro Řím

Až se přední církve Spojených států sjednotí v těch bodech věrouky, v nichž jsou zajedno a ovlivní stát, aby prosadil jejich nařízení a podpořil jejich ustanovení, pak tím protestantská Amerika vytvoří obraz římské církevní vlády, jehož nevyhnutelným výsledkem bude zavedení trestů pro ty, kdož se odchyli od víry. ... LDE 131.1

Vynucují-li zachovávání neděle protestantské církve, je to vynucované uctívání papežství. ... LDE 131.2

Právě tím, že vynucují náboženskou povinnost státní mocí, zřizují církve obraz šelmě. Proto bude vynucené zachovávání neděle ve Spojených státech vynuceným uctíváním šelmy a jejího obrazu. – GC 448, 449 (1911) LDE 131.3

Když protestantismus napřáhne svou ruku přes propast, aby se uchopil ruky římské moci; když nad propastí vztáhne svou ruku, aby se chopil dlaně spiritismu, když vlivem tohoto trojího spojení náš národ (USA) zavrhne každou zásadu své ústavy, opírající se o protestantismus a republikanismus, a učiní opatření k hlásání papežských lží a bludů, tehdy můžeme vědět, že nastal čas pro neobyčejné satanovo působení a že konec je blízký. – 5T 451 (1885) LDE 131.4

Řím získá zpět ztracenou nadvládu

Čím více se blížíme k poslední krizi je životně důležitější, aby Boží instituce pracovaly souladně a jednotně. Svět je naplněn zmatky, válkou a rozpory. Avšak pod vůdcovstvím jedné moci – papežstvím – lid se spojí, aby se postavil v odporu vůči Bohu a Jeho svědkům. Toto spojení bude zpevněno velkým odpůrcem. – 7T 182 (1902) LDE 131.5

Zákony, vynucující zachovávání neděle jako dne odpočinku, způsobí všeobecné odpadnutí od zásad republikanismu, o něž se opíraly vlády. Papežské náboženství bude přijato vládci, a Boží právo bude znevažováno. – 7MR 192 (1906) LDE 132.1

Doby velké, intelektuální temnoty byly dobami triumfu papežství. Ukáže se však, že stejně velký triumf papežství získá v dobách intelektuálního osvícení. – 4SP 390 (1884) *LDE 132.2*

Protestanti ve Spojených státech krácejí nyní ve stopách katolíků, když se snaží vymoci si pro církevní instituce a zvyky podporu státu. Nadto pak otevírají římskému katolicismu cestu, aby mohl v protestantské Americe získat nadvládu, kterou ztratil ve Starém světě. – GC 573 (1911) *LDE 132.3*

Národní nedělní zákon je znakem národního odpadnutí

Aby si zajistili popularitu a přízeň, zákonodárci povolí žádosti o nedělní zákon. ... Vydáním dekretu, který přes urážku zákona Božího sjednává platnost papežskému nařízení, se náš národ (USA) zcela odvrátí od spravedlnosti. ... *LDE 132.4*

Jako vpád římského vojska byl pro učedníky znamením nadcházející zkázy Jeruzaléma, tak toto odpadnutí bude pro nás znamením toho, že trpělivost Boží dosáhla vrcholu. – 5T 451 (1885) *LDE 133.1*

Musíme zaujmout pevné stanovisko, že nebudeme uctívat první den týdne jako den odpočinku, neboť to není den požehnaný a posvěcený Hospodinem, a uctíváním neděle bychom se sami postavili po boku satana. *LDE 133.2*

Když Boží zákon bude zavržen a odpadlictví se stane hříchem celého národa, bude Pán jednat mocně ve prospěch svého lidu. – 3SM 388 (1889) *LDE 133.3*

Lidé ve Spojených státech byli obdařeni zvláštními požehnáními, jakmile však omezí náboženskou svobodu, zřeknou se zásad protestantismu a vrátí se k papežství, bude míra jejich viny naplněna, a v nebeských knihách bude zapsáno: „Národní odpadlictví.“ – RH May 2, 1893 *LDE 133.4*

Národní odpadlictví předejde národní zkáze

Když ústavodární shromáždění našeho národa zavede nedělní zákony, omezující svědomí lidí ve věci náboženských privilegií, a vyvíjející nátlak na ty, kteří zachovávají sedmý den týdne – sobotu, začne být Boží zákon v našem kraji znevažován, a za národním odpadlictvím bude následovat národní zkáza. – 7BC 977 (1888) *LDE 133.5*

V době národního odpadlictví vůdcové, pracující pod vedením satana, se postaví na stranu člověka hřícha. Míra viny se naplní. Národní odpadlictví bude znamením národní zkázy. – 2SM 373 (1891) *LDE 134.1*

Zásady římského katolicismu budou chráněny státem. Toto národní odpadlictví za sebou rychle potáhne národní zkázu. – RH June 15, 1897 *LDE 134.2*

Jakmile se protestantské církve spojí se světskou mocí, aby podpořily falešné náboženství, kterému jejich předkové odporovali za cenu tvrdošíjného pronásledování, tehdy papežský den odpočinku bude vnucován spojenou církevní a státní vládou. Tehdy dojde k národnímu odpadlictví, které může být ukončeno jedině národní zkázou. – Ev 235 (1899) *LDE 134.3*

Když stát použije své moci, aby vynutil církevní ustanovení – tehdy protestantská Amerika vytvoří obraz papežství, následkem toho bude národní odpadlictví, které způsobí národní zkázu. – 7BC 976 (1910) *LDE 134.4*

Všeobecné nedělní zákony

Dějiny se budou opakovat. Falešné náboženství bude vyvýšeno. První den týdne, obyčejný všední den, nemající žádnou svatost, bude postaven jako Babylonská socha. Všechny národy a jazyky, i lidé budou donuceni, aby se klaněli falešné sobotě. ... Výnos vynucující svěcení tohoto dne bude přijat na celém světě. – 7BC 976 (1897) *LDE 134.5*

Když Amerika, země náboženské svobody, se spojí s papežstvím, aby působila nátlak na svědomí a nutila lidi k zachovávaní falešné soboty, národy ve všech krajinách země dají se svěst k následování jejího příkladu. – 6T 18 (1900) *LDE 135.1*

Sobota se stane nejdůležitější otázkou v posledním velkém sporu, ve kterém bude brát účast celý svět. – 6T 352 (1900) *LDE 135.2*

Jiné národy budou následovat příklad Spojených států. Ačkoliv Spojené státy budou prvními, bude náš lid ve všech krajinách světa postižen stejnou krizí. – 6T 395 (1900) *LDE 135.3*

Náhrada pravdy bludem bude posledním dějstvím dramatu. Když se toto stane všeobecnou skutečností, zjeví se Bůh. Když lidské zákony budou vyvýšeny nad zákon Boží, kdy pozemské

mocnosti se budou snažit přinutit lidi k zachovávání prvního dne týdne, vězte, že nastal čas, kdy Bůh začal jednat. – 7BC 980 (1901) *LDE 135.4*

Nahrazení Božího zákona zákony lidskými, vyvýšení neděle pouhou lidskou autoritou místo biblické soboty, je posledním aktem tohoto dramatu. Když se tato náhrada stane všeobecnou, Bůh sám se zjeví. Povstane ve svém majestátu, aby mocně zatřásl zemí. – 7T 141 (1902) *LDE 135.5*

Celý svět podpoří nedělní zákony

Bezbožní... prohlašovali, že oni mají pravdu, že u nich se dějí zázraky, že nebeští andělé s nimi mluví a chodí s nimi, že na jejich straně je velká moc, dějí se u nich zázraky a znamení, a že toto je časové tisíciletí, které oni již tak dlouho očekávají. Celý svět je obrácen a souhlasí s nedělním zákonem. – 3SM 427, 428 (1884) *LDE 136.1*

Celý svět bude souhlasit s nepřátelským postojem vůči adventistům sedmého dne, protože se nechtějí poddat papežskému bludu a nechtějí uctívat neděli, jejíž svěcení je výmyslem této antikristovské moci. – TM 37 (1893) *LDE 136.2*

Ti, kteří pošlapávají Boží zákon zaváděním lidských nařízení, budou nutit všechny k jejich akceptování. Lidé se budou radit a plánovat svá jednání. Řeknou: „Celý svět zachovává neděli, proč tedy tato malá hrstka lidí, by se měla protivit zákonům této země?“ – Manuscript 163, 1897 *LDE 136.3*

Jádro sporu v křesťanském světě

Takzvaný křesťanský svět má být divadlem velkých a rozhodujících dějů. Vládnoucí mužové budou po vzoru papežského úřadu vynucovat zákony ohraničující svobodu svědomí. Babylon napojí všechny národy vínem svého smilstva. Všechny národy v tom budou brát svou účast. Zjevení Janovo o této době prohlašuje: (Zj 18,3-7; 17,13.14 citováno) „*Ti jednu radu mají, a sílu i moc svou šelmě dají. To bojovatí budou s Beránkem, a Beránek zvítězí nad nimi, neboť Pán pánů jest a Král králů, i ti, kteříž jsou s ním, povolání, a vyvolení, a věrní.*“ (Zj 17,13.14) „*Ti budou mít stejný úmysl*“ Bude vytvořena jedna univerzální jednota (unie); jedna velká svornost, konfederace satanských sil. „*A sílu svou a moc šelmě dají.*“ Tímto způsobem se projeví táž despotická tyranská moc proti náboženské svobodě, proti svobodě uctívat Boha podle příkazů svědomí, jak to zcela jasně prokázalo papežství, když v minulosti pronásledovalo ty, kteří se odvážili odmítnout přizpůsobení se náboženským obřadům a slavnostem Říma. – 3SM 392 (1891) *LDE 136.4*

Ve velkém konfliktu mezi vírou a nevěrou bude brát účast celý křesťanský svět. – RH Feb. 7, 1893 *LDE 137.1*

Na konci boje bude všechno křesťanstvo rozděleno na dvě skupiny – v jedné budou ti, kdož zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu, v druhé ti, kdož uctívají šelmu a její obraz a přijímají její znamení. – GC 450 (1911) *LDE 137.2*

Protože sobota se stává zvláštním předmětem sporu v celém křesťanstvu, a protože církevní úřady se spojují se světskými úřady, aby vynutily uctívání neděle, stane se malá menšina těch, kteří se tvrdošíjně zpěčují podvolit se vydaným nařízením, objektem všeobecného zatracování. – GC 615 (1911) *LDE 137.3*

Protože výnos vydaný různými vládci křesťanstva proti věřícím, kteří zachovávají přikázání Boží, zruší ochranu, kterou jim poskytuje vláda, a vydá je na pospas těm, kdož si přejí jejich záhubu, prehne lid Boží z měst a vesnic, sdruží se v houfy a uchýlí se na nejpustší a nejosamělejší místa. – GC 626 (1911) *LDE 138.1*

Neprovoďte

Ti, kteří jsou členy našich sborů, mají vlastnosti charakteru, které je přivedou k tomu, nebudou-li dosti opatrní, že se budou cítit pohoršeni, když jim budou odebrána práva na práci v neděli. Nežlobte se pro tento důvod, ale svěřte vše v modlitbě Bohu. Jedině On může pozdržet moc zákonodárců. Nejednejte unáhleně. Nechť se nikdo nechlubí svou náboženskou svobodou, používaje jí jako důvod k vybití své zloby, nýbrž jako služebníci Boží, „*všechny ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále mějte v úctě*“ (1 Pt 2,17). *LDE 138.2*

Tato rada má velikou hodnotu pro všechny, kteří budou podrobeni zkouškám. Není nám dovoleno činit něco, co by vypadalo na provokaci či zlobu. – 2MR 193, 194 (1898) *LDE 138.3*

Zdržte se práce v neděli

Jedná-li se o Jižní pole (*V letech 1880 v jižních státech USA bylo zachovávání neděle velmi přísně zachovááno. Viz American State Papers [Review and Herald, 1943, p. 517-562].*), musí tam být práce vykonávána tak moudře a opatrně, jak je to jen možné, a to takovým způsobem, jakby ji konal Kristus. Lidé se dovědí, co si myslíte na téma neděle a soboty, protože vám budou dávat otázky. Tehdy jim můžete říci pravdu. Avšak neupozorňujte na sebe tím, že pracujete v neděli. Neztrácejte možnost své působnosti skrze práci v neděli. ... LDE 138.4

Tím, že se zdržíte práce v neděli neznamená, že přijímáte znamení šelmy. ... V místech, kde je opozice tak silná, že hrozí výbuchem pronásledování, pak chcete-li pracovat v neděli, tak využijte tento den k misijní práci. – SW 69, 70 (1895) LDE 139.1

Jestliže by přišli sem a řekli: „Musíte vaši tiskárnu v neděli uzavřít“, neřekla bych vám... „neuzavírejte tiskárnu“, protože vás nenutí k učinění něčeho, co by způsobilo, že byste vůči Bohu nebyli v pořádku. – Manuscript 163, 1898 LDE 139.2

Neměli bychom dráždit své sousedy, kteří zachovávají neděli. Měli bychom neustále chodit ve vší pokoře. Naším nepřítelům by se neměla poskytnout žádná příležitost k tomu, aby nás obviňovali, že se cítíme nezávislí a pohrdáme zákony tím, že bychom se schválně snažili před nimi v tento den pracovat. Naše sestry by neměly v neděli všet prádlo. – 3SM 399 (1889) LDE 139.3

Věnujte neděli pro duchovní zájmy

Chci se pokusit odpovědět na otázku, jak se zachovat v případě, že by přišlo k uplatňování nedělních zákonů. LDE 139.4

Podle světla, které mi Pán dal v době, kdy jsme očekávali právě podobnou krizi, jaká podle všeho na vás přichází, měli by adventisté sedmého dne projevovat svoji moudrost tím, že se v tento den zdrží od své obvyklé práce a věnují se práci misijní. LDE 139.5

Odpírání nedělním zákonům pouze posílí náboženské horlivce, usilující prosadit tyto zájmy, v jejich pronásledování. Nedávejte jim žádnou příležitost, aby vás nazývali přestupníky zákona. ... Ten, kdo uzná, že je moudřejší klidně se zdržet práce, která někoho pohoršuje a koná přitom dílo svrchované důležité, tím ještě nepřijímá znamení šelmy. ... LDE 140.1

Nedělní čas lze využít k práci v rozličných odvětvích díla, čímž může být mnoho vykonáno pro Pána. V tento den se mohou pořádat shromáždění v přírodě a na venkově. Můžeme také konat misijní práci v rodinách dům od domu. Ti, kdo píší, mohou tento den použít k psaní svých článků. Kde to jenom je možné, měly by se v neděli konat pobožnosti. Tato shromáždění by měla být obzvláště zajímavá. Zpívejte povzbudivé písně a s mocí a jistotou mluvte o Spasitelově lásce. – 9T 232, 233 (1909) LDE 140.2

Jděte se svými žáky do sousedních shromáždění, nebo konejte zdravotní misijní práci. Najdete lidi doma a budete mít jedinečnou příležitost předkládat jim pravdu. Když takto strávíte neděli, bude to Pánu vždy příjemné. – 9T 238 (1909) LDE 140.3

Krása pravdy zjevená v době pronásledování

Horlivost těch, kteří jsou poslušni Pána, vzroste, jakmile se církev a stát spojí proti zákonu Božímu. Všechna protivenství vůči přikázáním Božím zapříčiní, že pravda bude rychle postupovat a umožní jejím obráncům představit lidem její cenu. V pravdě se nachází krása a síla, které se nejvíc projeví právě v pronásledování a protivenství. – 13MR 71, 72 (1898) LDE 140.4

V době, kdy budou konána úsilí k vynucení svěcení neděle, máme příležitost představit světu pravou sobotu oproti falešné. Pán ve své předvídavosti kráčí daleko před námi. Dovolil, aby nedělní věc byla vysunuta na čelní místo proto, aby sobota čtvrtého přikázání mohla být představena ústavodárným shromážděním. Tímto způsobem bude pozornost předních mužů národa obrácena na pravou sobotu. – 2MR 197 (1890) LDE 141.1

Musíme raději poslouchat Boha než lidi

Vyznavači pravdy jsou nyní vyzváni k tomu, aby si vyvolili mezi znevážením jasného požadavku Božího Slova, nebo ztrátou své svobody. Odejeme-li od Slova Božího a budeme zachovávat lidské obyčeje a tradice, můžeme žít nadále mezi lidmi, můžeme kupovat a prodávat a zachovávat naše občanské zákony. Budeme-li však nadále trvat v loajalitě vůči Bohu, musíme se zříci našich

práv mezi lidmi, protože nepřátelé zákona Božího se sjednotili, aby vydávali soudy a zákony ve věcech víry a panovali nad svědomím lidí. ... LDE 141.2

Boží lid uznává lidské vlády jako ustanovené Bohem, a slovem i příkladem učí poslušenství vůči nim jako svatou povinnost tak dlouho, jak dlouho se vlády pohybují ve vyznačených hranicích. Jestliže však jejich požadavky se protíví požadavkům Božím, pak musíme raději poslouchat více Boha než lidí. Slovo Boží musí být uznáno za nejvyšší autoritu stojící nad lidskými zákony. „*Tak praví Pán*“ nemůže být odloženo bokem k vůli „Tak praví církev“, nebo „Tak chce stát“. Ježíšova koruna má být vyvýšena nad diadémy zemských vládců. – HM Nov. 1, 1893 LDE 142.1

Satan nabízí lidem království tohoto světa, jestliže se poddají jeho autoritě. Mnozí to činí a obětují tím svůj věčný život. Lépe je zemřít nežli hřešit; raději mít nedostatek než podvádět; raději hladovět než lhát. – 4T 495 (1880) LDE 142.2

10. Krátká doba soužení

Doba soužení před koncem zkoušky

Na straně 33 (*Rané spisy*) je napsáno: „...Na počátku doby soužení budeme naplněni Duchem svatým tak, že vyjdeme a sobotu budeme zvěstovat ještě plněji.“ LDE 143.1

Toto vidění bylo dáno roku 1847, kdy bylo jen málo adventistů zachovávajících sobotu, a sotva někteří z nich si uvědomovali, že zachovávání soboty bude tak velmi důležité, že se stane linií rozdělení mezi lidem Božím a nevěřícími. V přítomnosti se naplňování tohoto proroctví stává stále zřejmějším. „Počátek doby soužení“, který je zde uveden, se nevztahuje na čas, kdy bude vylito sedm posledních ran, nýbrž na krátkou dobu před tím, kdy ještě Kristus bude ve svatyni. V ten čas, kdy dílo zachraňování duší se přiblíží k ukončení, přijde na svět soužení a národy se rozhněvají, budou však zadrženy, aby nebránili dílu třetího andělského poselství. – EW 85, 86 (1854) LDE 143.2

Konec náboženské svobody ve Spojených státech

Působení satanovo znevažuje zákon Boží. V Americe, která se chlubí náboženskou svobodou, bude tato svoboda brzy odebrána. Bude zde probíhat spor o sobotu, který pohne celým světem. – Ev 236 (1875) LDE 144.1

Na lid Boží přijde veliká krize. Již zanedlouho se náš národ pokusí vynucovat na všech zachovávání neděle jako svatý den. Když to bude činit, neustoupí ani před znásilňováním svědomí lidí, aby je přinutil k zachovávání dne, který bude všeobecně uznán za den odpočinku. – RH Extra Nov. 11, 1888 LDE 144.2

Adventisté sedmého dne budou bojovat o sobotu. Vlády ve Spojených státech a jiných krajích povstanou ve své pýše a moci a zavedou zákony omezující náboženskou svobodu. – Manuscript 78, 1897 LDE 144.3

Protestanti Spojených států budou prvními, kteří vztáhnou ruku přes propast, aby uchopili ruku spiritismu; podají ruku přes propast, aby si jí potřásl s římskou mocí a pod vlivem tohoto trojnásobného spojení půjde tato země ve šlépějích Říma a pošlape právo na svědomí. – GC 588 (1911) LDE 144.4

Církev a stát proti lidu Božímu

Všichni, kteří před výnosem Národního shromáždění necouvnu a nebudou zachovávat den ustanovený člověkem hřícha jako den odpočinku protivícímu se Boží sobotě, pocítí nejen pronásledování papežské moci, ale i protestantismu, obrazu šelmy. – 2SM 380 (1886) LDE 145.1

Náboženské skupiny, které zavrhnou Boží varovné poselství, ocitnou se pod vlivem silného svodu a spojí se se světskou mocí, aby pronásledovaly svaté. Protestantské církve se spojí s papežskou mocí v pronásledování Božího lidu zachovávajícího přikázání Boží. ... LDE 145.2

Moc podobná beránkovi, se spojí s drakem, aby bojovala proti těm, kteří zachovávají přikázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista. – 14MR 162 (1899) LDE 145.3

Církev se bude dovolávat státní moci a žádat ji, aby jí přispěla na pomoc, a v tomto úsilí se spojí katolíci s protestanty. – GC 607 (1911) LDE 145.4

Před soudy

Ti, kteří žijí v posledních dnech dějin této země, poznají, co znamená pronásledování pro pravdu. V soudech bude panovat nespravedlnost. Soudci nebudou chtít naslouchat obhajobě těch, kteří zůstanou loajální vůči Božím přikázáním, protože vědí, že důkazy pro věc čtvrtého přikázání se nedají vyvrátit. Budou říkat: „My máme zákon, a podle tohoto zákona musíte zemřít.“ Boží zákon pro ně nic neznamená. „Naše právo“ je pro ně vším. Ti, kteří respektují toto lidské právo, budou čtění, avšak ti, kteří neustoupí před modloslužebným dnem odpočinku, se nesetkají s porozuměním. – ST May 26, 1898 LDE 145.5

Když budeme postaveni před soudy, budeme nuceni smířit se se ztrátou našich práv, nebo se zprotivit Bohu. Naše práva však nejsou nejdůležitější, nýbrž Boží právo k naší službě. – 5MR 69 (1895) LDE 146.1

Adventisty bude opovrhováno

Tentýž násilnický duch, jenž v minulých dobách kul pikle proti věrným všech věků, pokouší se stále zbavit svět těch, kteří se bojí Boha a zachovávají Jeho přikázání. ... LDE 146.2

Bohatství, génius a vzdělání se spojí, aby lid Boží zahrnuli pohrdáním. Pronásledující vládcové, ministři a církevní činitelé budou společně ukládat plány proti Božímu lidu. Slovem a písmem, vyhrůžkami, hanou a posměchem budou se pokoušet zničit jejich víru. – 5T 450 (1885) LDE 146.3

Nastane čas, že za obranu biblické pravdy budeme prohlášeni za zrádce. – 6T 394 (1900) LDE 146.4

Ti, kteří ctí biblickou sobotu, budou označováni za nepřátele zákona a pořádku, kteří boří mravní zábrany společnosti, způsobují anarchii a zkázu a přivolávají na svět soudy Boží. Jejich svědomité lpění na zásadách bude označováno za tvrdošijnost, svéhlavost a pohrdání vrchností. Budou obviňováni z nepřátelství proti vládě. – GC 592 (1911) LDE 146.5

Všichni, kteří v těchto zlých dnech budou neochvějně sloužit Bohu podle příkazu svědomí, budou potřebovat odvahu, rozhodnost a známost Boha a Jeho slova, protože ti, kteří zůstanou věrni Bohu, budou pronásledováni, jejich pohnutky budou překrucovány, jejich nejlepší snahy nesprávně interpretovány, a jejich jména pošpiněna. – AA 431, 432 (1911) LDE 147.1

Všechny druhy pronásledování

Pronásledování protestantů římským katolicismem, kterým bylo náboženství Ježíše Krista téměř zničeno, bude zopakováno s ještě větší silou, až se protestantismus spojí s papežstvím. – 3SM 387 (1889) LDE 147.2

Satan má tisíce zamaskovaných střel, kteří namíří proti věrnému Božímu lidu, zachovávajícímu Boží přikázání, aby jej přinutil k znásilnění svědomí. – Letter 30a, 1892 LDE 147.3

Nic, co se bude dít, nás nemusí překvapit. Nemusíme se divit, že bude přibývat hrůzy. Ti, kdo svými neposvěcenými nohama pošlapávají Boží zákon, mají téhož ducha jako měli lidé, kteří zneuctili a vydali na smrt Ježíše. Bez nejmenších výčitek svědomí budou konat skutky svého otce satana. – 3SM 416 (1897) LDE 147.4

Nechť ti, kteří si chtějí osvěžit mysl i poučení v pravdě, studují dějiny prvotní církve těsně po Letnicích. Studujte bedlivě ve Skutcích apoštolů dějiny Pavla a jiných apoštolů, protože lid Boží v naší době bude prožívat podobné zkušenosti. – PC 118 (1907) LDE 148.1

Všechny ochranné zákony země budou odňaty

Nashromážděná bohatství budou brzy bezcenná. Když bude vydán výnos, že nikdo nemůže kupovat ani prodávat, nebude-li mít znamení šelmy; ve skutečnosti to bude znamenat, že z nich nedeme mít již žádný užitek. Bůh nám proto dává výzvu, abychom nyní učinili vše co je v naší moci, abychom varovali svět. – RH March 21, 1878 LDE 148.2

Přichází čas, kdy nebudeme moci nic prodat za jakoukoli cenu. Brzy vyjde zákon, který nedovolí kupovat ani prodávat, jedině těm, kteří mají znamení šelmy. Před nedávnem jsme si to mohli uvědomit v Kalifornii, to však byl jen náznak vanutí čtyř větrů. Čtyři andělé je dosud drží. Ještě nejsme připraveni. Ještě musí být vykonáno velké dílo a teprve pak dostanou andělé pokyny, aby pustili větry, aby zavály na zemi. – 5T 152 (1882) LDE 148.3

V posledním velkém utkání ve sporu se satanem budou ti, kdož jsou věrni Bohu, zbaveni na zemi všech prostředků nutných k životu. Protože odmítnou přestoupit zákon Boží a poslouchat mocností tohoto světa, bude jim zapovězeno kupovat i prodávat. – DA 121, 122 (1898) LDE 148.4

Satan říká: „...Z obavy, že by přišli o obživu, připojí se k světu a budou přestupovat zákon Boží. Svět bude zcela pod mou nadvládou.“ – PK 183, 184 (c. 1914) LDE 149.1

Někteří budou uvězněni pro víru

Někteří budou uvězněni, protože odmítnou zneuctění soboty. – PC 117 (1907) LDE 149.2

Protože se obránci pravdy budou zpěčovat uctívat neděli jako sobotu, budou mnozí z nich uvrženi do vězení, jiní budou vypovídáni ze země, s jinými pak bude nakládáno jako s otroky. Lidskému rozumu se nyní zdá, že to všechno je nemožné; až však bude lidem odňat Duch Boží, který je chrání, a až budou ponecháni nadvládě satana, který nenávidí Boží přikázání, pak se ukážou neob-

vyklé věci. Lidské srdce může být velmi kruté, vytratí-li se z něho láska a bázeň Boží. – GC 608 (1911) *LDE 149.3*

Máme-li trpět pro Krista, pak musíme být připraveni jít i do vězení, důvěřovat Mu tak, jak malé děti důvěřují svým rodičům. Nyní je čas, abychom získali důvěru v Boha. – OHC 357 (1892) *LDE 149.4*

Mnozí půjdou na smrt

Nejlepší pro nás je, abychom vešli do těsného spojení s Bohem a bude-li On chtít, abychom byli mučedníky pro pravdu, může to být způsob, který přivede mnohé lidi k pravdě. – 3SM 420 (1886) *LDE 149.5*

Mnozí budou uvězněni; z velkých i malých měst uprchnou mnozí ze strachu o svůj život a mnozí budou mučedníky pro Krista, protože budou bránit pravdu. – 3SM 397 (1889) *LDE 150.1*

Hájíme-li zákon Boží jemuž lidské zákony odmítají smysl, máme před sebou neustálý boj a jsme v nebezpečí, že budeme uvězněni, nebo zbaveni majetku a dokonce i života. – 5T 172 (1889) *LDE 150.2*

Od lidí se bude vyžadovat, aby poslouchali lidská nařízení a porušovali božský zákon. Ti, kdo jsou věrni Bohu, budou ohrožováni, zrazováni, pronásledováni. Budou „*zrazováni také od vlastních rodičů, bratrů, příbuzných a přátel*“ (L 21,16) a vydáváni na smrt. – PK 588 (c. 1914) *LDE 150.3*

Nebudeme mít odvalu a sílu ducha mučedníků, pokud se neoctneme v situacích podobných těm, v jakých se nalézali oni. ... Když se navrátí doba pronásledování, bude věřícím dána milost, jež uvolní všechnu energii duše a dopomůže k pravému hrdinství. – OHC 125 (1889) *LDE 150.4*

Bůh dal učedníkům odvalu a statečnost mučedníků až ve chvíli, kdy ji opravdu potřebovali. – DA 354 (1898) *LDE 150.5*

Jak vytrvat v době pronásledování

Musíme pochopit, že v naší dlani se má nalézat jedině dlaň Ježíše Krista. Přátele se projeví jako zrádci, kteří nás vydají. Příbuzní, kteří budou svedeni nepřitelem, budou si myslet, že slouží Bohu tím, že se nám budou protivit a ze všech sil se nás budou snažit zastrašit v naději, že se zřekneme víry. Avšak v době největší temnoty a nebezpečnosti se můžeme odevzdat do bezpečných rukou Kristových. – Mar 197 (1889) *LDE 150.6*

Jediný způsob v němž budou lidé moci vytrvat v blížícím se střetnutí je zakořenění a utvrzení v Kristu. Musí přijmout pravdu, která je v Kristu Ježíši. Jedině takto představena pravda může ukojit touhu duše. Zvěstování Ježíše ukřižovaného, Krista, který je naší spravedlností, ukojí hlad duše. Budeme-li soustřeďovat pozornost lidí na tuto velkou pravdu, víra, naděje a odvaha naplní jejich srdce. – GCDB Jan. 28, 1893 *LDE 151.1*

Mnozí kvůli své víře budou zde zbaveni domova a dědictví, odevzdají-li však své srdce Kristu, přijmou poselství Jeho milosti, a spolehnou na Něk jako na našem Zástupci a Prostředníku – Božím synu, budou vždy naplněni radostí. – ST June 2, 1898 *LDE 151.2*

Pronásledování rozptílí Boží lid

V míře v jaké narůstá na mnohých místech nepřátelství vůči těm, kteří zachovávají sobotu Pánně, může být pro Boží lid prospěšné přenášení se z místa na místo, aby takto unikl silné opozici. *LDE 151.3*

Bůh nevyžaduje od svého lidu, aby zůstal tam, kde následkem jednání bezbožných vlivů Jeho věrných nepřináší žádný kladný výsledek, přičemž jejich život je v nebezpečí. Je-li ohrožen život a svoboda, je nejen naší předností nýbrž i povinností odejít na jiné místo, kde jsou lidé žádostiví slyšení Božího Slova a kde jsou vhodnější podmínky k jeho zvěstování. – Manuscript 26, 1904 *LDE 151.4*

Rychle se přibližuje doba, kdy Boží lid kvůli pronásledování bude rozprášen v mnoha krajích. Ti, kterým se dostalo všestranného vzdělání, budou si umět poradit v každých podmínkách. – 5MR 280 (1908) *LDE 152.1*

Pronásledování povede Boží lid k jednotě

Když bouře pronásledování na nás skutečně přijde, pravé ovce uslyší hlas pravého Pastýře. Sebezapíravé úsilí bude vynaloženo pro záchranu jiných a mnozí, kteří se odtáhli od stáda, budou opět následovat tohoto velkého Pastýře. Lid Boží se semkne a ukáže nepříteli sjednocenou řadu. Tváří v

tvář společnému nebezpečí ustane boj o prvenství a nebude již žádných hádek o tom, kdo je větší. – 6T 401 (1900) *LDE 152.2*

Krise způsobí, že Boží působení bude znatelnější

Čas od času Pán zjevoval, jakým způsobem pracuje. Pečuje o to, co se na zemi děje. Když na-
dejde krize, objeví se a bude působit proti plánům satana. Pán často dovolí, aby národy, rodiny i
jednotlivci se ocitly v kritickém postavení, aby mohl zcela jasně projevit své působení. Tehdy dává
důkaz, že je Bůh v Izraeli, který pozvedá a ochraňuje svůj lid. *LDE 152.3*

Když zavržení zákona Hospodinova bude již téměř všeobecné, když Jeho lid bude utiskován
lidmi, Bůh bude jednat. Horlivé modlitby Božích dítek budou vyslyšeny, neboť touží po tom, aby
Jeho lid k Němu volal celým srdcem a spoléhal na Něho jako na svého Vykupitele. – RH June 15,
1897 *LDE 153.1*

Utiskovatelům bude po nějakou dobu dovoleno, aby vítězili nad těmi, kteří znají svatá Boží
přikázání. ... Bůh až do konce dovoluje satanovi, aby ukázal svou povahu lháře, žalobce a vraha.
Takto bude konečné vítězství Jeho lidu zřetelnější, slavnější, plnější a dokonalejší. – 3SM 414
(1904) *LDE 153.2*

Soužení očistí Boží lid

Brzy má přijít soužení na celý svět. Každý by se měl snažit poznat Boha. Nemáme čas na otá-
lení. ... *LDE 153.3*

Láska Boží k Jeho církvi je nekonečná. Jeho péče o své dědictví je neustálé. On nedopustí, aby
na církev přišlo jiné soužení než to, které je nutné pro její přítomné i věčné blaho. On očistí svou
církev, jako očistil svůj chrám na počátku a konci své pozemské služby. Vše, co z pokušení a zkou-
šek na církev dopustí, přichází na Jeho lid proto, aby došel hlubší zbožnosti a větší síly k zvěstování
vítězství kříže do všech končin světa. – 9T 228 (1909) *LDE 153.4*

Soužení, kříž, pokušení, protivenství a nejrůznější zkoušky jsou Božími nástroji k našemu pře-
čištění, posvěcení a připravení pro nebeské království. – 3T 115 (1872) *LDE 154.1*

11. Satanské svody v posledních časech

Pod pláštěm křesťanství

Dějiny země se blíží svému závěru, a satan působí jako nikdy dosud. Snaží se hrát roli vůdce křesťanského světa. S obdivuhodnou intenzitou koná svůdné zázraky. Satan je představen jako řvoucí lev, obcházející kolem a hledající někoho, koho by mohl sežrat. Chtěl by vtáhnout celý svět do svého spolku. Zakrývajíc faleš pod křesťanským pláštěm přijímá křesťanské vlastnosti a sám se vydává za Krista. – 8MR 346 (1901) *LDE 155.1*

V Božím Slově nalézáme prohlášení, že poslouží-li to nepříteli k dosažení cíle, pak pod rouškou křesťanství skrze své agenty bude vykonávat tak velkou moc, „*aby, bude-li to možné, svedl i vyvolené*“ (Mt 24,24). – Manuscript 125, 1901 *LDE 155.2*

A protože duchové budou dávat ujištění, že věří v Bibli, a budou projevovat úctu k církevním ustanovením, bude jejich dílo přijímáno jako projev božské moci. – GC 588 (1911) *LDE 155.3*

Největší baštou zla v našem světě není život hanebného hříšníka, ani opovrhovaného преступníka, nýbrž okázalý bohabojný, vzorný, zasluhující na úctu život lidí, kteří pod rouškou ctností ukrývají ve svém srdci hřích neb přestoupení. ... Génus, vlohy, pocity milosrdenství, mnohé a dokonce velkolepé činy se mohou v určitém okamžiku stát osidlem satana, který chce svést duše na okraj propasti. – Ed 150 (1903) *LDE 156.1*

Dokonce i v adventistické církvi

Více se musíme bát toho, co přichází zvnitřku, než toho, co zvenčí. Vliv, který oslabuje a maří úspěch, pochází mnohem víc ze strany církve samotné, než ze světa. Nevěřící mají právo očekávat, že ti, kteří vyznávají, že „*ostříhají příkázání Boží a mají víru Ježíšovu*“, učiní mnohem víc, než jakákoliv jiná třída; svými příkladnými životy podle svého božského vzoru a svým aktivním vlivem pro vyvýšení a uctění věci, kterou reprezentují. Avšak jak často se tito zdánliví obhájci pravdy ukázali jako ti, kteří jsou největší překážkou pro její pokrok! Nevěře byl dáván volný průchod, byly vyslovovány pochybnosti, napomáhalo se temnotě. To vše povzbuzuje přítomnost zlých andělů a otevírá prostor pro dokonání satanových záměrů. – 1SM 122 (1887) *LDE 156.2*

Lživí duchové se protíví Písmu svatému

Svatí musí vlastnit plnou známost přítomné pravdy, jež vychází ze Slova Božího. Musí rozumět stavu mrtvých, protože démoničtí duchové se jim budou zjevovat, a říkat, že jsou jejich milovanými příbuznými a přáteli. Budou tvrdit, že sobota byla změněna a sdělovat jiné nebiblické učení. – EW 87 (1854) *LDE 156.3*

Tito lživí duchové líčí apoštoly tak, jakoby jednali právě opačně, než jak psali pod vnuknutím Ducha svatého, když ještě byli na zemi. Popírají božský původ Bible, a tím berou základ křesťanova naděje a zhasínají světlo, jež osvěcuje cestu do nebe. – GC 557 (1911) *LDE 157.1*

Satan používá dvou lží, aby oklamal lid; lži o nesmrtelnosti duše a lži o svatosti neděle. První lež vytváří půdu pro vznik spiritismu, druhá vytváří pouto souhlasu s Římem. – GC 588 (1911) *LDE 157.2*

Objeví se osoby, které se budou vydávat za samého Krista a budou tvrdit, že jim přísluší tituly a pocty, které patří Vykupiteli světa. Budou konat podivuhodné divy uzdravování a budou tvrdit, že se jim dostalo zjevení z nebe, jež jsou v rozporu se svědectvím Písma svatého. ... *LDE 157.3*

Lid Boží však nebude sveden. Učení tohoto falešného Krista nejsou v souladu s Písmem svatým. Udílí požehnání vyznavačům šelmy a jejího obrazu, právě těm, o nichž Bible praví, že na ně bude vylit nezředený hněv Boží. – GC 624, 625 (1911) *LDE 157.4*

Falešná oživení

Viděla jsem, že Bůh má své upřímné děti mezi adventisty podle jména a také v padlých církvích, a že ještě před vylitím posledních sedmi ran, kazatelé i lid budou z nich vyvedeni a s radostí přijmou pravdu. Satan o tom dobře ví; proto ještě dříve než zazní hlasité volání třetího anděla,

vyvolá vzrušení v náboženských společenstvích, aby ti, co zavrhnou pravdu, se domnívali, že Bůh je s nimi. – EW 261 (1858) *LDE 158.1*

Než Bůh naposled navštíví zemi svými soudy, probudí se Jeho lid k původní zbožnosti, jaká na zemi nebyla od dob apoštolů. ... Nepřítel duší by rád tomuto dílu zabránil, a dříve než nastane doba pro toto hnutí, pokusí se je zfalšovat. V těch církvích, jež bude moci dostat pod svou moc, vzbudí dojem, že je na ně vylito zvláštní požehnání Boží, protože se v nich zdánlivě projeví velké náboženské probuzení. Lidé budou jásat, že Bůh pro ně působí pozoruhodným způsobem, přitom však půjde o dílo jiného ducha. Pod náboženským pláštěm se satan pokusí rozšířit svůj vliv na celý křesťanský svět. ... *LDE 158.2*

Je to citové vzrušení, směs pravdy a klamu, jež se dobře hodí k tomu, aby zmátla lidi. Nikdo se však nemusí dát oklamat. Ve světle Slova Božího není obtížné určit povahu těchto hnutí. Můžeme si být jisti, že kde lidé nedbají svědectví Bible, kde se odvracejí od jasných, pronikavých pravd, jež žádají sebezapření a zřeknutí se světa, tam Bůh své požehnání neuděluje. – GC 464 (1911) *LDE 158.3*

Hudba se stane nástrahou

To, co jak jsi popsal, mělo místo v Indiana (*Tento komentář byl učiněn ve spojitosti z objevením se hnutí „svatého těla“ během táborového setkání v Indiana v r. 1890. Podrobnosti může čtenář nalézt v 2SM 31-39.*), bude se dít, shodně s tím, co mi Pán ukázal, všude, těsně před koncem doby zkoušky. Bude lze vidět všechny projevy neotesanosti. Budou křičet, bít v bubny, hrát hlasitě a tančit. Smysly myslících bytostí budou zmateny do takového stupně, že jim nebude lze věřit, že jsou schopny správně rozhodovat. ... *LDE 159.1*

Lavina zvuků šokuje mysl a přivádí k naprostému znehodnocení toho, co v patřičné formě mohlo být požehnáním. Moc satanských agentů smíchaná s hlukem a vřavou podobnou zvukům karnevalu je nazývána působením Ducha svatého. ... Tyto věci, jež se děly v minulosti, se zopakují také v budoucnu. Satan učiní z hudby nástrahu způsobem v jakém bude vykonávána. – 2SM 36, 38 (1900) *LDE 159.2*

Nedávejme místo podivným experimentům, jež oddalují mysl od hlubokých pohnutek, které působí Duch svatý. Boží dílo je vždy charakterizováno pokojem a důstojností. – 2SM 42 (1908) *LDE 159.3*

Falešné mluvení jazyky

Fanatismus, falešné vzrušení, falešné mluvení jazyky a hlučné pobožnosti byly pokládány za dary Boží církvi. Mnozí zde byli podvedeni. Ovoce toho všeho nebylo dobré. „*Podle ovoce poznáte je.*“ Fanatismus a buzení pozornosti byly považovány za zvláštní viditelné znamení víry. Někteří nejsou spokojeni se shromážděním, nemají-li moc a pocit štěstí; oni potřebují citová vzrušení. Ale vliv takovýchto shromáždění není blahodárný. Když smyslové opojení pomine, klesají hlouběji než před shromážděním, poněvadž jejich blaženost nepocházela z čistého pramene. *LDE 159.4*

Nejužitečnější shromáždění pro duchovní pokrok jsou taková, jež se vyznačují vážností a opravdovým zpytováním srdce. Každý usiluje o poznání sama sebe a snaží se upřímně a s hlubokou pokorou učit od Ježíše. – 1T 412 (1864) *LDE 160.1*

Padlí andělé se zjevují jako lidé

Satan využije každou příležitost, aby odvedl lidi od Boha. On i jeho padlí andělé se objeví na zemi jako lidé, aby sváděli jiné. Boží andělé se taktéž zjevují jako lidé a všemi dostupnými prostředky působí proti záměrům nepřítele. – 8MR 399 (1903) *LDE 160.2*

V této době budou zlí andělé v lidské podobě mluvit s těmi, kteří znají pravdu a budou nesprávně vykládat výroky Božích poslů. ... Zapomněli adventisté sedmého dne na výstrahu danou v 6. kapitole listu Efezským? Jsme účastníky boje proti zástupům z pekla. Nebudeme-li těsně následovat svého Vůdce, satan nad námi dobude vítězství. – 3SM 411 (1903) *LDE 160.3*

Zlí andělé se budou vydávat za věřící a budou působit v našich řadách, aby vzbudili silného ducha nevěry. Necht' vás to však nezmalomyslní, nýbrž celým srdcem pomáhejte Pánu v boji s mocnými satanskými agenty. Tito vyslanci zla budou brát účast v našich setkáních, ne pro užitek z požehnání, ale aby se protivili vlivu Ducha Božího. – 2MCP 504, 505 (1909) *LDE 161.1*

Promění se v podobu mrtvých

Satanovým andělům není vůbec zatěžko vzít na sebe podobu mrtvých neb hříšníků a ukázat se lidským očím. Takovéto projevy budou stále častější, a v míře přibližujícího se konce času, budou stále více otřesné. – Ev 604 (1856) *LDE 161.2*

Je to jeden z nejlépe vydařených a nejvíc fascinujících svodů satana, vypočítaných pro získání důvěry těch, kteří uložili do hrobu své milé. Zlí andělé budou přicházet v podobě těchto milovaných osob a budou hovořit o událostech z jejich života a budou se chovat takovým způsobem jakým se tyto osoby chovaly za svého života. Tímto způsobem dosáhnou toho, že lidé uvěří, že jejich nejblížší přátelé, kteří zemřeli, jsou andělé, kteří přicházejí, aby se s nimi kontaktovali. Tito padlí andělé, kteří se vydávají za zemřelé přátele, jsou uctívání s modloslužebnou úctou, a jejich slovům se připisuje větší význam než Slovu Božímu. – ST Aug 26, 1889 *LDE 161.3*

Satan má moc předvést lidem zjev jejich zesnulých přátel. Podvod je dokonalý; jejich vzhled, slova, hlas, všechno je předvedeno s podivuhodnou přesností. ... Mnozí se setkají s duchy d'áblů, kteří se jim zjeví v podobě milovaných příbuzných, nebo přátel a budou hlásat nejnebezpečnější kacířství. Tito návštěvníci se budou dovolávat našich nejnežnějších citů a budou dělat divy, aby posílili svá tvrzení. – GC 552, 560 (1911) *LDE 161.4*

Satan napodobuje Krista

Nepřítel se připravuje aby svedl celý svět, a používá moci, pomocí níž může konat divy. Ukáže se v podobě anděla světlosti, v postavě samého Ježíše Krista. – 2SM 96 (1894) *LDE 162.1*

Dají-li se lidé nyní tak snadno svést, jak ob stojí, když satan napodobí Krista a bude činit zázraky? Kdo se nebude chvět, až spatří jeho podvodné představení, když se bude vydávat za Krista a bude se chovat tak jako Kristus, zatímco to bude jenom satan jenž vzal na sebe Jeho podobu? – 2SM 394 (1897) *LDE 162.2*

Satan vystoupí a napodobí Krista. Použije vše, co jen bude moci využít, aby uskutečnil svůj záměr. – TM 411 (1898) *LDE 162.3*

Moc shůry působí, aby připravila poslední velikou scénu tohoto dramatu – satan přicházející jako Kristus a působící se vším svodem nepravosti při těch, kteří se sdružili v tajné společnosti. – 8T 28 (1904) *LDE 162.4*

Satan napodobí Krista ve všech podrobnostech

Existuje však mez, za níž satan nemůže jít a tu si bere na pomoc podvod a falšuje dílo, které nemůže ve skutečnosti provést. V posledních dnech se bude projevovat takovým způsobem, že lidé budou věřit, že Kristus přišel podruhé na svět. Zjeví se jako anděl světla. Avšak i když na sebe vezme podobu Kristovu a bude Mu zevními znaky podobný do všech podrobností, svede jenom ty, kteří se jako farao, vědomě protiví pravdě. – 5T 698 (1889) *LDE 163.1*

Rozhodujícím okamžikem tohoto velkého dramatu svodu bude chvíle, kdy se sám satan zjeví před lidmi jako Kristus. Církev již dlouho čekala na příchod Spasitele a na naplnění svých nadějí. Nyní tento velký podvodník napodobí příchod Krista. V různých částech země se satan objeví mezi lidmi jako majestátní bytost oslňující krásy, podobající se Synu Božímu, jak Ho líčí Jan ve Zjevení (Zj 1,13-15). Sláva, která ho obestírá, je nepřekonána ničím, co dosud spatřilo oko smrtelníka. Vzduchem se nese vítězoslavné volání: „Kristus přichází! Kristus přichází!“ *LDE 163.2*

Lidé padají před ním v úctě na zem, a on pozvedá své ruce a žehná jim, jako Kristus žehnal svým učedníkům, když žil na zemi. Jeho jemný a podmanivý hlas zní jako krásná hudba. Laskavě a soucitně přednáší některé ze vznešených nebeských pravd, jež kdysi vyslovil Spasitel; léčí nemoci lidí a pak, předstíraje, že je Kristus, tvrdí, že změnil sobotu v neděli, a přikazuje všem, aby světili den, kterému požehnal. – GC 624 (1911) *LDE 163.3*

Satan předstírá, že vyslýchá modlitby věřících lidí

Satan vidí, že jeho konec je blízký. Nemůže podvést celý svět. Proto vynakládá poslední velké úsilí, aby zničil věrné pomocí svodu. Činí to napodobením Krista. Bere na sebe královské roucho podrobně popsané ve vidění apoštola Jana. Má moc, aby to mohl učinit. Zjevuje se před svými podvedenými následovníky, křesťanským světem, který nepřijal milost pravdy, nýbrž má zálibu v nepravosti (přestupování zákona). Zjevuje se jako Kristus ve svém druhém příchodu. *LDE 164.1*

Prohlašuje, že je Kristem, a mnozí věří, že jim skutečně je, když vidí nádhernou, majestátní bytost, důstojně oděnou, mluvící milá, procítěná slova, obklopenou slávou, jakou nikdy dosud neviděly jejich smrtelné oči. Tehdy jím svedeni a podvedeni stoupenci budou vítězně volat: „Kristus přišel podruhé! Kristus přišel! Pozvedl své ruce, tak jako kdysi, když byl poprvé na zemi, a žehnal nás.“

... LDE 164.2

Svatí se dívají v údivu. Dají se i oni svést? Vzdají čest satanu? Boží andělé jsou u jejich boku. Náhle se rozléhá jasný, rozhodný a zvučný hlas: „Pohlédněte vzhůru.“ LDE 164.3

Modlíci se měli jasný cíl – konečné a věčné spasení svých duší. Tento cíl byl stále před jejich očima – věčný život byl zaslíben těm, kteří vytrvají až do konce. Ó, jak vřelé a horlivé byly jejich touhy. Soud a věčnost byly v dosahu jejich zraku. Jejich oči byly skrze víru upřeny na blýskající se trůn, před nímž stáli vykoupení oděni v bílá roucha. To je zdržovalo od shovívavosti k hříchu. ...

LDE 164.4

Ještě jedno úsilí a tehdy satan použije svůj poslední svod. Slyší neustálé volání o příchodu Krista, o Kristově vykoupení. Jeho posledním svodem je tedy jeho proměna v Krista a přesvědčování, že jejich modlitby byly nakonec vyslyšeny. – Manuscript 16, 1884 LDE 165.1

Čím se skutečný pravý příchod Kristův liší od falešného?

Satanu nebude dovoleno, aby napodobil způsob Kristova příchodu. – GC 625 (1911) LDE 165.2

Satan... přijde, napodobujíc Ježíše a bude činit velké divy; Lidé upadnou na zem a budou se mu klanět, budou jej mít za Spasitele. I my dostaneme příkaz, abychom odevzdali čest bytosti, kterou bude celý svět velebit jako Krista. Co máme tehdy učinit? Řekněte jim, že nás Ježíš varoval před protivníkem, nejhorším nepřítelem člověka, a že pravý Kristus se zjeví s nesmírnou mocí a slávou, v doprovodu tisíckrát deset tisíců andělů, a že když přijde, poznáme Jeho hlas. – 6BC 1106 (1888) LDE 165.3

Satan se snaží využít každou příležitost. ... V postavě anděla světla bude procházet zemi a činit zázraky. Krásnými slovy bude vyslovovat slova plné dobrotivosti a bude konat dobré činy. Bude se zdát, jakoby sám Kristus přišel na zem. Bude zde však určitý zřetelný rozdíl – satan bude odvracet lidi od Božího zákona. Přesto vše bude tak dobře předstírat spravedlivého, že bylo-li by možné, svedl by i vyvolené. Králové, prezidenti, vůdcové národů budou nakloněni jeho falešným teoriím. – FE 471, 472 (1897) LDE 166.1

Budou se dít zázraky

Nemocní budou v naší přítomnosti uzdravováni. Zázraky se budou dít před našima očima. Jsme připraveni na zkoušky, jež nás očekávají, až lživé zázraky satanovy budou ještě plněji předváděny? – 1T 302 (1862) LDE 166.2

Lidé nacházející se pod vlivem zlých duchů, budou konat zázraky. Budou na lidi vkládat nemoc, uhranou je, a potom, když ji z nich sejmou, způsobí to, že jiní budou mluvit, že nemocní byli zázračně uzdravení. Satan neustále používá tuto taktiku. – 2SM 53 (1903) LDE 166.3

Zázračné scény, v nichž bude satan mít bezprostřední účast, se brzy objeví před očima lidí. Boží slovo však varuje, že satan bude činit divy. Vžene lidi do nemocí, a potom od nich najednou odejme svou satanskou moc. Tehdy budou tito lidé uznáni za uzdravené. Tyto druhy uzdravování se stanou zkouškou pro Adventisty sedmého dne. – 2SM 53 (1904) LDE 166.4

Satan dokáže, díky svůdným prostředkům, konat zázraky, jež vypadají jako pravé. Tímto způsobem chtěl svést Izraelity těsně před jejich vysvobozením z Egypta. – 2SM 52 (1907) LDE 167.1

Oheň z nebe

Nesmíme důvěřovat všemu co tvrdí lidé. Mohou se vydávat za léčitele, činící zázraky ve jménu Krista. Je v tom snad něco divného, jestliže za nimi stojí velký svůdce, který na očích lidí spouští dokonce i oheň z nebe? – 2SM 49 (1887) LDE 167.2

Đábel svede celý svět svými lživými zázraky, a dokonce způsobí, že před očima lidí bude z nebe padat oheň. Bude konat divy, a jeho divotvorná moc způsobí, že za ním půjde celý svět. – 2SM 51 (1890) LDE 167.3

Satan se bude snažit svést dokonce i vyvolené. Bude se vydávat za Krista a vystoupí jako velký léčitel. Způsobí, že oheň z nebe spadne před očima lidí, a bude je chtít skrze tento div přesvědčit, že je Bohem. – MM 87, 88 (1903) *LDE 167.4*

V Božím Slově je napsáno, že nepřítel bude působit skrze ty, kteří odstoupí od víry a budou činit zázraky, a dokonce před lidskýma očima spustí z nebe oheň. – 2SM 54 (1907) *LDE 167.5*

„Činí velké zázraky, dokonce i dokáže, aby oheň sestupoval z nebe na zem před lidmi. Mate obyvatelé země těmi zázraky, jež je mu dáno konati.“ (Zj 13,13.14) Toto proroctví nemluví o lidských podvodech. Lidé jsou klamáni zázraky, které satanovi služebníci mohou skutečně konat a nejen předstírat, že je konají. – GC 553 (1911) *LDE 168.1*

Satan bude uznán za Boha

Zakrátko se antikrist zjeví jako pravý Kristus, a tehdy Boží zákon bude zcela zavržen národy tohoto světa. Vzpoura proti Božímu zákonu dozraje. Skutečným vůdcem této vzpoury je satan proměněný za anděla světlosti. Lidé budou svedeni a vyvýší jej a uznají za Boha. Tehdy Všemohoucí Bůh zasáhne a vydá a vyřkne svůj rozsudek nad padlými církvemi, které se spojí ve vyvyšování satana: *„Protož v jeden den přijdou rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spálen bude; nebo silný jest Pán, kterýž jej potupí.“* (Zj 18,8) – TM 62 (1893) *LDE 168.2*

V míře v jaké se přibližuje druhý příchod našeho Pána Ježíše Krista, budou se projevovat satanovi agenti. Satan se nezjeví jen jako člověk, ale vezme na sebe postavu Krista, a svět, který zavrhl pravdu, přijme jej jako Pána pánů a Krále králů. – 5BC 1105, 1106 (1900) *LDE 168.3*

Zázraky nejsou důkazem

Běžte k Bohu kvůli sobě samým. Modlete se za božské osvětlení, abyste získali jistotu, že znáte pravdu, a abyste tehdy, kdy se zjeví moc činící zázraky, a nepřítel se ukáže jako anděl světla, mohli rozpoznat mezi pravým působením Božím a imitací konanou mocí temnoty. – 3SM 389 (1888) *LDE 169.1*

Kristus pracoval tím způsobem, že hlásal Slovo a přinášel úlevu trpícím, činil zázraky a uzdravoval. Byla jsem však poučena, že nyní nemůžeme pracovat tímto způsobem (*Divy budou doprovázet Boží lid během „hlasitého volání“ [viz kapitola 14], ale nebudou mít takový význam, jako v dobách Kristových. Konání divů již nebude důkazem Božího přiznání.*), protože i satan projeví svou moc skrze zázraky. V přítomné době Boží služebníci nemohou při práci konat zázraky, protože dnes lze spatřit mnohá falešná, padělaná uzdravení, jež jsou považována jako projev Boží moci. – 2SM 54 (1904) *LDE 169.2*

Dítky Boží nenajdou jistoty v konání divů, jelikož satan napodobí zázraky tak, aby vypadaly jako dílo Boží. – 9T 16 (1909) *LDE 169.3*

Zázraky a divy nemohou nahradit Bibli

Jestli ti, kteří uzdravují, využívají tyto projevy moci jako ospravedlnění skutečnosti, že i přesto, že znevažují Boží zákon a setrvávají v neposlušnosti, vlastní téměř neomezenou moc, pak to znamená, že tato moc nepochází od Boha. Přímou opáčně, jedná se o divotvornou moc velkého svůdce. – 2SM 50, 51 (1884) *LDE 169.4*

Bible nikdy nebude zastoupena divotvornými projevy moci. Pravdu nutno studovat tak, jako když hledáme ukrytý poklad. Úchvatné světlo nebude uděleno bez závislosti na Slově Božím, nebo proto, aby zaujalo jeho místo. Přimkněte se k Slovu Božímu, přijměte psané Slovo, jež činí lidi moudrými ke spasení. – 2SM 48 (1894) *LDE 170.1*

Brzy se před námi rozvine poslední velký klam. Antikrist rozvine před našimi zraky své po-divuhodné dílo. Klam se podobá pravdě tak přesně, že bude nemožné je od sebe rozeznat, leč pomocí Pisma svatého. Svědectvím Bible musí být zkoušeno každé tvrzení a každý div. – GC 593 (1911) *LDE 170.2*

Svod bude všeobecný

V přítomné době je zapotřebí lidí horlivě pracujících pro spasení duší, neboť satan, jako mocný vůdce, se připravuje k boji, a v tom krátkém čase, který zbývá, použije všechny metody, aby uzavřel dveře světlu, které Bůh uděluje svému lidu. Celý svět nahání do svých řad, a jedině malá

hrstka lidí, která je věrná Božím požadavkům, se mu staví na odpor, proto vynakládá všechno úsilí, aby je zničil. – 3SM 389 (1889) *LDE 170.3*

Agenti satana se budou zjevovat v přestrojení za zemřelé, a mnoho lidí se připojí k tomu, který miluje a činí lež. Varovala jsem Boží lid, že někteří z nás se odvrátí od víry a uposlechnou svůdné duchy a učení démonů, a budou o pravdě hovořit nesprávně. *LDE 171.1*

Budou se dít zázraky. Kazatelé, právníci, lékaři, kteří dovolili, aby faleš opanovala bystrost jejich myšlení, se sami stanou svůdci. Opanuje je duchovní temnota. – UL 317 (1905) *LDE 171.2*

12. Tříbení

Příslušnost do církve nezaručuje spasení

Podávám církvi slavnostní svědectví, že dokonce ani jeden z dvaceti těch, jejichž jména jsou napsána ve sborových knihách, není připravený, aby ukončil svou pozemskou pout'; mohou se ocitnout bez Boha a bez naděje ve světě, jako každý obyčejný hříšník. – ChS 41 (1893) *LDE 172.1*

Ti, kteří měli příležitost slyšet a přijmout pravdu a stali se členy církve adventistů sedmého dne a přijali název lidu zachovávajícího přikázání Boží, avšak neprojevili větší aktivitu a posvěcení pro Boha než-li vyznavači nominálních církví, pocítí sedm posledních Božích ran stejně jako ti, kteří se protíví Božímu zákonu. – 19MR 176 (1898) *LDE 172.2*

Plevy budou od pšenice odděleny

V církvi dojde k rozdělení. Vzniknou dvě skupiny. Pšenice a koukol rostou společně až do žně. – 2SM 114 (1896) *LDE 173.3*

Bude použito síto. Plevy budou v určitou dobu odděleny od pšenice. Protože je rozmnožena nepravost, ochladne láska mnohých. Nadchází doba, kdy ti, kteří opravdově věří, rozmnoží své síly. – Letter 46, 1887 *LDE 173.1*

Dějiny vzpoury Datana a Abirona se zopakují a budou se opakovat až do konce. Kdo bude stát na straně Pána? A kdo bude sveden a sám se stane svědkem? – Letter 15, 1892 *LDE 173.2*

Pán již brzy přijde. V každém sboru musí nastat proces očistění a tříbení, neboť mezi námi jsou přestupníci, kteří nemilují pravdu, ani nectí Boha. – RH March 19, 1895 *LDE 173.3*

Žijeme v době tříbení, kdy vše co může být vytříbeno, bude vytříbeno. Pán neospravedlní ty, kteří sice znají pravdu, ale ve slovech i činech nejsou poslušni Jeho přikázáním. – 6T 332 (1900) *LDE 173.4*

Pronásledování očisťuje církev

Úspěch obyčejně rozmnožuje počet zdánlivých vyznavačů. Protivenství je naproti tomu z církve odstraňují. – 4T 89 (1876) *LDE 173.5*

Není daleko doba, kdy bude zkoušena každá duše. Bude nám vnucováno znamení šelmy. Ti, kdo se krok za krokem podřizovali světským příkazům a přizpůsobovali světským zvykům, těm nebude zatěžko povolit vládcům, než aby se stali předmětem posměchu, urážek, vězení i smrti. Boj je veden mezi přikázáními Božími a nařízeními lidí. V této době bude v církvi odděleno zlato od strusky. – 5T 81 (1882) *LDE 173.6*

Protože není pronásledování, připojili se do našich řad mnozí lidé, kteří se zdáli obrácenými a kterým nebylo možno nic vytýkat v jejich křesťanském životě, avšak kdyby došlo k pronásledování, opustili by nás. – Ev 360 (1890) *LDE 174.1*

Když bude Boží zákon zavržen, bude církev vytříbena během těžkých zkoušek, a větší část těch, kteří k ní nyní patří, bude poslušna svůdým duchům a naukám démonů. – 2SM 368 (1891) *LDE 174.2*

Křesťané dle jména zapřou svoji víru

Dílo, jež církev nevykonala v době pokoje a blahobytu, bude muset vykonat ve zkoušce strašné krize za nejnepríznivějších poměrů, které nejvíce zbavují odvahy. Přizpůsobení se světu utlumilo a zadrželo varovné poselství; potom bude poselství rozšířeno za nejzuřivějšího odporu nepřátel víry. V té době se třída povrchních, kteří se nedali poučit a jejichž vlivem se postup díla neustále zpomaloval, zřekne víry a postaví se na stranu zapřísáhlých nepřátel Kristových, s nimiž odedávna vnitřně sympatizovali. – 5T 463 (1885) *LDE 174.3*

Když satan vidí, že Pán žehná svému lidu a připravuje jej k rozpoznání ďábelských podvodů, začíná všemi svými silami působit, aby vyvolal z jedné strany fanatismus, a chladný formalismus z druhé, a tímto způsobem sklídí žeň duší. – 2SM 19 (1890) *LDE 174.4*

Ti, kdo mají přednost a příležitost pochopit pravdu, a přece se nadále protíví dílu Božímu, budou odstraněni, protože Bůh nemůže přijmout službu člověka, jehož mysl je rozdělena. – Manuscript 64, 1898 *LDE 175.1*

Když nás skličují zkoušky, v našich řadách se projeví odloučení i semknutí. Někteří z těch, kteří jsou nyní připraveni k zápasu, v době skutečného nebezpečí jasně projeví, že nestavěli na pevné skále; podlehnou pokušení. Ti, kteří obdrželi velké světlo a vzácné příležitosti, avšak je nevyužili, odejdou od nás pod tou neb jinou záminkou. – 6T 400 (1900) *LDE 175.2*

Bezprostřední svědectví vede k tříbení

Tázala jsem se na význam tohoto tříbení a bylo mi ukázáno, že je způsobeno přímým svědectvím Pravého Svědka k Laodicejským. Ono ovlivní srdce každého, kdo je přijme a povede ho k zvýšení korouhve a k odvážnému vyznávání pravdy. Někteří nebudou moci snést toto pravé svědectví. Budou se mu protivit a to způsobí tříbení mezi lidem Božím. – 1T 181 (1857) *LDE 175.3*

Mezi námi jsou takoví, kteří jako Achan vyznávají své hříchy příliš pozdě, aby mohli být zachráněni. ... Nejsou v souladu se spravedlností. Nenávidí přímé svědectví, které zasahuje srdce a těšili by se, kdyby byl umlčen každý, kdo je kárá. – 3T 272 (1873) *LDE 175.4*

Pán vyzývá k obnově přímého svědectví, jež bylo zvěstováno v minulých letech. Volá po obnově duchovního života. Duchovní síly Jeho lidu byly po dlouhou dobu ochablé, musí však nastat vzkříšení z této zdánlivé smrti. Modlitbou a vyznáním hříchů musíme očistit cestu Králi. – 8T 297 (1904) *LDE 176.1*

Nespravedlivá kritika vede ke ztrátě duší

Dokonce i v naší době jsou a nadále budou celé rodiny, které se kdysi těšily v pravdě, avšak pozбудou víru následkem pomluv a lží, jež slyší na téma těch, které milovali a od nichž obdrželi cenné rady. Tito lidé otevírají svá srdce a dovolují zaset koukol, který začíná růst mezi pšenici, a když se rozroste, pšenice stále slábne, až nakonec pravda ztratí svou moc. – TM 411 (1898) *LDE 176.2*

Falešné nauky některé svedou

Takzvaná věda a náboženství budou vůči sobě stát v opozici, protože omezení lidé nepochopí moc a velikost Boží. Zde jsou slova Písma svatého, která jsem slyšela: „*Z vás samotných povstanou muži, kteří budou mluvit převrácené věci, aby strhli učedníky za sebou.*“ (Sk 20,30) Zcela jistě se to bude vidět mezi lidem Božím. – Ev 593 (1890) *LDE 176.3*

Když nastane tříbení, povrchní čtenáři, kteří nejsou zakotveni, stanou se pod vlivem falešného učení jako pohyblivé písky. Přijmou každou pozici, jež bude odpovídat jejich hořkým pocitům. – TM 112 (1897) *LDE 177.1*

Protože nepřijali lásku k pravdě, budou polapeni svody nepřítele; dají svůj sluch svůdným duchům a učením ďábelským a odejdou od víry. – 6T 401 (1900) *LDE 177.2*

Nepřítel bude zavádět falešné teorie, a bude učit, že svatyně neexistuje. Je to jeden z oněch bodů, ve které lidé nebudou chtít věřit. – Ev 224 (1905) *LDE 177.3*

Zavržení Svědectví vede k odpadnutí

Jedna věc je jistá: Ti adventisté sedmého dne, kteří se postavili pod prapor satanův, se nejprve vzdají své víry ve výstrahy a napomenutí, obsažené ve *Svědectvích* Ducha Božího. – 3SM 84 (1903) *LDE 177.4*

Jedním z posledních podvodů satana bude zmařit všechn vliv *Svědectví* Ducha Božího. „*Když nebývá vidění, rozptýlen bývá lid.*“ (Př 29,18) Satan bude pracovat důmyslně, různými způsoby a skrze různé nástroje, aby zviklal důvěru ostatku Božího lidu v pravé svědectví. – 1SM 48 (1890) *LDE 177.5*

Nepřítel vynakládá největší úsilí, aby zničil víru Božího lidu ve *Svědectví*. ... Vše probíhá shodně s plány satana, a ti, kteří jsou původci toho, že náš lid nedbá výstrah a výtek jež jsou obsaženy ve *Svědectvích* Ducha Božího, uvidí, že v jejich životě začne růst příliv omylů všeho druhu. – 3SM 83 (1890) *LDE 178.1*

Satan usiluje o oslabení víry Božího lidu ve *Svědectví*. Pak přicházejí pochybnosti v hlavní zásady naší víry, základní pilíře naší víry, pak následuje nedůvěra vůči Písmu svatému, čímž nás chce vehnat v úplnou zkázu. Jestliže někteří začínají pochybovat o *Svědectvích*, kterým kdysi věřili a zavrhnou je, satan ví, že těmto svedeným lidem to nebude stačit. Proto své úsilí zdvojnásobí, až je provede k otevřené vzpouře, ze které již není úniku a končí ztracením. – 4T 211 *LDE 178.2*

Omyly mezi vedoucími

Mnohé hvězdy, které obdivujeme pro jejich skvělost, zhasnou. – PK 188 (c. 1914) *LDE 178.3*

Lidé, které Bůh velmi poctil, budou v posledních dnech dějin tohoto světa postupovat dle vzoru Izraele. ... Opuštění velkých zásad, které nám Kristus předal ve svém učení, jednání podle lidských myšlenek, používání Písma svatého pro ospravedlňování zlého jednání pod vlivem falešného působení satana, utvrzuje lidi v bludech, a pravda, která je měla chránit od špatných činů, vytéká z duše jako voda vytékající z děravého náčiní. – 13 MR 379, 381 (1904) *LDE 178.4*

Mnozí budou důkazem, že nejsou jedno s Kristem, že nezemřeli světu a že mohou od Krista odejít; mezi lidmi, kteří zaujímal zodpovědná místa, se často projeví odpadlictví. – RH Sep. 11, 1888 *LDE 179.1*

Neposvěcení kazatelé budou odváti

Vážné rozhodnutí, jež je již na dosah ruky (vydání nedělních zákonů) odstraní ty, které Bůh neustanovil, a On bude mít čisté, věrné, posvěcené služebníky, připravené pro pozdní déšť. – 3SM 385 (1886) *LDE 179.2*

Mnozí, kteří budou stát za našimi kazatelnami budou v rukou držet pochodeň falešného prorocství, zapálenou pekelnou pochodní satana. ... *LDE 179.3*

Mezi námi se budou nacházet takoví, kteří již nebudou nosit truhlu smlouvy. Nebudou však schopni zadržet pravdu; neboť pravda se bude hlásat a půjde kupředu až do konce. – TM 409, 411 (1898) *LDE 179.4*

Kazatelé a lékaři mohou od víry odpadnout, před čímž je varuje Boží Slovo a poselství, které své služebníci dal Bůh. – 7MR 192 (1906) *LDE 179.5*

Může se zdát, že církev je blízka pádu

Boží prosévání odváne zástupy jako suché listí. – 4T 89 (1876) *LDE 180.1*

Plevy budou jako mračno odváty větrem i z těch míst, kde nyní vidíme jen humno naplněné bohatou pšenici. – 5T 81 (1882) *LDE 180.2*

Boží lid bude brzy zkoušen ohnivými zkouškami a velká část těch, kteří se nyní zdají být věrnými a pravými, projeví se jen jako struska. Místo, aby je protivensství pronásledování a tupení posilovalo, zbaběle se postaví na stranu protivníka. ... *LDE 180.3*

Kdy je Kristovým náboženstvím nejvíce opovrhováno, kdy Jeho zákon je nejvíce neuznáván, tehdy by naše horlivost měla být rozpálená a naše odvaha a rozhodnost naprosto neochvějná. Stát v obraně víry a spravedlnosti, když nás většina opustí, bojovat Hospodinův boj, když je bojovníků málo – to bude naší zkouškou. V této době musíme shromáždit teplo z chladu jiných, odvahu z jejich zbabělosti a věrnost z jejich zrady. – 5T 136 (1882) *LDE 180.4*

Může se zdát, že církev je blízka pádu, ale nepadne. Vytrvá, třebaže hříšníci na Sionu budou vytříbeni – plevy budou odděleny od cenné pšenice. Je to strašné, ale nezbytné. – 2SM 380 (1886) *LDE 180.5*

Jak se přibližuje bouře, budou se mnozí, kteří sice věří v poselství třetího anděla, avšak nejsou posvěceni skrze poslušnost pravdě, vzdávat svého názoru a budou se připojovat k řadám odpůrců. – GC 608 (1911) *LDE 180.6*

Budou zjevení ti, kteří jsou věrni Bohu

Pán má věrné služebníky, kteří ve zkušební době tříbení budou zjevení. Existují vzácní jednotlivci, nyní skryti, kteří nesklonili svá kolena před Bálem. Oni neměli světlo, které vás osvětluje. Avšak může se stát, že pod drsným a nepůvabným zevnějškem bude zjeven čistý lesk pravého křesťanského charakteru. Ve dne můžeme hledět k nebi, avšak nevidíme hvězdy. Ony však mají své pevné místo na obloze, i když je oko nemůže postřehnout. Teprve v noci můžeme vidět jejich pravý třpyt. – 5T 80, 81 (1882) *LDE 181.1*

Vždy, když dochází k pronásledováním, jejich svědkové se rozhodnou, že buď půjdou za Kristem, nebo proti Němu. Ti, kteří budou sympatizovat s lidmi nespravedlivě odsouzenými a nebudou se jim protivit, prokážou, že se přilnuli ke Kristu. – ST Feb. 20, 1901 *LDE 181.2*

Když se objeví protivensství, když zavládne fanatismus a nesnášenlivost, když se rozpoutá pronásledování, pak malověrní a pokrytci zakolísají a zanechají své víry; pravý křesťan však odolá a

zůstane pevný jako skála, jeho víra bude silnější a jeho naděje skvělejší než za dnů klidu. – GC 602 (1911) *LDE 181.3*

Nově obrácení zaujmou místa těch, kteří odejdou

Někteří byli vytříbení a ponechání na cestě. Nedbalí a lehkověrní, kteří se nepřipojili k těm, kteří si cení vítězství a spasení natolik, že po nich touží a bez přestání o ně prosí, byli ponechání v temnotě a jejich místa ihned zaujali jiní, ti, kteří přijali pravdu a připojili se v šik. – EW 271 (1858)

LDE 182.1

Prořídle řady budou doplněny těmi, které Kristus představil, jako ty, kteří šli pracovat do vinice v jedenáctou hodinu. Je mnoho takových, o které Duch Boží bojuje. Čas zničujících Božích výroků je časem milosrdenství pro ty, kteří (nyní) nemají příležitost poznat, co je pravda. Pán je sleduje se soucitem. Jeho srdce naplněné milosrdenstvím je pohnuto, a ruka stále vztažená, aby je zachránila, třebaže pro ty, kteří nechtěli vejít, dveře byly již uzavřeny. Mnozí z těch, kteří v posledních dnech poprvé uslyší pravdu, budou Bohem přijati. – Letter 103, 1903 *LDE 182.2*

Prapor za praporem klesal do prachu, když houf za houfem z vojska Páně spojoval se s vojskem nepřítele a zase kmen za kmenem z řad nepřítele připojoval se k lidu Božímu, který zachovával přikázání Boží. – 8T 41 (1904) *LDE 182.3*

13. Pozdní déšť

Působení Ducha svatého přirovnáno k dešti

„Dá vám hojný podzimní déšť a sešle vám, jak kdysi déšť pozdní a jarní.“ Na Východě padá jarní déšť v době setí. Je velmi nutný, aby mohlo zrní vyklíčit. Díky životodárným deštům vyrůstají ze země jemná stébla. Pozdní déšť, který padá ke konci sezony, na jaře, připravuje pšenici ke žni. Pán o těchto jevech v přírodě vzpomenu, aby představil působení Ducha svatého (viz Za 10,1; Oz 6,3; Jl 2,23; 3,1). *LDE 183.1*

Tak jako rosa a déšť působí nejprve, že zrna klíčí, potom pomáhají rostlinkám růst, a nakonec je připravují ke žni, tak Duch svatý, krok po kroku, vykonává své dílo v procesu duchovního vzrůstu. Příprava pšenice ke žni symbolizuje dokončení díla Boží milosti v duši. Skrze moc Ducha svatého je dokonalý obraz Boží dokončen v charakteru člověka. Musíme být zcela proměněni v Kristovu podobnost. *LDE 183.2*

Pozdní déšť, který připravuje pšenici ke žni, symbolizuje duchovní milost, jež připravuje církev na příchod Syna člověka. Nebude-li vylit pozdní déšť, nebude života; zelené klasy se neobjeví. Jestliže jarní déšť nevykoná své dílo, pozdní déšť nezpůsobí, že pšenice dozraje. – TM 506 (1897) *LDE 183.3*

A. Historické zapojení se do církve jako celku

Jarní déšť ve dni Letnic v 31 roce n. l.

Uposlechli Kristova příkazu a čekali v Jeruzalémě na splnění Otcova zaslíbení – vylití Ducha svatého. Nečekali nečinně. Písmo praví, že byli *„stále ve svatyni“* a *„velebili Boha“* (L 24,53). ... *LDE 184.1*

Když učedníci čekali, až se zaslíbení vyplní, pokořili se v opravdové lítosti a vyznali svou nevěru. ... Učedníci se s opravdovou vážností modlili, aby jim byla dána schopnost jednat s lidmi a promlouvat k nim v běžném styku taková slova, jež přivedou hříšníky ke Kristu. Zapomněli na všechny rozpory, na touhu po nadvládě a semkli se v upřímné křesťanské jednotě. – AA 35-37 (1911) *LDE 184.2*

Povšimněme si, že Duch svatý byl na učedníky vylit teprve tehdy, když byli sjednocení a netoužili již po nejvyšším místě. – 8T 20 (1904) *LDE 184.3*

Vylití Ducha svatého za dnů apoštolů bylo začátkem raného deště a jeho působení přineslo nádherné ovoce. Až do konce času bude Duch přebývat v pravé církvi. – AA 54, 55 (1911) *LDE 184.4*

Výsledky jarního deště o Letnicích

A pod vlivem Ducha svatého nastalo pokání a vyznávání hříchů, do něhož se mísilo díkůvzdání za odpuštění hříchů. ... Tisíce lidí bylo obráceno v jediném dni. ... *LDE 185.1*

Duch svatý... jim umožnil, aby plyně mluvili jazyky, jež do té doby neznali. ... Duch svatý učinil pro ně to, co by sami nedokázali zvládnout za celý život. – AA 38-40 (1911) *LDE 185.2*

Jejich srdce přetékala dobročinností a přejícností tak velikou, hlubokou a obětavou, že je pudila jít až na konec světa, aby tam svědčili o moci Kristově. – AA 46 (1911) *LDE 185.3*

Jaký byl výsledek vylití Ducha o Letnicích? Radostná zvěst o vzkříšeném Spasiteli se dostala do nejzazších končin obydleného světa. ... A do církve proudili obrácení ze všech stran. Odpadlíci byli znovu obráceni na víru. Hříšníci spolu s věřícími začali hledat perlu nesmírné ceny. ... Věřící začali usilovat o to, aby nabyli Kristovy povahy a začali pracovat na rozšíření Kristova království. – AA 48 (1911) *LDE 185.4*

Zaslíbení pozdního deště

Vylití Ducha v apoštolské době, bylo tím „jarním deštěm“ a jeho výsledky byly slavné. Avšak pozdní déšť bude mnohem hojnější. – 8T 21 (1904) *LDE 185.5*

V době před ukončením žně na zemi je však zaslíbeno zvláštní udělení duchovní milosti, která má připravit církev na příchod Syna člověka. Toto druhé vylití Ducha je zpodobněno padáním pozdního deště. – AA 55 (1911) *LDE 186.1*

Než Bůh naposled navštíví zemi svými soudy, probudí se Jeho lid k původní zbožnosti, jaká na zemi nebyla od dob apoštolů. Duch a moc Boží budou vylity na lid Boží. – GC 464 (1911) *LDE 186.2*

Toto hnutí se bude podobat hnutí, jež se zrodilo o letnicích. Jako byl dán „jarní déšť“ ve vylití Ducha svatého na počátku apoštolské doby, aby způsobil vyklíčení drahocenného semene, tak bude dán „pozdní déšť“ na konci dnů, aby úroda dozrála. – GC 611 (1911) *LDE 186.3*

Pozdní déšť způsobí hlasité volání

V této době bude seslán „pozdní déšť“, rozvlažení od tváře Páně, aby byla dána moc hlasitému volání třetího anděla a svatí byli připraveni, aby mohli obstát v době vylití sedmi posledních ran. – EW 86 (1854) *LDE 186.4*

Slyšela jsem jak ti, jež byli oděni ve zbroj, hlásali pravdu s velikou mocí. To přinášelo výsledky. ... Tázala jsem se, co způsobilo tuto velkou změnu. Anděl odpověděl: „To je pozdní déšť, rozvlažení od tváře Páně, hlasité volání třetího anděla“. – EW 271 (1858) *LDE 186.5*

B. Osobní postoj k jednotlivým křesťanům

Jarní déšť vede k obrácení; pozdní déšť dovoluje rozvinout křesťanský charakter

Na žádném stupni naší zkušenosti se nemůžeme obejít bez toho, co nám dovolilo tuto zkušenost začít. Požehnání přijatá v moci jarního deště jsou nám potřebná až do konce. ... Budeme-li prosit Boha o dar Ducha svatého staneme se pokorní, poníženi a uvědomíme si svou závislost na Bohu a potřebě pozdního deště, který nás má přivést k dokonalosti. – TM 507, 509 (1897) *LDE 187.1*

Duch svatý chce být v naší duši přítomen. Je-li pozván jako úctyhodný host, ti, kteří jej přijímají, budou učiněni dokonalými v Kristu. Dobré dílo, jež bylo započato, bude dokončeno; svaté myšlenky, nebeské pocity a křesťanské jednání zaujmou místa nečistých myšlenek, nemravnosti a odbojného chování. – CH 561 (1896) *LDE 187.2*

Můžeme vlastnit v určitém stupni Ducha Božího, avšak naší povinnosti je, skrze modlitbu a víru usilovat o to, abychom Jej měli stále více. Naše úsilí v tomto směru nesmí nikdy ustát. Nečiníme-li pokroky, nesetrváváme-li v hotovosti přijetí jak jarního, tak i pozdního deště, naše duše budou zatraceny a my se budeme muset zodpovídat z naší nedbalosti. ... *LDE 187.3*

Sjezdy, organizované naší církví, takové jak táborová shromáždění, shromáždění rodinných skupin, a všechny jiné příležitosti, kde je konána osobní práce pro spasení duší, jsou Bohem nám danou možností seslání jarního i pozdního deště. – TM 508 (1897) *LDE 188.1*

Když bude připravena cesta pro Ducha Božího, pak přijde Jeho požehnání. Satan nemůže zadržet déšť požehnání splývající na Boží lid, tak jak nemůže uzavřít průduchy nebeské, aby na zemi nepadal déšť. – 1SM 124 (1887) *LDE 188.2*

Je naší povinností horlivě se modlit o seslání Ducha svatého

Měli bychom prosit o seslání Ducha svatého tak opravdově a horlivě, jak se modlili učedníci v den letnic. Jestliže Ho oni potřebovali v jejich době, mnohem více Jej potřebujeme my dnes. – 5T 158 (1882) *LDE 188.3*

Seslání Ducha svatého na církev je očekáváno tak, jak kdyby k tomu mělo dojít v budoucnu. Předností církve však je, učinit tuto zkušenost nyní. Usilujte o to, modlete se o to, věřte tomu. Musíme toho dosáhnout a nebesa čekají, aby nám Jej seslala. – Ev 701 (1895) *LDE 188.4*

Míra Ducha svatého, jakou obdržíme, bude poměrná k naším tužbám, víře a užítku, jaký konáme ze světla a poznání, které nám byly dány. – RH May 5, 1896 *LDE 188.5*

Příliš málo se obracíme k Pánu v našich prosbách a vroucných tužbách o dar Ducha svatého. Pán chce, abychom k Němu v této věci vysílali své prosby. Chce, abychom přinášeli před Jeho trůn naše pokorné prosby. – FE 537 (1909) *LDE 188.6*

Svá srdce musíme pokorit v opravdovém pokání

Nejvíce potřebujeme, aby se mezi námi probudila pravá pokora. Usilovat o to je naším nejdůležitějším úkolem. Musíme vážně usilovat o přijetí Božích požehnání. Ne proto, že by je nám Bůh nebyl ochoten dát, nýbrž proto, že nejsme připraveni je přijmout. Náš nebeský Otec dá svého Ducha těm, kteří o něj prosí, ochotněji, než rodiče dají něco dobrého svým dětem. Ale to je naše úloha abychom pokorou, poznáním, lítostí a naléhavou modlitbou dosáhli takových předpokladů, které Bohu umožní, aby nám mohl udělit svá požehnání. Obnovení můžeme dosáhnout jen prostřednictvím modliteb. – 1SM 121 (1887) *LDE 189.1*

Ujišťuji vás, že duchovní obnovení je nutné. Potřebujeme obrácené kazatele. Vyznání hříchů, lítost a obrácení jsou nezbytné. Mnozí, kteří kážou Boží Slovo, potřebují do svých srdcí přetvořující Kristovu milost. Nic nesmí tomuto důkladnému dílu stát v cestě, než bude navždy pozdě. – Letter 51, 1886 *LDE 189.2*

Probuzení a reformace patří k sobě

Probuzení a reformace musí nastat pod vedením Ducha svatého. Probuzení a reformace jsou dvě různé věci. Probuzení znamená obnovu duchovního života, oživení duševních a duchovních sil, probuzení z duchovní smrti. Reformace znamená reorganizaci, změnu v myšlení, v učení, ve zvycích a v jednání. Reformace nepřinese dobré ovoce spravedlnosti, pokud nebude spojena se znovuoživením skrze Ducha svatého. Probuzení a reformace mají konat konkrétní práci a v tomto díle se vzájemně doplňují. – RH Feb. 25, 1902 *LDE 189.3*

Musíme odložit hádky a rozdělení

Když v srdcích spolupracovníků na Božím díle, kteří překonají sobectví, bude žít Kristus, kdy mezi nimi nebude rivalita a hádky o nadvládu, když budou jednotní a všichni se posvěti tak, že jejich láska k druhým bude viditelná a soucitná, pak budou naplněni milostí Ducha svatého. Bůh plní svá zaslíbení. Jestliže někteří sníží práci jiných jen proto, aby ukázali svou přesilu, nestojí za nimi Bůh. Takovým lidem nemůže Pán žehnat. – 1SM 175 (1896) *LDE 190.1*

Když ve velkém Kristově dni chceme stát se svým Pánem, který je naší ochranou, naším hradem, pak musíme odložit všechnu závist a touhu po moci. Kořeny těchto hříchů musí být zcela vymýceny, aby nemohly znovu ožít. Naše místo je bezmezně na straně našeho Pána. – TDG 258 (1903) *LDE 190.2*

Křesťané musí odložit rozdělení a zcela se odevzdat Bohu. Tím mohou být druzí zachráněni. Prosme s vírou o zaslíbená požehnání a dostaneme je. – 8T 21 (1904) *LDE 191.1*

Láska k druhým

Být křesťanem znamená prokazovat druhým tu nejhlubší lásku. ... Kristus si zaslouží, aby Mu Jeho stvoření darovala tu největší lásku. Přesto od nás očekává, že budeme prokazovat pozornost i spoluobčanům. Každý zachráněný člověk je zachráněný z lásky, která pramení u Boha. Pravé obrácení je odvrácení se od sobectví a přilnutí v posvěcené lásce k Bohu a lidem. – 1SM 114, 115 (1901) *LDE 191.2*

Milosrdenství a čistota jsou vlastnosti, kterých si Bůh cení nejvíce. Tyto vlastnosti by měly být rozvinuty u každého křesťana. – 5T 85 (1882) *LDE 191.3*

Nejpřesvědčivějším důkazem pro dobro evangelia je křesťan, který je milující a hodný milování. – MH 470 (1905) *LDE 191.4*

Neomezená oddanost

Bůh přijímá pouze úplnou oddanost. Polovičatí, hříchy zatížení křesťané nemohou nikdy vstoupit do nebe. Nenašli by tam žádné štěstí, protože neznají svaté principy, kterými jsou vedeni členové královské rodiny. Pravý křesťan otevře své srdce nebeským věcem. Žije s Kristem. Jeho vůle se shoduje s Kristovou vůlí. Jeho největším přáním je stále více a více se podobat Kristu. – RH May 16, 1907 *LDE 191.5*

Ducha svatého nemůžeme využívat. On je tu, aby využil nás. Skrze Ducha působí Bůh ve svém lidu „*chtění i činění podle dobré vůle své*“ (Fp 2,13). Mnozí se však tomu nechtějí podvolit. Chtějí řídit sami sebe, proto nepřijímají nebeský dar. Jedině těm, kdož pokorně očekávají Boha, kdož čekají na Jeho vedení a milost, je dán Duch. – DA 672 (1898) *LDE 192.1*

Příprava pro vylití pozdního deště

Viděla jsem, že nikdo nemohl mít účast v „rozvražování“, jestliže nezískal vítězství nad všemi vadami, nad pýchou, sobeckostí, láskou k světu i nad každým špatným slovem neb činem. Je naší povinností se stále více přibližovat k Pánu a horlivě usilovat v naší přípravě, jež je nutností, abychom mohli obstát v boji ve dni Pána. – EW 71 (1851) *LDE 192.2*

Nikdo z nás neobdrží pečeť Boží, dokud naše charaktery vykazují ještě skvrny nebo vrásky. Zůstane na nás, abychom své chyby vymýtili a vyčistili chrám duše od všelikého znečištění. Pak ale spadne na nás pozdní déšť, jako na učedníky jarní déšť o letnicích. – 5T 214 (1882) *LDE 192.3*

Satan se ničeho nebojí tak, jako toho, že Boží lid bude uvolňovat cestu a odstraňovat všechny překážky, aby Pán mohl vylít svého Ducha na umdlévající církev a zatvrzelá shromáždění. ... Proto každému pokušení, každému zápornému vlivu, ať veřejnému nebo skrytému, je možno se úspěšně ubránit „*ne silou, ani mocí, ale Duchem mým praví Hospodin zástupů*“ (Za 4,6). – 1SM 124 (1887) *LDE 192.4*

Pozdní déšť přijde a požehnání Boží naplní každou duši očištěnou od každého poskvrnění. Naším posláním pro tyto dny je, abychom se poddali Kristu a byli připraveni pro křest Duchem svatým. – 1SM 191 (1892) *LDE 193.1*

Staňte se aktivními pracovníky ve službě Kristu

Když se sbory stanou živými, činnými sbory, Duch svatý bude seslán jako odpověď na upřímné prosby. ... Tehdy nebeské průduchy budou otevřeny pro prameny pozdního deště. – RH Feb. 25, 1890 *LDE 193.2*

Velké vylití Ducha Božího, jež osvítí celou zemi svou slávou, nenadejde, dokud nebudeme mít osvětlený lid, který ze zkušeností zná, co znamená spolupráce s Bohem. Když dojde k celkovému a úplnému posvěcení se v Kristově službě, Bůh to ocení a vylije svého Ducha v plnosti; k tomu však nedojde dotud, pokud větší část členů církve nezačne spolupracovat s Bohem. – ChS 253 (1896) *LDE 193.3*

Až církev bude očištěna od výtky lenosti a nedbalosti, pak Duch Páně se osvědčí v milosti. Zjeví se božská moc. Církev uvidí pečlivé řízení Pána zástupů. Světlo pravdy zazáří jasnými a mocnými paprsky a jako za dnů apoštolů, mnohé duše se obrátí k pravdě. Země bude osvětlena slávou Boží. – 9T 46 (1909) *LDE 193.4*

„Zachovejte svou nádobu čistou a patřičnou stranou upřenou vzhůru“

Neměli bychom mít starosti o pozdní déšť. Vše, co máme činit, je zachovat svou nádobu čistou a patřičnou stranou upřenou vzhůru, připravenou na přijetí nebeského deště, a současně vysílat prosby: „Nechť spadne pozdní déšť do mé nádoby. Nechť světlo nádherného anděla, který se spojí s třetím andělem, se zaskví nade mnou; dovol mi prosím mít účast v tomto díle, zvěstovat poselství; být spolupracovníkem Kristovým.“ Hledáte-li Boha takovýmto způsobem, pak vás ujišťuji, že On ve své lásce vás zachová v plné připravenosti. – UL 283 (1891) *LDE 194.1*

Odpověď může přijít náhle a s velikou mocí, nebo může být za mnohé dny i týdny opožděna, kdy naše víra bude poddána zkoušce. Bůh však ví, jak a kdy má odpovědět na naši modlitbu. Naším úkolem je vytrvat ve spojení s božským zdrojem. Bůh je za svou část díla zodpovědný. Věrný jest ten, který dal zaslíbení. Velmi vážnou věcí pro nás je jednota srdce a mysli, odvržení veškeré nenávisti a závisti a pokorné bdění a očekávání. Ježíš, náš Zástupce a naše Hlava, je hotov učinit pro nás to, co učinil pro modlíci a bdící učedníky o letnicích. – 3SP 272 (1878) *LDE 194.2*

Neznám a nemohu uvést dobu ani čas, kdy dojde k vylití Ducha svatého – kdy mocný anděl sestoupí z nebe a spojí se s třetím andělem na ukončení díla pro tento svět. Mým poselstvím je, že naše jediná jistota spočívá v tom, abychom byli připraveni pro přijetí nebeského oživení křtem Ducha svatého a měli připravené hořící lampy. – 1SM 192 (1892) *LDE 194.3*

Pozdní déšť neobdrží všichni

Bylo mi ukázáno, že pokud věřící nevyvinou žádné úsilí, budou nečinně čekat na oživení, které by mělo odstranit jejich slabosti a napravit jejich chyby, a když se budou na toto spoléhat a budou přesvědčeni, že jsou připraveni na volání třetího anděla, poznají, že jim schází to podstatné. 1T 619 (1867) *LDE 195.1*

Doufáme snad, že uvidíme oživenou celou církev? Tato doba nikdy nenastane. V církvi jsou lidé, kteří nejsou obráceni a kteří se nepřipojí k opravdové, vítězné modlitbě. Díla se musíme chopit jednotlivě. Musíme se více modlit a méně mluvit. – 1SM 122 (1887) *LDE 195.2*

Můžeme být jisti, že když bude vylit Duch svatý, ti kteří nepřijmou a nebudou mít užitek z jarního deště, nepozorují také a nepochopí význam pozdního deště. – TM 399 (1896) *LDE 195.3*

Jedině ti, kteří žijí v souladu s obdrženým světlem, obdrží více světla. Nečiníme-li každodenně pokroky v prožitých křesťanských ctnostech, nerozeznáme zjevení Ducha svatého v pozdním dešti. Bude padat na srdce kolem nás, my to však nepozorujeme, ani Jej nepřijmeme. – TM 507 (1897) *LDE 195.4*

Ti, kteří nevynaloží patřičné a rozhodné úsilí, nýbrž pouze čekají na Ducha svatého, aby je popohnal k činnosti, zahynou v temnotách. Není vám dovoleno klidně sedět a nic v Božím díle nekonat. – ChS 228 (1903) *LDE 196.1*

14. Hlasité volání

Bůh má drahocenné poklady ve všech církvích

Bůh má drahocenné poklady ve všech církvích, a nám nepřináleží tupení takzvaných náboženství světa. – 4BC 1184 (1893) *LDE 197.1*

Pán má své představitele ve všech církvích. Tito lidé nedostali zvláštní zkušební pravdy pro poslední dny za okolností, jež by přesvědčily srdce a mysl; a proto zadržením světla nepřetrhli své spojení s Bohem. – 6T 70, 71 (1900) *LDE 197.2*

Mezi katolíky jsou mnozí velice svědomití křesťané a cele chodí v světle, které jim svítí. Bůh má i pro ně poselství záchrany. – 9T 243 (1909) *LDE 197.3*

V osmnácté kapitole Zjevení Jana se vyzývá lid Boží, aby vyšel z Babylona; znamená to, že ještě mnoho lidu Božího je v Babyloně. Ve kterých náboženských církvích kromě římskokatolické lze ještě dnes najít velkou část následovníků Kristových? Nepochybně v rozličných církvích, které vyznávají protestantskou víru. – GC 383 (1911) *LDE 197.4*

Přes duchovní tmu a přes odcizení Bohu, které vládne v církvích, jež představují Babylon, je většina pravých následovníků Kristových stále v těchto církvích. – GC 390 (1911) *LDE 198.1*

Pád Babylona není ještě úplný

„Padl, padl Babylon... nebo vínem smilství svého napájel všechny národy.“ (Zj 14,6-8) Jak se to stane? Nucením lidí přijmout falešný den odpočinku. – 8T 94 (1904) *LDE 198.2*

Ani tehdy se však nedalo říci, že *„padl Babylon, který opájel všechny národy vínem vášně své necudnosti“*. Ještě nesvedl všechny národy k tomu, aby tak činily. ... *LDE 198.3*

Teprve až nastane takový stav a až se církev dokonale spojí se světem v celém křesťanstvu, bude pád Babylona úplný. Tato změna se děje stupňovitě a k úplnému splnění Zjevení 14,8 dojde teprve v budoucnosti. – GC 389, 390 (1911) *LDE 198.4*

Kdy jeho hříchy dosáhnou nebes? (Zj 18,2-5) Když Boží zákon bude zcela znevážen lidskými zákony. – ST June 12, 1893 *LDE 198.5*

Poslední výstražné Boží poselství

Bůh umístil poselství čtrnácté kapitoly Zjevení Jana v prorockém řetězu, a jejich dílo neustane až do ukončení dějin této země. – EGW' 88 804 (1890) *LDE 198.6*

Zjevení osmnáctá kapitola poukazuje na dobu, kdy po zavržení varování trojandělského poselství ze Zjevení 14,6-12 dosáhne církev stavu, který předpovídá druhý anděl a kdy lid Boží, jenž bude stále ještě v Babylonu, bude vyzván, aby se od církve oddělil. Toto poselství bude posledním, jehož se kdy světu dostane; a svůj úkol splní. – GC 390 (1911) *LDE 199.1*

(Zj 18,1.2.4; cit.) Toto místo Písma svatého poukazuje na budoucí dobu, kdy ohlášení pádu Babylona, učiněné druhým andělem ze Zjevení 14,8, bude opakováno se zmínkou o zkaženosti, která od léta 1844, kdy bylo toto poselství prvně ohlášeno, zachvacuje různé náboženské denominace jež tvoří Babylon. ... Tato výzva spolu s poselstvím třetího anděla je poslední výstrahou, která bude dána obyvatelům země. ... *LDE 199.2*

Budou odhaleny hříchy Babylona. Strašné následky zachovávání církevních ustanovení vynucovaných státní mocí, nájezdy spiritismu, skrytý avšak rychlý postup papežské moci – to všechno bude odhaleno. Těmito vážnými výstrahami bude lid vyburcován. Tisíce a deseti tisíce lidí, kteří ještě nikdy neslyšeli taková slova, vyslechnou tato varování. – GC 603, 606 (1911) *LDE 199.3*

Srdce posledního Božího poselství

Někteří se mě v dopisech dotazovali, zda poselství o ospravedlnění z víry je trojandělským poselstvím a já jsem jim odpověděla: „Opravdu, je to trojandělské poselství.“ – 1SM 372 (1890) *LDE 199.4*

Pán ve svém velkém milosrdenství poslal svému lidu nejceněnější poselství skrze kazatele E. J. Waggonera a A. T. Jonesa. Toto poselství má ještě plněji představit světu vyvýšeného Spasitele,

obět' za hříchy celého světa. Ono představuje jistotu ospravedlnění z víry; nabízí lidem přijetí Kristovy spravedlnosti, jež je zjevena v poslušnosti všech Božích přikázání. *LDE 200.1*

Mnozí ztratili Ježíše z očí. Bylo nutno jejich zrak usměrnit na Jeho božskou osobnost. Jeho zásluhy a nekonečné milosrdenství k lidské rodině. Všechna moc byla dána do Jeho rukou. On může udělit bohaté dary lidem, v tom rovněž neocenitelný dar své vlastní spravedlnosti, obětované bezradným lidem, kteří se odevzdají plně do Jeho rukou. Toto je poselství, které Bůh pověřil vyhlásit světu. Toto je poselství třetího anděla, jež má být zvěstováno velikým hlasem a zmocněno vylitím v dosud nikdy nedosažené míře Božího Ducha. – TM 91, 92 (1895) *LDE 200.2*

Poselství o Kristově spravedlnosti musí zaznívat od jednoho konce země k druhému, aby připravilo cestu Páně. Toto je Boží sláva, v níž bude ukončeno dílo třetího anděla. – 6T 19 (1900) *LDE 200.3*

Poslední paprsky milosti; poslední poselství milosrdenství, jaká budou dána světu – to je zjevením Jeho charakteru plného milosrdenství. Boží dítky mají být ztělesněním takového charakteru. Svým životem mají svědčit o tom, co pro ně vykonala Boží milost. – COL 415, 416 (1900) *LDE 200.4*

Poselství bude šířeno s velikou mocí

Když se třetí poselství změní v hlasité volání a kdy velká moc a sláva bude doprovázet poslední fázi díla, věrní Boží budou mít účast v této slávě. Je to pozdní déšť, který je oživí a zmocní tak, aby mohli přetrvat dobu soužení. – 7BC 984 (1862) *LDE 201.1*

S blížícím se koncem budou svědectví Božích služebníků rozhodnější a silnější a světlem pravdy ozáří učení bludu a útisku, jež si tak dlouho podrželo svou moc. – 3SM 407 (1892) *LDE 201.2*

Poselství ze Zjevení 14,9-12 obsahuje dvě předcházející poselství. Je řečeno, že bude zvěstováno velikým hlasem, to znamená v moci Ducha svatého. – 7BC 980 (1900) *LDE 201.3*

Když poselství třetího anděla přejde do hlasitého volání, bude doprovázeno velikou mocí. Tváře Božího lidu budou zářit nebeským světlem. – 7T 17 (1902) *LDE 201.4*

Uprostřed nejtemnějších mraků posledního dějství velkého přelomu, zableskne jasnými paprsky Boží světlo, a hlas naděje a víry zazní čistým, vzletným zvukem. – Ed 166 (1903) *LDE 201.5*

Jak je předpovězeno v 18. kapitole Zjevení, má být trojandělské poselství zvěstováno s velikou mocí těmi, kteří přinesli poslední varování proti šelmě a jejímu obrazu. – 8T 118 (1904) *LDE 201.6*

Podobně jako hnutí v r. 1844

Moc, která tak mocně probudila lid v hnutí roku 1844 bude opět zjevena. Třetí andělské poselství se nebude šířit šepotem, nýbrž hlasitým voláním. – 5T 252 (1885) *LDE 202.1*

Viděla jsem, že hlásání tohoto poselství bude ukončeno s velikou mocí a silou mnohem větší než křik o půlnoci. – EW 278 (1858) *LDE 202.2*

Jako ve dni letnic

S vroucí touhou hledím do budoucna, kdy události letnic se zopakují ještě s větší mocí. Jan praví: „*Potom jsem uviděl jiného anděla sestupovat z nebe měl velikou pravomoc a země byla ozářena jeho slávou.*“ (Zj 18,1) Tehdy podobně jako ve dni letnic, uslyší každý ve svém jazyce zvěstovanou pravdu. – 6BC 1055 (1886) *LDE 202.3*

V nočních viděních probíhaly přede mnou obrazy velkého reformačního hnutí mezi lidem Božím. Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdravováni a konaly se i jiné divy. Bylo možno pozorovat ducha přímluvy podobného tomu, jaký se projevil před velikým dnem Velikonoc. – 9T 126 (1909) *LDE 202.4*

Velké dílo evangelia neskončí menším projevem moci Boží než jakým se vyznačoval jeho začátek. Proroctví, jež se splnila při vylití „jarního deště“, při zahájení evangelia, se znovu splní při seslání „pozdního deště“ na konci křesťanských dějin. ... *LDE 203.1*

Služebníci Boží s osvětlenou tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili poselství z nebes. Tisíce hlasů bude šířit výstrahu po celé zemi. Budou se dít divy, nemocní budou uzdraveni, znamení a zázraky budou provázet věřící. – GC 611, 612 (1911) *LDE 203.2*

Bůh použije prostředky, jež nás uvedou v údiv

Dovolte mi říci, že Pán bude v těchto posledních dnech působit způsobem naprosto odlišným, než na jaký jsme přivykli. Budou mezi námi takoví, kteří budou chtít vždy kontrolovat Boží dílo a

dokonce i diktovat určité posuny tehdy, kdy práce půjde kupředu pod vedením anděla, který se spojí s třetím andělem v hlásání poselství daného světu. Bůh však použije způsoby a prostředky, jež budou zřetelně svědčit o tom, že On drží kormidlo ve svých rukou. Pracovníci budou zaskočeni jednoduchostí prostředků, které Pán použije, aby přivedl k dokonalosti své dílo spravedlnosti. – TM 300 (1885) *LDE 203.3*

Nepředstavujte si, že bude možné konání plánů pro budoucnost. Necht' je uznán Bůh jako Ten, který stojí za kormidlem vždy a v každých okolnostech. Bude působit pomocí prostředků, které budou nejvhodnější, a bude podírat svůj lid, a přičiňovat se k jeho vzrůstu a zmocňovat jej. – CW 71 (1895) *LDE 203.4*

Utěšitel se má objevit ne v nějaký den, popsáním způsobem, který by mohli lidé oznamovat, nýbrž ve shodě s Božím řádem – v neočekávané době a způsobem, který přinese čest Jeho jménu. – EGW'88 1478 (1896) *LDE 204.1*

On zmocní obyčejné lidi, aby vykonali Jeho dílo, tak jak kdysi povolal rybáře, aby byli Jeho učedníky. Brzy dojde k probuzení, které zaskočí mnohé. Ti kteří si neuvědomí důležitost toho, co jim bylo svěřeno, budou pomínuti, a nebeští vyslanci budou spolupracovat s těmi, kteří jsou prostými lidmi, a připraví je k zanesení pravdy do všech zákoutí země. – 15MR 312 (1905) *LDE 204.2*

Pracovníci připraveni skrze Ducha svatého

V posledním velikém díle bude jen několik slavných mužů. Oni jsou soběstační a na Bohu nezávislí, a On je nemůže použít. ... Jen málokterý z nich by dnes odpověděl na Boží výzvu ke spolupráci. On probudí a upřednostní mezi námi ty, kteří jsou spíš vyučeni Jeho pomazáním, než formálním výcvikem vědeckých institucí. Těmito vymoženostmi nesmíme pohrdat nebo je zavržovat. Dovolil je Pán, ony však mohou poskytnout jen vnější průpravu. Pán ukáže, že není odkázán na učené, domýšlivé smrtelníky. – 5T 80, 82 (1882) *LDE 204.3*

Pouze takovým duším, které opravdově touží po světle, a které přijímají s radostí každý paprsek božského světla z Jeho svatého Slova – jedině takovým bude dáno. Pomocí těchto duší Bůh zjeví světlo a moc, které osvítl celou zem Jeho slávou. – 5T 729 (1889) *LDE 205.1*

Je zapotřebí ducha disciplíny, čistoty srdce i mysli. Má to mnohem větší cenu než mimořádný talent, takt a věda. Prostá mysl naučená poslušnosti vůči slovům „*tak praví Pán*“, je lépe připravena do práce pro Pána, než ti, kteří mají schopnosti, ale nevyužívají je náležitým způsobem. – RH Nov. 27, 1900 *LDE 205.2*

Pracovníci získají schopnosti spíše pomazáním Jeho Ducha než studiem ve vědeckých ústavech. Věrní, zbožní mužové budou puzeni vystoupit se svatým nadšením, aby hlásali slova, jež jim svěřil Bůh. – GC 606 (1911) *LDE 205.3*

Bůh použije dokonce i analfabety

Ti, kteří přijmou Krista jako osobního Spasitele, vydrží zkoušku a hrůzu posledních dnů. Zmocnění nezlomnou vírou v Krista, dokonce i takoví učedníci kteří neumí číst ani psát budou schopni dát odpor pochybnostem a otázkám, které jim budou předestřeny nevěrou sofistů a opovrhovatelů. *LDE 205.4*

Ježíš své učedníky obdarí výřečností a moudrostí, které jejich nepřátelé nebudou schopni opovrhovat ani ji zpochybnit. Ti, kteří neuměli logicky porazit ďábelské svody, budou podávat přesvědčující svědectví, které uzavře ústa vzdělanců. Z úst nevzdělaných lidí poplynou slova z takovou přesvědčující mocí a moudrostí, že se mnozí navrátí k pravdě. Pod vlivem tohoto svědectví se tisíce lidí obrátí. *LDE 205.5*

Jak to, že analfabeti budou mít takovou moc, kterou nebudou vlastnit mnozí vzdělanci? Protože tito analfabeti skrze živou víru v Krista, budou žít v čisté atmosféře prosté pravdy, zatím co lidé vzdělání se od ní odvrátí. Ubožáci budou svědky Ježíše Krista. Nebudou se umět odvolávat na dějiny, neb na svá studia, ale z Božího Slova vyberou nejmocnější důkazy. Pravda, kterou budou podávat v nadchnutí Ducha svatého, bude tak čistá a vznešená a bude zvěstována s takovou mocí, že jejich svědectví se nikdo nebude moci protivit. – 8MR 187, 188 (1905) *LDE 206.1*

Děti budou zvěstovat poselství

Mnozí, dokonce i z lidí nevzdělaných, budou nyní hlásat Slovo Páně. Duch přiměje dokonce děti, aby šly a zvěstovaly poselství plynoucí z nebe. Duch splyne na všechny, kteří se poddají Jeho požadavkům; lidé budou zvěstovat pravdu v moci a síle Ducha. Velké zástupy lidí přijmou čistou víru a připojí se k vojsku Hospodinovu. – Ev 700 (1895) *LDE 206.2*

Když nebeští andělé uvidí, že lidé nepředstavují pravdu v takové prostotě s jakou ji hlásal Ježíš, pak dokonce i děti budou Duchem Božím puzeny a půjdou hlásat pravdu pro přítomnou dobu. – SW 66 (1895) *LDE 206.3*

Služba andělů

Nebeští andělé působí na mysl lidí, aby je povzbudili ke studiu biblických pravd. Bude vykonáno větší dílo než doposud, a sláva nebude dána lidem, protože jsou to andělé, kteří dnem i nocí přisluhují těm, kteří mají obdržet spasení. – CW 140 (1875) *LDE 207.1*

Na světě je mnoho lidí takových jako Kornelius. ... To co Bůh učinil Korneliovi, učiní také pravým nositelům Jeho korouhve. ... Tito lidé obdrží známost Boha podobně jako Kornelius – díky návštěvám nebeských andělů. – Letter 197, 1904 *LDE 207.2*

Když se božská moc spojí s lidským úsilím, dílo se rozšíří tak, jako oheň po strništi. Bůh použije nástroje, jejichž původ člověk nemůže pochopit; andělé vykonají dílo, ze kterého by lidé mohli mít požehnání, kdyby konali své dílo, a kdyby nezanedbali odpověď na Boží požadavky. – 1SM 118 (1885) *LDE 207.3*

Poselství ohlášeno na celém světě

Anděl, který vyhlásí třetí andělské poselství, osvítl celou zemi svou slávou. Předpovídá se tu dílo neobyčejně mocné, které se rozšíří po celém světě. ... Služebníci Boží s osvětlenou tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili poselství z nebes. Tisíce hlasů bude šířit výstrahu po celé zemi. – GC 611, 612 (1911) *LDE 207.4*

Poselství anděla jdoucího za třetím andělem má být ohlášeno ve všech částech světa. Má to být poselství připravující žeň, a celá země bude díky jemu osvícena slávou Boží. – Letter 86, 1900 *LDE 208.1*

Když bouře pronásledování na nás skutečně přijde... pak poselství třetího anděla propukne v hlasité volání a celá země bude osvícena slávou Páně. – 6T 401 (1900) *LDE 208.2*

V každém městě Ameriky má být hlášána pravda. V každém kraji světa má být slyšeno varování. – GCB March 30, 1903 *LDE 208.3*

V době tohoto hlasitého volání bude sbor, zmocněný Boží prozřetelností a působením svého zbožňovaného Pána rozsévat vědu o spasení tak hojně, že do každého města i městečka dosáhne světlo pravdy. – Ev 694 (1904) *LDE 208.4*

Jsme na pokraji krize. V moci Ducha svatého musíme nyní rozhlásit veliké pravdy pro tyto poslední dny. Nebude dlouho trvat a každý uslyší výstrahu a učiní své rozhodnutí. Pak přijde konec. – 6T 24 (1900) *LDE 208.5*

Králové, zákonodárci a vedoucí činitelé uslyší poselství

Nyní nám to připadá nemožné, aby kdokoliv z nás mohl stát samoten, ale mluvil-li Bůh kdykoliv skrze mne, pak vězte, že přijde doba, kdy budeme postaveni před rady a před mnohatisícovými zástupy pro Jeho jméno, a každý bude muset sám zdůvodnit svou víru. Přijde čas, kdy ti, kteří se postaví za pravdu, budou tvrdě kritizováni. Jsme proto povinni studovat pilně Slovo Boží, abychom si byli dobře vědomi, proč vlastně uznáváme a bráníme takovéto zásady víry. – RH Dec. 18, 1888 *LDE 209.1*

Mnozí budou muset stát před soudem; někteří budou postaveni před krále a vzdělané, aby zdůvodnili svou víru. Ti, kteří mají pouze povrchní známost pravdy, nebudou schopni výrazně představit Slovo Boží a tak zdůvodnit svou víru. Budou bezradní a zahanbeni. Necht' se nikdo nedomnívá, že nepotřebuje studovat, protože nebude nikdy vyhlášovat kázání. Nevíte, co bude Bůh od vás vyžadovat v budoucnu. – FE 217 (1893) *LDE 209.2*

Mnozí adventisté zavrhnou světlo

Ve sborech (Adventistů sedmého dne) se projeví zázračné zjevení Boží moci, ono však nepohne těmi, kteří se již dříve nepokořili před Pánem a neotevřeli dveře srdce skrze vyznání hříchů a pokání. Ve zjevení moci, která osvítlí zemi Boží slávou, uvidí jediné něco, co ve své slepotě uznají za nebezpečné, něco, co je vyleká a proto tuto moc rozhodně zavrhnou. Jelikož Pán nepůsobí shodně s jejich názory a očekáváními, budou se Jeho působení protivit. „Proč – řeknou – bychom neměli rozpoznat Ducha Božího, když již tak mnoho let máme účast v díle Božím? – RH Extra Dec. 23, 1890 *LDE 209.3*

Poselství třetího anděla nebude pochopeno a světlo, jež má osvítlit celou zemi svou slávou bude nazváno falešným světlem skrze ty, kteří je nebudou chtít následovat. – RH May 27, 1890 *LDE 210.1*

Většina neadventistů zavrhne varování

Mnozí z těch, kteří slyší poselství – převažující většina – neuvěří vážnému varování. Mnozí nezachovají věrnost Božím přikázáním, jež jsou testem charakteru. Služebníci Páně budou nazváni horlivci. Duchovní budou varovat lid, aby je neposlouchal. Noe byl posuzován stejným způsobem, když jej Boží Duch ponoukal k hlásání výstražného poselství bez ohledu na to, zda lidé chtěli naslouchat, nebo ne. – TM 233 (1895) *LDE 210.2*

Někteří uposlechnou tuto výstrahu, avšak většina ji naprosto zneváží. – HP 343 (1897) *LDE 210.3*

Protože se však mnozí nebudou chtít spokojit pouze lidskou autoritou a budou žádat jasné „*Tak praví Pán*“, budou kazatelé rozzlobeni jako kdysi farizeové, protože se pochybuje o jejich autoritě, označí poselství za poselství satanovo a budou burcovat zástupy milující hříchy, aby tupily a pronásledovaly ty, kteří je hlásají. – GC 607 (1911) *LDE 210.4*

Mnozí odpoví na výzvu

Duše roztroušené v různých náboženských skupinách odpověděly na výzvu a vyšly z církví odsouzených ke zkáze, tak jako Lot vyšel ze Sodomy před jejím zničením. – EW 279 (1858) *LDE 211.1*

Bude zde velká armáda vyzkoušených věřících, kteří budou stát mocně jako skála v době poslední zkoušky. – 3SM 390 (1888) *LDE 211.2*

Je mnoho duší, jež opustí zástupy tohoto světa, z různých církví – i církve katolické –, kteří ve svém zápalu a horlivosti daleko předčí ty, kteří již dávno stáli v řadách Božího lidu a zvěstovali pravdu. – 3SM 386, 387 (1889) *LDE 211.3*

Velké zástupy lidí přijmou čistou víru a připojí se k vojsku Hospodinovu. – Ev 700 (1895) *LDE 211.4*

Mnozí z těch, kteří odešli od stáda se vrátí, aby následovali velkého Pastýře. – 6T 401 (1900) *LDE 211.5*

V pohanské Africe, v katolických zemích Evropy a Jižní Ameriky, v Číně, v Indii, na mořských ostrovech a ve všech temných koutech země má Bůh připraveny šiky vyvolených, kteří zazáří v temnotě a odpadlému světu jasně zjeví proměňující sílu poslušnosti zákona Božího. Již dnes se takoví objevují v každém národě ze všech jazyků a lidu; a v hodině nejhlubšího odpadnutí, až satan vynaloží největší úsilí, aby „*všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní a otroci,*“ přijali pod trestem smrti znamení, že zachovávají falešný den odpočinku, tehdy tito věrní, „*bez úhony a upřímní, Boží děti bez vady*“ zazáří „*jako hvězdy ve světě*“ (Zj 13,16; Fp 2,15). Čím temnější bude noc, tím jasněji budou svítit. – PK 188, 189 (c. 1914) *LDE 211.6*

Tisíce se jich obrátí každý den

Tisíce lidí pak uvidí a poznají pravdu v poslední chvíli. ... Tato obrácení lidí k pravdě nastanou tak rychle, že to církev překvapí a bude tím oslaveno pouze Boží jméno. – 2SM 16 (1890) *LDE 212.1*

Každý den se budou obracet tisíce těch, kteří o jedenácté hodině uslyší pravdu a pocítí působení Ducha Božího. – EGW'88 755 (1890) *LDE 212.2*

Přichází doba, kdy bude tolik obrácení během jednoho dne, kolik jich bylo ve dni letnic, kdy učedníci obdrželi Ducha svatého. – Ev 692 (1905) *LDE 212.3*

Lidé s čestnými srdci se nebudou dlouho rozhodovat

Mnozí lidé to ještě dnes nevidí a nezaujímají patřičný postoj, jejich život je však ovlivňován pravdou a když poselství zazní mocným hlasem, budou hotovi na jeho přijetí. Nebudou se déle rozhodovat, nýbrž půjdou a zaujmou své místo. – Ev 300, 301 (1890) *LDE 212.4*

Brzy přijdou poslední zkoušky na všechny obyvatele země. V té době se budou lidé rychle rozhodovat. Ti, které přesvědčilo zvěstované Slovo, zařadí se pod kreví skropaný prapor Knížete Emanuele. – 9T 149 (1909) *LDE 213.1*

Každá opravdu upřímná duše dospěje ke světlu pravdy. – GC 522 (1911) *LDE 213.2*

Poselství nebude šířeno ani tak uváděním důkazů jako hlubokým přesvědčováním Ducha Božího. Důkazy již byly podány. Símě bylo zaseto, nyní vzchází a přinese plody. Tiskoviny šířené misijními pracovníky zapůsobily svým vlivem; přesto mnohým, na které měly vliv, bylo zabráněno, aby plně porozuměli pravdě nebo jí mohli být poslušni. Paprsky světla pronikají nyní všude, pravdu lze vidět v její celé kráse a upřímné dítky Boží láskou nevolnická pouta, která je drží. Rodinné svazky a církevní vztahy nemají moci, aby je zadržely. Pravda má větší cenu než všechno ostatní. Navzdory silám, které se spojí proti pravdě, postaví se velké množství lidí na stranu Páně. – GC 612 (1911) *LDE 213.3*

Vliv publikací

Během jediného dne obrátí se mnoho tisíc lidí. Většina nově obrácených bude vděčit za své přesvědčení naší literatuře. – Ev 693 (1885) *LDE 213.4*

Výsledky rozšiřování této knihy (*Velký spor věků*) nemohou být doceněny na podkladě toho, co jsme až doposud pozorovali. Po jejím přečtení se někteří probudí a budou ihned hotovi připojit se k těm, kteří zachovávají přikázání Boží. Přece však značný počet těch, kteří ji přečtou, nezmění své přesvědčení dotud, dokud nenastanou události v ní předpověděné. Naplnění některých předpovědí nadchne lidi vírou, že i pozůstalé se naplní, a tehdy země v této závěrečné práci bude osvěcena slávou Páně, a díky této knížce mnozí lidé se postaví za přikázáními Božími. – CM 128, 129 (1890) *LDE 214.1*

A velkou měrou skrze naše vydavatelství má být dokonáno dílo toho jiného anděla, který přichází z nebe s velikou mocí a který osvětluje zem svou slávou (Zj 18,1). – 7T 140 (1902) *LDE 214.2*

15. Pečeť Boží a znamení šelmy

Pouze dvě třídy lidí

Budou pouze dvě třídy lidí. Každá bude zřetelně opatřena pečeti, buď pečetí živého Boha, nebo znamením šelmy a jejího obrazu. – RH Jan. 30, 1900 *LDE 215.1*

Celý křesťanský svět bude zaangažován do velkého rozporu mezi vírou a nevěrou. Každý se bude muset postavit do jedné ze dvou stran. Někteří se mohou v opatrnosti postavit někde z boku a nestát na žádné straně. Bude se zdát, že nejsou v opozici proti pravdě, avšak ze strachu před ztrátou majetku a znevažováním se nepostaví odvážně po straně Kristově. Všichni tito lidé budou započítáni k Jeho nepřátelům. – RH Feb. 7, 1893 *LDE 215.2*

Mírou jakou se přibližujeme době konce, bude rozdíl mezi dítkami světla a dětmi temnoty stále výraznější, a rozdíl stále větší. To, co tuto změnu působí, nazval Kristus „znovuzrozením“ – znovuzrozením v Kristu, smrtí pro svět a životem pro Boha. Právě zde se nalézají zdi rozdělení, jež oddělují to, co je nebeské, od toho, co je zemské a činí rozdíl mezi těmi, kteří náleží světu a těmi, kteří z něj byli vytrženi a jsou cennými v Božích očích. – Special Testimony to the Battle Creek Church (Ph 155) 3 (1882) *LDE 215.3*

Rodiny budou rozděleny

Členové jedné rodiny budou rozděleni. Boží pečeť bude vložena na spravedlivé. „*Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž připravuji, mým zvláštním vlastnictvím, budu k nim shovívavý, jako bývá shovívavý otec k synu, jenž mu slouží.*“ (Mal 3,17) Ti, kteří byli poslušni Božích přikázání, připojí se ke svatým ve světle. Vejdou branami do města a budou mít právo ke stromu života. *LDE 216.1*

„*Jeden bude vzat.*“ Jejich jména zůstanou v knize života, i kdyby ti, kteří žili vedle nich měli znamení věčného oddělení od Boha. – TM 234, 235 (1895) *LDE 216.2*

Budeme souzeni podle obdrženého světla

Mnozí z těch, kteří neobdrželi přednosti, jaké jsme vlastnili my, vejdou do nebe před těmi, kteří měli veliké světlo, ale v něm nechodili. Mnozí žijí v souladu se světlem, jaké vlastní, a podle tohoto světla budou souzeni. – Letter 36, 1895 *LDE 216.3*

Všichni musí čekat až nadejde vyznačený čas, dokud poselství nedosáhne všech končin země a dostačující množství světla i důkazů nebude předloženo každé duši. Někteří mají méně světla než jiní, avšak každý bude souzen podle světla, jaké obdržel. – Manuscript 77, 1899 *LDE 217.1*

Obdrželi jsme veliké světlo ve věci zákona Božího. Tento zákon je normou chování. Člověk se má plně přizpůsobit jeho požadavkům, protože podle Božího zákona bude souzen ve velkém a hrozném posledním dni. V tomto dni obdrží lidé odměnu přiměřenou světlu, jaké jim bylo dáno. – GH January, 1901 *LDE 217.2*

Ti, kteří obdrželi velké světlo a zlehčili je, jsou v horší situaci než ti, kterým nebylo tak mnoho dáno. Tito lidé často vyvyšují sami sebe, a ne Pána. Trest, jaký bude lidem vyměřen, bude v každém případě přiměřený k zneuctění, jaké způsobili Bohu. – 8MR 168 (1901) *LDE 217.3*

Každému se dostane dostatečně světla, aby své rozhodnutí mohl učinit s rozmyslem. – GC 605 (1911) *LDE 217.4*

Není ospravedlnění pro vědomý výběr neznámosti

Nikdo nebude potupen za to, že nežil v souladu se světlem a poznáním, které nikdy neměl možnost získat. Přece však mnozí lidé zavrhuji pravdu, jež jim je představena Kristovými vyslanci, protože se chtějí přizpůsobit požadavkům světa, a tehdy pravda, jež dotřela do jejich mysli, toto světlo osvětlující jejich duši, je na soudu potupí. – 5BC 1145 (1884) *LDE 217.5*

Ti, kteří mají příležitost naslouchat pravdě, a přece nepřikládají váhu k jejímu poslechu a pochopení, domnívají se, že nebudou zodpovědni za to, co neslyšeli, budou uznáni vinnými před Bohem stejně, jako by ji slyšeli a zavrhli. Nebude ospravedlnění pro ty, kteří si vědomě vyvolili blud, i

když mohli porozumět, co je pravdou. Skrze své utrpení a smrt zaplatil Ježíš za všechny hříchy vykonané v nevědomosti, ale není odpuštění pro vědomé setrvávání v duchovní slepotě. *LDE 218.1*

Nebudeme zodpovědní za světlo, které neproniklo do naší mysli, ale za to, kterému jsme se protivili a odvrhli ho. Člověk nemůže přijmout pravdu, jestliže mu nebyla nikdy přednesena, proto také nemůže být potupen za zavržení světla, které nikdy neobdržel. – 5BC 1145 (1893) *LDE 218.2*

Význam praktického dobrodiní

Výrok posledního soudu bude závislý od naší praktické dobročinnosti. Kristus takto přijímá každý čin dobrodiní, jako by byl vykonán speciálně pro Něj. – TM 400 (1896) *LDE 218.3*

Až se před Ním shromáždí národy, budou jen dva druhy lidí a jejich věčný osud bude určen podle toho, co učinili nebo neučinili pro Krista, to je pro chudé a trpící. ... *LDE 218.4*

Mezi pohany jsou takoví, kteří uctívají Boha aniž Ho znají, protože jim nikdo nepřinesl světlo; takoví nezahynou. Ačkoliv neznají psaný zákon Boží, slyší hlas Boží, který jim promlouvá v přírodě, a konají to, co zákon požaduje. Jejich skutky jsou důkazem, že Duch svatý se dotkl jejich srdcí a že jsou uznáni za dítky Boží. *LDE 218.5*

Jaké překvapení a štěstí čeká ty jež byli ponižováni mezi věrnými i pohany, až uslyší z úst Spasitelových: „*Pokud jste to učinili jednomu z těchto mých nejnepatrnějších bratrů, mně jste to učinili!*“ Jak se zaraduje srdce nekonečné Lásky, až následovníci Kristovi vzhlednou s překvapením a štěstím při pochvalných slovech Kristových. – DA 637, 638 (1898) *LDE 219.1*

Motivy dají charakter činnosti

Ve dni soudu se někteří odvolají na ten neb onen dobrý skutek jako důvod, pro který zasluhují na zvláštní ohled. Řeknou: „Dával jsem mladým lidem práci. Obětoval jsem peníze na stavbu nemocnic. Nesl jsem pomoc vdovám a bral jsem bezdomovce do mého domu.“ Ano, avšak tvé motivy byly tak pokaženy egoismem, že tyto skutky v očích Páně nemohly být přijaty. Ve všem, co jsi činil, viděl jsi pouze sebe. – Manuscript 53, 1906 *LDE 219.2*

Povaha našich skutků závisí na pohnutce, jež ji dává pečeť hanebnosti nebo vysoké mravní ceny. – DA 615 (1898) *LDE 219.3*

Čím je Boží pečeť?

Jakmile bude na čela Božího lidu vložena pečeť – není to pečeť nebo nějaké znamení viditelné, nýbrž utvrzení v pravdě, zároveň intelektuální, jak i duchovní, takže již zůstanou neporušení – jakmile bude Boží lid zapečetěn a připraven na třibení, které má přijít. Ve skutečnosti třibení již začalo. – 4BC 1161 (1902) *LDE 219.4*

Boží pečeť je umístěna na čela těch, kteří s největší svědomitostí zachovávají sobotu Páně. – 7BC 980 (1897) (*Toto sdělení a jemu podobná musí být chápáno ve světle dříve citovaných pasáží, sdělujících, že Bůh soudí lidi jedinečně na základě vědomostí, které vlastnili nebo mohli vlastnit.*) *LDE 220.1*

Kdo chce obdržet na své čelo Boží pečeť, musí zachovávat sobotu podle čtvrtého přikázání. – 7BC 970 (1899) *LDE 220.2*

Pravé zachovávání soboty je znamením loajality vůči Bohu. – 7BC 981 (1899) *LDE 220.3*

Jedině čtvrté z deseti přikázání obsahuje pečeť velkého Zákonodárce, Stvořitele nebe i země. – 6T 350 (1900) *LDE 220.4*

Úcta k Božímu památníku, zachovávání soboty ustanoveného v Edenu, sedmého dne týdne, je testem loajality vůči Bohu. – Letter 94, 1900 *LDE 220.5*

Všechny Boží dítky obdrží znamení, podobně jako bylo umístěno znamení na dveřích všech domovů Hebrejů, aby byl zachován lid před záhubou. Bůh vydal svědectví: „*Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi Mnou a mezi nimi, aby znali, že Já Hospodin jsem posvětitel jejich.*“ (Ez 20,12) – 7BC 969 (1900) *LDE 220.6*

Podobnost Kristu v charakteru

Pečeť živého Boha bude vložena na ty, jejichž charakter je podobný charakteru Kristovu. – 7BC 970 (1895) *LDE 221.1*

Ti, kteří přijmou pečeť živého Boha a budou ochráněni v době soužení, musí být zcela podobni Ježíši. – EW 71 (1851) *LDE 221.2*

Nikdy nebude vtisknuta pečeť Boží na čelo nečistého, nikdy na čelo ctižádostivého muže nebo světačky, nikdy na čelo falešného muže nebo ženy. Kdo obdrží tuto pečeť, musí jako uchazeč o nebe být před Bohem bez poskvrny, musí být kandidátem nebes. – 5T 216 (1882) *LDE 221.3*

Láska se prokazuje poslušností, a dokonalá láska odstraňuje strach. Ti, kteří milují Boha, mají na svých čelech Boží pečeť a konají Boží dílo. – SD 51 (1894) *LDE 221.4*

Ten, kdo se úspěšně postaví na odpor zkaženému vlivu světa a jeho zlu, bude patřit k těm, kteří obdrží pečeť živého Boha. – TM 445 (c. 1886) *LDE 221.5*

Snažíme se ze všech sil, které nám dává Bůh, abychom dosáhli míry velikosti mužů a žen v Kristu? Snažíme se dosáhnout Jeho velikosti tím, že saháme stále výš a výš a pokoušíme se nabýt dokonalosti Jeho povahy? Až Boží služebníci dosáhnou tohoto bodu, budou na čele zapečetěni. Anděl, který to bude vykonávat, prohlásí: „*Stalo se.*“ (Zj 16,17) Budou zdokonaleni v Něm, který je stvořil i vykoupil. – 3SM 427 (1899) *LDE 222.1*

Nyní je doba zapečetování

Viděla jsem, že zkouška se sobotou nemohla nastat dříve, dokud prostřednictvím Ježíšovo ve svatyni nebylo skončeno a On vešel skrze druhou oponu. Proto křesťané, kteří zemřeli, dříve než se otevřely dveře do svatyně svatých po ukončení půlnočního volání v sedmém měsíci 1844 a kteří nezachovávali pravou sobotu, odpočívají nyní v naději, neboť se jim nedostalo světla o sobotě a nebyli jí zkoušeni, jako my, od té doby, kdy dveře byly otevřeny. Viděla jsem, že satan mnohé z lidu Božího v této věci pokouší. Protože tak mnozí dobří křesťané ve víře zemřeli, nezachovávající pravou sobotu, oni pochybují, že sobota nemůže být nyní pro nás zkušebním kamenem. ... *LDE 222.2*

Satan zkouší nyní v době zapečetování všelikou lest, aby lid Boží od přítomné pravdy odvrátil a uvedl jej v pochybnost. – EW 42, 43 (1851) *LDE 222.3*

Viděla jsem, že Tvá žena (paní Hastingsová) byla zapečetěna a že na Boží pokyn povstane a bude s 144 000 spravedlivými. Viděla jsem, že není třeba, abychom pro ni truchlili. V době zkoušky bude odpočívát a my můžeme oplakávat jen svou ztrátu, jež nás připravila o její přítomnost. – 2SM 263 (1850) *LDE 222.4*

Na zemi žije mnoho lidí staršího věku. Je vidět, že jsou zesláblí, což je přirozeným důsledkem stáří. Důvěřují však svému Bohu a Bůh je miluje. Pečeť Boží je na ně vložena a budou mezi těmi, o nichž Pán řekl. „*Blahoslaveni jsou ti, kteří v Pánu umírají.*“ – 7BC 982 (1899) *LDE 223.1*

Kéž by Boží pečeť byla vložena na nás!

Zanedlouho každý, kdo je Božím dítětem, obdrží pečeť Boha. Kéž by byla umístěna na našich čelech! Můžete se smířit s myšlenkou, že bychom měli být pominuti, když Boží anděl vyjde, aby zapečetil služebníky Boží na čelech? – 7BC 969, 970 (1889) *LDE 223.2*

Nemá-li věřící člověk dostatečně pevnou víru v těchto poměrně klidných dnech, co ji posílí, až přijde ona velká zkouška a vyjde nařízení proti všem, kteří nebudou chtít uctívat obraz šelmy a nepřijmou její znamení na svá čela a ruce? Tato vážná doba není daleko. Nemůžeme být nerozhodni a slabí. Boží lid by měl nabýt sílu a odvahu pro blížící se dobu zkoušky. – 4T 251 (1876) *LDE 223.3*

Čím je znamení šelmy?

Apoštolu Janovi bylo nařízeno, aby obrátil svou pozornost na lidi, kteří uctívají šelmu a její obraz, zachováváním prvního dne týdne. Zachovávání tohoto dne je znamením šelmy. – TM 133 (1898) *LDE 223.4*

Znamením šelmy je papežská neděle. – Ev 158 (1899) *LDE 224.1*

Když zkouška nadejde, bude zcela jasně vidět, co je znamení šelmy. Je to svěcení neděle. – 7BC 980 (1900) *LDE 224.2*

Znamení, neboli pečeť Boží je zjevena v zachovávání soboty – sedmého dne týdne, Pánovy památky stvoření. ... Znamení šelmy je naproti tomu zachovávání prvního dne týdne. – 8T 117 (1904) *LDE 224.3*

„*A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohli kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy, nebo číslici jména jejího.*“ (Zj 13,16) Lidé se budou nejen zdržovat od práce v neděli, ale ve svých myslích

uznají neděli za pravý den odpočinku. – *Special Testimony to Battle Creek Church* 6, 7 (1897) LDE 224.4

Kdy bude znamení šelmy přijato?

Zatím ještě nikdo neobdržel znamení šelmy. – Ev 158 (1899) LDE 224.5

Zachovávání neděle není ještě znamením šelmy, a nebude, dokud nebude vydán výnos, přikazující lidem svěcení modlářského dne odpočinku. Přejde čas, kdy tento den bude zkouškou, dnes touto zkouškou ještě není. – 7BC 977 (1899) LDE 224.6

Bůh dal lidem sobotu jako znamení mezi sebou a jimi, jako důkaz lidské poslušnosti. Ti, kteří obdrželi světlo o Božím zákonu, avšak nadále prokazují neposlušnost tomuto zákonu i v době velké krize, ke které dojde, vyvýší lidské zákony nad zákon Boží, tito lidé obdrží znamení (pečeť) šelmy. – Ev 159 LDE 225.1

Sobota bude velkým zkušebním kamenem věrnosti, neboť se stane zvlášť sporným článkem pravdy. Až budou lidé podrobeni poslední konečné zkoušce, tehdy bude vedena hranice mezi těmi, kdo slouží Bohu, a těmi, kdož Mu neslouží. LDE 225.2

Zachovávání falešné soboty v souladu se zákony státu, avšak proti čtvrtému přikázání, bude přiznáním věrnosti moci, jež je Bohu nepřátelská, kdežto zachovávání pravé soboty jako výraz poslušnosti zákona Božího bude důkazem věrnosti Stvořiteli. V době, kdy jeden druh lidí přijetím znamení podřízenosti světské moci přijme znamení šelmy, druzí, kteří se rozhodnou pro znamení věrnosti vůči autoritě Boha, přijmou pečeť svého Stvořitele. – GC 605 (1911) LDE 225.3

Vynucování svěcení neděle bude zkouškou

Nikdo nebude odsouzen dotud, dokud neobdrží světlo a nepozná svou povinnost, jež vyplývá ze čtvrtého přikázání Božího. Avšak ve chvíli, kdy bude vydán výnos, přikazující svěcení falešné soboty, a kdy hlasité volání třetího anděla varuje lid před vzdáváním cti šelmě a jejímu obrazu, tehdy bude naprosto výrazně vytyčena linie rozdělení mezi falší a pravdou, a tehdy ti, kteří budou i nadále setrvávat v přestupování čtvrtého přikázání, obdrží znamení šelmy. – Ev 234, 235 (1899) LDE 225.4

Když bude zachovávání neděle vynucováno zákonem a lidem se dostane vysvětlení, jaké jsou jejich povinnosti k pravé sobotě, tehdy všichni, kteří přestoupí přikázání Boží a budou poslušni příkazu vydaného Římem, budou tímto ctít papežství více než Boha. Budou tím uctívat Řím a moc, která si vynucuje zachovávání neděle, nařízené Římem. Budou tím uctívat šelmu a její obraz. LDE 226.1

Když lidé zavrhnou sobotu, kterou Bůh ustanovil jako znamení své autority, a když místo ní uctívají něco, co zvolil Řím za znamení své svrchovanosti, přijímají tím znak oddanosti Římu – „znamení šelmy“. Teprve až bude tato otázka jasně lidem vyložena a až lidé budou postaveni před rozhodnutí volit mezi přikázáními Božími a příkazy lidskými, tehdy ti, kdož setrvají ve svém přestoupení, dostanou „znamení šelmy“. – GC 449 (1911) LDE 226.2

16. Konec doby zkoušky

Nikdo neví, kdy bude ukončena doba zkoušky

Bůh nám nezjevil čas, kdy Jeho poselství skončí, ani kdy bude ukončena doba zkoušek. To co nám bylo zjeveno, máme přijmout pro sebe a naše děti; nesnažme se však znát to, co bylo ponecháno jako tajemství z rozhodnutí Všemohoucího. ... *LDE 227.1*

V dopisech, které jsem dostávala jsem byla dotazována, zda jsem obdržela zvláštní světlo pro dobu, kdy budou ukončeny zkoušky. Odpověděla jsem, že mám jediné poselství, že nyní je čas, abychom pracovali pro hynoucí, protože přichází noc, kdy již nikdo nebude moci pracovat. – 1SM 191 (1894) *LDE 227.2*

Vynucování nedělního zákona předejde konec doby zkoušky

Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude vytvořen dříve než skončí zkouška, neboť to má být pro Boží lid zkušebním kamenem (*Viz v předcházející kapitole, ve které velká zkouška pro Boží lid je identifikována s vynucováním nedělního zákona.*), který rozhodne o jejich věčném životě. – 2SM 81 (1890) *LDE 227.3*

Co však je „socha (obraz) šelmy“? A jak má vypadat? Je učiněna skrze dvourohou šelmu a je obrazem první šelmy. Nazývá se také sochou šelmy. (*Dvourohá šelma ze Zj 13,11-17 učiní obraz šelmě představené ve Zj 13,1-10.*) Abychom poznali, jak socha vypadá a jak má být udělána, musíme zkoumat charakteristiku první šelmy – tj. papežství. *LDE 228.1*

Když raná církev upadla a tím se uchýlila od prostoty evangelia a přijala pohanské zvyky a zvyklosti, pozbyla Ducha Božího a moc Boží; a aby ovládala svědomí lidí, hledala podporu u světské moci. Výsledkem bylo papežství, církev, která ovládla státní moc a používala ji k prosazování svých záměrů, zvláště pro trestání „kacířství“. Aby Spojené státy mohly vytvořit obraz (sochu) šelmy, musí náboženská moc ovládnout státní moc tak, aby církev využívala k uskutečnění svých záměrů také autority této státní moci. ... *LDE 228.2*

„Obraz šelmy“ představuje onu formu odpadlého protestantismu, která vznikne, až budou protestantské církve hledat pomoc státu k vynucování své věrouky. – GC 443, 445 (1911) *LDE 228.3*

Doba zkoušky skončí, když bude ukončeno zapečetování

Těsně před zahájením tohoto času (doby soužení) jsme všichni obdrželi pečeť živého Boha. Tehdy jsem uviděla, jak andělé přestali zadržovat čtyři větry. Viděla jsem, že nastal hlad, mor a meč, národ povstal proti národu, a celý svět se ocitl v nepokojích. – 7BC 968 (1846) *LDE 228.4*

Viděla jsem anděly v nebi, jak spěchají sem a tam. Jeden anděl s kalamárem po svém boku se ze země vrátil zpět a oznamoval Pánu Ježíši, že jeho dílo je dokonáno a že svatí jsou sečtení a zapečetěni. Potom jsem viděla Pána Ježíše vykonávat službu u truhly smlouvy, která obsahuje deset Božích přikázání, jak odložil kadidelnicí. On pozdvihl své ruce vzhůru a řekl mocným hlasem: „*Stalo se.*“ – EW 279 (1858) *LDE 229.1*

Zbývá nám takřka jen okamžik času, ale ačkoliv se zvedá říše proti říši a národ proti národu, všeobecná válka ještě nevypukla. Ještě jsou drženy čtyři větry, než budou služebníci Boží zapečetěni na svých čelech. Tehdy mocnosti země napnou své síly k poslednímu velkému sporu. – 6T 14 (1900) *LDE 229.2*

Jeden anděl, vracející se ze země, ohlašuje, že jeho dílo skončilo; na svět přišla poslední zkouška a všichni, kdož zůstali věrni Božím přikázáním, dostali „pečeť živého Boha“. Tehdy skončí Ježíš svou službu prostředníka v nebeské svatyni. Pozvedne své ruce a pronese silným hlasem: „*Dokonáno jest!*“ – GC 613 (1911) *LDE 229.3*

Čas zkoušky bude ukončen náhle, neočekávaně

Když Ježíš ukončí svoji prostřednickou službu obhajoby člověka, případy všech jsou pro vždy rozhodnuty. ... Doba zkoušky skončila. Kristova prostřednická služba došla k svému závěru. Tato doba přijde náhle na všechny, a ti, kdo zanedbali očistit své duše skrze zachovávání pravdy, budou zaskočeni v duchovním spánku. – 2T 191 (1868) *LDE 229.4*

Když doba zkoušky dojde k svému ukončení, stane se to náhle, neočekávaně – ve chvíli, kdy to budeme nejméně očekávat. Již dnes však můžeme mít svůj list v nebi čistý a můžeme mít jistotu, že Bůh nás akceptuje. – 7BC 989 (1906) *LDE 230.1*

Až skončí dílo vyšetřujícího soudu, bude rozhodnuto o osudu všech, o jejich životě nebo smrti. Doba milosti skončí krátce před objevením Pána na nebeských oblacích. ... *LDE 230.2*

Když Noe vstoupil před potopou do archy, zavřel Bůh za ním dveře a bezbožníky nechal venku; po sedm dní žili lidé v nevědomosti, že o jejich osudu již bylo rozhodnuto, pokračovali ve svém bezstarostném, rozmařilém životě a posmívali se výstrahám o hrozícím soudu. „*Tak*“, praví Spasitel, „*bude i příchod Syna člověka.*“ (Mt 24,39) Tiše, nepozorovaně, jako zloděj o půlnoci přijde rozhodující hodina, v níž se naplní osud každého člověka a v níž navždy přestanou nabídky božské milosti hříšníkům. ... *LDE 230.3*

Právě tehdy, když obchodník bude plně zaměstnán honbou za ziskem, kdy se milovník radovánek bude oddávat požitkům, kdy marnivá žena se bude ověšovat šperky, se může stát, že Soudce vši země pronese rozsudek: „*Zvážen jsi na váze, a nalezen jsi lehký.*“ (Da 5,27) – GC 490, 491 (1911) *LDE 230.4*

Lidské počínání po ukončení doby zkoušky

Spravedliví i zbožní budou pak ještě žít na zemi ve svém smrtelném stavu – lidé budou orat i stavět, budou jíst a pít a nikdo nebude vědět, že v nebeské svatyni bylo vyneseno konečné, neodvolatelné rozhodnutí. – GC 491 (1911) *LDE 231.1*

Stejně tak nebudou obyvatelé země vědět, až bude vyhlášeno neodvolatelné rozhodnutí ve svatyni a tím navždy rozhodnuto o osudu světa. Lid, jemuž bude nakonec odňat Duch Boží, bude dále dbát náboženských forem a zachovávat je; a satanská horlivost, kterou jim vdechne kníže zla, aby dokončil zhoubné plány, bude se podobat horlivosti, s níž lidé slouží Bohu. – GC 615 (1911) *LDE 231.2*

Avšak pšenice a koukol „*spolu roste až do žně*“ (Mt 13,30). Spravedliví i nespravedliví budou až do konce plnit své životní povinnosti. Děti světla žijí mezi dítkami tmy, aby všichni mohli postihnout ten rozdíl. – 5T 100 (1882) *LDE 231.3*

Kristus oznámil, že když se vrátí, budou někteří z těch, co Jej očekávali zaujati svými obchody. Někteří budou na poli sbírat úrodu, a ještě jiní budou mlít ve mlýně. – Manuscript 26, 1901 *LDE 231.4*

Nevěra a zakázané příjemné věci budou trvat nadále

Skepticismus a takzvaná věda značným stupněm podkopaly v křesťanském světě víru v Bibli. Bludy a bajky jsou ochotně přijímány těmi, kteří chtějí jít cestou shovívavosti vůči sobě a kteří chtějí odstranit Boha ze svého vědomí. Říkají: „Zítřka bude stejně tak jako dnes, nebo ještě lépe.“ Ale uprostřed nevěry a bezbožných radovánek je slyšet volání archanděla a mocný zvuk Boží trouby. ... *LDE 232.1*

Kdy se vše v našem světě bude točit kolem sobeckých ambicí a žádosti po zisku, Ježíš přijde náhle jako zloděj. – Manuscript 15b, 1886 *LDE 232.2*

Až se lidé, kteří se považují za Boží lid, začnou směšovat se světem, žít tak, jak žije svět, a účastnit se zapovězených zábav, až se rozmařilost světa stane rozmařilostí církve, až budou znít svatební zvony a všichni se budou radovat, že je čeká na zemi mnoho let blahobytu – tehdy, náhle – jako blesk z nebe – přijde konec jejich slibných vidin a klamných nadějí. – GC 338, 339 (1911) *LDE 232.3*

Lidé budou zcela pohlceni svými zájmy

Když Lot varoval své blízké, že Sodoma bude zničena, nevěřili jeho slovům, ale dívali se na něj jako na fanatického nadšence. Nebyli připraveni na zničení, jež je zcela zaskočilo. Stejně tak tomu bude, když se Kristus vrátí – farmáři, řemeslníci, právníci a obchodníci budou zcela pohlceni svými osobními zájmy, a den Páně na ně přijde jako past. – RH March 10, 1904 *LDE 232.4*

Když duchovní, rolníci, obchodníci, právníci a jiní velcí lidé, kteří mají dobrou pověst, budou volat: „Pokoj a bezpečnost“, tehdy náhle přijde záhuba. Lukáš podává Kristova slova, že den Páně přijde jako nástraha – představme si chytře lovcem připravenou past, čekající na svou zvířecí oběť, která do ní náhle a neočekávaně vpadne. – 10MR 266 (1876) *LDE 233.1*

Když lidé žijí bezstarostně, zaujati kupováním a prodáváním neb zábavou, přichází kradmo zloděj. Stejně tomu bude i s příchodem Syna člověka. – Letter 21, 1897 *LDE 233.2*

Náboženští vůdcové budou plni optimismu

Když plané filozofování potlačuje bázeň ze soudu Božího, když učitelé náboženství hlásají nastávající dlouhý věk míru a blahobytu a když se svět utápí v samých radovánkách, odmítaje upozorňování Boží a tropě si posměch z Jeho poslů, „*pak přijde na ně zahynutí a neujdou*“ (1 Te 5,3). – PP 103 (1890) *LDE 233.3*

Ať den Boží přijde kdykoli, přijde na bezbožné nečekaně. Když život půjde svým obvyklým způsobem klidně dál a lidé budou plně zaměstnaní zábavami, obchodem a vyděláváním peněz, až náboženští vůdcové budou velebit pokrok a osvícenost světa a lidé budou ukolébání falešnou jistotou – tehdy, jako zloděj o půlnoci se vkrádá nestřeženými dveřmi, tak přijde náhle zkáza na bezstarostné a bezbožné, a „*uprchnouti jim nebude možno*“ (1 Te 5,3). – GC 38 (1911) *LDE 233.4*

Satan se domyslí, že doba zkoušky je ukončena

V době soužení bude satan ovlivňovat přestupníky, a ti obklíčí lid Boží, aby jej zničili. On ovšem neví, že vedle jejich jmen v nebeských knihách bylo napsáno slovo – „odpuštěno“. – RH Nov. 10, 1908 *LDE 234.1*

Jako satan zapůsobil na Ezaua, aby vytáhl proti Jákobovi, tak bude působit na bezbožníky, aby zahubili lid Boží v čase soužení. A jako obvinil Jákoba, tak bude obviňovat lid Boží. Pokládá svět za své panství; avšak malý houf lidí, kteří zachovávají přikázání Boží, se staví proti jeho nadvládě. Kdyby je mohl vyhladit ze země, bylo by jeho vítězství úplné. Vidí však, že je střeží svatí andělé a vyvozuje z toho, že jim byly odpuštěny hříchy; neví však, že o jejich případech bylo rozhodnuto v nebeské svatyni. – GC 618 (1911) *LDE 234.2*

Hlad po Božím Slově

Ti, kteří v přítomné době neakceptují, nestudují a vysoko si necení Boží Slovo vyřčené skrze služebníky Boží, budou toho potom hořce litovat. Viděla jsem, že Pán, při vyměření soudu projde skrze zemi, tehdy na ni dopadnou strašlivé rány. Tehdy ti, kteří opovrhli Slovem Božím, ti, kteří je znevážili, „*toulati se budou od moře k moři, a od půlnoci až na východ běhati, hledajíce slova Hospodinova, avšak nenajdou*“ (Am 8,12). Nastane hlad slyšení Slova Božího. – Manuscript 1, 1857 *LDE 234.3*

Nebudou již modlitby za přestupníky

Boží kazatelé vykonali již své závěrečné dílo, přednesli poslední modlitbu, vylili poslední hořké slzy nad církví ve vzpouře a bezbožnými lidmi. Předali poslední vážnou výstrahu. Ó, jak by tehdy ochotně ti, kteří vyznávali, že věří pravdě, ale nežili v souladu s touto pravdou, dali by za drobek potěšení své domy i půdu, nebo peníze, které až doposud chtivě zadržovali, aby jim nyní byla osvětlena cesta spásy a aby mohli uslyšet slova naděje, modlitby či povzbuzení ze strany svých pastýřů. Všechna naděje je pryč, budou hladovět a žíznit nadále; jejich žízeň nebude uhašena, neobdrží žádné potěšení. Jejich osud je na věky zpečetěn. Bude to hrozná doba, doba nepředstavitelné hrůzy. – Manuscript 1, 1857 *LDE 235.1*

V době, kdy Boží soudy budou dopadat bez milosrdenství, ó, jak budou tito přestupníci závidět těm, kteří budou přebývat „*v skryších Nejvyššího*“ (Ž 91,1) – v příbytku, ve kterém Pán ukrývá všechny, kteří zachovávají Jeho přikázání! Přestupníci, trpící následkem svých hříchů, budou moci skutečně závidět spravedlivým, ale dveře milosrdenství budou již pro ně uzamčeny. Žádná modlitba nebude již za ně vznášena do nebe, protože doba zkoušky je ukončena. – 3BC 1150 (1901) *LDE 235.2*

Změna povahy nebude již možná

Pán přichází s mocí a velikou slávou. Vykoná tehdy úplné oddělení spravedlivých od přestupníků. Nebude již možno dolít olej do lamp těm, kterým chyběl. Tehdy se vyplní slova Kristova: „*Dvě budou mletí spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.*“ (L 17,35.36) Spravedliví i bezbožní žijí vedle sebe a společně pracují. Pán však zná jejich charakter. On rozpozná ty, kteří jsou Jeho poslušnými dětmi, kteří ostříhají a milují Jeho přikázání. – TM 234 (1895) *LDE 236.1*

Je to něco vážného zemřít; ale daleko vážnější je žít. Každá myšlenka, každé slovo a každý skutek našeho života se opět s námi setká. Co učiníme ze sebe v době přípravy, tím musíme zůstat po celou věčnost. Smrt znamená rozklad těla, ale ona nemění náš charakter. Opětný příchod Kristův nám nedá jiný charakter; Jeho příchod naše charaktery upevní a učiní je trvalými. – 5T 466 (1885)

LDE 236.2

Ani druhá doba milosti by nepřesvědčila bezbožníky

Máme získat to nejlepší podle našich současných možností. Neexistuje žádná druhá doba milosti, která by nás mohla připravit pro nebe. Nyní je naše jediná a poslední příležitost získat takový charakter, který nám umožní bydlet v příbytcích připravených Pánem pro ty, jež poslouchají Jeho přikázání. – Letter 20, 1899 *LDE 236.3*

Po příchodu Páně nebude již žádné další zkoušky. Ti, kteří tvrdí, že bude, jsou svedeni a uvedeni v blud. Před příchodem Krista bude situace podobná události před potopou. A když se Spasitel objeví na nebeských oblacích, již nikdo nebude mít příležitost obdržet spasení. Všichni se musí rozhodnout předtím. – Letter 45, 1891 *LDE 237.1*

Všichni budou poddáni zkouškám odpovídajícím světlu, jaké obdrželi. Ti, kteří se od pravdy odvrátí ke lži, necht' neočekávají nějakou další dobu zkoušky. Zemské milénium nebude. Jestliže zavrhnou přesvědčení, jaké jim Duch Svatý vnesl do srdce, a nepřijali pravdu a ještě ovlivňovali druhé, a ti ji rovněž nepřijali, pak se již nikdy nedají přesvědčit. Neusilovali o změnu svých charakterů v době zkoušky, v jaké se nalézali, Kristus jim již nedá další příležitost, aby zopakovali tentýž blud. Rozhodnutí bude konečné. – Letter 25, 1900 *LDE 237.2*

17. Sedm posledních ran a bezbožní (Doba velkého soužení, část 1.)

Boží hněv bude vylit

Před našima očima se budou odehrávat vážné události. Bude zaznívat trouba za troubou; bude vyléván koflík hněvu Božího za koflíkem, jeden po druhém, na obyvatele země. – 3SM 426 (1890) LDE 238.1

Anděl milosrdenství každou chvíli opustí svět a bude vylito sedm posledních ran. ... Střely hněvu Božího budou brzy vypuštěny, a když On začne kárat přestupníky, nebude již žádná chvíle oddechu až do konce. – TM 182 (1894) LDE 238.2

Konflikt mezi národy

Čtyři mocní andělé zadržují mocnosti této země dotud, dokud nebudou služebníci Boží zapečetěni na svých čelech. Národy světa jsou připraveny k válce, jsou však zadržovány a kontrolovány anděly Božími. Když tyto zadržující moci budou odvolány, nastane doba soužení a neštěstí. Smrtonosné válečné zbraně budou v činnosti. Lodě i s lidmi budou pohřbeny v hlubinách. Všichni, kteří nevlastní ducha pravdy, sjednotí se pod vedením satanských agentů, budou však pod kontrolou až do velké Armagedonské bitvy. – 7BC 967 (1900) LDE 238.3

Celý svět se promění v ruiny

Andělé budou zadržovat větry tak dlouho, až svět bude varován o Kristově blízkém příchodu; avšak hrozné a temné mraky se hromadí a každou chvíli se může nad zemi přehnout bouře. Když na Boží příkaz uvolní andělé zadržované živly, tehdy se budou dít scény, které žádné pero není schopno popsat. – Ed 179, 180 (1903) LDE 239.1

Spasitelovo proroctví o zboření Jeruzaléma se naplní ještě jinak, a to tak, že ono strašné zpusťování města bylo pouze předpovědí příštích událostí. V osudu vyvoleného města můžeme vidět osud světa, který odmítá milost Boží a pošlapává zákon Boží. – GC 36 (1911) LDE 239.2

Satan vžene obyvatele země do posledního velkého soužení. Když andělé Boží přestanou zadržovat divé bouře lidských vášní, rozpoutají se všechny protivné živly. Celý svět bude zatažen do zkázy strašnější, než byla zkáza, které propadl kdysi Jeruzalém. – GC 614 (1911) LDE 239.3

Bůh je milosrdný, ale i spravedlivý

Slávou Boží je Jeho milosrdenství, trpělivost, upřímnost, dobrota a pravda. Avšak spravedlnost prokázána v potrestání hříšníka je taktéž slávou Pána, jako manifestace Jeho milosrdenství. – RH March 10, 1904 LDE 240.1

Pán, Bůh Izraele, vykoná soud nad bohy tohoto světa, tak jako kdysi nad bohy Egypta. Ohněm a povodněmi, ranami a zemětřeseními porazí celou zemi. Tehdy vykoupení budou vyvyšovat a oslaví na zemi Jeho jméno. Zda ti, kteří žijí na konci dějin této země, nemají za povinnost naučit se Božím lekcím? – 10MR 240, 241 (1899) LDE 240.2

Ten, který je našim Prostředníkem, který slyší všechny modlitby a vyznání a je obklopen duhou, symbolem lásky a milosrdenství, brzy ukončí své dílo v nebeské svatyni. Láska a milosrdenství ustoupí tehdy místo spravedlnosti. Ten, na Něž hleděl Jeho lid, přijme nyní to, co Mu náleží – úřad Nejvyššího Soudce. – RH Jan. 1, 1889 LDE 240.3

V celé Bibli je Bůh představován jako Bytost plná milosrdenství a dobroty, též však současně nekompromisní spravedlnosti. – ST March 24, 1881 LDE 240.4

Jistota Božích soudů

V našich dobách je Boží milost představována tak, jak kdyby nedovolovala Bohu zničit hříšníka. Takovýmto způsobem přemýšlejí lidé opírající se o své vlastní, nízké standardy práva a spravedlnosti. „*Měl-liž jsi ty se domnívat, že já tobě podobný budu?*“ (Ž 50,21) Měří Boha vlastní mírou. Podle toho, jak sami plánují a jednají v těch neb jiných okolnostech, připouštějí, že se Bůh přizpůsobí tomu, co oni učiní. ... LDE 240.5

V žádném království či státě nemohou rozhodovat o výši trestu ti, kteří přestoupili zákon. Vše co máme, všechna dobrodiní milosti, jež nám jsou k dispozici, náleží Bohu. To, jak odporný je hřích v očích Božích, nemůže být ohodnoceno, tak jak nebesa nemohou být změřena pravítkem. Bůh je Otcem, ale i mravním Vůdcem. Je Zákonodárcem. Vydává i chrání své právo. Právo, jež neurčuje trest, nemá žádnou moc. *LDE 241.1*

Někdo může připouštět, že milující Otec by nesnesl pohled na své děti budou-li trestány ohněm, vždyť má přece moc je spasit. Ale Bůh pro dobro svých poddaných a pro bezpečnost, pokárá přestupníky. On nejedná podle lidských plánů. Může vykonat konečnou spravedlnost, kterou člověk nemá právo určovat podle druhého člověka. Noe by se nelíbil Bohu, kdyby utopil posměvače a zlostiníky, kteří jej tak dlouho dráždili, Bůh však vodou zalil celý svět. Lot neměl právo kárat své zetě za to, že se mu vysmívali, Bůh jim však vyměřil spravedlnost. *LDE 241.2*

Kdo může říci, že Bůh nevykoná to, co řekl, že učiní? – 12MR 207-209; 10MR 265 (1876) *LDE 241.3*

Soudy nastanou, když Bůh odejme svou ochranu

Bylo mi ukázáno, že Boží soudy na ně nepříjdou bezprostředně od Pána, ale dotknou se jich jiným způsobem; oni sami se naleznou z dosahu Jeho ochrany. On varuje, usměrňuje, napomíná a doporučuje jedinou bezpečnou cestu; ale potom, jestliže ti, kteří byli předmětem Jeho zvláštní péče, budou nadále chodit svou vlastní cestou, nebudou dbát na hlas Ducha Božího, a jestliže po dalších varováních budou nadále volit cestu, která se jim zdá jako pro ně dobrá, tehdy Bůh doporučí svým andělům, aby je déle nechránili před podlými útoky satana. *LDE 242.1*

Je to satanova moc, která působí na moři i pevnině, vyvolává neštěstí a katastrofy, a bere život tisícům lidí, kteří se stávají obětí satana. – 14MR 3 (1883) *LDE 242.2*

Bůh použije své nepřátele jako nástroje trestu vůči těm, kteří odešli za svými zhoubnými cestami a tímto způsobem představili Boží pravdu v mylném světle a poskvrnili ji. – PC 136 (1894) *LDE 242.3*

Nakonec bude Duch svatý, který byl znevažován, zavrhován a zlehčován odebrán ze země. Jakmile Duch svatý přestane působit, kruté satanské působení bude viděno na pevnině i moři. – Manuscript 134, 1898 *LDE 242.4*

Bezbožníci překročili hranici své zkušební lhůty; Duch Boží, jemuž tvrdošíjně odporovali, jim je nakonec odňat. Nechránění božskou milostí, jsou bezbranní vydáni satanovi. – GC 614 (1911) *LDE 242.5*

Někdy i svatí andělé užívají zničující moc

(Hříšník sám musí nést plnou zodpovědnost i trest, jaký mu bude vyměřen. Ellen Whiteová uvádí: „Bůh nikoho neničí. Hříšníci ničí sami sebe tím, že nechtějí činit pokání.“ [5T 120] Viz také GC pp. 25-37.)

Na Jericho měly dopadnout Boží soudy. Byla to pevnost. Ale vůdce Hospodinových zástupů sám sestoupil z nebe, aby vedl nebeské armády útokem na toto město. Boží andělé vložili své ruce na mohutné hradby a zbořili je. – 3T 264 (1873) *LDE 243.1*

Z vůle Boží andělé disponují velikou mocí a osobní silou. Jednou pobili na Kristův rozkaz za jedinou noc sto pětaset tisíc vojáků asyrské armády. – DA 701 (1898) *LDE 243.2*

Týž anděl, který přišel z nebeských dvorů, aby zachránil Petra, byl poslem hněvu a soudu nad Herodesem. Anděl se dotkl Petra, aby ho probudil ze spánku; zcela jinak se dotkl bezbožného krále; svým dotykem srazil jeho pýchu a vykonal na něm trest Všemohoucího. Herodes zemřel za velkých tělesných i duševních muk, zasažen soudem Božím. – AA 152 (1911) *LDE 243.3*

Jediný anděl zahubil všechny prvorozené Egyptanů a naplnil zemi smutkem a naříkáním. Když David přestoupil zákon Boží tím, že provedl sčítání lidu, způsobil jediný anděl strašnou zkázu, kterou byl jeho hřích potrestán. Tutéž ničivou moc, kterou projeví svatí andělé, projeví zlí andělé, až Bůh dopustí. Tyto síly jsou již připraveny a čekají jen na Boží dovolení, aby mohly všude šířit zkázu. – GC 614 (1911) *LDE 243.4*

První dvě rány

Až Kristus skončí své dílo prostředníka v nebeské svatyni, bude vylit nezředený hněv na ty, kdož uctívají šelmu a přijímají její znamení (viz Zj 14,9.10). Rány, které dopadly na Egypt, když

Bůh hodlal vysvobodit Izrael, dávají tušit, jaké rány, jen ještě strašnější a větší, dopadnou na svět právě před konečným vysvobozením lidu Božího. Autor Zjevení praví o těchto strašných metlách: *„I padly zlé a zhoubné vředy na lidi, kteří měli znak šelmy a klaněli se její soše.“ „Moře se proměnilo v krev jako z mrtvol, a zemřela každá živá bytost v moři.“* (Zj 16,2.3) – GC 627, 628 (1911)

LDE 244.1

Rány dopadaly na obyvatele země. Někteří obviňovali Boha a proklínali Její. Jiní přiběhli k věrným Božím dítkům a tázali se, jak mohou uniknout Božímu soudu. Svatí však pro ně již nic neměli. Poslední slza za hříšníky byla prolita, poslední vroucí modlitba vyřčena, neseno poslední břímě a poslední výstraha zvěstována. – EW 281 (1858) LDE 244.2

Třetí rána

Viděla jsem, že čtyři andělé drží čtyři větry, dokud Pán Ježíš ve svatyni svatých své dílo nedokoná, a potom přijde sedm posledních ran. Tyto rány popudí bezbožné proti spravedlivým, neboť budou mít za to, že jsme na ně uvalili tyto soudy Boží, a že budou-li moci nás odstranit, tyto rány přestanou. Vyšel výnos, aby svatí byli pobiti, kteří proto dnem i nocí volali o vysvobození. – EW 36, 37 (1851) LDE 245.1

A *„řeky a prameny vod... se proměnily v krev“*. Jakkoli strašné jsou tyto rány, jsou plně v souladu se spravedlností Boží. Anděl Boží praví: *„Spravedlivý jsi, Ty Svatý... když jsi vynesl tento soud, neboť prolili krev svatých a proroků, i dal jsi jim napítí se krve. Zaslouhují toho!“* (Zj 16,4.5-6) Tím, že odsuzovali lid Boží k smrti, přivolali na sebe trest za jejich krev, jako kdyby byla prolita jejich vlastníma rukama. – GC 628 (1911) LDE 245.2

Čtvrtá rána

Při pohromě, jež bude následovat, bude dána slunci moc *„sežehnouti lidi ohněm. Lidé byli sežehnuti velkým úžehem“* (Zj 16,8.9). Proroci líčí, jak bude země vypadat v této strašné době, takto: *„Kvílí země, protože pohubeno obilí... Vyhybnulo símě pod hroudami svými, zpusťly stodoly... Jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotu, protože nemají žádné pastvy... Vyschli potokové vod, a oheň sežral pastviska na poušti.“* (Jl 1,10-12.17-20) *„Kvílí budou zpěvové chrámoví v ten den, praví Panovník Hospodin; množství mrtvých, mlče, namece na všelijaké místo.“* (Am 8,3) LDE 245.3

Tyto pohromy nejsou všeobecné, neboť by jimi byli obyvatelé celé země zcela vyhlazeni. Přesto to budou rány tak strašné, že smrtelník takové ještě nepoznal. – GC 628, 629 (1911) LDE 246.1

Pátá rána

S vítězoslavným pokřikem, s posměchem a proklínáním budou se zástupy bezbožníků chystat vrhnout se na své oběti, když tu, hle, snese se na zemi hustá tma, černější než nejtemnější noc. Pak se na nebi objeví duha, zářící slávou trůnu Božího a bude se zdát, že se klene nad každou skupinou modlících se. Zástupy bésníků se náhle zastaví. Jejich posměšné volání ustane. Zapomenou, proti čemu bylo namířeno jejich vražedné běsnění. S hroznými předtuchami budou zírat na symbol smlouvy Boží a budou se chtít skrýt před její všemocnou skvělostí. ... LDE 246.2

Bude to uprostřed noci, kdy Bůh zjeví svou moc, aby vysvobodil svůj lid. Objeví se slunce a rozzáří se v plné síle. Znamení a divy budou následovat rychle za sebou. Bezbožní hledí s hrůzou a úžasem na to, co se děje, zatímco spravedliví patří s povznesenou radostí na znamení svého vysvobození. – GC 635, 636 (1911) LDE 246.3

Na nebi se objeví Boží zákon

Pak se objeví proti obloze ruka držící dvě kamenné desky složené na sobě. Prorok praví: *„Budou vypravovati nebesa spravedlnost Jeho; nebo sám Bůh soudce jest.“* (Ž 50,6) Onen svatý zákon, spravedlnost Boží, který byl za hromu a v ohni vyhlášen ze Sinaje jako pravidlo života, je nyní zjevován lidem jako stanovy soudu. Ruka otevírá desky a na nich jsou vidět příkázání Desatera, znamenáná jako ohnivým perem. Slova jsou tak zřetelná, že je může přečíst každý. Paměť se oživuje, tma pověr a kacířství je ze všech myslí vypuzena a deset výroků Božích, krátkých, obsažných a pádných, se ukazuje všem obyvatelům země. – GC 639 (1911) LDE 247.1

Ztracení odsuzují své falešné pastýře

Členové církve, kteří viděli světlo a byli přesvědčeni o pravdě, přesto však svěřili spasení svých duší duchovním, se dozví ve dni Božím, že žádný člověk nemůže zaplatit za jejich přestupky.

Bude se ozývat strašný křik: „Jsem ztracen, na věky ztracen.“ Lidé budou hotovi roztrhat na kousky své duchovní pastýře, kteří hlásali faleš a potupili pravdu. – 4BC 1157 (1900) *LDE 247.2*

Lidé poznávají, že byli oklamáni. Jeden obviňuje druhého, že ho přivedl do záhuby; všichni však svorně trpce proklínají kazatele. Nevěrní pastýři prorokovali příjemné věci; sváděli své posluchače k tomu, aby zanedbali zákon Boží a pronásledovali ty, kdo ho svatě zachovávali. Ve svém zoufalství vyznávají se nyní tito učitelé před světem ze svého klamného díla. Zástupy lidí upadají v zuřivost. „Jsme ztraceni“, volají, „a vy jste příčinou naší záhuby.“ A obracejí se proti falešným pastýřům. Právě ti, kteří je kdysi nejvíce obdivovali, vysloví nyní nad nimi nejstrašnější kletby. Tytéž ruce, které je kdysi korunovaly vavřínem, se nyní pozvednou, aby je zničili. Mečů, které měly pobít lid Boží, bude nyní použito k vyhlazení jeho nepřátel. – GC 655, 656 (1911) *LDE 247.3*

Poznáme, že církev – svatyně Páně – bude první, která pocítí hněv Boží. Starší lidu (Ez 9,6), kterým udělil Bůh veliké světlo, a měli by být strážci duchovních zájmů lidu, zklamali kladenou v ně důvěru. – 5T 211 (1882) *LDE 248.1*

Boží Slovo bylo falešnými pastýři zbaveno svého vlivu. ... Jejich činy se obrátí brzy proti nim. Tehdy budeme svědky scén popsanych v 18. kapitole Zjevení, kdy soudy Boží spadnou na mystický Babylon. – Manuscript 60, 1900 *LDE 248.2*

Šestá rána

Duchové d'áblů navštíví krále země a celý svět, obklopí je klamy a budou na ně naléhat, aby se přidali k satanovi v jeho posledním boji proti vládě nebe. – GC 624 (1911) *LDE 248.3*

Duch Boží bude postupně ustupovat ze světa. Satan cvičí své síly zla, aby jdouce „*mezi krále zemské a všeho okršlku světa*“ shromáždil je pod svou korouhví a připravil je „*aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího*“ (Zj 16,14). – 7BC 983 (1890) *LDE 249.1*

V popisu, který Jan podal v šestnácté kapitole Zjevení, je představena moc, jež sjednocuje celý svět v posledním velkém konfliktu, symbolická řeč je zastoupena bezprostřední a hlas trouby ještě jednou vydává jasný a výrazný zvuk: „*Hle, přicházím jako zloděj; blahoslavený, kdo bdí a stráží své roucho, aby nechodil nahý a neviděli jeho nahotu.*“ (Zj 16,15) Po pádu byli Adam a Eva nazí, neboť jejich bezpečné světelné roucho zmizelo. *LDE 249.2*

Svět zapomene o výzvě a varování Božím, podobně jak o něm zapomněli obyvatelé země v době Noeho a obyvatelé Sodomy v době Lota. Probudili se, spřádajíc různé plány a mysli na své obchody a pomíjitelné věci, avšak náhle z nebe spadl oheň se sírou a zahubil všechny. „*Právě tak to bude toho dne, kdy se zjeví Syn člověka.*“ (L 17,30) – 14MR 96, 97 (1896) *LDE 249.3*

Poslední velký boj mezi Bohem a satanem

Dvě velké protivné moci se utkají v poslední bitvě. Na jedné straně se nalézá Stvořitel nebe i země. Všichni, kteří stojí při Ném, nesou Jeho pečeť. Jsou poslušni Jeho příkázáním. Na druhé straně stojí kníže temnoty, a spolu s ním ti, kteří si vyvolili odpadnutí a vzpouru. – 7BC 982, 983 (1901) *LDE 249.4*

Obrovský konflikt je před námi. Blížíme se bitvě ve velkém dni všemohoucího Boha. To, co je v přítomnosti pod kontrolou, bude uvolněno. Anděl milosti roztahuje svá křídla a připravuje se opustit trůn a ponechat svět pod panováním satana. Vrchnosti a zemské moci trvají v neústupné tvrdošijné vzpouře proti Bohu nebes. Jsou plné nenávisti vůči těm, kteří slouží Bohu, a zakrátko se odehraje poslední velká bitva mezi dobrem a zlem. Země se stane bitevním polem – scénou posledního zápolení a konečného vítězství. Zde, kde satan tak dlouhou dobu odváděl lidi od poslušnosti vůči Bohu, bude vzpoura odstraněna navždy. – RH May 13, 1902 *LDE 250.1*

Boj, který zuří mezi těmito dvěma vojsky, je právě tak skutečný jako boj, který svádějí vojska tohoto světa, a na výsledku duchovního boje závisí věčný osud. – PK 176 (c. 1914) *LDE 250.2*

Každý člověk bude muset stát po jedné ze dvou stran

Celý svět bude stát buď na jedné, nebo na druhé straně. Nastane bitva u Armagedonu a v tento den nesmí být nikdo z nás nalezen spící. Musíme být ostražití jako moudré panny a ve svých nádobách i lampách musíme mít olej. Moc Ducha svatého musí být s námi a Vůdce Hospodinova vojska bude stát v čele nebeských andělů, aby řídil bitvu. – 3SM 426 (1890) *LDE 250.3*

Nepřátelství satana vůči dobru bude manifestováno stále více, v míře jak bude stále usilovněji zapojovat své síly v poslední vzpouře, a každá duše, jež není zcela odevzdána Bohu a chráněna skrze Jeho moc, spojí se se satanem proti nebi a zapojí se do boje proti Vládci vesmíru. – TM 465 (1892) *LDE 251.1*

Brzy se obyvatelé světa musí postavit na jednu ze stran, za nebo proti Vládci nebe. – 7T 141 (1902) *LDE 251.2*

Sedmá rána

Je naší povinností prostudovat vylití sedmé rány (Zj 16,17-21). Mocnosti zla se v tomto konfliktu nepodřídí bez boje, ale Prozřetelnost má svou účast v Armagedonské bitvě. Když bude země osvícena slávou anděla z osmnácté kapitoly Zjevení, náboženské části, dobré i zlé, se probudí ze spánku, a vojska Boha živého stanou na bitevním poli. – 7BC 983 (1899) *LDE 251.3*

Brzy má dojít k armagedonské bitvě. Ten, na jehož rouchu je vepsáno jméno: Král králů a Pán pánů, a je oděn v čistý bílý kment povede nebeská vojska, a pojedje na bílém koni (Zj 19,11-16). – 7BC 982 (1899) *LDE 251.4*

Celá země se kymácí a nadouvá jako vlny moře. Její povrch puká. Zdá se že se hrouť její základy. Pásmo hor se propadávají. Lidnaté ostrovy mizí. Námořní přístavy, jež se svou bezbožností staly Sodomou, jsou pohlceny rozběsněnými vodami. Na veliký Babylon si vzpomněl Bůh, aby „*mu dal číši vína vášnivého hněvu*“. Veliké kroupy, každá „*jako závaží*“, konají dílo zkázy (Zj 16,19.21). Nejpyšnější města země jsou v rozvalinách. Nádherné paláce, pro něž velcí muži světa promrhali své majetky, aby se proslavili, se hrouť před jejich očima. Zdi vězení se rozestupují a lid Boží, který v nich byl vězněn za svou víru, je vysvobozen. – GC 637 (1911) *LDE 251.5*

18. Sedm posledních ran a spravedliví (Doba velkého soužení, část 2.)

Doba velkého soužení započne po ukončení doby zkoušky

Až Kristus skončí své dílo prostředníka ve prospěch lidí, pak začne čas úzkosti. Pak se bude rozhodovat o každé duši a nebude již krve smíření, která by smyla hřích. Až Kristus opustí své místo přimluvce za člověka u Boha, bude slavnostně oznámeno: „*Kdo škodí, škod' ještě; a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo je spravedlivý, ospravedlni se ještě; a svatý posvěť se ještě.*“ (Zj 22,11) Pak ustoupí ze země Duch Boží, který zadržuje zlo. – PP 201 (1890) LDE 253.1

Boží lid bude připraven na dobu zkoušky

Až bude uzavřeno třetí andělské poselství, přestane se milost Kristova přimlouvat za hříšné obyvatele země. Lid Boží splnil svůj úkol. Obdržel „*pozdní déšť*“, „*dobu rozvrazení od tváří Páně*“, a je připraven pro nastávající těžkou zkoušku. LDE 253.2

Andělé v nebi projevují neutuchající činnost. Jeden anděl vracející se ze země, ohlašuje, že jeho dílo skončilo; na svět přišla poslední zkouška a všichni, kdož zůstali věrni Božím přikázáním, obdrželi „*pečeť Boha živého*“. Tehdy skončí Ježíš svou službu prostředníka v nebeské svatyni. ... Kristus smířil svůj lid a vymazal jeho hříchy. Bylo dosaženo plného počtu jeho poddaných; „*království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem*“ (Da 7,27) budou dány dědicům spásy a Ježíš bude vládnout jako Král králů a Pán pánů. – GC 613, 614 (1911) LDE 254.1

Hrůza převyšující všechna očekávání

Čas soužení a úzkosti, který je před námi, bude vyžadovat víru, která dokáže snést námahu, odklady a hlad, bude vyžadovat víru, která neochabne ani v nejtěžších zkouškách a pokušeních. ... LDE 254.2

Čas soužení, jakého dosud nebylo, se brzy dostaví; a k tomu budeme potřebovat zkušenost, kterou dosud nemáme a kterou mnozí ani netouží získat. Často se stává, že soužení je v představách daleko větší, než je pak ve skutečnosti; nebude tomu však tak v rozhodné zkoušce, jež stojí před námi. Ani nejživější obrazotvornost si nedokáže představit velikost této zkoušky ohněm. – GC 621, 622 (1911) LDE 254.3

Až Ježíš opustí svatyni svatých, bude odňat Jeho ovlivňující Duch vladařům a lidu. Budou přenecháni vládě padlých andělů. Tehdy budou na radu satanovu a pod jeho vedením vydány takové zákony, že kdyby nebyl tento čas ukrácen, nemohlo by být zachráněno žádné tělo. – 1T 204 (1859) LDE 255.1

Mnozí zesnou před dobou soužení

Nemusí být vždy rozumné, prosíme-li o uzdravení. ... Jen Pán ví, zda ti, za které předkládáme své prosby, budou schopni přetrvat zkoušku, která by na ně přišla, kdyby zůstali naživu. On zná konec na počátku. Mnozí zesnou před začátkem doby soužení, jaká přijde na náš svět. – CH 375 (1897) LDE 255.2

Dostala jsem často poučení od Pána, že mnohé děti budou vzaty než nastane čas soužení. Své děti spatříme znovu. Setkáme se s nimi a poznáme je v nebeských síních. – 2SM 259 (1899) LDE 255.3

Satanův cíl je zničit všechny, kteří zachovávají sobotu

Veliký svůdce říká: ... „Naším hlavním cílem je umlčet sektu zachovávající sobotu. ... Nakonec dosáhneme toho, že všichni, kteří se nepoddají naší autoritě, budou vyňati z ochrany zákona. – TM 472, 473 (1884) LDE 255.4

Cílem satana je dosáhnout toho, aby byli zahlazeni ze země, aby jeho nadvláda nad světem mohla být úplná. – TM 37 (1893) LDE 255.5

Církev ostatků se dostane do veliké zkoušky a úzkosti. Ti, kdo zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu pocítí hněv draka a jeho zástupů. Satan pokládá svět za své panství, on získal nadvládu nad odpadlými církvemi. Je zde však malá společnost, která odporuje jeho vládě. Kdyby

je mohl vyhladit ze země, jeho vítězství by bylo úplné. Jako kdysi podněcoval pohanské národy, aby zničily Izraele, tak v blízké budoucnosti podnikní bezbožné mocnosti země, aby vyhubily lid Boží. – 9T 231 (1909) *LDE 256.1*

Důvody používané proti Božímu lidu

Viděla jsem, že čtyři andělé zadržovali čtyři větry, dokud dílo Ježíšovo ve svatyni nebylo vykonáno, a potom bylo vylito sedm posledních ran. Tyto rány vzbudili u přestupníků hněv proti spravedlivým; hříšníci se domnívali, že my jsme zapříčinili Boží soudy na ně a jestliže nás vyhubí ze země, rány ustanou. – EW 36 (1851) *LDE 256.2*

Když anděl milosrdenství rozvine svá křídla a odletí, satan vykoná zlo, které již odedávna zamýšlel učinit. Bouře a uragány, války a krveprolití – jsou jeho zálibou, pomocí níž sklízí svou žeň. Lidé budou skrze něj tak dokonale svedeni, že budou tvrdit, že tato neštěstí jsou výsledkem zneužití prvního dne týdne. Z kazatelen všeobecných církví bude slyšeno tvrzení, že svět je trestán proto, že neděle není svěcena tak, jak by měla být. – RH Sep. 17, 1901 *LDE 256.3*

Bude požadováno, aby tato menšina, která se staví proti nařízení církve a proti zákonu státu, nebyla trpěna, protože je lepší, aby trpělo několik lidí, než aby byl celý národ uvržen ve zmatek a nezákonnost. Totéž tvrzení bylo vznášeno před více než 1 900 léty vládci lidu Izraele proti Kristu. ... Tento důkaz se bude jevit jako rozhodující. – GC 615, 616 (1911) *LDE 257.1*

Smrt všem, kteří nebudou světit neděli

Vyšel výnos, aby byli svatí vyhlazeni, což způsobilo, že začali volat dnem i nocí v úpěnlivých prosbách o vysvobození. – EW 36, 37 (1851) *LDE 257.2*

Tak jako Nabuchodonozor, král Babylonu, vydal dekret, aby všichni, kteří se nepokloní a nevzdají čest soše, byli zabiti, tak bude schváleno, aby všichni, kteří nebudou ctít neděli, byli potrestáni vězením a smrtí. ... Necht' všichni pozorně čtou třináctou kapitolu Zjevení, neboť se týká všech lidí, malých i velkých. – 14MR 91 (1891) *LDE 257.3*

Doba soužení má zakrátko přijít na Boží lid. Tehdy bude vydán dekret zakazující těm, kteří zachovávají sobotu Páně, kupovat i prodávat. Hrozí jim trest, dokonce i trest smrti, nebudou-li zachovávat první den týdne jako den odpočinku. – HP 344 (1908) *LDE 257.4*

Mocnosti země, které společně bojují proti příkázáním Božím, nařídí, aby se „*všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci*“ (Zj 13,16), řídili zvyklostmi církve a zachovávali falešnou sobotu. Všichni, kdož se budou zpěčovat zachovávat tyto zvyklosti, budou stíhány tresty, až nakonec bude vyhlášeno, že zaslouží trest smrti. – GC 604 (1911) *LDE 257.5*

Hněv lidí bude namířen zvláště proti těm, kteří zachovávají sobotu podle čtvrtého přikázání; nakonec bude vydáno všeobecné nařízení, podle něhož všichni takoví zaslouží smrt. – PK 512 (c. 1914) *LDE 258.1*

Dekret smrti bude podobný dekretu vydaným Asverem

Nařízení, které bude nakonec vydáno proti ostatkům lidu Božího, bude velmi podobné nařízení, jež vydal Asver proti Židům. V malém houfu věřících, kteří zachovávají sobotu, vidí dnes nepřátelé pravé církve Mardochea v bráně. Úcta lidu Božího k zákonu Božímu, je stálou výtkou těm, kteří odvrhli bázeň Boží a pošlapávají sobotu Boží. – PK 605 (c. 1914) *LDE 258.2*

Potom jsem viděla radit se muže, kteří měli ve své moci správu země, a satan i jeho andělé zaměstnání stáli kolem nich. Viděla jsem psaní jehož opisy byly rozšiřovány po všech částech země, kterým se lidu dovolovalo, ty svaté, kteří by neupustili od své zvláštní víry a nechtěli by upustit od soboty, za níž by nechtěli zachovávat první den týdne, aby je po jisté době usmrtili. – EW 282, 283 (1858) *LDE 258.3*

Bude-li lid Boží důvěřovat Pánu a skrze víru bude spoléhat na Jeho moc, záměry satana v našich dnech budou zneškodněny stejně jako v době Mardocheově. – ST Feb. 22, 1910 *LDE 259.1*

„Ostatky“ učiní Boha svou tvrzí

„*Toho času postaví se Michal, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého, a bude čas soužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času; toho času pravím, vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize.*“ (Da 12,1) Když přijde tento čas soužení, je rozhodnuto o

každém případě. Od té chvíle již není žádný čas zkoušky a žádná milost pro nekající. Pečeť Boží je vtisknuta Jeho lidu. *LDE 259.2*

Těch málo zbývajících, kteří nejsou schopni sami se bránit ve smrtelném boji s mocnostmi světa, vedenými drakem, ti najdou útočiště u Boha. Nejvyšší pozemské mocnosti vydaly nařízení, že lidé pod trestem pronásledování a smrti se mají klanět šelmě a přijmout její znamení. Kéž Bůh potom pomáhá svému lidu, neboť, co může vyřídít v takovém hrozném zápase bez Jeho přispění! – 5T 212, 213 (1882) *LDE 259.3*

Boží lid opustí města; mnozí budou uvězněni

Protože výnos vydaný různými vládci křesťanstva proti věřícím, kteří zachovávají přikázání Boží, zruší právní ochranu, kterou jim poskytuje vláda, a vydá je na pospas těm, kdož si přejí jejich záhubu, prchne lid Boží z měst a vesnic, sdruží se v malé skupiny a uchýlí se na nejpustší a nejosamělejší místa. Mnozí najdou útočiště v horských pevnostech. ... Avšak mnozí ze všech národů a stavů, vysoce postavených i prostých, zámožných i chudých, černých i bílých, budou uvrženi do krajně nespravedlivého a krutého otroctví. Těm, které Bůh miluje, nastanou těžké dny; budou dávání do řetězů, vsazování za mříže, odsuzování na smrt, někteří budou ponecháni v tmavých hnusných vězeňských kobkách, aby tam zahynuli hladem. – GC 626 (1911) *LDE 259.4*

Ačkoli všeobecné nařízení stanoví dobu, kdy ti, kdož zachovávají přikázání Boží, budou moci být odsouzeni k smrti, nebudou jejich nepřátelé v mnohých případech čekat na stanovený čas a budou se pokoušet připravit je o život, ještě než nařízení vstoupí v platnost. Nikdo však nebude moci překonat mocné strážce bdící nad každou věrnou duši. Mnozí věrní budou napadeni při svém útěku z měst a vesnic; avšak meče, pozdvižené proti nim, se zlomí a klesnou bezmocně k zemi jako stébla slámy. Ostatní ubrání andělé Boží v podobě válečníků. – GC 631 (1911) *LDE 260.1*

Lid Boží není v této době pospolu. Je rozprášen mezi různými skupinami lidí ve všech částech světa; zkouška bude tedy individuální a ne skupinová. Každý sám musí vytrvat v této době zkoušky. – 4BC 1143 (1908) *LDE 260.2*

Víra jednotlivých vyznavačů církve bude vyzkoušena tak, jakoby kromě nich nebyl žádný jiný člověk na zemi. – 7BC 983 (1890) *LDE 260.3*

Domy a pozemky budou již k ničemu

Domy a pozemky svatým v době soužení nic neprospějí, protože budou muset před zuřící lůzou utíkat; v té době nebude již možno jejich majetek upotřebit k šíření přítomné pravdy. ... *LDE 261.1*

Viděla jsem, že když někteří lpěli na svém majetku a netázali se Pána na své povinnosti, On jim je také neukázal. Bylo jim dovoleno podržet si svůj majetek, avšak v době soužení byl pro ně jako hora, která jim hrozila zadušením; pak jej teprve chtěli odložit, ale nebylo jim to již možné, aby tak učinili. ... Viděla jsem také, že Bůh nepožaduje ode všech svých dítek, aby své majetky prodaly v téže době, avšak chtějí-li o tom být poučeny, pak jim ukáže, kdy a jak mnoho by měli prodat. – EW 56, 57 (1851) *LDE 261.2*

Je již příliš pozdě, abychom lpěli na zemském bohatství. Brzy ani domy ani půda nebudou potřebné a nebudou již k užítku pro nikoho, neboť nad světem bude stále silněji doléhat tíha Božího prokletí. Bude slyšet výzvu: „*Prodejte své majetky a dejte almužnu.*“ (L 12,33) Toto poselství by mělo být věrně hlášáno – aby vniklo hluboko do lidských srdcí –, že Boží vlastnictví Mu může být vráceno v obětech pro rozvoj Jeho díla ve světě. – 16MR 348 (1901) *LDE 261.3*

Doba Jákobova soužení

Nakonec bude proti těm, kdož zachovávají sobotu čtvrtého přikázání, vydáno nařízení podle něhož budou hodni nejpřísnějšího potrestání a podle něhož je lid po určité době bude moci odsoudit k smrti. Katolicismus ve Starém světě a odpadlý protestantismus v Novém světě budou postupovat shodně proti těm, kdož budou ctít všechna Boží přikázání. Pak se lid Boží dostane do dnů soužení a bídy, jež byly popsány prorokem Jeremiášem jako doba Jákobova soužení. – GC 615, 616 (1911) *LDE 261.4*

Lidskému rozumu se však bude zdát, že lid Boží musí brzy zpečetit svůj osud svou krví, jako před ním kdysi učinili mučedníci. Sám lid Boží se začne obávat, že Pán je ponechává, aby padli do rukou svých nepřátel. Bude to doba strašného smrtelného zápasu. Ve dne v noci budou soužení vo-

lat k Bohu za vysvobození. ... Jako kdysi Jákob, zápasí všichni s Bohem. Na jejich tvářích se zračí vnitřní boj. Všichni jsou bledí, avšak neustávají v usilovných modlitbách. – GC 630 (1911) *LDE 262.1*

Jákobův zážitek z oné noci zápasu a úzkosti představuje zkoušky, jimiž musí projít lid Boží před druhým příchodem Kristovým. Prorok Jeremiáš, který ve svatém vidění spatřil tuto dobu, pravil: „*Hlas předěšení a hrůzy slyšíme, a že není žádného pokoje... a obrácené všechněch obličejů v zsinalost. Ach, nebo veliký jest den tento, tak že nebylo žádného jemu podobného. Ale jakť koli čas jest soužení Jákobova, předeť z něho vysvobozen bude.*“ (Jr 30,5-7) – PP 201 (1890) *LDE 262.2*

Spravedliví budou očištěni od všeho zla

Právě tak v čase soužení, kdy bude trápen strachem a úzkostí, byl by lid Boží přemožen, kdyby měl nevyznané hříchy; zoufalství by jej zbavilo víry a neměl by důvěru, že by mohl „bojovat“ s Bohem o vysvobození. Bude-li však mít hluboký pocit nehodnosti, nebude muset odhalovat skryté nepravosti. Jeho hříchy budou již předtím posouzeny a vymazány a nebude jich více vzpomenu. – GC 620 (1911) *LDE 263.1*

Budou si hluboce uvědomovat své nedostatky (Boží lid), a když zváží své prožité životy, jejich naděje se scvrknou. Vzpomenou však na velikost Božího milosrdenství a u vědomí své upřímné kajícínosti budou se dovolávat zaslíbení, jež dal Bůh prostřednictvím Krista bezmocným kajícím hříšníkům. Neochabnou ve své víře, nebudou-li jejich modlitby okamžitě vyslyšeny. Přimknou se k milosti a moci Boží, tak jak Jákob se přimkl k Andělu, a jejich duše řeknou: „*Nepustím tě, leč mi požehnáš.*“ – PP 202 (1890) *LDE 263.2*

Svatí nebudou zbaveni života

Bůh nedovolí, aby od bezbožných měli být zahubeni ti, kteří očekávali na proměnění, neb kteří se neklaněli šelmě ani nepřijali její znamení. Viděla jsem, že bylo-li by bezbožným dovoleno svaté zabít, byl by uspokojen satan a jeho veškeré zlé vojsko i všichni nenávidějící Boha. Jakým triumfem by bylo pro satana, kdyby měl mít moc v posledním boji nad těmi, kteří tak dlouho očekávali, aby uviděli Toho, kteréhož milovali! Ti, kteří se věřícím lidem vysmívali a tupili je při myšlence, že tito svatí mají vstoupit na nebesa, ti na vlastní oči uvidí péči Boží o svůj lid i jeho slavné vysvobození. – EW 284 (1858) *LDE 263.3*

Lid Boží nebude ušetřen utrpení; bude pronásledován a soužen, bude trpět nedostatkem a strádat hladem, avšak nebude ponechán, aby zahynul. – GC 629 (1911) *LDE 264.1*

Kdyby v této době byla prolita krev věrných svědků Kristových, nebyla by – jako kdysi krev mučedníků – jako semeno, jež bylo zaseto, aby přineslo žně pro Boha. – GC 634 (1911) *LDE 264.2*

Bůh vše opatří

Pán mi opět ukázal, že je to v rozporu s Bibli, činí-li se nějaké opatření pro naše časné potřeby pro dobu soužení. Viděla jsem, že když by svatí nějaké potraviny buď u sebe nebo na poli měli uschovány, přišli by o ně v době soužení, až přijde na zemi meč, hlad a mor, bylo by jim to násilnou rukou vzato a cizí lidé by sklídili jejich pole. *LDE 264.3*

Pak to bude pro nás čas, zcela Pánu důvěřovat a On chce pečovat o nás. Viděla jsem, že v tomto čase chléb náš a vody naše stále budou a že nebudeme trpět nedostatkem nebo hladem, neboť Bůh je mocen připravit nám stůl na poušti. Bylo-li by toho potřeba, pošle i krkavce, aby nás živili, jako to učinil Eliášovi, nebo dá padat mannu z nebe, jak to učinil pro Izraelské. – EW 56 (1851) *LDE 264.4*

Viděla jsem, že před námi je doba soužení, kdy kruté podmínky přinutí Boží lid k životu o chlebu a vodě. ... V době soužení nebude již nikdo pracovat. Zdrojem utrpení budou duchovní boje a pokrm nám opatří Bůh. – Manuscript 2, 1858 *LDE 265.1*

Doba soužení je těsně před námi; a tu holá nutnost bude vyžadovat od lidu Božího, aby zapřel sám sebe a aby jedl pouze tolik, co stačí k udržení života; ale Bůh nás na tento čas připraví. V této hrozné hodině bude naše potřeba příležitostí pro Boha, aby nám udělil svoji posilující moc a podpíral svůj lid. – 1T 206 (1859) *LDE 265.2*

Chléb a voda to je vše, co je zaslíbeno „ostatkům“ v době soužení. – SR 129 (1870) *LDE 265.3*

V čase úzkosti, před opětným příchodem Kristovým, ochrání spravedlivé pomoc nebeských andělů. – PP 256 (1890) *LDE 265.4*

Bez prostředníka, ale ve stálém spojení s Kristem

Kristus smířil s Otcem svůj lid a vymazal jeho hříchy. Bylo dosaženo plného počtu Jeho věrných. ... LDE 265.5

Až Ježíš opustí svatyni, dolehne na obyvatele země tma. V té strašné době budou spravedliví muset žít před obličejem svatého Boha bez přímlovce. – GC 613, 614 (1911) LDE 265.6

Což Bůh zapomene na svůj lid v této těžké hodině? ... Nepřátelé je sice mohou vsazovat do vězení, avšak vězeňské zdi nemohou přerušit spojení mezi jejich dušemi a Kristem. Ten, jenž vidí každou jejich slabost, jenž zná každou jejich zkoušku, stojí nad všemi pozemskými silami; a andělé je navštíví v jejich pustých vězeňských celách a přinesou jim světlo a pokoj z nebes. Vězení se stane palácem, neboť jsou tam bohatí ve víře a jeho chmurné stěny se rozzáří nebeským světlem jako tehdy, když se Pavel a Síla modlili a pěli chvalozpěvy o půlnoci ve vězení ve Filipi. – GC 626, 627 (1911) LDE 266.1

Kdyby se lidem mohly otevřít oči, spatřili by zástupy andělů vynikajících silou, jak bdí nad těmi, kdož zachovávají slovo Kristovy trpělivosti. S účasti a soucitem sledují andělé jejich soužení a naslouchají jejich modlitbám. Čekají na rozkaz svého Velitele, aby je mohli vytrhnout z nebezpečí v němž se nacházejí. Musejí však ještě nějakou chvíli počkat. Lid Boží musí vypít pohár a být pokřtěn křtem. Právě toto prodlení, které jim působí takové soužení, je nejlepším vyslyšením jejich modliteb. ... Naš milosrdný Spasitel pošle pomoc právě tehdy, kdy ji budeme nejvíce potřebovat. – GC 630, 633 (1911) LDE 266.2

Není možné si představit zkušenosti Božího lidu, který bude žít na zemi, kdy se nebeská sláva spojí s pronásledováními minulosti, jež se znovu rozhoří. Věřící budou kráčet ve světle plynoucím od Božího trůnu. Skrze anděly bude zachováno stálé spojení mezi nebem a zemí. ... LDE 266.3

V nadcházející době soužení – soužení, jakého nebylo na zemi co existují národy – budou vyvolení Boží stát neporušení. Satan a jeho zástupy je nebudou moci zničit, neboť nejmocnější andělé Boží je budou ochraňovat. – 9T 16, 17 (1909) LDE 267.1

Boží věrní nebudou pěstovat žádné hříšné sklony

Nyní, kdy náš velký Velekněz provádí za nás usmíření, bychom se měli snažit dosáhnout dokonalosti v Kristu. Naš Spasitel se ani jedinou myšlenkou nepoddal moci pokušení. Satan nachází v lidských srdcích slabá místa, kterých může využít; když někdo holduje hříšné náklonnosti, u toho projeví satanovo pokušení svou moc. „*Přichází vládce tohoto světa; proti Mně však vůbec nic nemá.*“ (J 14,30) Satan nedokázal najít nic v srdci Syna Božího, co by mu mohlo dopomoci k vítězství. Syn Boží zachovával přikázání svého Otce a nebylo v Něm hříchu, kterého by satan mohl využít ve svůj prospěch. V takovém stavu musejí být ti, kdož chtějí obstát v čase soužení. – GC 623 (1911) LDE 267.2

Boj s vlastním „já“ trvá nadále

Pokud bude vládnout satan, musíme potlačovat sobectví a přemáhat hříchy, k nimž jsme sváděni; pokud trvá život, není zastávky, není chvíle, které bychom se dožili a mohli říci: Dosáhl jsem posvěcení. Posvěcení je výsledkem celoživotní poslušnosti. – AA 560, 561 (1911) LDE 267.3

Proti tělesným žádostem se musí stále bojovat a zušlechťující vliv Ducha Božího nám musí pomáhat obracet myšlenky vzhůru a přivést je k tomu, aby se zabývaly věcmi čistými a svatými. – 2T 479 (1870) LDE 268.1

V našich myšlenkách si můžeme vytvořit neskutečný svět nebo si představit ideální církev, kde již žádná pokušení satanova netlačí lidi ke zlu; avšak taková dokonalost existuje pouze v našich představách. – RH Aug. 8, 1893 LDE 268.2

Až lidské bytosti obdrží svaté tělo, nezůstanou na zemi, ale budou vzaty do nebe. Hřích je sice v tomto životě odpuštěn, ale jeho důsledky nejsou ještě nyní zcela odstraněny. Teprve při svém příchodu Kristus „*promění tělo naše ponížené, aby bylo podobné k tělu slávy Jeho*“ (Fp 3,21). – 2SM 33 (1901) LDE 268.3

144 000

Zpívají „*novou píseň*“ před trůnem, píseň, kterou se nikdo kromě sto čtyřiačtyřiceti tisíc nemůže naučit. Je to píseň Mojžíšova a Beránkova – píseň vysvobození. Jen sto čtyřiačtyřicet tisíc vy-

koupených se může naučit této písni; neboť je to píseň jejich života – života, jaký nikdo jiný neprožil. „*To jsou lidé, kteří následují Beránka, kamkoli se ubírá.*“ Byli přeneseni ze země z živých jako „*první sklizeň Bohu a Beránkovi*“. (Zj 15,2,3; 14,1-5) „*To jsou ti, kteříž přišli z velikého ssoužení*“, prošli časem soužení, jakého nebylo na zemi za dobu, od kdy na ni žijí lidé; vytrpěli úzkost chvíle Jákobova soužení; byli bez příměluve při konečném vylití soudů Božích. – GC 648, 649 (1911) LDE 268.4

Není Boží vůli, aby se vedly spory o otázkách, které lidem duchovně nepomohou, ku příkladu: Kdo bude v počtu sto čtyřiceti čtyř tisíc? Tyto jednotlivé pravdy, budou v krátké době a bez dalších otázek vědět ti, kteří budou Bohem vyvoleni. – 1SM 174 (1901) LDE 269.1

Vysvobození Božího lidu

Satanovy voje a špatní lidé je obklopí a budou nad nimi triumfovat, poněvadž se bude zdát, že již není cesty, aby mohli uniknout. Ale uprostřed jejich orgií a triumfů slyšet ránu za ránou hlasité a hrůzné hřmění. Nebesa se zahalila v temnotu a jsou osvětlována jediné ohněm blesků a strašlivou slávou nebes, když Bůh vysílá hlas ze svého svatého příbytku. LDE 269.2

Základy země se třesou; budovy se naklánějí a řítí dolů s hrozným praskotem. Moře se vaří jako v hrnci a celá zem je ve strašlivém pohybu. Zajetí spravedlivých pominulo a sladkým a slavnostním šepotem sděluje jeden druhému: „Jsme vysvobozeni. Je to hlas Boží.“ Se svatou bázní naslouchají slovům tohoto hlasu. – 1T 353, 354 (1862) LDE 269.3

Až bude zrušena ochrana, kterou dosud lidské zákony poskytují těm, kdož ctí zákon Boží, vystane současně v různých zemích hnutí usilující o jejich záhubu. Až se přiblíží doba stanovená výnosem, spřáhnou se lidé, aby vymýtili nenáviděnou sektu. Bude rozhodnuto zasadit ji jedné noci rázný úder, který umlčí hlas nesouhlasu a kritiky. LDE 269.4

Lid Boží, který byl z části ve vězeňských kobkách, z části v osamělých úkrytech v lesích a v horách, bude se stále modlit o Boží ochranu, zatímco skupiny ozbrojenců, popouzených zástupy zlých andělů, budou všude činit opatření, jak je připravit o život. Právě tehdy, v hodině největšího nebezpečí, zakročí Bůh Izraele, aby vysvobodil své vyvolené. ... S vítězoslavným pokřikem, s posměchem a proklínáním budou se zástupy bezbožníků chystat vrhnout na své oběti, když tu, hle, snese se na zemi hustá tma, černější než nejtemnější noc. ... LDE 270.1

Bude to uprostřed noci, kdy Bůh zjeví svou moc, aby vysvobodil svůj lid. ... Řeky přestávají téci. Uprostřed rozbouřeného nebe se objevuje jasné místo nepopsatelné slávy a z něho vychází hlas Boží jako hlas mnohých vod, který praví: „*Stalo se.*“ (Zj 16,17) Hlas otřásá nebesy a zemi. ... LDE 270.2

Nejpyšnější města jsou v rozvalinách. Nádherné paláce, pro něž velcí muži světa promrhali své majetky, aby se proslavili, se hroutí před jejich očima. Zdi vězení se rozestupují a lid Boží, který v nich byl vězněn za svou víru, je vysvobozen. – GC 635-637 (1911) LDE 270.3

19. Kristův návrat

Sedmá rána a částečné zmrtvýchvstání

Nastává „*prudké zemětřesení, jakého nebylo od té doby, co člověk žije na zemi, tak veliké a mohutné zemětřesení*“ (Zj 16,17.18). Zdá se, jako by se obloha otvírala a zavírala a jako kdyby jí probleskovala sláva od trůnu Božího. Hory se otřásají jako třtina ve větru a rozeklané skály jsou rozmetávány do všech stran. ... Celá země se kymácí a nadouvá jako vlny moře. Její povrch puká. Zdá se, že se hrouť její základy. Pásmo hor se propadávají. Lidnaté ostrovy mizí. Námořní přístavy, jež se svou bezbožností staly Sodomou, jsou pohlceny rozběsněnými vodami. Na veliký Babylon si vzpomněl Bůh, aby „*mu dal číši vína svého vášnivého hněvu*“. „*Veliké kroupy těžké jako cent*“, konají dílo zkázy. (Zj 16,20.21) ... LDE 271.1

Hroby se otevírají a „*mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druhí pak ku pohanění a ku potupě věčné*“ (Da 12,2). Všichni, kdož zemřeli ve víře v poselství třetího anděla, vyjdou z hrobu oslaveni, aby slyšeli Boží smlouvu pokoje spolu s těmi, kdož zachovávali zákon Boží. Také „*ti, kteříž Jej probodli*“ (Zj 1,7), ti, kteří se vysmívali smrtelnému zápasu Kristovu a zesměšňovali Jej, i nejzuřivější odpůrci Jeho pravdy a Jeho lidu, budou probuzeni, aby Ho spatřili v Jeho slávě a aby viděli, jaké cti se dostává věrným a poslušným. – GC 636, 637 (1911) LDE 271.2

Bůh ohlásí čas příchodu Kristova

Vystoupily temné, těžké mraky, seskupily se dohromady. Obloha se otevřela a svinula stranou; potom jsme otevřeným prostorem v souhvězdí Orionu mohli vidět, odkud hlas Boží přicházel. – EW 41 (1851) LDE 272.1

Brzy jsme slyšeli hlas Boží jako mnohých vod, který nám oznamoval den i hodinu Ježíšova příchodu. Žijící svatí počtem 144 000, znali a rozuměli tomu hlasu; kdežto bezbožní měli jej za hřmění a zemětřesení. – EW 15 (1851) LDE 272.2

Když Bůh oznamoval den a hodinu Ježíšova příchodu a opakoval věčnou smlouvu svému lidu, promluvil jednu větu, pak se odmlčel, zatím co se Jeho slova rozléhala po celé zemi. Izrael Boží stál se zraky upřenými vzhůru a naslouchal těm slovům, která vycházela ze rtů Hospodinových a obkroužila celou zemi jako hučení nejmohutnějšího hromu. Zavládla jakási hrůzná velebnost. Na konci každé věty zvolali svatí: „Sláva! Haleluja!“ Jejich obličejové byly osvětleny od slávy Boží, podobně jako Mojžíšův obličej, když sestoupil s hory Sinai. Bezbožní pro tuto slávu nemohli na ně hledět. A když věčné požehnání bylo vyřčeno nad těmi, kteří Boha oslavovali zachováváním Jeho svaté soboty, zaznělo vítězné volání nad šelmou a jejím obrazem. – EW 285, 286 (1858) LDE 272.3

Neměla jsem nejmenší poněti o čase, o kterém hovořil hlas Boží. Slyšela jsem oznámení hodiny, ale po skončení vidění nezůstalo v mé paměti. Odehrávaly se přede mnou úchvatné a slavnostní scény, jež nelze žádným jazykem náležitě vylíčit. To vše bylo pro mne živou skutečností a při skončení scény se objevil velký bílý oblak, na němž seděl Syn člověka. – 1SM 76 (1888) LDE 273.1

Zděšení ztracených

Když se země bude chvět jak opilá, kdy se nebe bude třást v tomto velikém dni Páně, kdo bude moci obstát? Lidé, kteří budou umírat hrůzou, budou vidět pouze jedno, před čím se jim nebude možno ukrýt: „*Hle přichází na oblacích a uvidí Ho všeliké oko*.“ (Zj 1,7) Ve svém zavržení budou vyslovovat hrozná prokletí na němou přírodu – jejich boha: „*A říkali těm horám a skalám: Padněte na nás a skryjte nás před tváří Toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránka!*“ (Zj 6,16) – TMK 356 (1898) LDE 273.2

Až hlas Boží ukončí zajetí lidu Božího, strašné bude probuzení těch, kdož ztratili vše ve velkém boji o život věčný. ... To, co získali za celý svůj život, bylo zničeno v jediné chvíli. Bohatí oplakávají zkázu svých výstavních domů a ztrátu svého zlata a stříbra. ... Bezbožní jsou naplněni lítostí, ale ne proto, že hříšně zanedbávali Boha a své bližní, nýbrž proto, že Bůh zvítězil. Nelitují svých nepravostí, bojí se však jejich následků. – GC 654 (1911) LDE 273.3

Ježíš přichází v moci a slávě

Zakrátko se na východě objeví malý tmavý oblak, velikosti asi poloviny mužské dlaně. Je to oblak, který obklopuje Spasitele a který se v dálce jeví jako zahalený ve tmě. Lid Boží ví, že je to znamení Syna člověka. Ve slavnostním mlčení jej lidé sledují, jak se přibližuje k zemi, jak je stále světlejší a nádhernější, až je to velký bílý oblak, jehož základem je sláva jako stravující oheň a nad nímž je duha úmluvy. Ježíš se blíží jako mocný dobyvatel. ... LDE 274.1

S nebesky krásnými chvalozpěvy Ho na Jeho cestě doprovází obrovský, nespočetný zástup svatých andělů. Zdá se, že celá obloha je plná zářících postav, „deset tisíc deseti tisíců a tisíce tisíců“. Pero člověka nedokáže vyličit tento výjev; mysl smrtelníka je neschopná vnímat Jeho nádheru.

... LDE 274.2

Král králů sestupuje na oblaku, zahalen v plameny ohně. Nebe se stáčí jako svitek papíru, země se před Ním chvěje a všechny hory a ostrovy se začínají ve svých základech pohybovat. – GC 641-642 (1911) LDE 274.3

Reakce těch, kteří Jej bodli

Ti, kteří odehráli hlavní roli v zavržení a ukřižování Krista, povstanou, aby Jej uzzřeli takového, jakým je, a také aby viděli oslavené svaté, neboť v této době budou svatí proměněni v jediném okamžiku, v mrknutí oka, a budou uchvázeni na setkání s Pánem v povětří. Ti, kteří na Něj vložili purpurové roucho a vtiskli na Jeho skráně trnovou korunu, a také ti, kteří hřeby probili Jeho ruce o nohy, budou na Něj hledět a budou naříkat. – 9MR 252 (1886) LDE 275.1

Připomínají si, jak zlehčovali Jeho milost a zavrhovali Jeho lítost. Myslí na to, že si vyvolili Barabáše, vraha a zločince, že Ježíše korunovali trny, bičovali a ukřižovali Jej, a že v hodině Jeho agonie kněží a vůdcové Izraele posmívali se z Něj, říkajíc: „*Jiným pomáhal, sám sobě nemůž pomoci. Jestliže jest král Izraelský, nech ať nyní sstoupí s kříže, a uvěříme jemu.*“ (Mt 27,42) Všechna znevažování a posměchy vržené Kristu ve tvář, všechna utrpení způsobená Jeho učedníkům, ožijí v jejich paměti velmi silně a budou tak živé a skutečné, jako tehdy, kdy toto satanské dílo vykonávali.

LDE 275.2

Hlas, ve kterém často zaznívaly prosby a domlouvání, nyní znovu zazní v jejich uších. Každý zvuk slavnostních proseb bude tak významný, jak tehdy, kdy náš Spasitel hovořil v synagogách a na ulicích. Tehdy ti, kteří Jej probili, budou vzývat hory a pahorky, aby na ně padly a zakryly je před tváří Toho, který sedí na trůnu a před hněvem Beránka. – Letter 131, 1900 LDE 275.3

„Probud'te se vy, kteří spíte, a povstaňte“

Mraky začínají ustupovat jako svitek, a zjevuje se zářivé, jasné znamení Syna člověka. Je slyšet zvuk hudby, a když se přibližuje, otevírají se hroby a mrtví povstávají. – 9MR 251, 252 LDE 276.1

„*Nedivte se tomu; vždyť přichází hodina, v níž všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší Jeho hlas a vyjdou...*“ (J 5,28.29) Tento hlas zazní již brzy, a všichni svatí, kteří zesnuli v Ježíši, se probudí a opustí svá vězení. – Manuscript 137, 1897 LDE 276.2

Spravedliví mrtví, od Adama až po posledního svatého, který zemře, uslyší hlas Syna Božího a vystoupí z hrobu k věčnému životu. – DA 606 (1898) LDE 276.3

Zatím, co se země kymácí, blesky šlehaají a hromy duní, volá hlas Syna Božího spící svaté. Syn Boží hledí na hroby spravedlivých, pozvedá ruce k nebesům a volá: „Probud'te se, probud'te se, probud'te se, vy, kdož spíte v prachu, a vstaňte!“ Ve všech končinách země uslyší mrtví tento hlas a vycházejí z hrobů. A celá země duní pod kroky neobyčejně velkého zástupu ze všech národů, ras, plemen a jazyků. Vycházejí z vězení smrti, oděni nesmrtelnou slávou a volají: „*Ó smrti, kde je tvůj osten? Ó, hrobe, kde je tvé vítězství?*“ (1 K 15,55) A žijící spravedliví a vzkříšení svatí spojí své hlasy v dlouhý, radostný, vítězný výkřik. – GC 644 (1911) LDE 276.4

Z horských skal, jeskyní a puklin země

V horských jeskyních, v rozsedlinách skalních a puklinách země, zjeví Spasitel svou přítomnost a svou slávu. LDE 277.1

Ještě chvíli a Ten, který má přijít, přijde, a nebude meškat. Jeho oči jako plamen ohně pronikají nejhlubší hlubiny a nalézají tam ukryté lidi, jejichž jména jsou napsána v knize života Beránkova. Oči Spasitele jsou nad námi, vůkol nás, vidí každou těžkost, rozpoznají každé nebezpečství; není

místa, kde by Jeho oko nemohlo vidět, není smutku ani utrpení uprostřed Jeho lidu, jež by se nese-
tkaly se soucitem a pochopením Kristovým. ... LDE 277.2

Boží dítě bude jako bázní, když poprvé uvidí majestát Ježíše Krista. Bude cítit tak, jakoby ne-
bylo schopno žít v Jeho svaté přítomnosti. Ale uslyší to, co uslyšel i Jan: „Neboj se.“ Ježíš položil
pravou ruku na rameno Jana, pozvedl jej ze země a postavil před sebe. Totéž učiní s těmi, kteří Mu
důvěřují a jsou Mu věrní. – TMK 360, 361 (1886) LDE 277.3

Dědici Boží přicházejí z chatrčí, chýší, věznic, popravišť, hor, pouští, zemských jeskyní, a
mořských hlubin. – GC 650 (1911) LDE 277.4

Z hlubin oceánů, z údolí a hor

Když Kristus přijde, aby vzal k sobě ty, kteří Mu byli věrní, tehdy zazní poslední trouba, kte-
rou uslyší celá země, od štítů nejvyšších hor do dna nejhlubších údolí. Spravedliví mrtví uslyší zvuk
poslední trouby a vyjdou ze svých hrobů, aby se oděli nesmrtelností a setkali se s Pánem. – 7BC
909 (1904) LDE 277.5

S radostí přemýšlím o zmrtvýchvstání spravedlivých, kteří budou probuzeni po celé zemi a vy-
jdou ze skalních jeskyň, zemských rozsedlin, puklin země, ze dna moří a oceánů. Nikdo nebude
opomenut. Všichni uslyší Jeho hlas. Povstanou v slávě vítězství a triumfu. – Letter 113, 1886 LDE
278.1

Jaký pohled budou představovat tyto hory a pohoří (ve Švýcarsku), kdy Kristus, Dárce života,
vzbudí mrtvé a vrátí jim život! Vyjdou z jeskyní, rozsedlin, hlubokých studní, kde byla pohřbena
jejich těla. – Letter 97, 1886 LDE 278.2

Bezbožní budou zahlazeni

V litém boji jejich vlastních divých vášní a hrozným vylitím nezředeného hněvu Božího
padnou bezbožní obyvatelé země – kněží, vládci a lid, bohatí i chudí, vysoce postavení i prostí. „*I
budou zbiti od Hospodina v ten čas od konce země až do konce země; nebudou oplakáni, ani
sklizeni, ani pochováni.*“ (Jr 25,33) LDE 278.3

Při Kristově příchodu budou bezbožní vymazáni z povrchu celé země – budou stráveni duchem
Jeho úst a zahubeni nádherou Jeho slávy. Kristus uvede svůj lid do města Božího a země zůstane
neobydlena a zpustne. – GC 657 (1911) LDE 278.4

Pro hřích, nechť se ho dopouští kdokoli, „*náš Bůh je oheň stravující*“ (Žd 12,29). V každém,
kdo se podřídí moci Boží, stráví hřích Duch Boží. Jestliže však kdo přilne k hříchu, splyne s ním v
jedno. Pak sláva Boží, která ničí hřích, musí zničit i jeho. – DA 107 (1898) LDE 279.1

Sláva Jeho tváře, která je pro spravedlivé životem, bude pro bezbožné stravujícím ohněm. –
DA 600 (1898) LDE 279.2

Zničení bezbožných aktem milosrdenství

Mohou takoví lidé, jejichž srdce jsou plná nenávisti k Bohu, k pravdě a svatosti, přijít mezi ne-
beské zástupy a pět s nimi chvalozpěvy? Což by mohli snést slávu Boží a Beránkovu? Ne, s jistotou
ne. Byla jim poskytnuta zkušební lhůta, aby si mohli vytvořit povahu pro nebesa; oni však nikdy ne-
cvičili mysl, aby si zamilovala čistotu, nikdy se nenaučili jazyku nebes – a nyní je už příliš pozdě.
Život prožitý ve vzpouře proti Bohu je nepřipraven pro nebe. Jeho svatost a pokoj by jim působily
muka; sláva Boží by byla pro ně stravujícím ohněm. Toužili by jen potom, aby mohli z tohoto sva-
tého místa uprchnout. Práli by si zkázu, aby se mohli skrýt před tváří Toho, jenž zemřel, aby je vy-
koupil. Osud bezbožných je zpečetěn jejich vlastní volbou. O svém vyloučení z nebes rozhodli
vlastně sami a dobrovolně, rozhodnutí Boží pak je spravedlivé a milosrdné. – GC 642 (1911) LDE 279.3

K domovu!

Žijící spravedliví jsou proměněni „*hned pojednou, v okamžení*“ (1 K 15,51). Při zaznění hlasu
Božího jsou oslaveni; nyní jsou učiněni nesmrtelnými a se vzkříšenými svatými jsou uchváćeni, aby
se setkali s Pánem ve vzduchu. Andělé „*shromáždí Jeho vyvolené ze čtyř končin větrů od konce ze-
mě až po konec nebe*“ (Mk 13,27). Nemluvnata přinesou svatí andělé do náručí jejich matek. Přáte-
lé, které smrt dávno rozloučila, se scházejí, aby se od sebe již nikdy neodloučili, a s radostným zpě-
vem spolu vstupují do města Božího. – GC 645 (1911) LDE 280.1

Všichni jsme byli na oblaku a byli jsme sedm dní nesení ke skleněnému moři. – EW 16 (1851)

LDE 280.2

Na každé straně oblakového vozu byla křídla a pod nimi kola. A když se vůz vznášel vzhůru, volala kola: „Svatý!“ – a když se křídla pohybovala, volala: „Svatý!“ – a svatí andělé, kteří obstupovali oblak, provolávali: „Svatý, svatý, svatý, Hospodin Bůh, všemohoucí!“ A svatí v oblaci provolávali: „Sláva, Haleluja!“ – EW 35 (1851) LDE 280.3

Jak slavné to bude, vidět Ho a být přivítáni jako Jeho vykoupení. Dlouho jsme čekali; proto však nemá blednout naše naděje. Teprve až uvidíme Krále v Jeho okrase, budeme věčně blaženi. Cítím, jako bych měla hlasitě zvolat: „Jdeme k domovu!“ – 8T 253 (1904) LDE 280.4

Andělé budou zpívat: Kristus zvítězil!

V ten den vykoupení budou zářit slávou Otce a Syna. Andělé tóny svých zlatých harf uvítají Krále a Jeho zachráněné, ty, kteří byli obmyti a zbíleni v krvi Beránkově. Zazní píseň vítězství a naplní celá nebesa. Kristus zvítězil! On vstupuje do nebeských příbytků v průvodu svých vykoupěných, svědčících o tom, že Jeho utrpení a oběť nebyly nadarmo. – 9T 285, 286 (1909) LDE 281.1

Pán Ježíš s nevýslovnou láskou přivítá své věrné, aby se radovali „*u Pána svého*“. Radost Spasitelova spočívá v tom, že vidí v království slávy duše, jež byly spaseny Jeho utrpením a Jeho ponížením. – GC 646 (1911) LDE 281.2

V plodech své práce bude Kristus vidět svou odměnu, v nespočetném zástupu spasených, který žádný člověk nemůže spočítat, a které představí „*bezúhonné s jásotem před svou slávou*“ (Ju 24). „*Z práce duše své uvidí užitek, jimž nasycen bude.*“ (Iz 53,11) – Ed 309 (1903) LDE 281.3

Svatí obdrží koruny a harfy

Potom jsem viděla veliký počet andělů, kteří z města přinesli krásné koruny. Jednu korunu pro každého svatého s jejich jmény napsanými na nich. Když Pán Ježíš požadoval tyto koruny, andělé Mu je podávali a milostivý Pán Ježíš je svou vlastní pravici vkládal na hlavy svatých. – EW 288 (1858) LDE 281.4

Svatí, počtem 144 000 stáli v dokonalém čtyřúhelníku na skleněném moři. Někteří z nich měli velmi krásné koruny, jiní ne tak krásné. Mnohé koruny měly mnoho hvězd, kdežto jiné měly jen několik; ale všichni byli plně spokojeni se svými korunami. – EW 16, 17 (1851) LDE 282.1

Koruna života bude zářící nebo zastíněná, bude se skvíť mnoha hvězdami, nebo bude zářit několika drahokamy, podle našeho vlastního způsobu jednání. – 6BC 1105 (1895) LDE 282.2

V nebi nebude ani jeden spasený, jehož koruna by neměla alespoň jednu hvězdu. Když se naleznete ve dvoraně slávy, budou tam duše, které vašim prostřednictvím našly cestu do nebe. – ST June 6, 1892 LDE 282.3

Před vstupem do města Božího propůjčuje Spasitel svým následovníkům odznaky vítězství a přidívá je znamením jejich královského stavu. Blyštící řady se šikují do tvaru otevřeného čtverce kolem svého Krále, Jehož postava se majestátně tyčí nad svatými a anděly a z Jehož tváře vyzařuje na všechny nezměrná láska. ... Na hlavy vítězů vkládá Ježíš vlastní rukou korunu slávy. Pro každého je tu koruna, nesoucí jeho „*nové jméno*“ (Zj 2,17) a nápis „Svatost Pánu“. Do rukou každého je vložena palma vítězství a blyštící se harfa. A pak, když velící andělé udají tón, vyloudí každá ručka obratně ze strun harfy líbeznou hudbu bohatou na melodie. ... Před zástupem vykoupěných je rozloženo Svaté Město. Ježíš doširoka otevírá bránu z perel a svatí, kteří zachovávali pravdu, vstupují do města. – GC 645, 646 (1911) LDE 282.4

20. Dědictví svatých

(Různá vidění týkající se nebe a nové země, jež byly zjeveny Ellen Whiteové, poodkryly závoj věčné skutečnosti. Způsobem k pochopení pro člověka byly ji ukázány nebeské věci. Nedokážeme si plně ve své obrazotvornosti představit skutečný vzhled věcí, popsanych v těchto viděních, protože náš jazyk i chápání jsou ohraničeny. „*Neboť nyní vidíme jako v zrcadle, zastřené, potom však uvidíme tvář v tvář.*“ [1 K 13,12])

Dar od Pána

Kristus, jedině Kristus a Jeho spravedlnost, dovoluje nám získat právo vstupu do nebe. – Letter 6b, 1890 LDE 283.1

Samolibé srdce se pídí po dosažení spásy; avšak náš nárok na nebe a naše způsobilost pro nebe je v spravedlnosti Kristově. – DA 300 (1898) LDE 283.2

Abychom se směli stát členy nebeské rodiny, stal se Kristus členem pozemské rodiny. – DA 639 (1898) LDE 283.3

Vzácnější než titul, který nás zplnomocňuje k bydlení v nejkrásnějším pozemském paláci je právo k bydlení v příbytcích, připraveným nám našim Spasitelem. A lepší než všechna chvála světa budou slova Ježíšova: „*Pojďte, požehnání Otce Mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.*“ (Mt 25,34) – COL 374 (1900) LDE 283.4

Proč je naší povinností přemýšlet o příštím světě?

Ježíš nám ukázal nebe a našim očím představuje jeho slávu, aby naší pozornosti neunikla věčnost. – ST April 4, 1895 LDE 284.1

Máme-li věčnou skutečnost před očima, budeme pěstovat návyk rozjímání o Boží přítomnosti. To bude našim štítem proti útokům nepřítele; získáme sílu, jistotu, a vysvobodí to naši duši z každého strachu. Budeme-li dýchat atmosféru nebes, nebudeme vdechovat morové ovzduší tohoto světa. ... LDE 284.2

Ježíš nám představuje velebnost, nádheru a krásu nebe, tím umožní našim myšlenkám sblížit se s Ním a naplnit naši mysl nebeskými obrazy a atrakcemi věčnosti. ... LDE 284.3

Velký Učitel člověku představuje obraz příštího světa. Staví jej, s jeho celou nádherou v dosahu lidského zraku. ... Usměrní-li myšlení člověka na příští požehnaný život, tehdy člověk uzří zcela jasně rozdíl mezi budoucností a časnou starostí a strastiplnou existencí, a toto srovnání vyvolá hluboký dojem na jeho srdci, duši a celé bytosti. – OHC 285, 286 (1890) LDE 284.4

Křesťanská motivace

Není silnější motivace a mocnějších pohnutek, povzbuzující nás k činné službě než-li nádherná odměna za správné jednání, jakou je právo k přebývání v nebi, společenství svatých andělů, společenství a láska Boha i Jeho Syna, vzdělávání a rozvíjení všech našich schopností a vloh po celou věčnost – nejsou to dostatečně silné pobídky a povzbuzení k sloužení celým srdcem našemu Stvořiteli a Spasiteli? – SC 21, 22 (1892) LDE 285.1

Když se setkáme s Kristem v Jeho pokoji a budeme spaseni, navždy spaseni, budeme nejšťastnějšími bytostmi. Kéž bychom se konečně ocitli v domově, kde nás bezbožní již nebudou utiskovat, a kde nalezneme odpočinek po všech souženích! – Letter 113, 1886 LDE 285.2

S radostí patřím na vše, co je v přírodě pěkné a krásné. Domnívám se, že bych mohla být celkem šťastná na této zemi, obklopena Božími dobrodiními, kdyby nebyly zničeny prokletím hříchu. Budeme však mít nové nebe a novou zemi. Jan je viděl ve svatém vidění a řekl: „*A uslyšel jsem mocný hlas s trůnu, který řekl: Hle, Boží stánek s lidmi; bude přebývat s nimi a oni budou jeho lid, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem. A Bůh setře každou slzu z jejich očí.*“ (Zj 21,3.4) Ó, jaká to požehnaná naděje, nádherná perspektiva! – Letter 62, 1886 LDE 285.3

Pravé a skutečné místo

Jakým zdrojem radosti bylo pro učedníky vědomí, že mají v nebi takového Přitele, který se za ně přimlouvá! Když viděli nanebevstoupení Kristovo, všechny jejich názory a rozvažování týkající

se nebe podlehly změně. Dříve uvažovali, že je to neohraničený prostor obydlený nehmotnými duchy. Nyní v jejich myslích se nebe spojovalo z myšlenkou o Ježíši, kterého milovali a ctili nade vše, se kterým rozmlouvali a cestovali, kterého se dotýkali, dokonce i po Jeho zmrtvýchvstání. ... LDE 285.4

Nyní již pro ně nebe nebylo nepochopitelným prostorem, naplněným netělesnými duchy. Nyní se na nebe dívali jako na svůj příští domov, kde jejich milovaný Spasitel připravuje pro ně příbytky. – 3SP 262 (1878) LDE 286.1

Pravdy o tom, že se na své dědictví máme dívat jako na svůj domov, si mnozí vykládají jen v duchovním smyslu z obavy, že by se budoucí dědictví mohlo jevit jako příliš hmotné. Kristus však dal ujištění svým učedníkům, že odchází připravit pro ně příbytky v Otcově domě. – GC 674, 675 (1911) LDE 286.2

Na zemi nově učiněné budou se vykoupení zabývat a těšit tím, co přinášelo štěstí Adamovi a Evě na počátku. Bude to opět rajský život, život v zahradě a na poli. – PK 730, 731 (c. 1914) LDE 286.3

Nepopsatelná sláva

Viděla jsem nádheru a slávu Ježíšovu. Jeho tvář byla jasnější než slunce v poledne. Jeho roucho bylo bělejší než nejbělejší běloba. Jak mohu... popsat vám slávu nebes a nádherných andělů, zpívajících a hrajících na desetistrunných harfách! – Letter 3, 1851 LDE 286.4

Nemohu tyto neobyčejně krásné věci, které jsem tam viděla, ani dosti vylíčit. Ó, kéž bych mohla mluvit řečí Kanaánu, pak bych mohla poněkud vyprávět o slávě tohoto lepšího světa. – EW 19 (1851) LDE 287.1

Řeč je zcela nepostačitelná, aby mohla poskytnout vylíčení této nebeské slávy. Když se přede mnou objevil ten pohled, byla jsem uchválena obdivem. Nepřekonatelná krása a neobyčejná sláva mne tak uchvátila, že jsem odložila pero a volala: „Ó, jaká láska! Jaká podivuhodná láska!“ I sebevznešenější řeč nemůže vylíčit tu slávu nebes nebo tu nevystižitelnou hloubku Spasitelovy lásky. – EW 289 (1858) LDE 287.2

Lidský jazyk je příliš nedostačující k tomu, aby mohl popsat odměnu, která čeká spravedlivé. Jen ti ji poznají, kdož ji spatří. Rozum smrtelníka nemůže pochopit slávu ráje Božího. – GC 675 (1911) LDE 287.3

Kdybychom alespoň jednou mohli uvidět nebeské město, nechtěli bychom již bydlet na zemi. – ST April 8, 1889 LDE 287.4

Bystřiny, pahorky a stromy

Zde jsme viděli strom života a trůn Boží. Zpod trůnu vycházel potok čisté vody a na obou stranách tohoto potoka byl strom života. Na každé straně potoka byl kmen stromu, oba z čistého zářícího zlata. Zprvu jsem se domnívala, že vidím dva stromy, ještě jednou jsem však pohleděla a viděla jsem, že u vrcholu byly spojeny v jeden strom. Tak stojí strom života na každé straně potoku vody života. Jeho ratolesti se klonily na to místo, kde jsme stáli; jeho ovoce bylo nádherné, vypadalo jako ze zlata smíšeného se stříbrem. – EW 17 (1851) LDE 287.5

Jsou tam věčně proudící toky, průzračné jako křišťál a na jejich březích vrhají ševelící stromy své stíny na cesty, připravené pro vykoupené Páně. Rozsáhlé nížiny tam stoupají k nádherným pahorkům a hory Boží tam zdvihají své majestátní vrcholky. V těchto pokojných rovinách, při těchto živých tocích najde lid Boží, který byl tak dlouho poutníkem a putujícím, konečně svou otčinu. – GC 675 (1911) LDE 288.1

Květiny, ovoce a zvířata

Potom jsem viděla jiné pole se všemi druhy květin a když jsem je utrhla, zvolala jsem: „Ony nikdy neuvadnou!“ Opět jsem viděla jiné pole se štíhlou travou, na pohled překrásnou, byla svěží zelená, a když se majestátně vlnila na počest Krále Ježíše, leskla se jako stříbro a zlato. Pak jsme vstoupili na pole, kde byly všechny druhy zvířat; lev, beránek, levhart, vlk, všechna spolu v úplné svornosti. Ubírali jsme se prostředkem nich a ona nás pokojně následovala. LDE 288.2

Pak jsme vešli do lesa, ne do tmavého lesa, jaké máme zde, nikoli, nikoli, nýbrž do jasného, v němž bylo plno lesku. Větve stromů se pohybovaly sem i tam a všichni jsme zvolali: „*I budou bydlet na poušti bezpečně, a spátí i po lesích.*“ (Ez 34,25) Šli jsme skrze lesy, neboť jsme byli na cestě k hoře Sionu. ... LDE 288.3

Hora Sion ležela nyní před námi a na hoře byl neobyčejně krásný chrám, kolem něho bylo sedm jiných hor, na nich rostly růže a lilie. ... Kolem chrámu byly všechny druhy stromů, aby okrašlovaly toto místo. Buky, smrky, jedle, olivy, myrty a granátové jabloně. Fíkovníky se skláněly pod tíhou hojnosti fíků, vše činilo ono místo velmi krásným. ... LDE 289.1

Viděla jsem tam stůl z čistého stříbra, dlouhý mnoho mil, avšak naše oči jej přece mohly přehlédnout. Viděla jsem tam ovoce ze stromu života, mannu, mandle, fíky, granátová jablka, vinné hrozny a mnohé jiné druhy ovoce. Poprosila jsem Pána Ježíše, zda bych je mohla ochutnat. – EW 18, 19 (1851) LDE 289.2

Síla věčného mládí

Všichni vycházejí ze svých hrobů právě tak velcí, jak velcí do něho vstoupili. Adam, který je mezi vzkříšenými, je vysoké, majestátní postavy, jen o málo menší než Syn Boží. Příkře se liší od lidí pozdějších pokolení; v tom je vidět, jak velice se lidstvo zvrhlo. Všichni však vstávají se svěžestí a silou věčného mládí. ... Vykoupení budou mít opět přístup ke stromu života v dávno ztraceném ráji a „porostou“ (Mal 4,2) tak, že dosáhnou plně postavy lidského rodu v jeho původní slávě. – GC 644, 645 (1911) LDE 289.3

Kdyby Adam při svém stvoření nebyl obdařen nejméně dvacetinásobnou životní silou než jsou dnešní lidé, lidstvo by při své dnešní životosprávě odporující přirozenému zákonu, bylo dávno vyhynulo. – 3T 138 (1872) LDE 289.4

Nikdo nebude potřebovat odpočinku, ani nebude po něm toužit. Nikoho neunaví konat vůli Boží a chválit jméno Boží. Budeme stále cítit svěžest jitra a nikdy ho nebude konce... Vykoupení budou kráčet v bez sluneční slávě věčného dne. ... Růst znalostí neunaví mysl a nevyčerpá tvůrčí sílu. – GC 676, 677 (1911) LDE 290.1

V nebi dosáhneme plnost zdraví. – 3T 172 (1872) LDE 290.2

Šťěstí vykoupených zajištěno

... Ježíš poodhalil tajemství budoucnosti. „*Však při vzkříšení nebudou se ani ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé Boží v nebi.*“ (Mt 22,30) – DA 605 (1898) LDE 290.3

Dnes si mnozí myslí, že na nové zemi se budou lidé vdávat a ženit a že se budou rodit děti. Ti, kteří věří Písmu, nemohou přijímat takové učení. To, že se na nové zemi budou rodit děti nepochází z „prorockého slova“. ... LDE 290.4

Je opovážlivé spekulovat o věcech, o kterých se Bůh ve svém Slově nezmínil. Nemáme spekulovat o našem budoucím stavu. – 1SM 172, 173 (1904) LDE 290.5

Boží spolupracovníci nemají ztrácet čas spekulacemi o podmínkách života na nové zemi. Je troufalé ztratit se v domněnkách a teoriích o věcech, které nám Pán nezjevil. On učinil všechna opatření pro náš šťastný budoucí život a je zbytečné o Jeho plánech spekulovat. Také nesmíme srovnávat skutečnost budoucího života s podmínkami současnosti. – GW 314 (1904) LDE 290.6

Identita spasených zachována

Ježíšovo vzkříšení je obrazem konečného vzkříšení všech, kdož v Něm odpočívají. Tvář zmrtvýchvstalého Spasitele, Jeho způsob, Jeho hlas, to vše Jeho učedníci bezpečně poznali. Jak vstal z mrtvých Ježíš, tak vstanou ti, kdož v Něm zesnuli. Poznáme pak své přátele, tak jako učedníci poznali Ježíše. V tomto smrtelném životě mohou být poznamenáni nemocemi nebo úrazy, vstanou však dokonale zdraví a krásní; jejich totožnost bude i v oslaveném těle plně zachována. – DA 804 (1898) LDE 291.1

Povstaneme v téže formě, avšak bez chorob a všech vad. Ožijeme znovu, majíc stejnou individualitu i vlastnosti, tak že nás naši přátele rozpoznají. – 6BC 1093 (1900) LDE 291.2

Tam budeme poznávat a sami budeme rozpoznáni. Tam láska a soucit, které Bůh vložil v lidskou duši, naleznou nejpravdivější a nejlepší použití. – Ed 306 (1903) LDE 291.3

Růžová pokožka a světelné roucho

Když Adam vyšel z ruky Stvořitele, byl vysoké a krásné postavy. Byl více jak dvakrát vyšší od mužů dnes na zemi žijících, a při tom velmi krásných proporcí. Byl dokonalý a krásný, jeho pokožka nebyla bílá ani šedivá, nýbrž růžová, a tvář vyzařovala zdravím. Eva nebyla tak vysoká jak

Adam. Její hlava přečnívala málo nad jeho ramena. Byla velmi půvabná – její postava byla dokonalá a velmi krásná. – 3SG 34 (1864) *LDE 291.4*

Tento nevinný pár nenosil žádný oděv; byl oděn světlem a slávou a svatozáří právě tak jako andělé. Pokud žili v poslušnosti k Bohu, zahaloval je tento světelný šat. – PP 45 (1890) *LDE 292.1*

Radost ze setkání v nebi s naší rodinou

Po každé straně brány vidíme zástupy andělů, a když procházíme, Ježíš hovoří: „Pojďte, požehnání Otce mého, dědičně ujměte království připravené vám od založení světa.“ Mluví, abyste byli účastníky Jeho radosti, ale co to znamená? Je to radost ze spatření ovoce utrpení vašich duší, otcové. Je to radost z uzření ovoce vašeho úsilí, matky, které budou odměněny. Zde jsou vaše děti; a na jejich hlavách koruny života. – CG 567, 568 (1895) *LDE 292.2*

Největším darem od Boha je Kristus, jehož život je náš, byl dán za nás. On zemřel za nás a byl vzkříšen pro nás, abychom mohli vyjít z hrobů ke slavnému společenství s nebeskými anděly, setkat se s našimi milovanými a poznat jejich tváře, neboť tím, že se podobají Kristu, jejich obraz se neruší, ale je proměněn v Jeho vznešenou podobu. Každý svatý, spojený zde na zemi v rodinném společenství, tam pozná své drahé. – 3SM 316 (1898) *LDE 292.3*

Spasení nemluvnat a mentálně zaostalých

Když malé děti povstanou ve své nesmrtelnosti ze svých hrobů, půjdou ihned do náručí svých matek. Setkávají se znovu, aby se už nikdy neodloučili. Mnozí maličci tam však matku mít nebudou. Marné bude čekání na matčin nadšený zpěv vítězství. Maličké, kteří tam budou bez matky přijmou andělé a zavedou je ke stromu života. – 2SM 260 (1858) *LDE 293.1*

Vím, že někteří se dotazovali, jestli budou malé děti z věřících rodičů spaseny, protože jejich charakter nebyl ještě vyzkoušen, a všichni musí být podrobeni zkoušce a o jejich charakteru bude rozhodnuto, až poznají souzení. Otázka zní: „Jak mohou malé děti projít touto zkouškou a soužením?“ Já odpovídám, že víra věřících rodičů chrání děti, jako když Bůh seslal svůj soud na egyptské prvorozené. ... *LDE 293.2*

My nedovedeme říci, jestli všechny děti nevěřících rodičů budou spaseny, protože Bůh neoznámil svůj úmysl v této věci a my uděláme lépe, když toho zanecháme a budeme hovořit o námětech, které jsou v Jeho Slově jasně vyloženy. – 3SM 313-315 (1885) *LDE 293.3*

Jde-li o případ A., vidíš jej takovým, jakým nyní je a spatřuješ jeho prostotu. On nemá vědomí hříchu. Boží milost odsune jeho zděděnou, vrozenou mentální zaostalost, a bude mít dědictví mezi svatými ve světle. Tobě dal Pán rozum. A. je dítětem, vezmeme-li v úvahu jeho rozumové možnosti, a vlastní rovněž poddajnost v poslušnosti charakteristické dítěti. – 8MR 210 (1893) *LDE 293.4*

Odměna věrné matce

Když zasedne soud, a knihy budou otevřeny, když velký Soudce vyhlásí: „Činil jsi dobře“, a koruna nesmrtelné slávy bude vložena na skráně vítěze, mnozí pozvednou své koruny před očima shromážděných z celého vesmíru, a s poukazem na své matky, řeknou: „Ona mne učinila tím, kým jsem, díky Boží milosti. Její poučování a modlitby byly požehnáním pro mé věčné spasení.“ – MYP 330 (1881) *LDE 294.1*

Boží andělé zvěčňují jména matek, které vynakládají velká úsilí, aby získaly své děti pro Ježíše Krista. – CG 568 (1895) *LDE 294.2*

Odměna pro získavatele duší

Když se vykoupení postaví před Pánem, budou tam také převzácné duše, které tam budou pro věrné a trpělivé úsilí vynaložené pro ně v přimluvných prosbách a opravdovém přesvědčování, aby se skryli v Pevnosti. Takovým způsobem ti, kteří spolupracovali na tomto světě s Bohem, obdrží svoji odměnu. – 8T 196, 197 (1904) *LDE 294.3*

Když brány tohoto nádherného města na hoře se otevřou, otáčejíce se na lesknoucích se závěsech, a národy, jež zachovávaly pravdu, vejdou dovnitř, budou koruny slávy umístěny na jejich hlavách a bude jim připsána čest, sláva a majestát Boží. Tehdy k tobě přijdou někteří a řeknou: „Kdybys ke mně tak upřímně nemluvil, kdybys pro mne neplakal a horlivě se za mne nemodlil, nikdy bych nespáčil Krále v Jeho nádheře.“ Jaká to bude odměna! Jak málo významná je pochvala

lidí v tomto pozemském časném životě, ve srovnání s nekonečnou odměnou, která čeká věrné v příštím, nesmrtelném životě! – *Words of Encouragement to Selfsupporting Workers* (Ph 113) 16 (1909) *LDE 294.4*

Naše charakterové vlastnosti budou zvěčněny

Máte-li být svatými v nebi, musíte nejprve být svatými na zemi. Vlastnosti charakteru, jaké pěstujete v tomto životě, se po smrti a zmrtvýchvstání nezmění. Vyjdete z hrobů se stejnými sklony či náchylnostmi, jaké jste projevovali ve vašich domácnostech a ve společenství. Ježíš nezmění charaktery lidí při svém příchodu. Dílo proměny musí být vykonáno nyní. Náš každodenní život rozhoduje o naší budoucnosti. Musíme činit pokání, vidět jasně vady našeho charakteru a zvítězit nad nimi skrze Kristovu milost, a v době zkoušky musí být náš charakter zušlechťen a vyrovnán natolik, abychom byli připraveni k bydlení ve výšinách. – 13MR 82 (1891) *LDE 295.1*

Atmosféra pokoje a lásky v nebi

Pokoj a soulad nebeských příbytků nebude mařen přítomnosti ani jediného hrubce, nebo nelaskavého člověka. – 8T 140 (1904) *LDE 295.2*

V nebesích je všechno ušlechtilé a vznešené. Všichni usilují o dobro a štěstí jiných. Nikdo se neoddává péči o sebe sama a vyhledává svého „já“. Největší radostí svatých andělů je vidět radost a štěstí těch, kteří jsou mezi nimi. – 2T 239 (1869) *LDE 296.1*

Zdalo se mi, že jsem se ocitla tam, kde vládne ničím nerušený pokoj, kde žádné pozemské konflikty nebudou nikdy přeneseny – v nebi, v království spravedlnosti, kde jsou shromážděni všichni svatí, čistí a požehnaní. Deset tisíc krát deset tisíc a tisíce tisíců, žijících v radostné a šťastné činnosti i důvěře, chválících Boha a Beránka sedícího na trůně. *LDE 296.2*

Jejich hlasy se pojily v dokonale harmonii. Nikdy si vzájemně nečinili zlo. Knížata nebes, mocnáři této nádherné skutečnosti, se předcházejí jedině v tom, co je dobré a ušlechtilé, usilující o štěstí a radost jiných. Největší z nich sám sebe považuje za nejmenšího, a nejmenší je největší ve své vděčnosti a je nejvíc obklopován láskou. *LDE 296.3*

Není tam žádných temných bludů zatemňujících intelekt. Pravda a věda, jasná, mocná a dokonalá, odstraní všechny pochybnosti, a žádný projev nejistoty nevrhá svůj ponurý stín na šťastné obyvatele. Žádný ohlas či ozvěna sporu nenarušuje sladký a dokonalý pokoj nebe. Jeho obyvatelé neznají smutek, zármutek ani slzy. Vše je v dokonalé harmonii, dokonalém pořádku a dokonalém štěstí. ... *LDE 296.4*

Nebe je místem, kde sympatie a přejícnost žijí v každém srdci a jsou projevovány v každém pohledu. Zde panuje láska. Nikdo zde nedrásí nervy jiným, není zde nesoulad, nejsou zde spory, či slovní boje. – 9MR 104, 105 (1882) *LDE 296.5*

Již žádná pokušení ani hřích

Nebude zde již strom vědění dobrého i zlého, který byl příležitostí k pokušením. Nebude zde také pokušitel, ani žádné možnosti činění zla. – Ed 302 (1903) *LDE 297.1*

Slyšela jsem triumfální volání svatých andělů a vykoupených svatých, který zněl jako tisíce hudebních nástrojů, který vyjadřoval radost, že již nikdy víc nebudou trápeni a pokoušeni satanem, a že obyvatelé jiných světů budou rovněž uvolněni od jeho neblahé přítomnosti a jeho pokušení. – SR 416 (1858) *LDE 297.2*

Spojení s Otcem a Synem

Lid Boží se bude těšit výsadě volně obcovat s Otcem a Synem. ... Potom budeme Boha vidět tváří v tvář, bez žádného závoje, který by zastíral náš pohled. Staneme před Ním a užijeme nádhery Jeho tváře. – GC 676, 677 (1911) *LDE 297.3*

Budeme s Ním bydlet navždy a přebývat ve světle Jeho nádherné tváře. Mé srdce bije radostně, když o tom přemýšlím! – HP 352 (1856) *LDE 297.4*

Nebe je tam, kde je Kristus. Nebe by nebylo nebem pro ty, kteří milují Ježíše, kdyby tam nebyl On. – Manuscript 41, 1897 *LDE 297.5*

Mezi Bohem a vzkříšenými svatými bude úzký a něžný vztah. – DA 606 (1898) *LDE 297.6*

K Vykupitelovým nohám položíme koruny, které sám vložil na naše hlavy a dotekem zlatých harf naplníme celá nebesa chvalozpěvy o Tom, který sedí na trůnu. – 8T 254 (1904) *LDE 297.7*

Jestliže v tomto životě jsou věrní Bohu, nakonec uvidí „*Jeho tvář; a jméno Jeho bude na čelích jejich*“ (Zj 22,4). A co je tím nebeským štěstím, ne-li vidět Boha? Jakou větší radost by mohl mít hříšník, spasený Kristovou milostí, než hledět na Boží tvář a poznat Ho jako Otce? – 8T 268 (1904) LDE 298.1

Společenství s anděly a věrnými všech věků

Každá vykoupená lidská bytost porozumí službě andělů ve svém životě. Jak to bude úchvatné vést rozhovor s andělem, který nás chránil od prvního dne života, ochraňoval nás na každém kroku a zakrýval v době nebezpečí, který byl s námi i v údolí smrti, zapamatoval si místo odpočinku a bude první kdo nás uvítá v jitře dne zmrtvýchvstání. Jak nádherné bude poznání Boží intervence v pozemském životě každého jednotlivce, spolupráci nebe v každém dobrém činu ve věci lidskosti. – Ed 305 (1903) LDE 298.2

Nikdy bychom se nedověděli, z jakých viditelných neb nepostižitelných nebezpečností jsme byli vysvobozeni díky intervenci andělů. – DA 240 (1898) LDE 298.3

Pocity lásky a soucitu, které sám Bůh zasadil do duše, se tam projeví nejvěrněji a nejušlechtleji. Čistý styk se svatými bytostmi, nezkalený společenský život se vznešenými anděly a těmi, kdož byli Bohu věrní ve všech dobách, kdož vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově, svaté svazky, jež spojují „*rodinu v nebi a na zemi*“ (Ef 3,15) – to vše přispívá ke štěstí vykoupených. – GC 677 (1911) LDE 298.4

Svědčení pro nepadlé bytosti

„...*Syn člověka nepřišel, aby mu bylo slouženo, ale aby sloužil...*“ (Mt 20,28) Kristovo dílo zde na zemi je pokračováním díla v nebi. Proto naše odměna za spolupráci s Ním na tomto světě bude předností spolupráce s Ním v příštím světě. „...*vy jste mými svědky, praví Pán, že já Bůh silný jsem.*“ (Iz 43,12) Takovými svědky budeme i ve věčnosti. LDE 299.1

Proč tento velký spor trval tolik věků? Proč nebyl satan zničen na samém počátku své vzpoury? Proto, aby se celý vesmír mohl přesvědčit o Boží spravedlnosti v jednání se zlem a aby hřích mohl být odsouzen na věčnou potupu. V plánu spasení existují takové výšiny a hloubky, jaké ani věčnost není schopna zcela vyčerpat. Ze všech stvořených bytostí Božích jedině vykoupení poznali – z vlastní zkušenosti – skutečný boj s hříchem; spolupracovali s Kristem a zakusili to, co ani andělům nebylo dáno – měli spoluúčast v Kristově utrpení. Nemohou tedy oni sami předložit nejvěrnější pravdivé svědectví o poznání vykoupení, tolik drahocenného pro padlé bytosti? – Ed 308 (1903) LDE 299.2

Chválení Boha krásnou melodickou hudbou

V tom požehnaném světě hudba a zpěv budou nádherné a úchvatné, žádné smrtelné ucho takové neslyšelo, ani žádná mysl není schopna si je představit. ... LDE 300.1

Píseň, kterou budou zpívat vykoupení – píseň jejich vlastních zkušeností – bude hlásat slávu Bohu. „*Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. Kdo by se nebál Tebe, Pane, a neoslavoval Tvé jméno? Neboť Ty jediný jsi svatý; všechny národy přijdou a pokloní se před Tebou, protože Tvé spravedlivé soudy vyšly najevo.*“ (Zj 15,3.4) – Ed 307-309 (1903) LDE 300.2

Jeden anděl vždy dirigoval, první se dotkl harfy a udal tón, potom se všichni přidali v bohaté, dokonalé hudbě nebes. To nemůže být popsáno. Je to nebeská, božská melodie a z každé tváře září obraz Ježíšův, vyzařující nevyslovitelnou slávu. – 1T 146 (1857) LDE 300.3

Ne jako muž bolesti, ale jako slavný a vítězný Král stane na Olivové hoře a tehdy v jásavém volání „Haleluja“ ve spojení s voláním „Hosana“, vznášených vykoupenými v mohutném chóru budou jednohlasně volat: „Korunujte Ho za Pána vesmíru!“ – DA 830 (1898) LDE 300.4

Studování vesmírných pokladů

Jaké pole se tam otevře našemu studiu, až bude snat závoj, který zatemňuje náš zrak a naše oči spatří onen svět krásy, z něhož nyní zachycujeme pouhé záblesky pomocí mikroskopu; až popatříme na slávu nebes, kterou nyní jenom zdaleka zkoumáme dalekohledem; až bude navždy odstraněna sněť hříchu a celá země se objeví „*v kráse Pána Boha našeho*“ (Ž 90,17 – KJV)! Tam muž vědy

bude moci číst zprávy o stvoření a nenalezne již ničeho, co by mu připomínalo zákon zla. Bude naslouchat hlasům přírody a neuslyší ani hlas nářku, ani bolestné sténání. ... LDE 300.5

Všechny poklady vesmíru budou přístupné studiu Božích dětí. S nevýslovným nadšením pronikneme do radosti a moudrosti bytostí, které nepadly. Budeme mít podíl na pokladech, které byly získány během věků strávených v rozjímání o Božím díle. – Ed 303, 307 (1903) LDE 301.1

Neomezení pocitu smrtelnosti poletí letem, který je neunaví, do vzdálených světů, jež trpěly pohledem na lidskou bídu a jež jásají štěstím při zprávě o jedné vykoupené duši. S nevýslovnou rozkoší budou děti země sdílet radost a moudrost nepadlých bytostí. ... Nezkaleným zrakem budou patřit na slávu stvoření – na slunce a hvězdy a hvězdné systémy, jak všechny v ustanoveném pořádku krouží kolem Božího trůnu. Na všech věcech, od nejmenších do největších je napsáno jméno Stvořitelovo a ve všech se projevuje bohatství Jeho moci. – GC 677, 678 (1911) LDE 301.2

Přehled svatých dějin

Vykoupení budou cestovat, navštěvujíc nové světy, a mnoho času věnují na studium tajemství vykoupení. – 7BC 990 (1886) LDE 301.3

Věc vykoupení bude přes celou věčnost zajímat srdce, myslí a duše spasených. Pochopí pravdy, které Ježíš tak velmi chtěl zjevit svým učedníkům, ale pro jejichž srozumění jim chyběla víra. Vždy, a stále znovu se budou objevovat nové náhledy na dokonalost a velikost Krista. Starostlivý a věrný Hospodář bude přes nekonečné věky přinášet ze svého pokladu stará i nová bohatství. – COL 134 (1900) LDE 301.4

Potom teprve se před námi otevře průběh velikého zápasu, který vznikl již před počátkem času a který skončí teprve na konci času. Tam budou odhaleny dějiny od samého počátku hříchu a lži, se vši jejich protizákonnou činností; dějiny pravdy, která se střetla se zlem a přemohla je, aniž se uchýlila ze své přímé dráhy. Závoj mezi světem viditelným a neviditelným bude odstraněn a našemu zraku se zjeví úžasné věci. – Ed 304 (1903) LDE 302.1

Ačkoliv skončí starost a bolest i pokušení, jež byly na zemi, a budou odstraněny jejich příčiny, bude si lid Boží vždy jasně a zřetelně uvědomovat, co stálo jeho spasení. ... LDE 302.2

Náš Vykupitel vždy ponese stopy svého ukřižování. Na Jeho raněné hlavě, v Jeho boku, na Jeho rukou a nohou zůstanou jediné stopy krutého díla, jež způsobil hřích. – GC 651, 673 (1911) LDE 302.3

Životní problémy budou objasněny

Potom teprve se vysvětlí všechny nesnáze celého života. Tam, kde se nám jevil jedině zmatek a zklamání, zmařené úmysly a zvrácené plány, bude zřejmý velký vítězný úmysl, plný božského souladu. – Ed 302 (1903) LDE 302.4

Tam nás Ježíš povede podél živé řeky, tekoucí od trůnu Božího a vysvětlí nám nevyjasněná působení prozřetelnosti, kterými nás na této zemi provedl, aby zdokonalil naši povahu. – 8T 254 (1904) LDE 303.1

Všechno, co nás z Boží prozřetelnosti mátló, bude nám v budoucím světě objasněno. Všechno nepochopitelné bude vysvětleno. Tajemství milosti nám bude odhaleno. Tam, kde lidská mysl narážela jen na zmatek a nenaplněná zaslíbení, uvidíme nejdokonalejší soulad. Poznáme, že nekonečná Láska nám dávala zakoušet zkušenosti zdánlivě nejmučivější. Když pochopíme něžnou péči Toho, který působí, aby všechny věci napomáhaly k našemu dobru, budeme se těšit nevýslovnou radostí a plností slávy. – 9T 286 (1909) LDE 303.2

Možnost vykonání všech šlechetných činů

Tu všichni, kteří působili v nezištném duchu, spatří ovoce své práce. Zde teprve bude vidět účinek každého správného rozhodnutí a každého šlechetného činu. Něco z toho spatřujeme již zde; avšak jak málo výsledků i té nejušlechtlejší práce na světě je patrné jejímu původci ještě v tomto životě. Jak mnozí se nezištně a neúnavně namáhají pro ty, kteří jsou mimo okruh jejich dosahu a známosti! Rodiče a učitelé uléhají ke svému poslednímu spánku a zdá se, že jejich životní dílo bylo konáno nadarmo; nevědí, že jejich věrnost otevřela prameny požehnání, jež nikdy nepřestanou vyvěrat. Jedině vírou vidí, že děti, které vychovávali, se staly požehnáním pro své bližní a že jejich vliv bude tisíceronásobný. LDE 303.3

Mnohý pracovník vysílá do světa poselství posily, naděje a odvahy, slova která vnášejí požehnání do mnohých srdcí na této zemi; o samotě a v skrytosti se namáhá a nemá tušení o důsledcích své práce. Takovým způsobem jsou udělovány dary, nesena břemena a vykonávaná díla. Lidé sejí símě, z něhož jiní nad jejich hroby sklízají požehnanou úrodu. Sázejí stromy, aby jiní mohli používat ovoce; jsou spokojeni tím vědomím, že uvedli v život síly dobra. Všechna jejich činnost a její odezva bude patrna až v budoucnosti. – Ed 305, 306 (1903) *LDE 304.1*

Naše radost bude stále růst

Ve vykupitelském plánu jsou tajemství, nad nimiž andělé v nebi neustále žasnou – ponížení Syna Božího, že se narodil jako lidská bytost, podivuhodná láska a blahosklonnost Otcova, jenž vydal svého Syna. ... Toto vše budou vykoupení studovat po celou věčnost. Když pozorují Boží dílo ve stvoření, budou se udivené a šťastné mysli otevírat stále nové pravdy. Zatímco budou víc a více poznávat moudrost, lásku a moc Boží, bude se jejich rozum stále rozvíjet a bude jim také stále přibývat radosti. – 5T 702, 703 (1889) *LDE 304.2*

A léta věčnosti, jak budou uplynout, budou přinášet stále bohatší a stále nádhernější zjevení Boha a Krista. Jak se bude rozšiřovat poznání, tak poroste láska, úcta a štěstí. Čím více budou lidé poznávat Boha, tím více budou obdivovat Jeho povahu. A když jim Ježíš ukáže bohatství vykoupení a úžasné činy vykonané ve velkém sporu se satanem, budou srdce vykoupených plát ještě žhavější láskou a s ještě větší radostí uchopí své zlaté harfy a deseti tisíce deseti tisíců a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutném chvalo zpěvu. – GC 678 (1911) *LDE 305.1*

Možnost dalšího rozvoje bude nekonečná

Tam bude rozvinuta každá schopnost a každé nadání se prohloubí. Budou provedena i ta největší odhodlání, dosaženy nejvznešenější záměry a nejvyšší ctižádosti. Teprve tam vyvstanou nové výše, jichž bude možno dosahovat; budou to nové zázraky pro náš obdiv a nové pravdy pro naše pochopení. Budou tam svěží podněty k rozvoji těla, duše i ducha. – Ed 307 (1903) *LDE 305.2*

Bez zřetele na to, jak daleko bychom pokročili v poznávání Boží moudrosti a moci, vždy nám zůstane ještě nekonečně více k poznávání. – RH Sep. 14, 1886 *LDE 305.3*

Všechna rodičovská láska, jež od pokolení do pokolení tekla lidskými srdci, všechny studnice něžnosti, jež vytryskly v lidských duších, nejsou při porovnání s nekonečnou a nevyčerpatelnou láskou Boží ničím jiným, nežli jen malý potůček proti nesmírnému oceánu. Lidský jazyk nedokáže vyjádřit tuto lásku, péro ji nemůže popsat. Můžete po všechny dny svého života o ní přemýšlet; můžete pilně hledat v Písmě, abyste ji pochopili; můžete všechny Bohem vám propůjčené síly a schopnosti vynaložit a namáhat se, abyste porozuměli lásce a milosrdenství nebeského Otce; přesto zůstane nekonečně mnoho nepochopitelného. O této Lásce můžete přemýšlet po celé věky a ji studovat, avšak nikdy plně nepochopíte délku a šířku, hloubku a výšku lásky Boží, jež pudila Boha, aby dal svého Jednorozeného Syna za hynoucí svět. Celá věčnost nevystačí, abychom plně odkryli její hloubku. – 5T 740 *LDE 305.4*

Celý vesmír prohlásí, že Bůh je láska

*Velký boj skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření panuje soulad a štěstí. Z Toho, jenž stvořil všechno, plyne život a světlo a štěstí ve všech oblastech prostoru, jenž nezná hranic. Od nejmenšího atomu až po největší světy prohlašují všechny věci, živé i neživé, v nezkalené kráse a dokonalé radosti, že Bůh je láska. – GC 678 (1911) *LDE 306.1**